

hahota

HAHOTA ÉVKÖNYV

NEM
LŐJÜK LE
a HAHOTA
következő
számát, hanem
soron kívül,
**OKTÓBERBEN,
ELSŐ ÍZBEN**
megjelentetjük a
**„HAHOTA
ÉVKÖNYV '92”-t!**
**KERESD
AZ ÚJSÁG-
ÁRUSOKNÁL!**

**SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE - 2013**

MEGNYITÓ ÜNNEPSÉG HELYETT!

Bármilyen mámorítónak is találod, ezúttal nem a tanévnyitó ünnepségről lesz szó. Abban a pillanatban, amint idáig értél az olvasásban, eldördül egy képzeletbeli rajtpisztoly, és

KEZDŐDIK A HUMORBAJNOKSÁG!

A részvétel feltételei persze átkozottul szigorúak.

1. A humorbajnokságon kizárólag az vehet részt, aki akar.
2. A felső korhatár 150 év, tehát csak azok indulhatnak, akik 1842. január 1-je után születtek.
3. Csak olyan pályamunkákat fogadunk el, amelyek adott esetben a HAHOTÁBAN közölhetők. (Téma, terjedelem stb.)
4. Minden olyan pályázat érvényes – a viccek kivételével! –, amelyek a HAHOTA műfajaiban készültek. (Vers, humorreszk, karikatúra, rövid képtörténet, tréfás rejtvény stb.)
5. A legjobbakat a szokásos honorárium ellenében közöljük, a még jobbakat értékes díjakkal – számítógép, BMX kerékpár, óra, fényképezőgép, walkman stb. – még jutalmazunk is, a legeslegjobb három alkotás pedig – mindezen kívül – a

**KÖLYÖKRÁDIÓBAN IS
HALLHATÓ LESZ!**

Beküldési határidő:

1991. december 31.

**Eredményhirdetés: a HAHOTA 1992.
tavasszal megjelenő számában!**

Egyszóval – szabad a pálya!

KÁR, HOGY MÁR VÉGE!

Különös dolog ez. Az órák egyenletesen ketyegnek, az idő mégis hol lassabban, hol gyorsabban telik. A vakáció például röppen, mint a pillanat. Mintha tegnap lett volna, hogy feszengve magyaráztuk a bizonyítványunkat, és tessék! Ma már megint itt ülünk a padban...

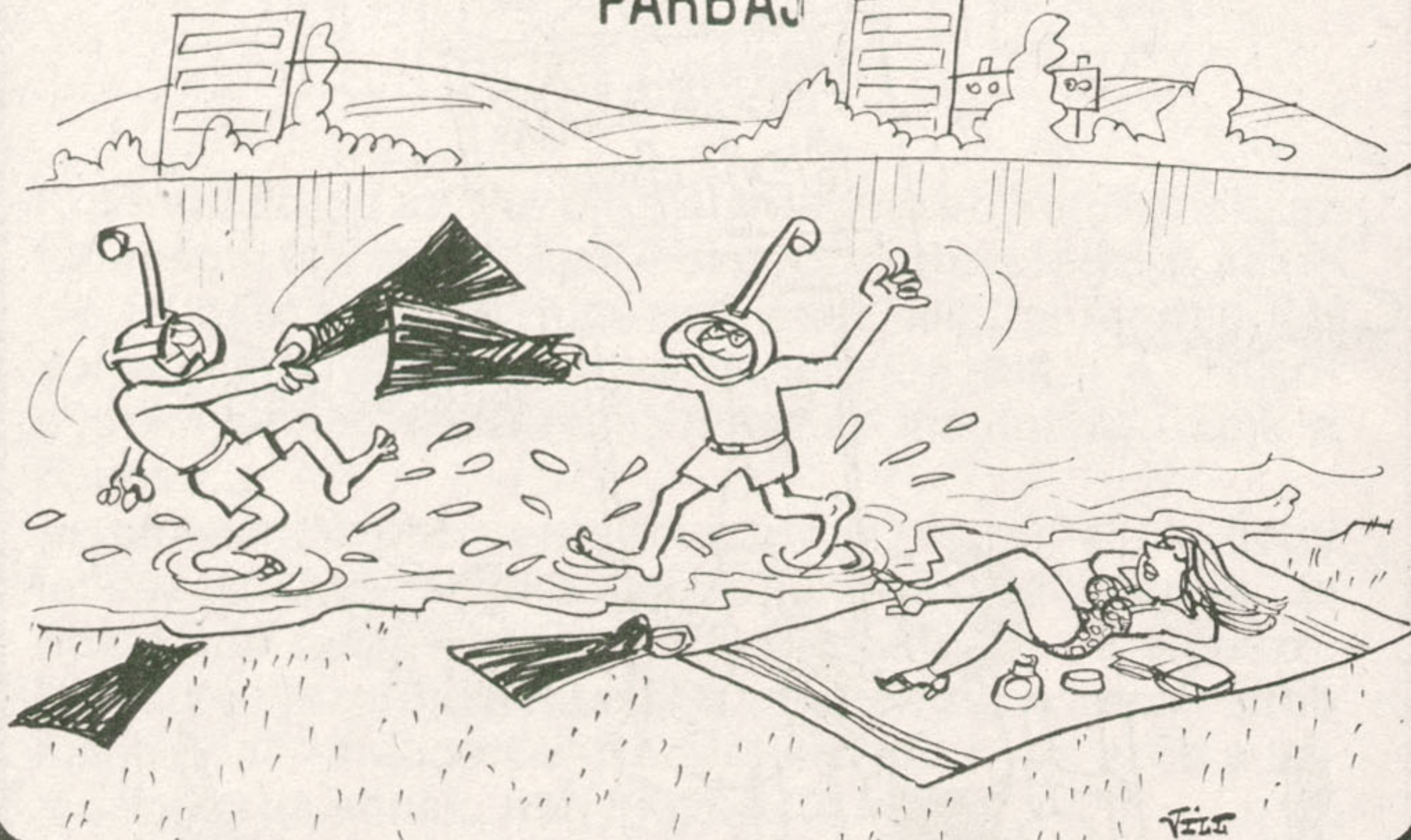
Az emlékek azonban megmaradnak, és reméljük, hogy felidézésükhöz vidám karikatúra-összeállításunk is hozzájárul majd. Egyébként pedig hinni kell a statisztikai törvényszerűségekben. Miután eddig – immár több millió éve! – minden esztendőben volt nyár, erős a valószínűsége annak, hogy jövőre is lesz!

GYERMEKSZERETŐ TANÁR

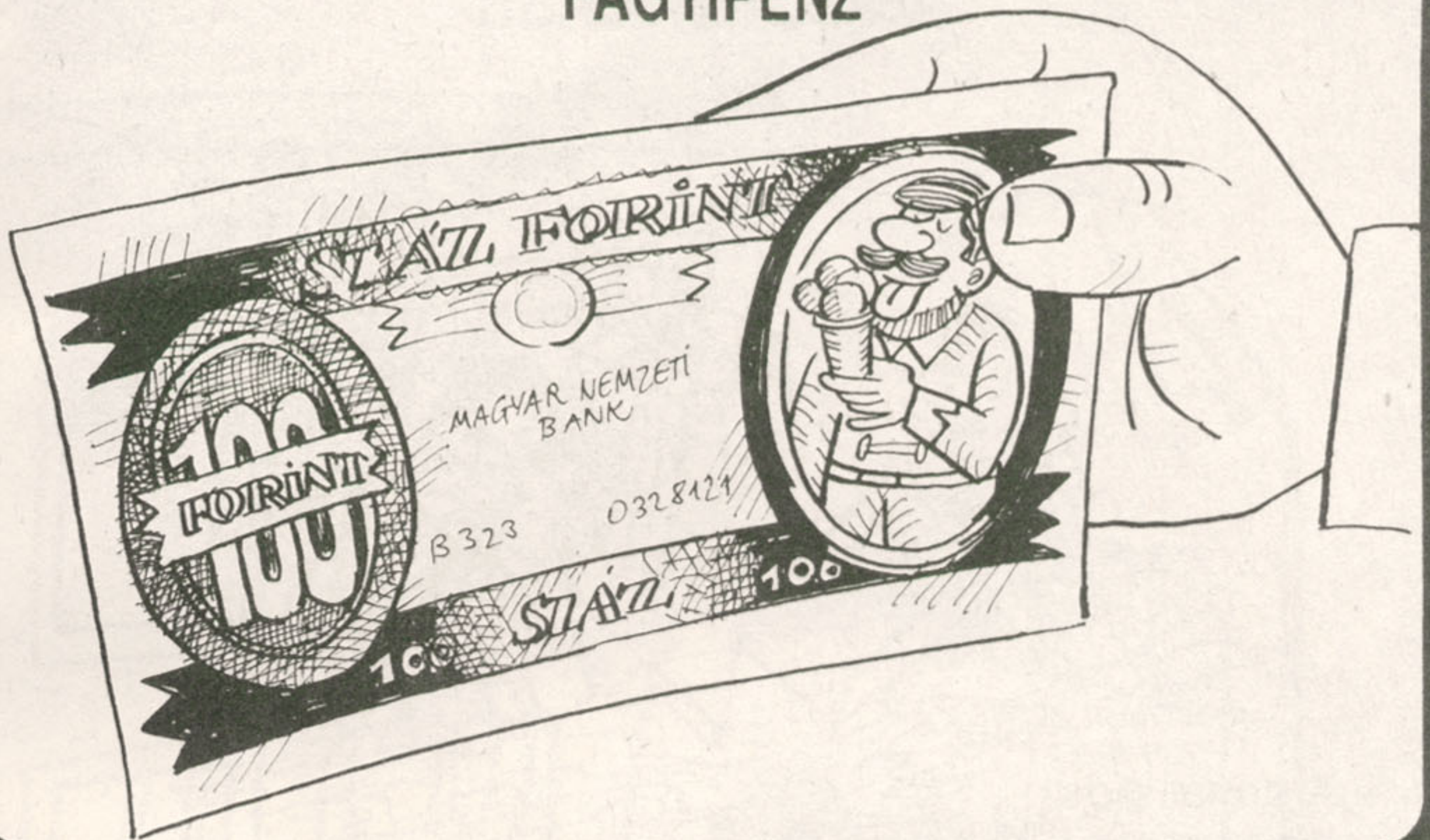
PÁRBAJ

HÜVÖS IDŐ

FAGYIPÉNZ

A KIS TORKOS...

VÁLLALKOZÁS

– Aranyat mos!

KERTÉSZKEDŐ KISLÁNY

BETEG A GYEREK

Viktor

A'RAK
KABIN....100
VÁLLFA... 50
CSALÁDI....70
GYERMEK...62
FELNÖTTI...33
KATONA...12

– Másképp nem jött volna haza!

MA HALLOTTAM

- Mit csinál a víziló, ha a szoba sarkába vizet hord a szájában?
- Fészket rak.

- Mi az abszolút aljasság?
- A betonon álló struccot megijeszteni.

10 000 forintos jutalom a megfejtőnek!

Ha egy tanuló az általános iskola 4. osztályának elvégzése után nyolcosztályos gimnáziumba iratkozik, ott elsős lesz, de nem érzi jól magát, és átiratkozik egy hatosztályos gimnáziumba a következő utáni tanévben, majd egy év múlva visszairatkozik az általános iskolába, akkor hány éves a takarító néni?

TÁNC... TÁNC... ESZTERTÁNC...

Eszter: Béci, én úgy látom, te szereted az állandóságot.
Béci: Hogy érted ezt?

Eszter: Úgy, hogy tánc közben állandóan a bal lábamat taposod.

EZ KIFÚJT!

- Mikor keletkezik légüres tér?
- kérdezi a fizikatanár.
- Ha egy kerékpáros rámeleg egy szögre – feleli Soma.

START

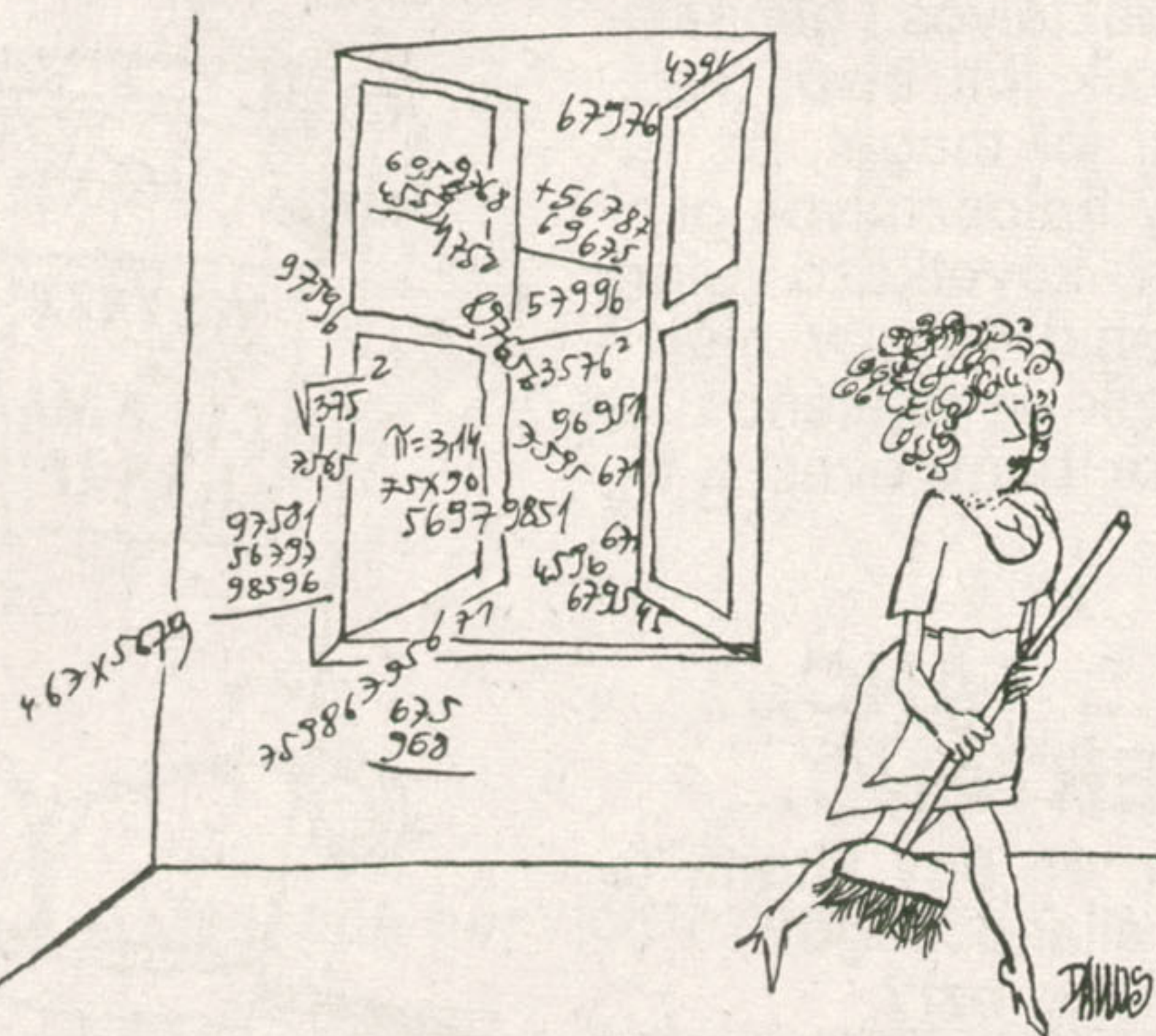
- Jean, mi az a szörnyű dobozás az előszobában?
- Edzést tart a futószőnyeg, uram.

TŰZREVALÓ (TRÉ)FÁK

- Mi az? Mindent meghall, de nem mond el semmit. **(A fül)**
- Mi a különbség egy kutya és egy énekes között? **(Füttyszóra a kutyas jön, az énekes megy.)**
- Milyen cipők sohasem egészek? **(A félcipők)**
- Mi az? A háztetőn ül, és fütyül. **(A jókedvű tetőjavító)**
- Milyen sóval nem lehet ételt ízesíteni? **(Ásóval)**
- Melyik kérdésre lehet csak nemmel válaszolni? **(AIszol?)**
- Melyik a legtisztább állat? **(A liba, mert mindig két tollseprűt hord magával)**

A GYEREKSZOBÁ SZELLŐZTETÉSE

TUDOD-E, HOGY...

...aki utoljára nevet, az kapcsol a leglassabban?

...az okos csak addig enged, amíg ő a butább?

...a hülyeség egyenletében nem az életkor a függő változó?

...aki rendet tart, az csak lusta keresgélni?

...mi a lehetetlen? Rájössz magadtól is, ha leülsz a földre, és lógatni szeretnéd a lábad.

Mutasd az órád – s én megmondom, mennyi az idő!
A legközelebbi, kezem ügyébe eső ember, akire szívesen költeném a zsebpénzem – én vagyok!

Kis ajándékok megőrzik a barátságot, ám de a nagyok sem rontják meg.

Aki nem szeret olvasni, annak sem árt, ha legalább megtanul!

Aki sötétben nem találja meg a villanykapcsolót, az leoltani sem tudja a lámpát, ha már nincs rá szüksége.

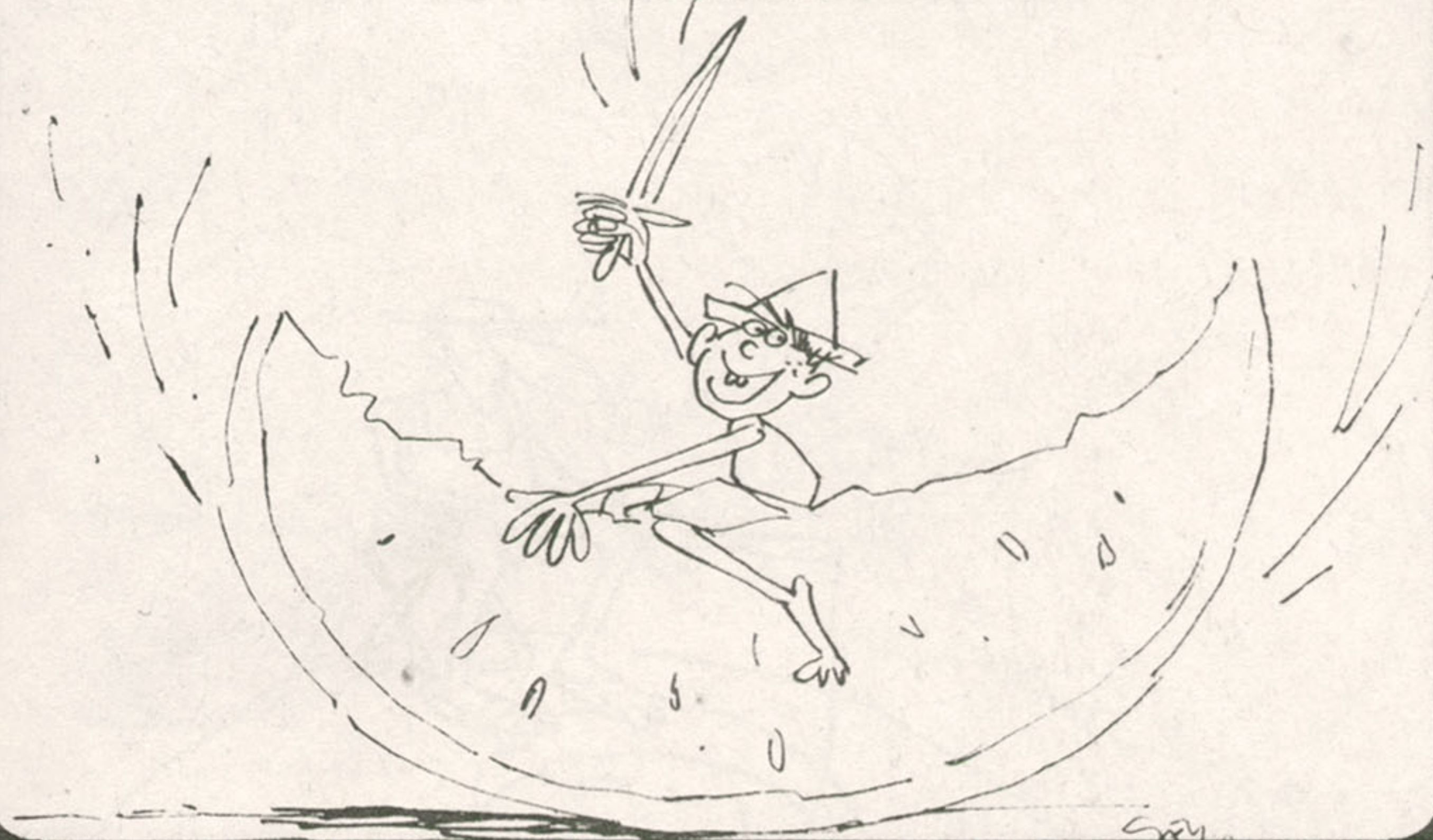
Ha nem kapod meg azt a játékot, amiről álmodtál, próbálj meg arról álmodni, amit megkaptál.

DINNYESZEZON

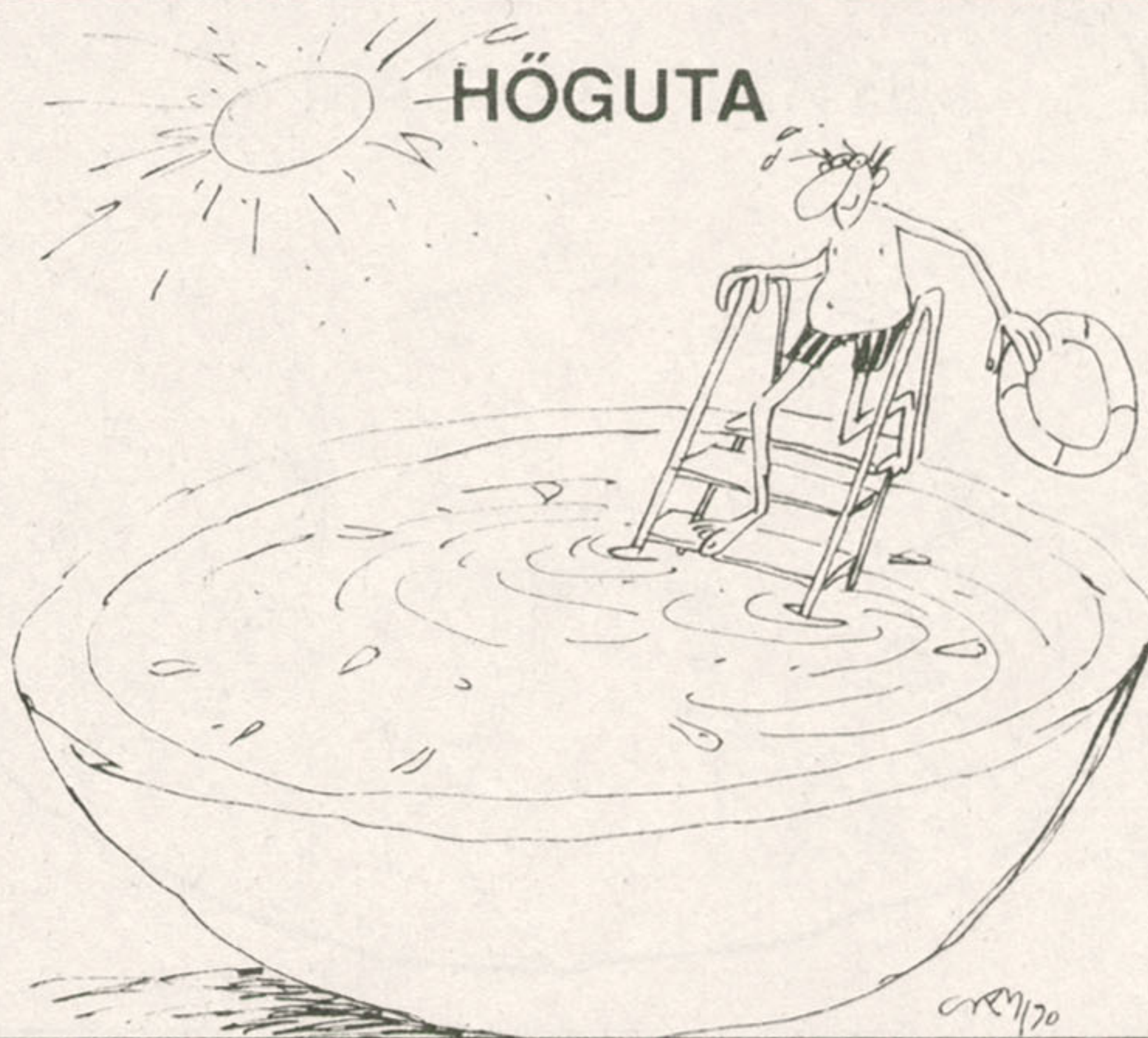
KAPUFA!

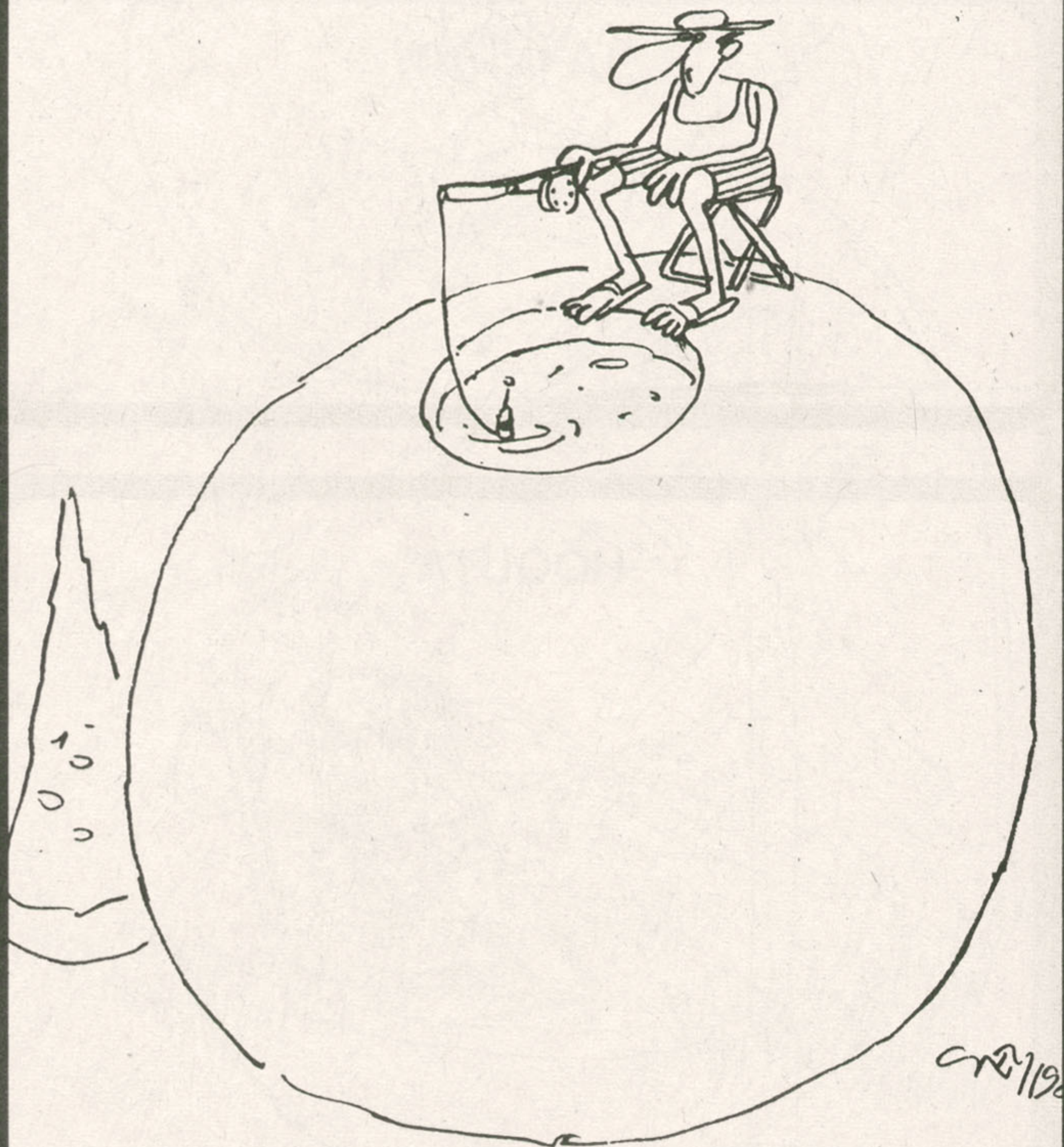
EBADTA

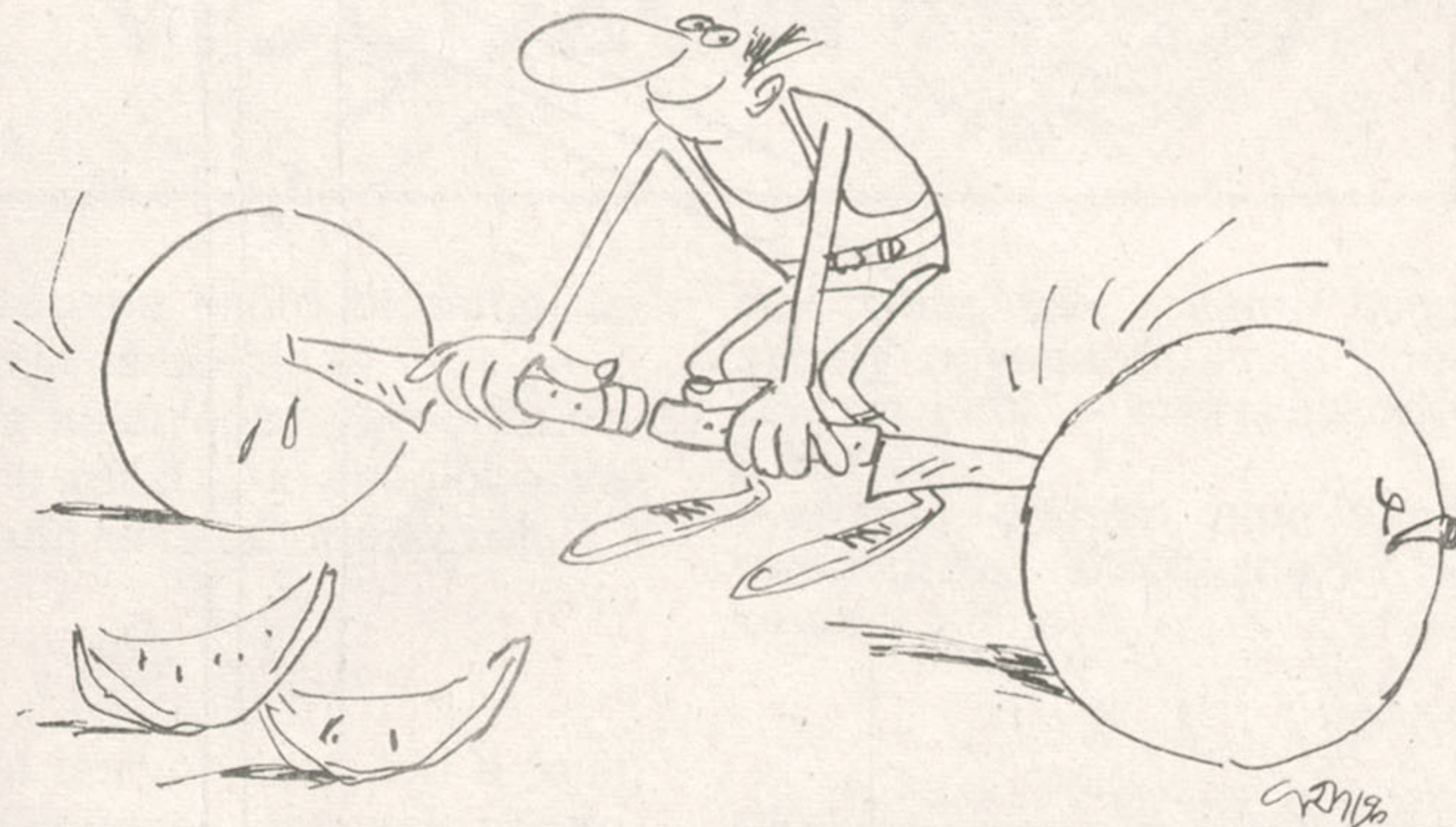
HÖGUTA

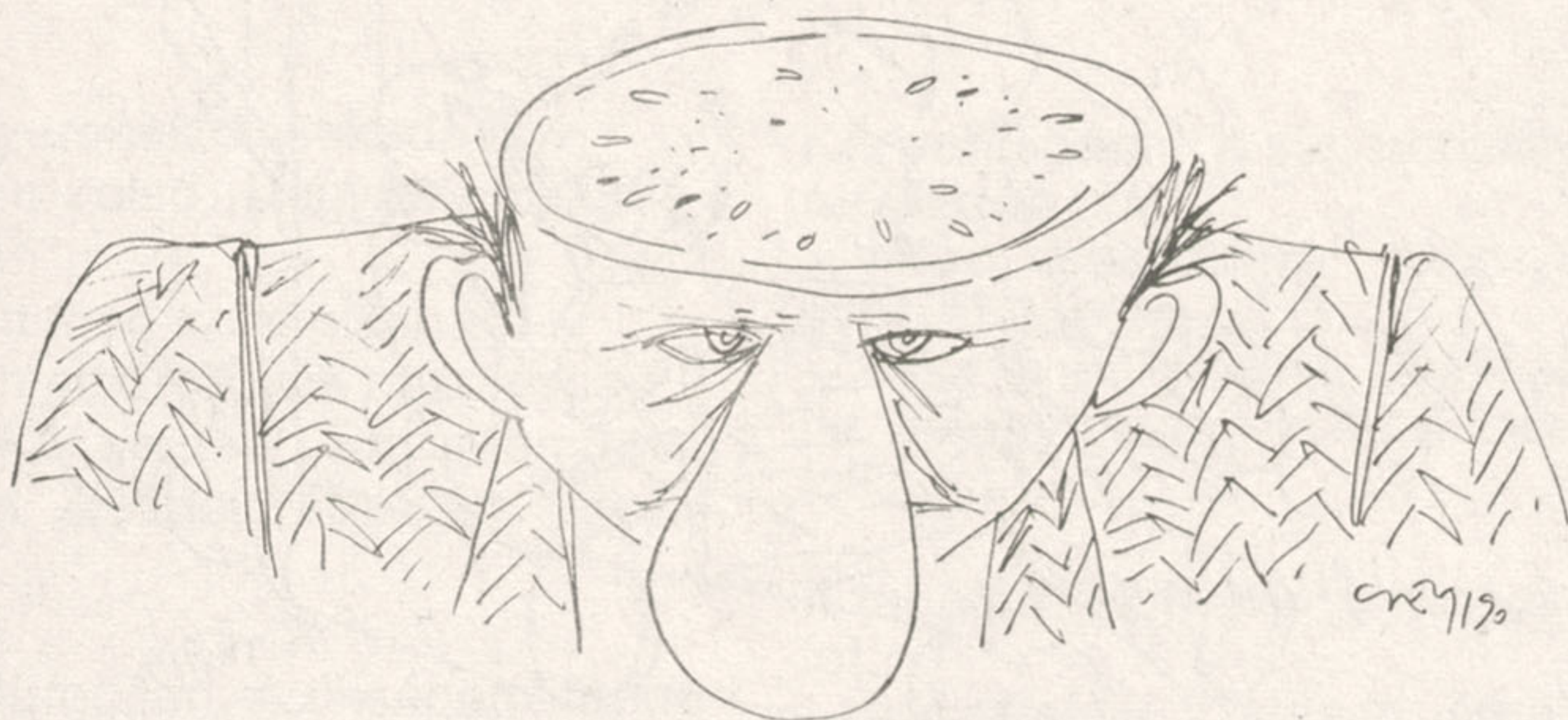
VÉRBELI LÉKHORGÁSZ

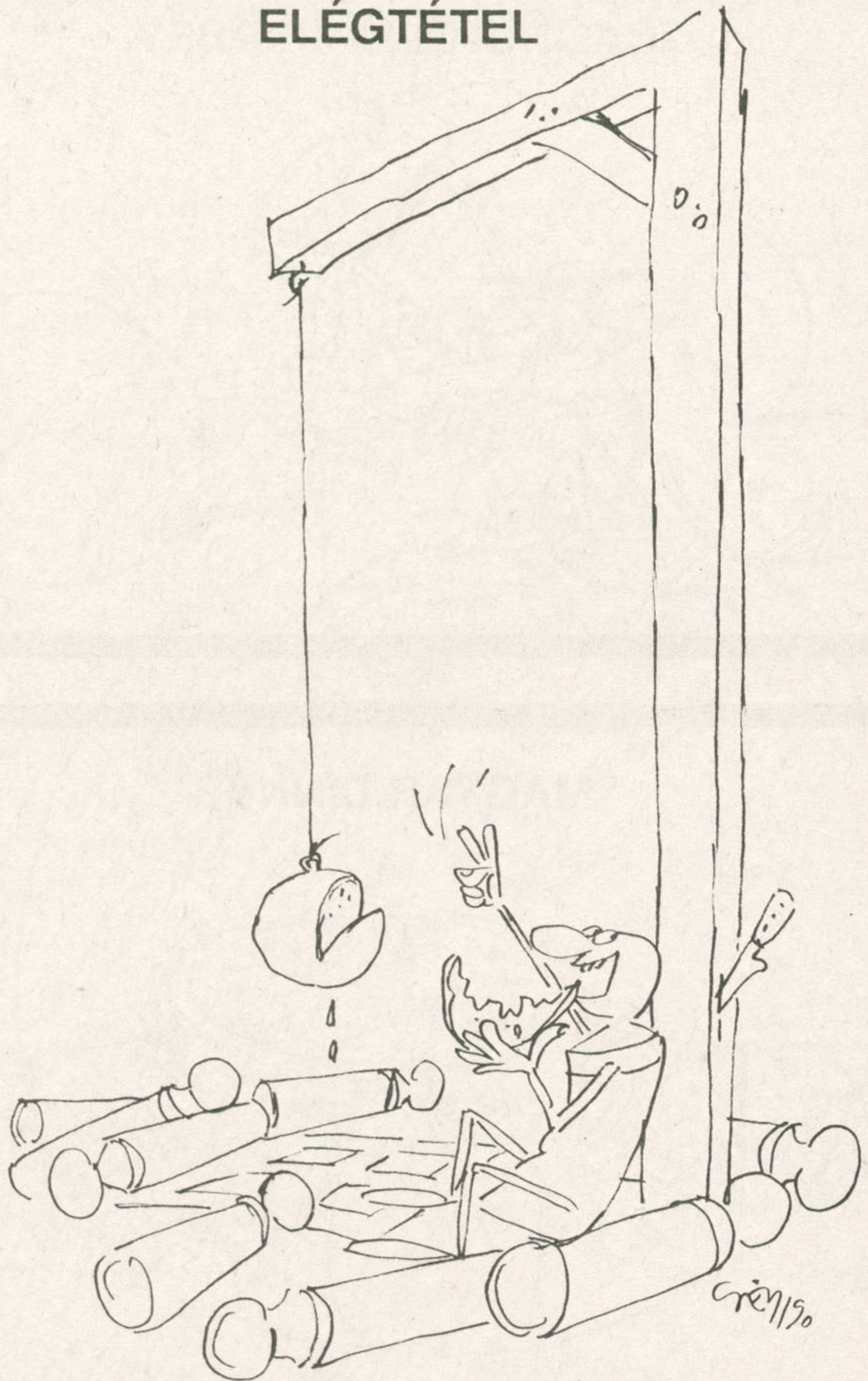
SÚLYEMELÉS

MAGYAR DINNYE

ELÉGTÉTEL

VICCÖZÖN

A szúpapa kitörő örömmel újságolja családjának:

– Ma különleges vacsorán veszünk részt. Az ebédlőbe vadonatúj kínai bútor érkezett.

x

A két testvér azon töri a fejét, mit vegyenek anyunak nőnapra.

– Vegyünk csokit!

– Az nem jó, hiszen nem is szereti az édességet.

– Éppen azért! Annál több jut nekünk...

x

A gyerekek dicsekednek:

– Én első vagyok olvasásban!

– Én meg számolásban!

– Én első vagyok rajzolásban!

– Az semmi! Én csengetés után elsőnek érek az udvarra!...

x

– Sürgősen szükségem lenne néhány új ruhára! A szomszé-

dok nevetnek rajtam, hogy mindig ugyanazokban a göncökben járok – méltatlankodik a feleség.

– Mondd, drágám, nem lenne olcsóbb, ha elköltöznénk? – kérdezi a férje.

x

Fodor bemegy a kávéházba. Ott találja a barátját, amint a kiskutyájával sakkozik.

– Csodálatos kutyád van. Még sakkozni is tud!

– Nehogy azt hidd! Most matoltam meg ötödször...

x

Két varjú bámul a sugárhajtású repülőgép után.

– Nézd csak! Milyen szörnyű gyorsan repül!

– Te is ilyen gyorsan repülnél, ha meggyújtaná valaki a farktollaidat.

x

A tanárnő felolvas egy mondatot.

– A gyerekek szívesen járnak iskolába.

Aztán megkérdezi:

– Mi a mondatban a szívesen szó?

Mire az egyik gyerek így felel:

– Túlzás, tanárnő kérem...

x

Az orvoshoz beállít egy mama, és kérdőre vonja:

– Azzal küldtem ide a fiamat, hogy kérjen valami hasmenés elleni gyógyszert. Ön viszont szigorúan megtiltotta a gyerekeknek, hogy trombitáljon. Nem értem, hogy függ össze ez a két dolog.

– Ha nem tudná, kedves anyuka, az én lakásom közvetlenül az önöké alatt van!...

x

– Én úgy gondolom, hogy a fekete tyúkok okosabbak a fehér tyúkoknál! – mondja Tünde.

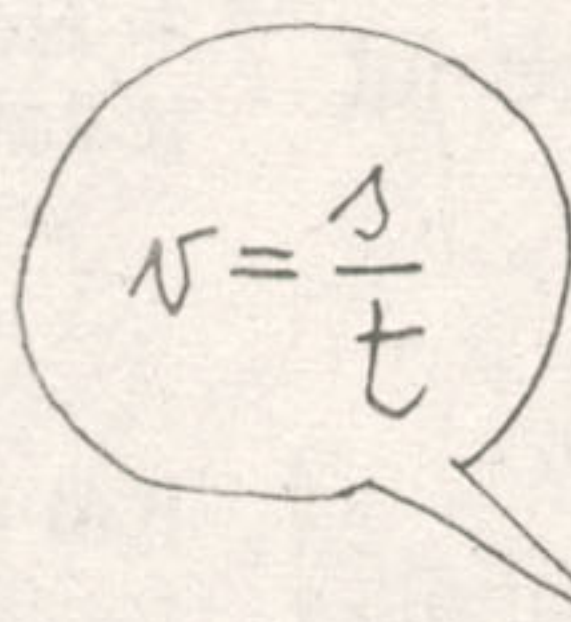
– Miért?

– Mert a fekete tyúkok tudnak fehér tojást tojni, a fehér tyúkok viszont nem képesek fekete tojást tojni...

x

– Szomdéd, a kutyája megette a legszebb tyúkomat!

KISZÁMOLT LÖVÉS

– Jó, hogy szólt! Ma nem adok neki vacsorát!

x

– Micsoda?! Te már az iskolától hazáig elfelejtetted, hogy mit tanultatok? Jancsi barátod biztosan tudja...

– Könnyű neki! Ő sokkal közelebb lakik az iskolához...

x

Két angol sörözik a kocsmában. Bejön egy ló, felmegy a falra, végigmegy a mennyezeten, majd lejön a falról. Odalép

a pulthoz, kér egy sört, megissza. Mindezt a két angol csak nézi. A ló újra végigmegy a falon, a mennyezeten, majd távozik.

– Láttad? – kérdezi az egyik angol a másiktól.

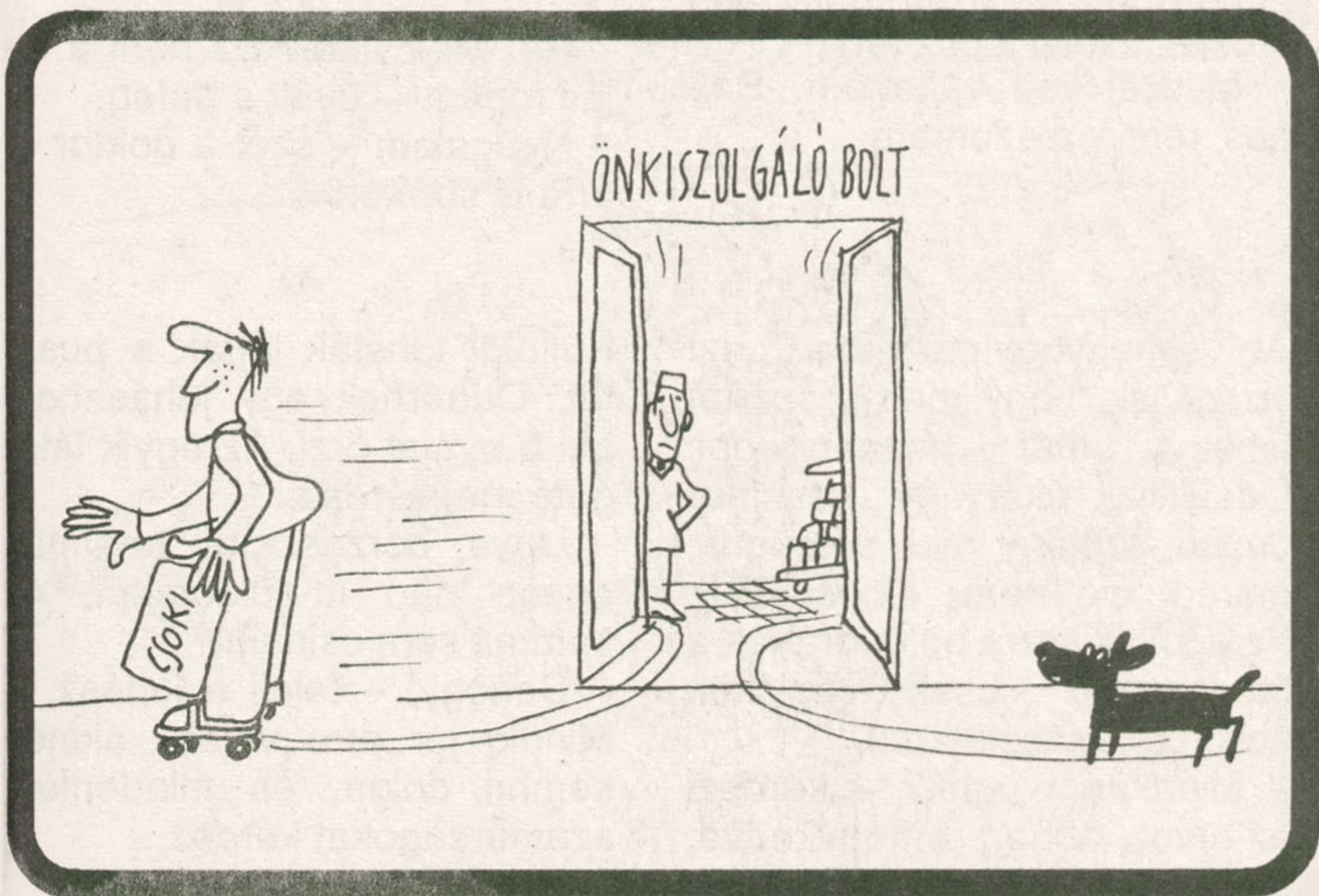
– Igen.... Hát ez hallatlan! Még csak nem is köszönt!...

x

– Mondd, kisfiam, mindig ilyen kevés hal volt ebben a tóban?

– Nem tudom! A tegnapi eső előtt még tó sem volt...

x

A betörő hazatér a „munkából”.
A felesége megkérdezi tőle:
– Nos, hogy ment a bankban?
– Remekül!
– És hol a pénz?
– Betettem a folyószámlára,
mert magas kamatot fizetnek...

x

– Hogyan akadályozhatod
meg, hogy a lecsöppent kén-
sav kimarja az ujjadat?
– Nem az ujjamra, hanem a
padlóra csöppentem.

x

Két állatszélídítő beszélget:
– Mi történt veled? Eddig csak
egerekkel dolgoztál, most meg
oroszlánokkal lépsz fel?
– Muszáj volt váltanom. Saj-
nos, romlik a szemem...

x

Az elmeegógyintézetben azt
vizsgálják, hogy melyik ápoltat
lehetne már hazaengedni.
Odaállítják őket egy üres me-
dence szélére, aki beleugrik,
marad, aki nem, elbocsátják.
Az ápoltak sorra beleugranak a
medencébe csak egyikük
ácsorog tanácstalanul.
– Miért nem ugrik? – kérdezi
az orvos, abban reménykedve,

hogy végre gyógyult páciens-
sel van dolga. A válasz azon-
ban meglepő:
– Mert...nem tudok úszni.

x

Száztíz éves bácsikát kérdez
valaki:

– Mondja, bátyám, hogyan érte
meg ezt a szép kort?
A bácsika csöndesen felel:
– Volt türelmem.

x

– Bocsánat, uram, nem látott itt
a közelben egy rendőrt?
– Nem.
– Akkor fel a kezekkel!

x

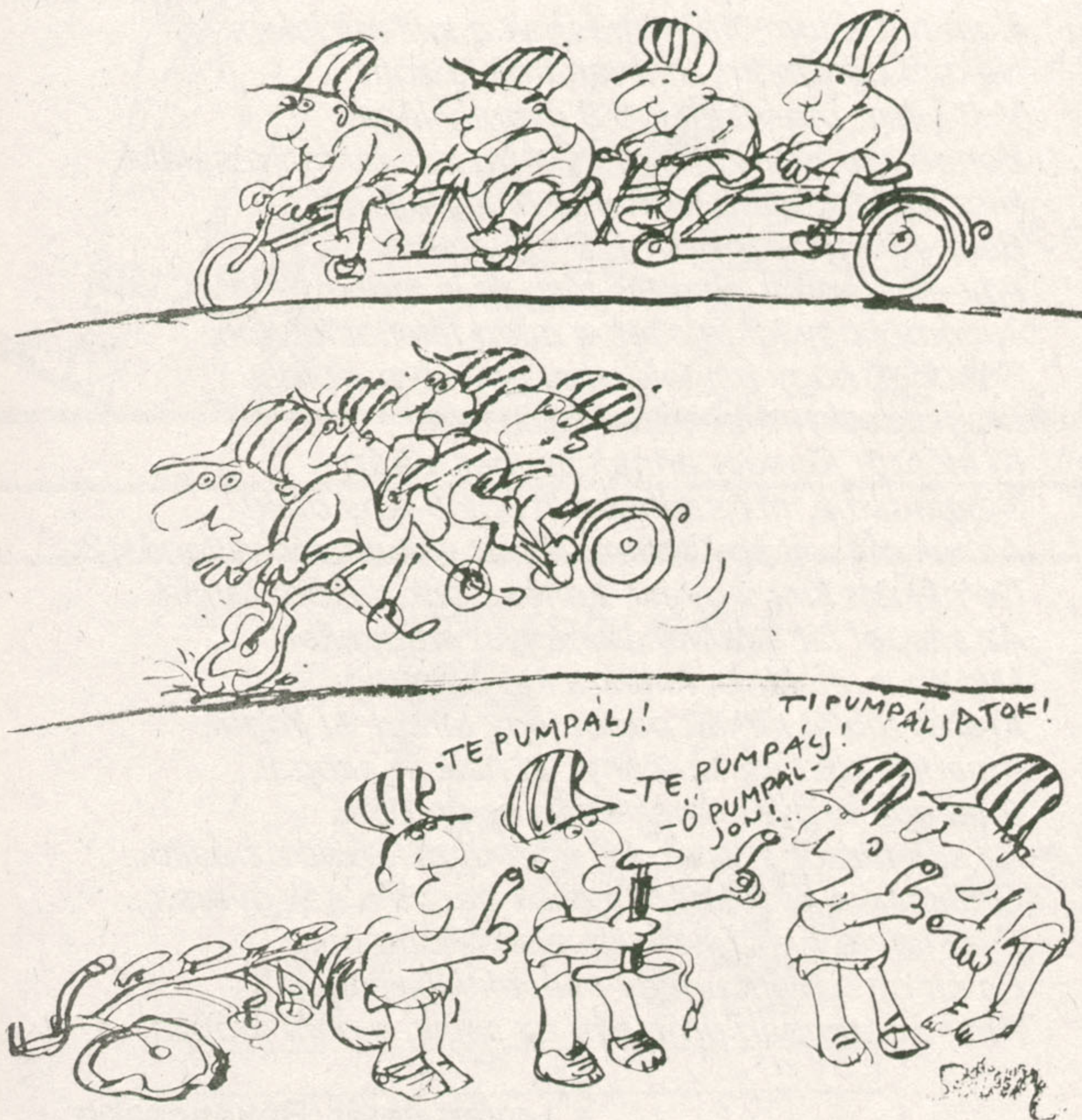
– Hé! Mit csinál? Ez nem a fá-
jós fogam! – üvölt a beteg.
– Nyugalom – szól a doktor –,
arra is sor kerül!

x

Külföldi turisták járják a pusztát.
Odaérnek egy juhászhoz,
aki a nyáját őrzi. Az egyik láto-
gató megkérdezi:

– Ugye, borzasztóan unalmas
egész nap itt üldögélni, és
semmit sem csinálni?
– Dehogynem! – feleli a juhász. –
Mindig jár erre valaki, akinek
semmi dolga, és mindenféle
szamárságokat kérdez...

MIT MONDJAK...

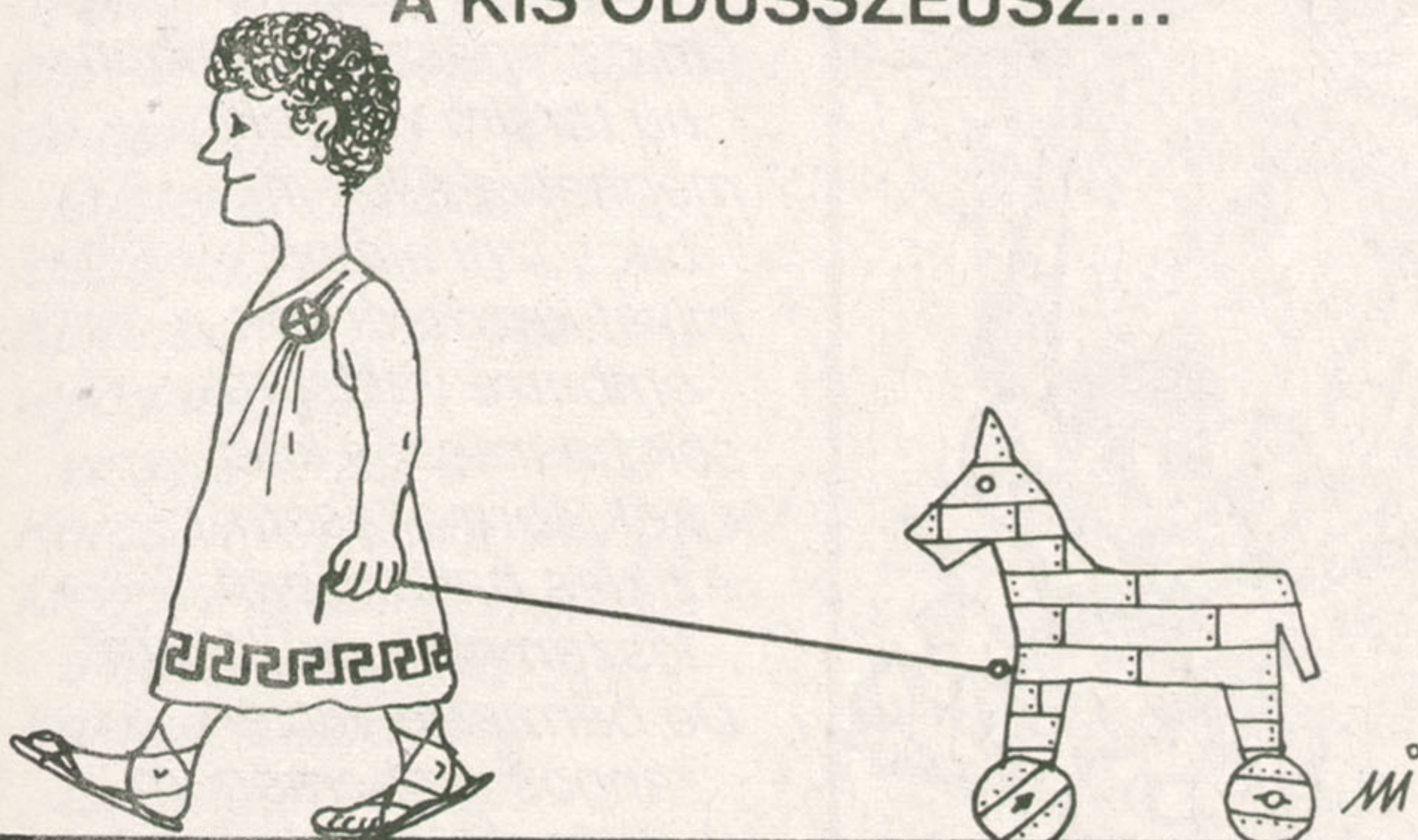
8 év rabruhában

*Nem tudhatom, hogy másnak a sulis mit jelent.
Nekem börtönöm, itt e tanárok közötti
Vad világ, messzeringó 8 évem világa.
Benne szenvedtem én, mint francia tálban a saláta,
Hisz minden órán testem a hideg átjárta.
Benne vagyok (nyakig). S ha látok
egy-egy tanárt, nevét is tárgyát is tudom.
Tudom, hogy kit feleltet, s miért feleltet folyton,
S tudom, hogy mit jelenthet egy atyai pofon,
S az arcodon érzett izzó fájdalom.
Ki először jön ide, annak szuper e ház,
S nem tudja, mit szenved itt egy 8-ikos diák!
Annak mit rejt egy terem, táblát s vonalzócsattogást?
De nékem kint, egyest, kettest, sok dühödt tanárt.
Az szépet lát a táblán, és egyszeregyeket,
Míg én a felelőt is, kinek a keze remeg.
Krétás táblát, firkált padot, egy tanárt, ki írogat,
A padok közt rossz leányt, ki halkán sírogat.
S mi egy új gyereknek szép és ámító,
Az sok fáradt gyerek, kik közt nem kevés az ásító.
Grafitcerka kezükben, s csak bámul a sok gyerek,
S az udvar friss fűvén kis elsős hempereg.
És ott az udvar, a nagy esések lábnyoma,
Amit a számban éreztem, az salak, s nem áfonya.*

Lovas Péter, Békéscsaba

(Radnóti Miklóstól elnézést kér a szerkesztő.)

A KIS ODÜSSZEUSZ...

... ÉS NAPÓLEON

ROMHÁNYI JÓZSEF:

A MAJOM BÚCSÚ- BESZÉDE TÁRSAIHOZ EMBERRE VÁLÁSAKOR

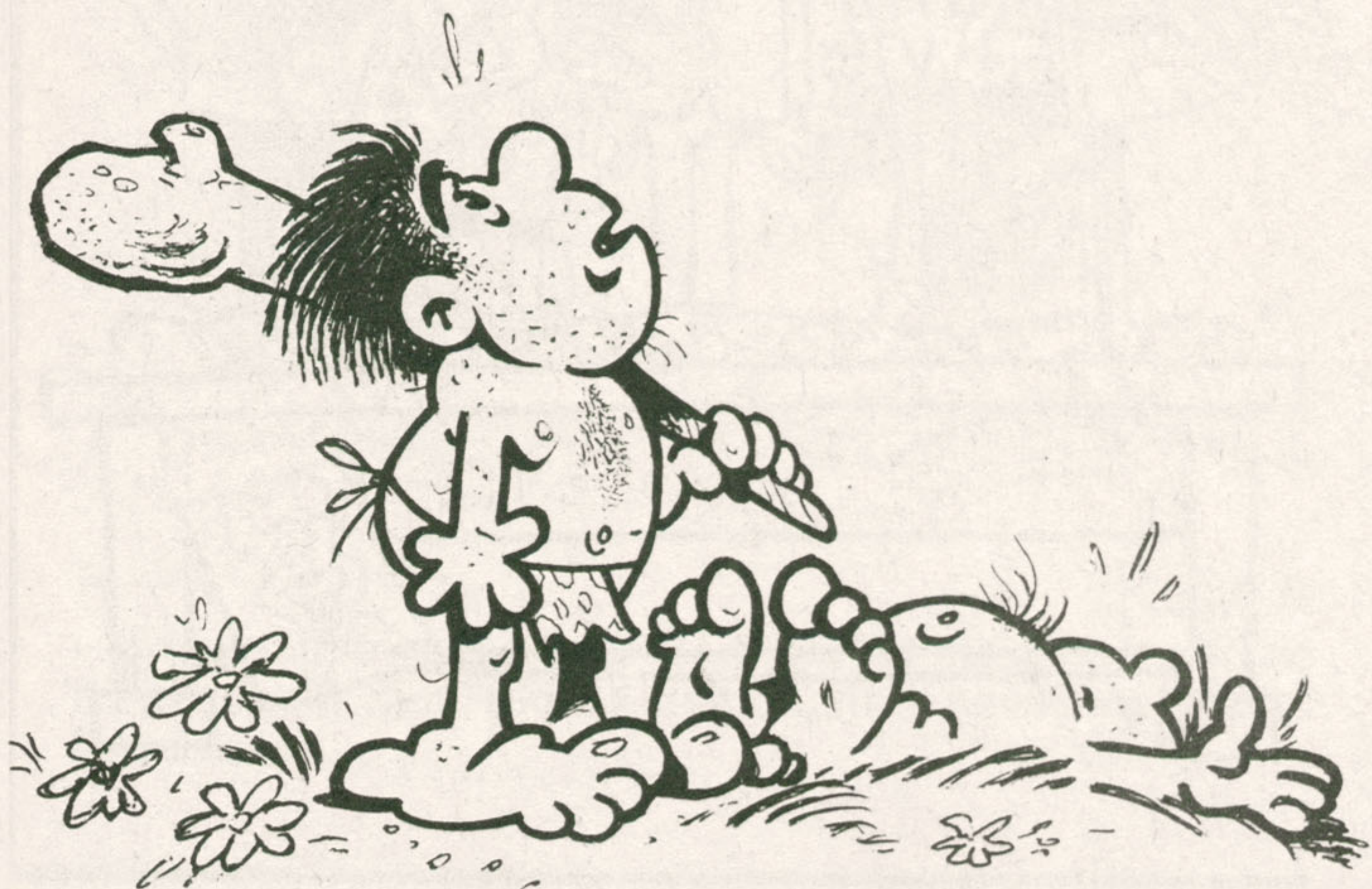
*Majmim, ki eleddig
testvérim valátok,
fán csimpaszkodtomban
hű társim valátok,
meghatva állok ím
búcsúzni alátok,
mivel kezdetét vőn
emberré válásom,
sok hasraesés közt
két lábra állásom.
Az kies barlangban
lészen már szállásom.
De bármerre viszen
rangos emberségem,
testvér-emlékitek
soha meg nem sértem.
Esküre emelem kezem...*

*Na, mit csodálkoztok
ezen?
Persze! Ezt mellsőnek
nevezik, akik
még oktalan makik.
Kívánom, teremjen
bőséget sok fátok,
tömje a pofátok
gumó, gubacs, inda.
Nekem jó lesz majd
a velős palacsinta.
Ugye, most csurog
a nyálatok,
alsóbbrendű növényevő
állatok?*

*Meg ne szenvedjétek
a tél kemény fagyát...
néhány viseltes gatyát
eljuttatok majd hozzátok,
de nehogy a
fejetekre húzzátok,
idétlen barmok!
Különben is, mit akartok,
fejlődéstanilag
visszamaradt emlősök?!
Korcsok vagytok, nem ősök!
Meggyalázzátok
a késő utódokat!
Kaktusz bökje meg
az ülőgumótokat!*

*Mars innen! Végeztem!
Slussz!
Nézze meg a
Pithecanthropus erectus!*

NEM EZ
A TANÉV
LESZ AZ ELSŐ!

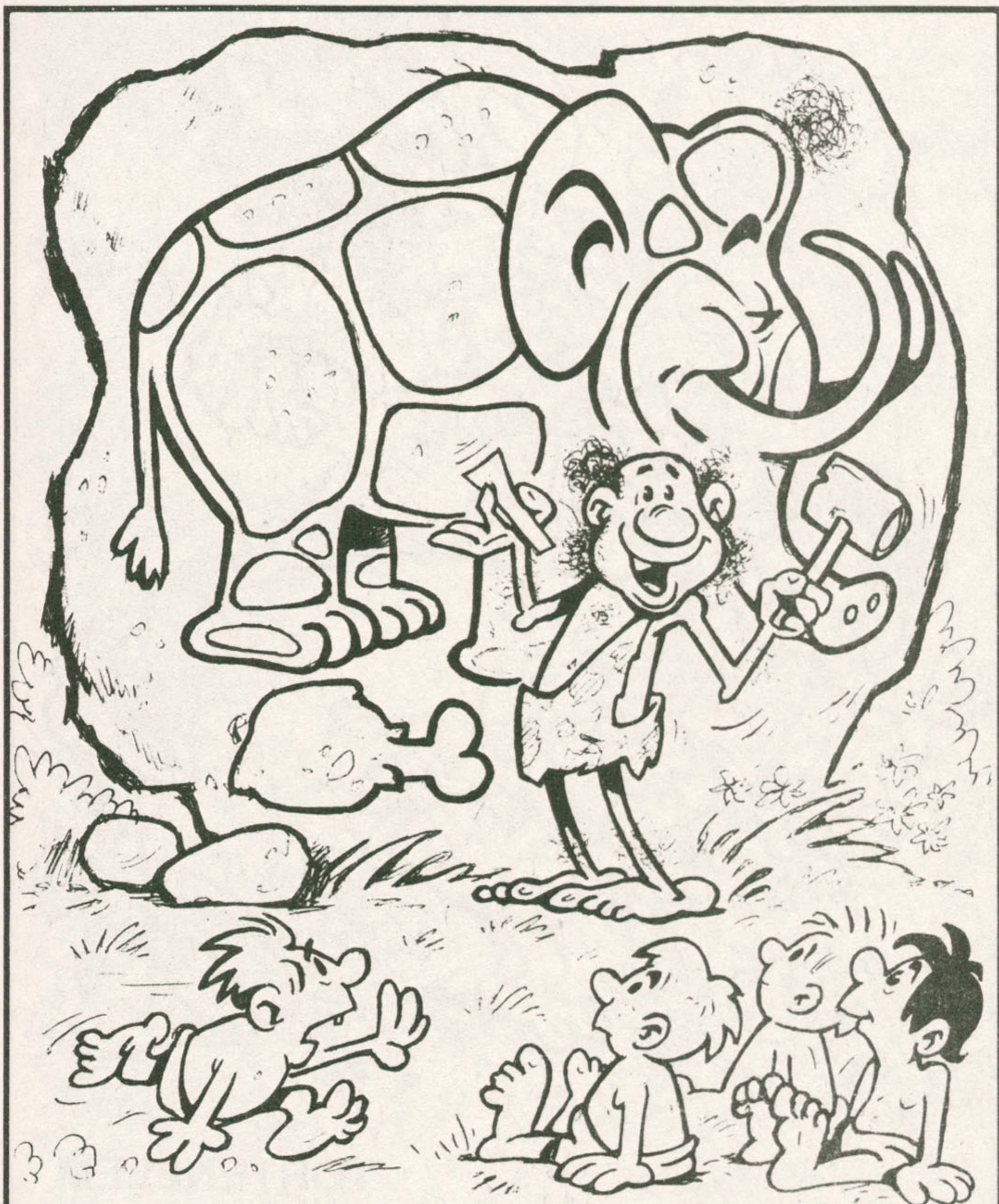
KÉMIA

– Ucsacsu, te nem készültél. Mindjárt kicsöngetnek, és még mindig nem tudtad beindítani a heves oxidációs folyamatot!...

FIZIKA

– Most mit vagy úgy oda? A hatás-ellenhatás törvénye alapján te ugyanakkora erővel hatsz a dorongra, mint a dorong a fejedre!

BIOLOGIA

– A mamut tehát a következő részekből áll: karaj, lapocka, sonka, csülök, dagadó, tarja...

TÖRTÉNELEM

Amikor az emberiség létszáma megduplázódott, és elérte a két főt, egy váratlan légitámadás valóságos földönfutókká tette őket...

MATEMATIKA

– Fogadd el tőlünk, Nagy Varázsló, a szarvasoknak ezt a végtelen sok, de előbb-utóbb megszámlálható elem-ből álló halmazát!...

TESTNEVELEÉS

– Ez az utolsó esélyed, fiam, hogy átengedjelek. Ha a kardfogú tigris utolér, lezárom a jegyedet!

NYELVTAN

– Megőrülök! Hiába magyarázok kézzel-lábbal, ez a legújabb generáció egyáltalán nem érti az idősebbek szavát... Mintha más nyelven beszélnének!...

TECHNIKAI ISMERETEK

– Látod, Gugu, a társaid milyen gyönyörűen dolgoznak... Neked meg folyton valami haszontalanságon jár az eszed!

ÓH, AZOK A CSODÁLATOS FELELETEK...

– Arany János 1817-től 1882-ig született.

*

– Petőfi egy szegény cseléd-lány és a magyar nép fia.

*

– Remélem, a XIX. század nagy íróiról tudsz valamit?

– Ó hogyne, tanár úr! Mind meghaltak.

*

– Mi a monda?

– Nem sokáig tart, és sok állat van benne.

*

– A népköltészeti alkotást az emberek találják ki, a műköltészetit pedig nem.

*

– Kölcsey 1815 januárjától 1816 tavaszáig nem írt verset.

Ebből az időszakból három verse maradt ránk.

*

Tanár: Tudod-e Pisti, hogy ki volt Petőfi Sándor és Arany János?

Pisti: Hogyne tudnám! Két szobor, az egyik a Duna-parton, a másik a múzeum előtt.

Tanár: A költők néha polgári foglalkozást is űztek.

Éva: Igen, mert például az Ilosvai Péter selymes volt.

*

Petőfi Füstbe ment terv című versét eredeti átköltésben így szavalja a diák:

– „S én csüggttem ajkán szótlanul, mint madár a fán...”

– Amelyik megette a gyümölcsöt! – bólogat a tanár.

*

– Ki volt Antigoné?

– Antigo felesége.

*

Tanár: Ki írta az „Anyám tyúkjá” című költeményt?

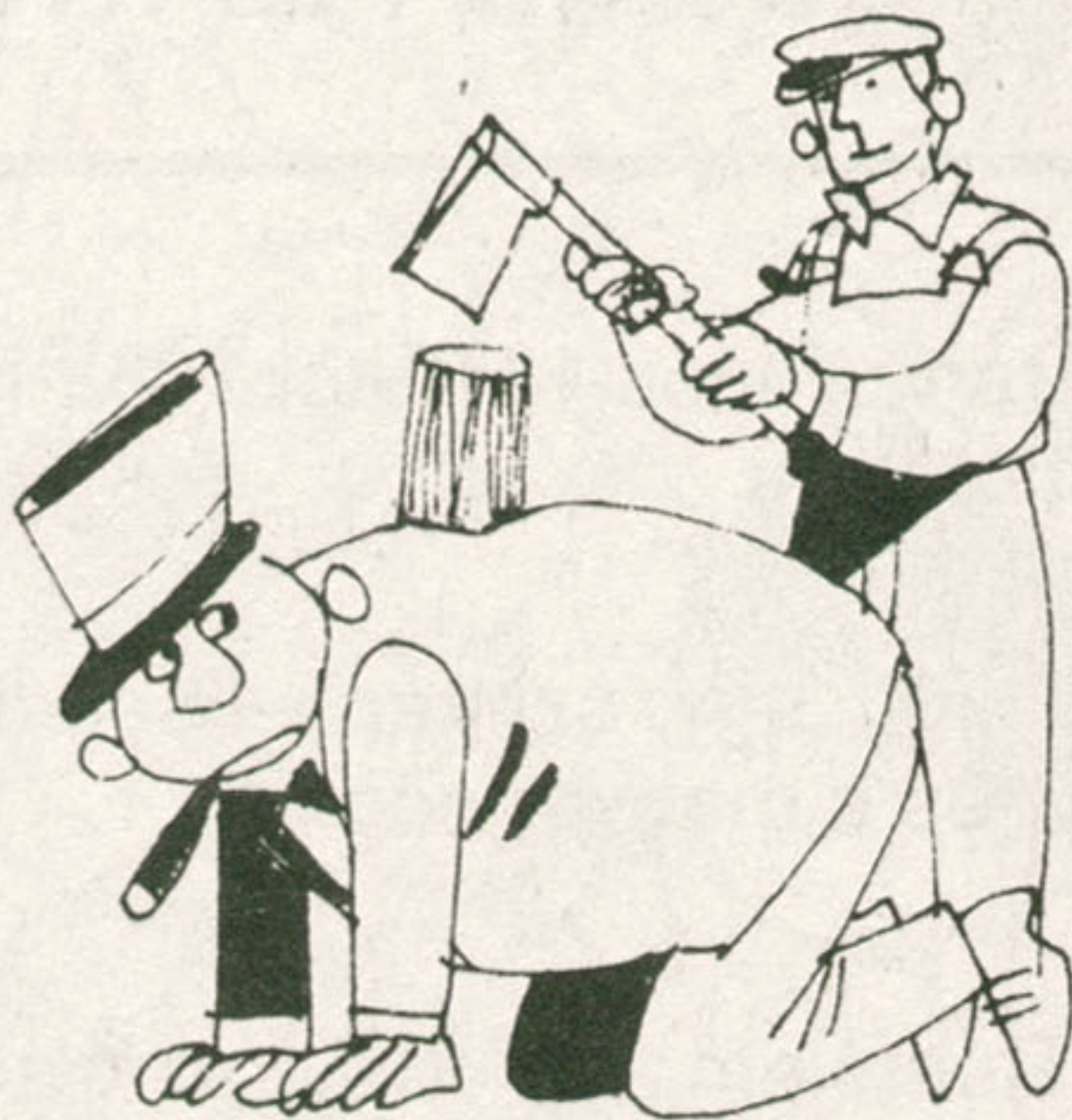
(A tanuló csak állt, és állt, a sűgás nem érkezett.)

Tanár: Azt talán tudod, hogy téged hogy hívnak?

(A sűgás most érkezett.)

Tanuló: Igen, Petőfi Sándor!

*

József Attila híres versének elemzéséből:

– A költeményben a tőke szó egy társadalmi réteget jelent amelyen a forradalom idején fát lehetett vágni.

*

– Arany János édesapja Megyeri Sá-Sá-Sára volt!

*

– Jellemezd Toldi Györgyöt egy idézettel!

– „Toldi György veresebb lőn a főzőkanálnál...”

★

– Zoli, már megint nagyon apró betűkkel írtál! – dorgálja a magyartanárnő a fiút.

– De tanárnő, ha nagyobb betűkkel írok, akkor rögtön meglátja a helyesírási hibáimat.

★

Tanár: Hogyan értékelhetjük a walesi bárdok nagyságát?

Diák: Úgy tíz–húsz centire.

★

A tanárnő Arany János „Szondi két apródja” című balladáját olvassa fel.

– Lehet kérdezni, ki mit nem ért belőle.

Sárika: Mit jelent az, hogy bül-bül?

Tanárnő: Törökül azt, hogy fül-lemüle.

Sárika: Lehetetlen! A törökök a „fülét” és a „mülét” is bülnek mondják?

★

– Fiam, először is tanuljon meg helyesen magyarul beszélni, azután pedig fogja be a száját!

★

Tanár: Nos, mit olvastál utoljára Jókaitól?

Diák: Bevallom, én még elsőre sem olvastam tőle semmit.

★

– Készültél, Frici?

– Igen, tanár úr.

– Akkor mondd meg nekem, hol koronázták meg Nagy Lajos királyt?

– A fején, tanár úr kérem...

Tanár: Mondd meg fiacskám, mi volt a neve Szent István, első magyar királynak gyermekkorában?

Gyerek: Hát...hát Pista!

★

Felelő: I. Lipót negyvennyolc évig viselte a magyar koronát.

Tanár: Na, ezt talán pontosítsd!

Felelő: Ja, igen, csak nappal hordta.

– Petőfi a fellegekbe felrepülve mutatja be híres költeményét, Az Alföldet.

★

Fizikaórán kérdezi a tanár az Arkhimédészről tanultakat.

– Mi történik, ha az ember belép egy vízzel teli kádba?

– Azonnal csengeni kezd a telefon!

★

– A világhódító Nagy Sándor nak Arisztotelész volt a nevelője.

– Ebből is látni, hogy milyen sok múlik a tanítón...

★

„Széchenyi István gyakorlati alkotásaihoz tartozik a Lánchíd szabályozása”.

★

– Irigylem Görgey Arthurt!

– ???

– Mert neki csak megnyernie kellett a tavaszi hadjáratot, és nem megtanulnia.

A tanító néni megmagyarázza hogy mi a mese, aztán vissza-kérdez:

– No, Géza, akkor hogy is hívják azt az írásművet, amit csak

kigondol az ember, és nincs semmi alapja?

– Azt az írásművet adóbevalásnak hívják!

★

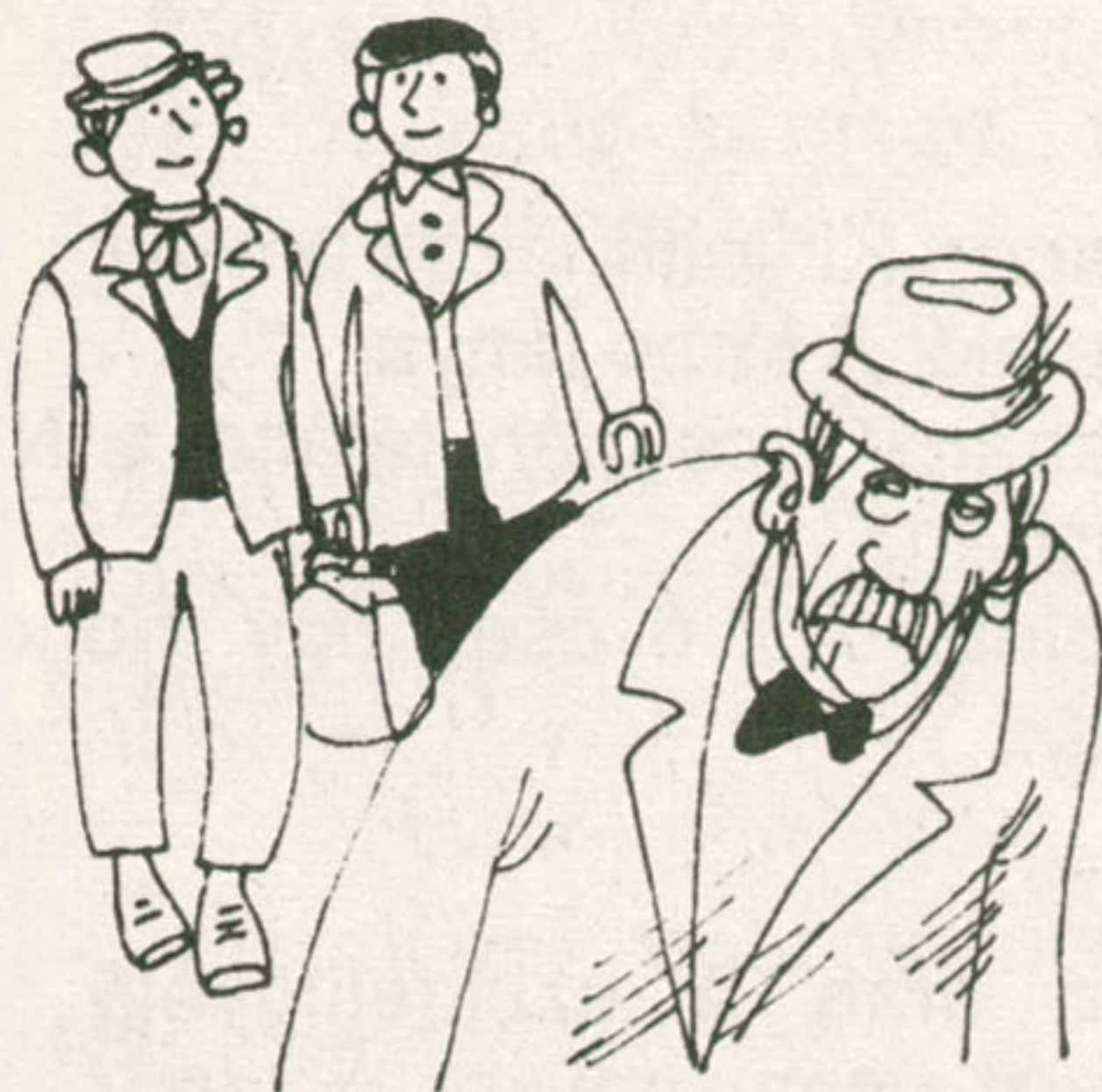
Nagyon idős tanár sétál az utcán. Két diák tisztos távolból megjegyzi:

– Nézd, milyen hajlott szégyennek a háta!

– Na és – így a másik –, a keze is reszket.

– Az lehet – fordul meg a tanár –, de a hallásom még kitűnő!

★

Tanár: Miért protestánsok az angolok?

Felelő: Mert VIII. Henrik többször is megnősült.

– Ki volt Napóleon?

– Egy futballista!

– Ha ezt apád hallaná, égnek állna a haja!

– Annak biztosan örülne, mert teljesen kopasz...

★

Tanár: Írjátok le, hogy mikor volt a várnai csata!

Gyerek: Azt is írjuk oda, hogy hol volt?

★

– Ki volt Szent Péter?

– Az első római katolikus pápa...

★

– Mire vadászott az ősember?

– Barlangi medvére, mamutra... és köményre.

– No igen. A bölényt meg beletették a rántottába!

- Miért keltek fel a rabszolgák?
- Mert már reggel volt, tanár úr!

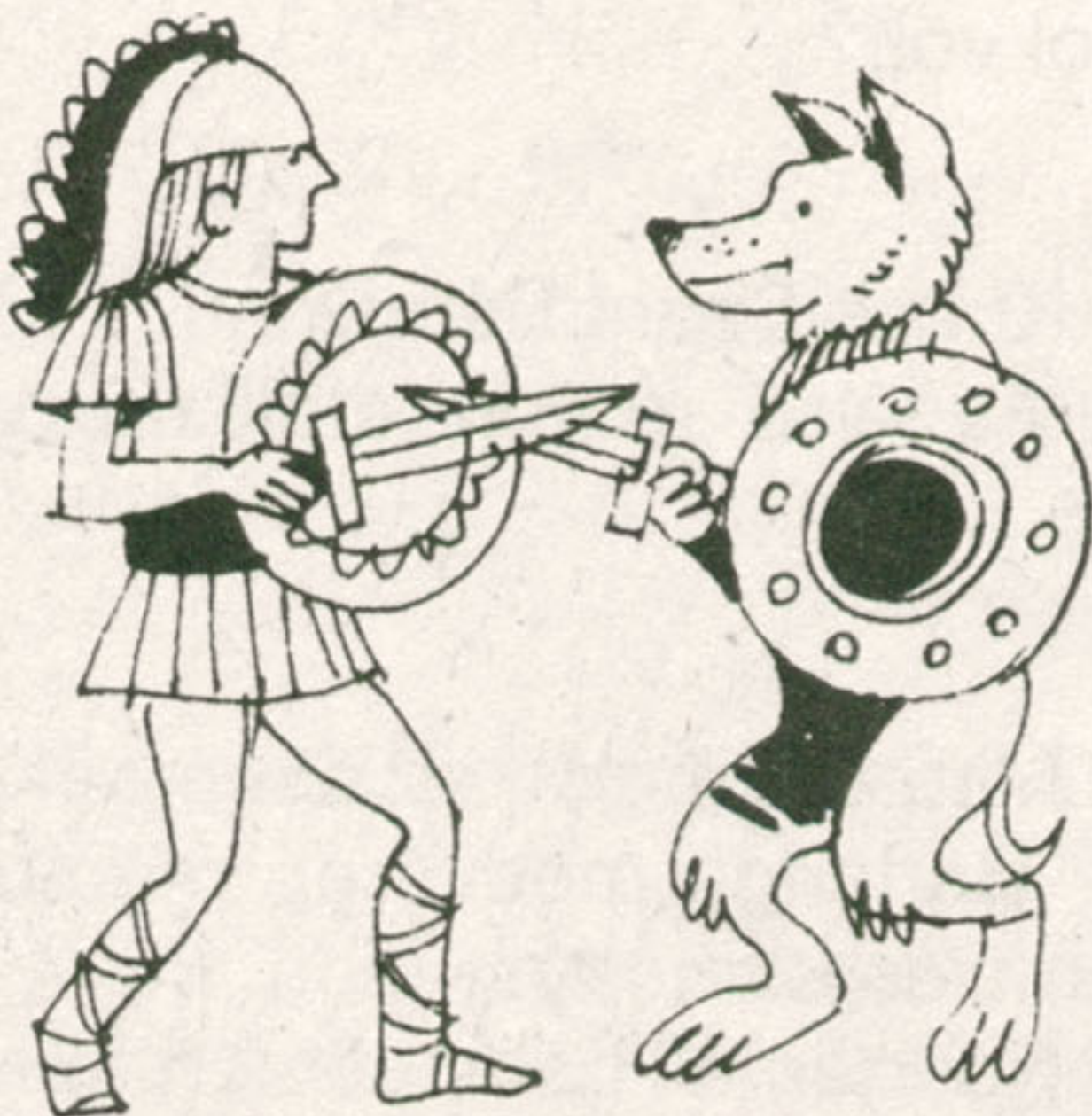
★

- Kislány, foglalkozott IV. Lajossal?
- De tanár úr, a Lajos a harmadik nálam!

★

Vidéki kislány felel az ókori történelemből.

- Mondd szépen, kivel harcolt Achilles Trójában?
- Plútóval?
- Nem.
- Néróval.
- Az sem jó.
- Akkor Hektorral, mert azt biztosan tudom, hogy valamelyik kutyánkkal történt.

- Csak azt sajnálom, hogy nem a görög birodalom idején születtem.

– ???

- Rövidebb volt a történelem...

★

Tanár: Ki volt Mózes anyja?

Felelő: A fáraó lánya.

Tanár: Ő csupán találta a Nílusban.

Felelő: Azt ő csak úgy mondja!...

★

Az órán a szakfelügyelő is részt vesz, amikor a tanár az után érdeklődik, ki törte be a bizánci kaput?

Senki nem jelentkezik, kínos csönd támad. Végre megszólal valaki:

- Az ilyesminek soha sincs gazdája...

– Ki volt az a nagy francia hadvezér, akit Szent Ilona szigetére száműztek?

– Dunaparti Napóleon!

*

Spártáról tanulnak a gyerekek, és felmerül a kérdés: kik szavazhattak a választásokon?

A felelő csupán a spártai születésűeket említi. A tanár kicsit segít, a nebuló kapcsol, és boldogan kivágja:

– Szavazhatott még az is, aki spártag volt.

*

– A dzsenti olyan ember, aki olyan munkát keresett, ahol nem kellett dolgozni.

*

– Mi a dézsma?

– Amiben a vizet tárolták a jobbágok.

*

– Fiacskám, beszélj nekem Nagy Lajosról!

– Nagy Lajos, amint a neve is mutatja, nagy király volt. Éppen olyan nagy, mint Mátyás király, akit 1458-ban a Duna jegén választottak királlyá...

– Úgy látom, Nagy Lajos nem megy. Beszélj inkább a Dózsa-féle parasztfelkelésről!

– Dózsa korában a parasztok fölkeltek, mert nagyon sanyarú volt a sorsuk. Mátyás király korában bezzeg nem. Így azután akkor csak a királyválasztáskor keltek fel.

– Reménytelen, de van egy utolsó lehetőséged... Beszélj Mátyás királyról!

– Mátyás nagy uralkodó volt. Éppen olyan nagy, mint Nagy Lajos, akit Dózsa felkelő parasztjai 1458-ban a Duna jegén királlyá választottak...

*

– Proletár az – mondja a tanár –, akinek fix fizetése van, havi, heti bére van. A burzsoának pedig jövedelme van, aki annyit keres, amennyit akar, és jöhet, mehet.

Felugrik erre Pistike.

– Tanár úr! Akkor ilyen a Gruber papája is! Ő hordár...

*

– Miért hívták kalapos királynak II. Józsefet?

– Mert felvilágosult édesanyja gyermekkorában kalaposinak adta.

*

– Mikor volt a mohácsi vész?

A gyerek bambán néz, de a többiek súgni kezdenek: 1486!, 1526!, 1529!, 1444!

– No, fiam – sürgeti a tanár –, megmondod végre, mikor volt?

A gyerek széttárja a karját, és bizonytalan hangon megszólal:

– Tanár úr kérem! Ebben a kérdésben igencsak megoszlanak a vélemények.

*

– Egyedül csináltad a leckédet, kisfiam?

– Igen, tanár úr kérem, csak Caesar meggyilkolásánál segített egy kicsit a papa.

*

Mi történt volna, ha Fráter Györgyöt nem gyilkolták volna meg?

– Én azt hiszem, hogy előbb-utóbb csak meghalt volna...

*

– No, Béci, tudod-e, hogy meddig uralkodott Mátyás király?

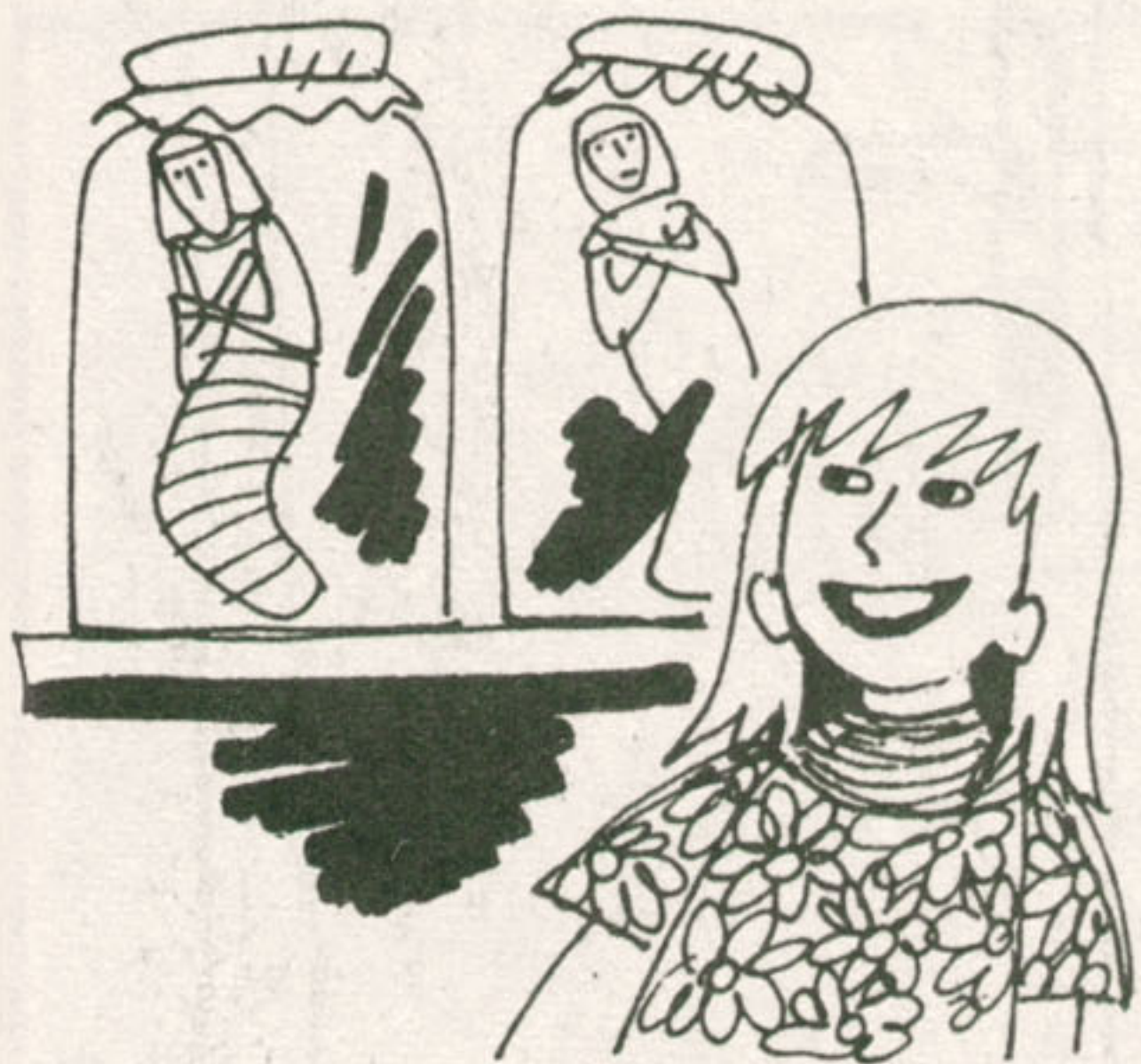
– Ameddig ez Istennek tetsző dolog volt.

*

A tanár a történelemórán magyarázza az 1838. évi nagy árvizet, amikor a Duna jeges hullámai szörnyű pusztítást végeztek Pesten.

– De akadt sok bátor ember, aki élete kockáztatásával mentett embert, állatot, vagyont. No, Géza, ki volt közülük a leg híresebb?

Csend, Géza várja a sugást, ami nagy nehezen érkezik: „Az Ár-ví-zi-ha-jós!” Erre aztán határozottan vágja ki a várt nevet: Árvízi Lajos!

Tanár: Anna, tudod, hogy mik azok a múmiák?

Anna: Hogyne! Befőzött emberek.

Tanár: Mondd, mit tudsz Erzsébet koráról?

Szerelmes diák: Óh, még nincsen tizennégy éves a drága...!

– Mondj egy gyűjtőnevet!

– Fáskosár!

– Miért nevezzük anyanyelvünknek a magyart?

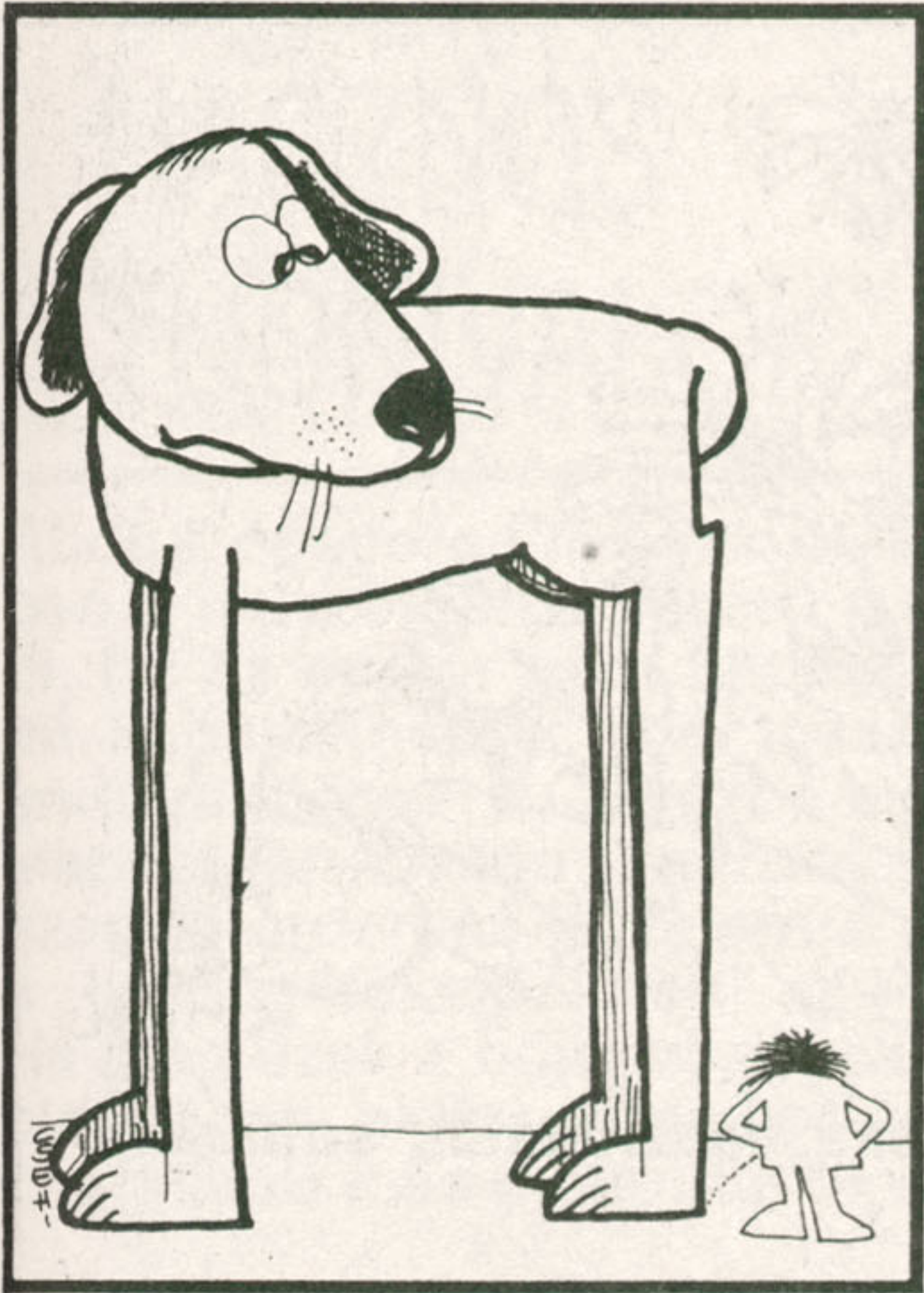
– Én tudom – áll fel Zsoltika. – Mert a papa soha nem jut szóhoz...

– Hogy mondják feltételes módban azt, hogy „nem szabad lopni”!?

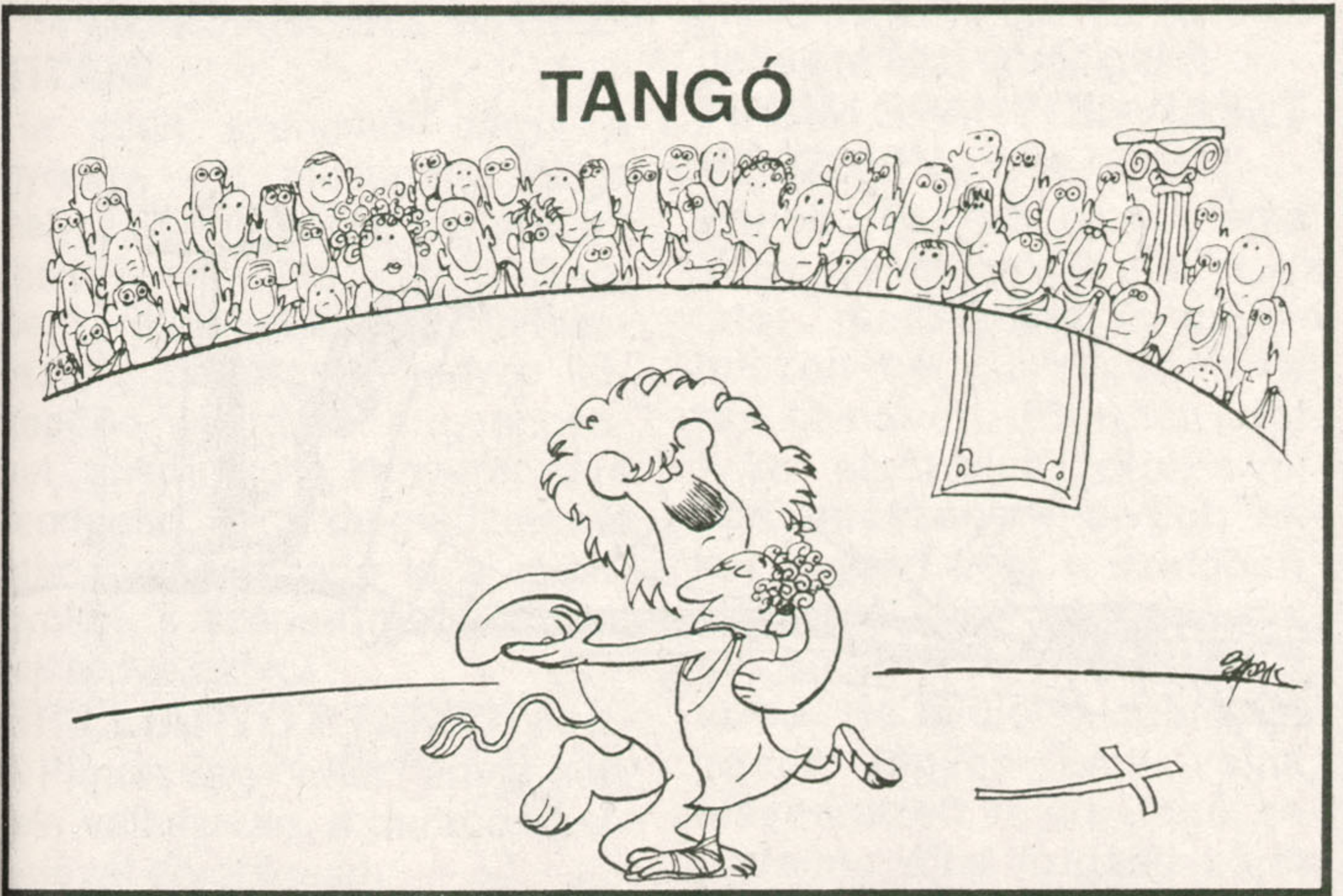
Tanuló: Ha látják!

ÁLLATI DOLGOK

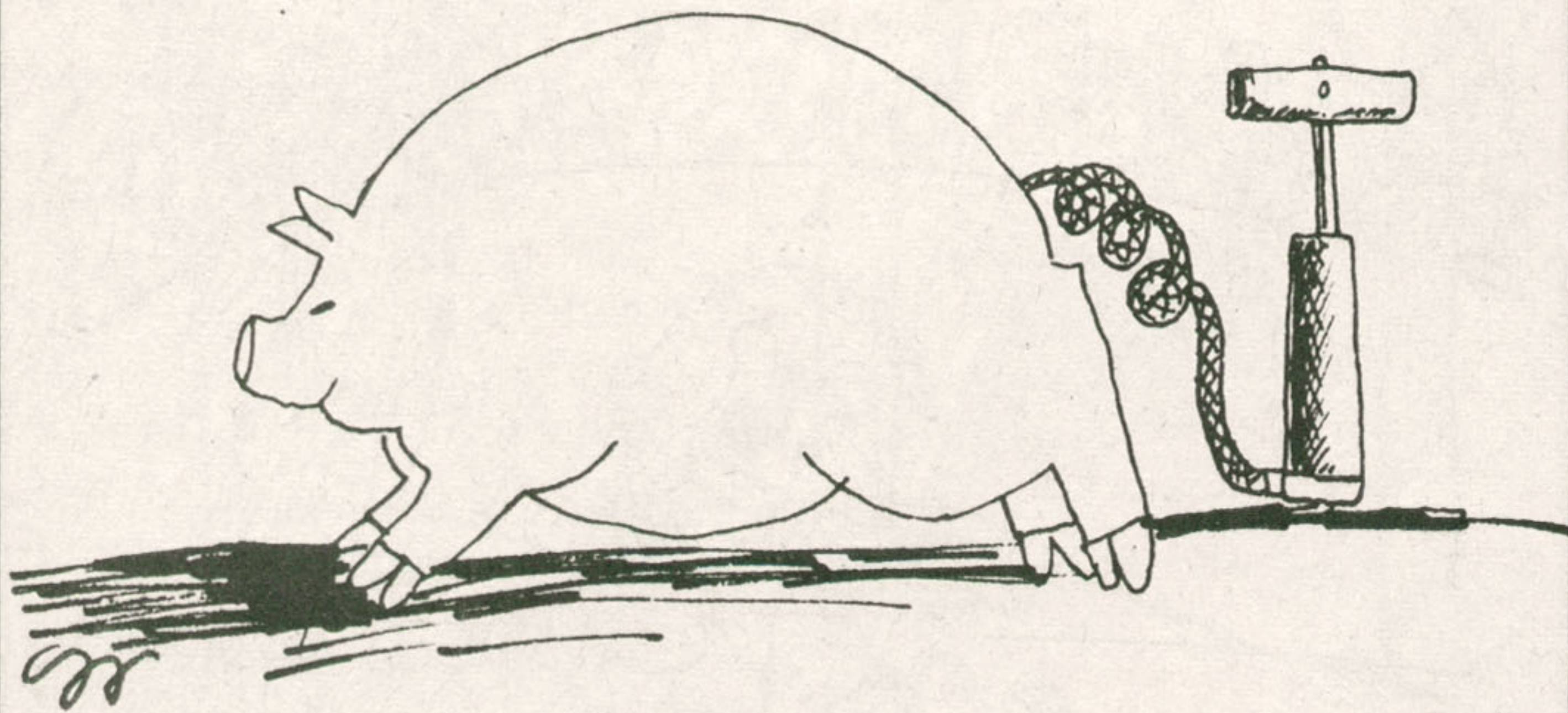

TANGÓ

– Ha nem tanulod meg a puska használatát, sohasem leszel egyenlő ellenfél!

HASZNOS TUDNIVALÓK

Ahogy cseperedünk, az élet egyre bonyolultabbá válik. Ebben a helyzetben célszerű a régi bölcsességekbe kapaszkodni, ha az ember nem akar tétován téblábolni a világban. Hát mi kapaszkodunk, már csak azért is, mert égetnivaló gazemberek lennénk, ha ezt nem tennők. Az alábbiakban néhány alapvetően fontos tanácsot adunk közre, melyeket már csak azért is érdemes figyelemre méltatni, mert a múlt században, a „boldog békeidőkben” születtek.

Ha még ezek a bölcsességek sem segítenének gondjaid megoldásában, akkor sincs baj.

Legfeljebb más megoldásokat kell keresned...

NAPKELETI GYÖNGYÖT, HA MEGSÁRGULT KITISZ- TÍTANI

Ha csak szennytől sárga a gyöngy, azt mosogatással is helyre lehet hozni; de ha az mélyen belé ette magát, eképpen fejtérítheted-meg: Rozslisztből dagasztott kenyér közepébe gyúrd-be a gyöngyöket, süsd-meg a kenyeret mint rendesen, s a meg-sültet két felé törvén, szedd ki a gyöngyöket, s szépen meg-lesznek fejtérvedve azok.

BRILLIÁNTOT TISZTÍTANI

A Piquet vagy más kártyát két-fele választván, a darabos bel-sejével dörgölgesd.

Vagy: Szarvas-szarvnak igen finom porával, kis fain kefe se-gedelme által dörgölgesd.

FINOM SPANYOL-VIASZT KÉSZÍTENI

Ennek ez az egyvelegje: Végy Velenczei Terpetint tíz latot, gumi-lackot in tabulis huszon-négy latot, szép ve-res cinóbort tizen-hat latot. A két elsőt olvaszd-el, s midőn egészen fel-olvadt, akkor keverd belé a cinóbort, s így réz vagy bádóg-formába öntvén, azonnal mártsd vízbe. Ha felületes színe elegendő fényes nem vólna, eleven szén felett, fogó se-gedelme által forgasd körös

körül, melly által szép fényes-
séget kap.

KÖZÖNSÉGES, DURVÁBB SPANYOL-- VIASZT KÉSZÍTENI

Végy közönséges Terpetint
nyóltz latot, gyantát (Colop-
honium) tizenkét latot, va-
kart krétát tizenhat latot, Mi-
niumot nyóltz latot, közön-
séges czinóbert két latot, s
készítsd a fellyebb írt mód
szerént.

FEKETE SPANYOL- VIASZT KÉSZÍTENI

Végy közönséges Terpetint tíz
latot, gumi lackot in tabulis ti-
zen-nyóltz latot, vakart krétát
nyóltz latot, Bécsi kormot egy
garas árut.

IGEN KÖZÖNSÉGES FEKETE SPANYOL-- VIASZT KÉSZÍTENI

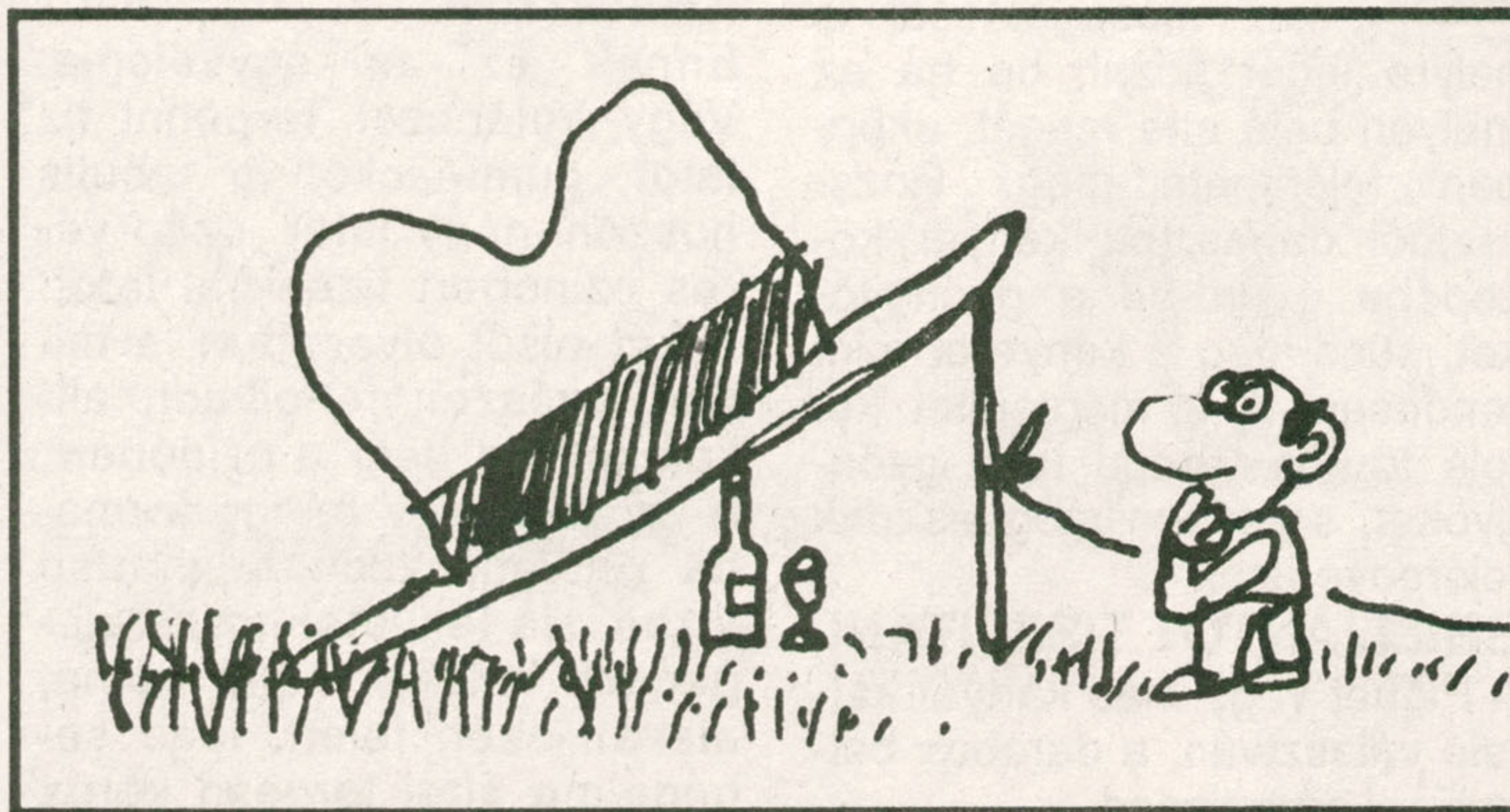
Végy közönséges Terpentint
nyóltz latot, gyantát tizenhat la-
tot, vakart krétát húsz latot, Bé-
csi kormot egy garas árut.

SÁRGÁ SPANYOL-- VIASZT KÉSZÍTENI

Végy közönséges Terpetint ti-
zenkét latot, gummilackot in ta-
bulis tizenkét latot, auripigmen-
tumot tizenkét latot.

ZÖLD SPANYOL-VIASZT KÉSZÍTENI

Végy közönséges Terpetint ti-
zenkét latot, gummilackot in ta-
bulis tizennégy latot, auripig-
mentumot tizenkét latot, Berlini
kéket tizenkét latot.

Mind ezeknek a Spanyol-viaszoknak egy forma a készítése módja a veressel; egyedül csak arra vigyázz, hogy a szerek egy-más után olvadjanak fel, s ennél fogva előbb a nehezen olvadókat tedd a lábasba, s így egymás után a többi; a festéket pedig keverd közibe.

ARANY-FÉNYESÍTŐ SZER

Végy sárga viaszt öt latot, vasrozsdát három köntinget, grüspannt három köntinget, boráxot hat köntinget. Olvaszd el előbb a viaszt, azután hintsd ezen össze-tört szereket közibe s kavard jól össze. Aranyművesek ezzel kenik-be az arany munkát, és tiszta szén

tűzre tévén, rajta fel-olvasztják, s szépen le-törlik.

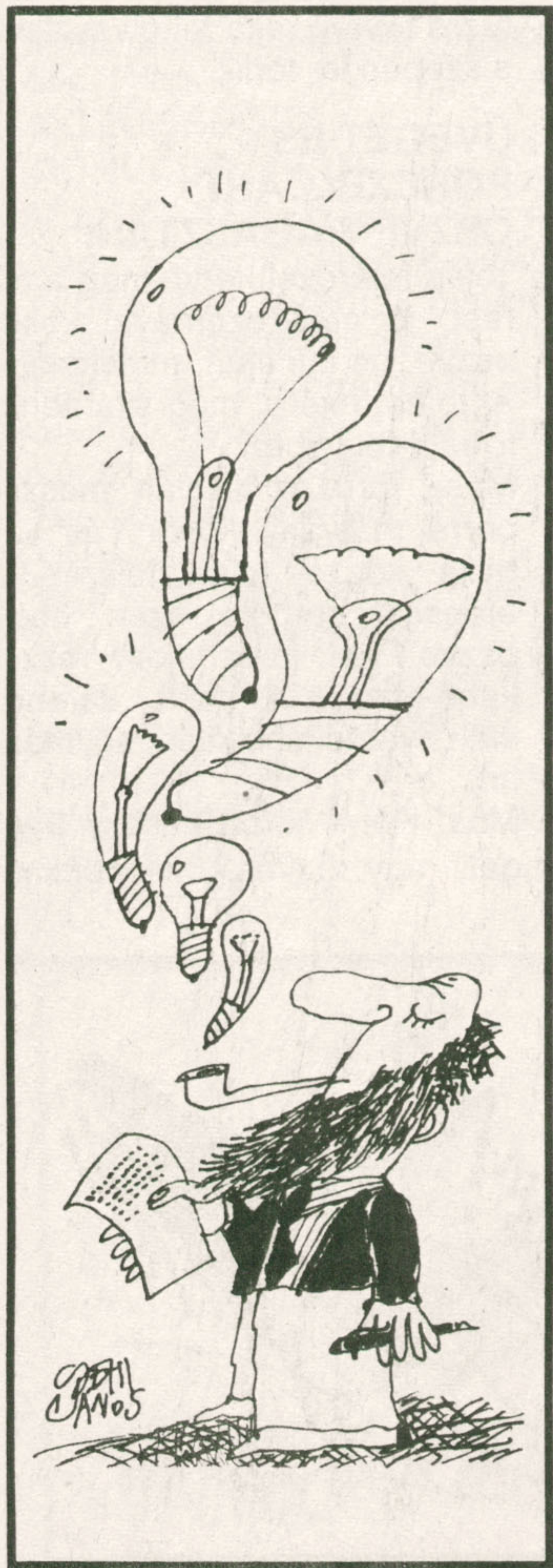
ÜVEGET ÉS PORCZELLÁNT ÖSZVE-RAGASZTANI

Tojás fejjével kend-meg a törést, jó erős czérnával kösd-össze, és mindjárt, minekelőtte a tojás fejjére meg-száradna, forrald-fel tejben.

Más: Törd az óltalan meszet porrá márvány kövön, és' vegyíts közbe tojás fejjét, s erőssen dörgöld szét, hogy össze ne turósodjon; ezzel kend-meg a töredék-darabokat, nyomd sőt kösd egymáshoz.

Más: Porrá törött kristály üveget, egy kevés minimummal

vegyítvén, olajból készített fir-
najszal kell fel-ereszteni, s úgy
vele az üveget össze-forrasz-
tani.

ELHOMÁLYOSULT EZÜSTTÁRGYAK FÉNYESÍTÉSE

4/5 r. vízbe egy rész szalmia-
kot öntünk és abba mártjuk az
ezüst tárgyakat, ebben jól
megmossuk s aztán száraz ru-
hával ledörzsöljük.

ELEFÁNTCSONTOT ÖSSZERAGASZTANI

Színtelen zselatint vízzel vas-
tag oldattá főzünk, ehhez 1/4 r.
alkoholban feloldott mastix ol-
datot töltünk, amibe annyi
cink-fehért keverünk, míg
méz vastagságú folyadékot
nyerünk.

A NAPBARNÍTOTT ARCZ GYORS FEHÉRRÉ TEVÉSE

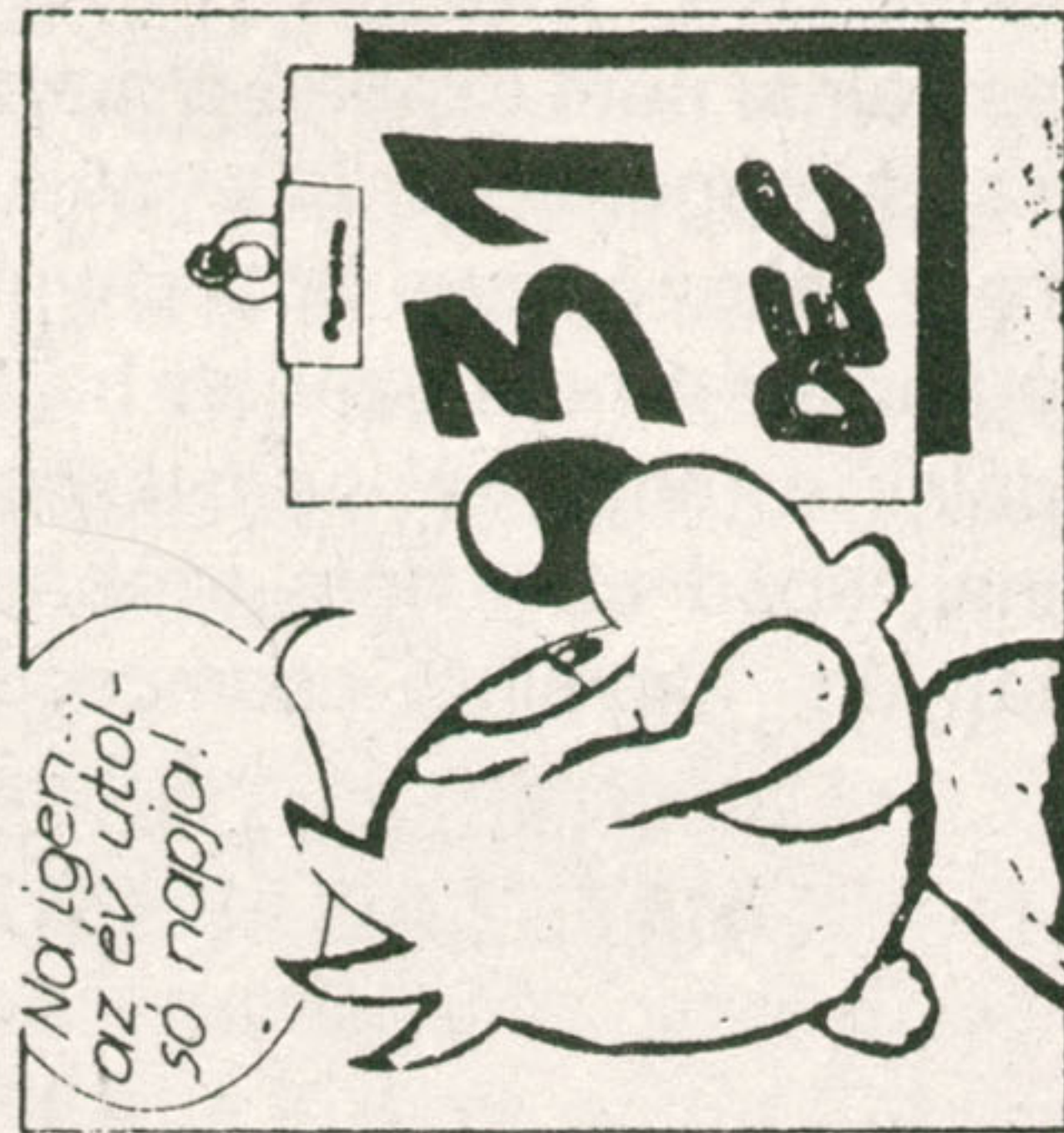
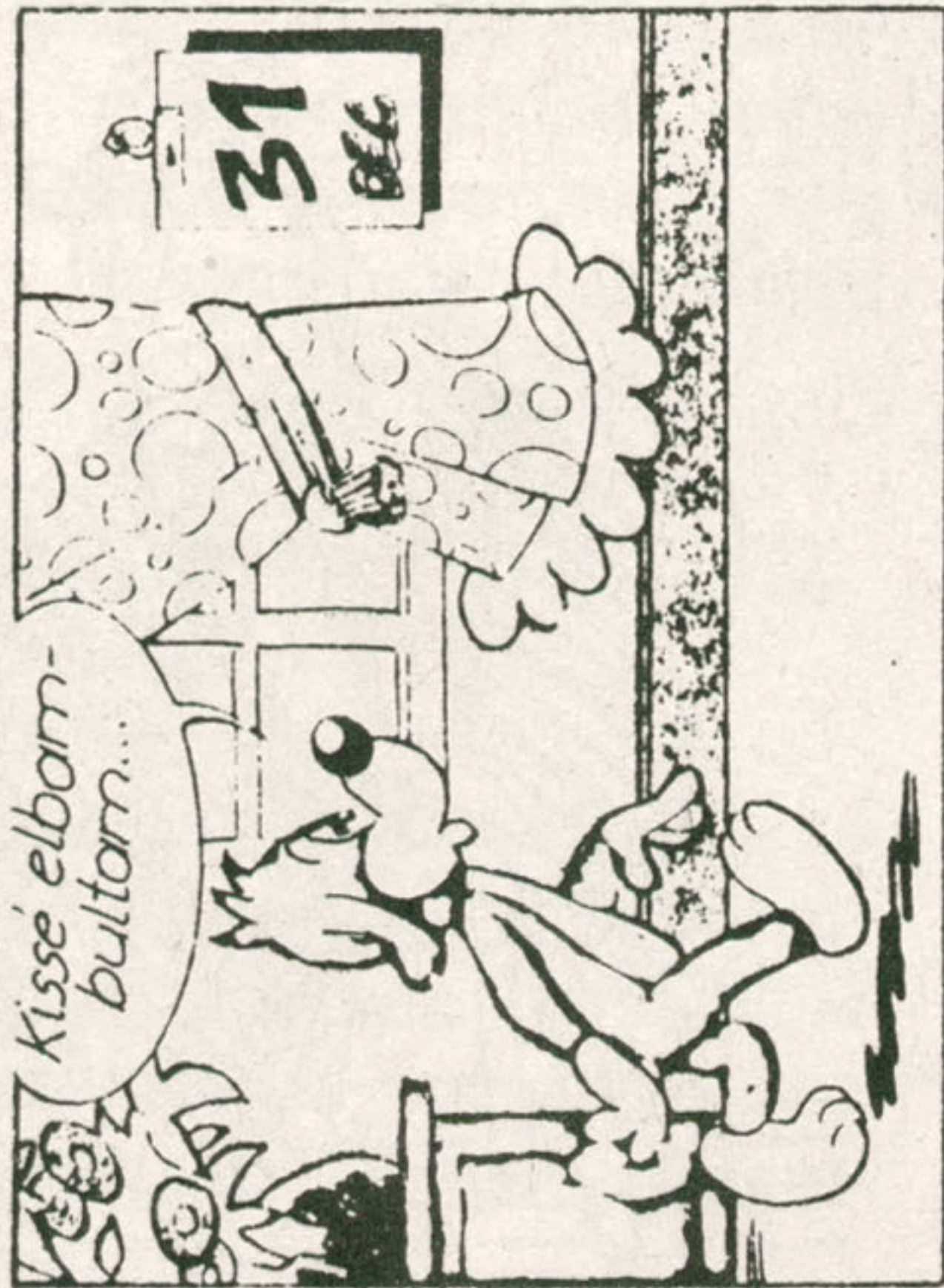
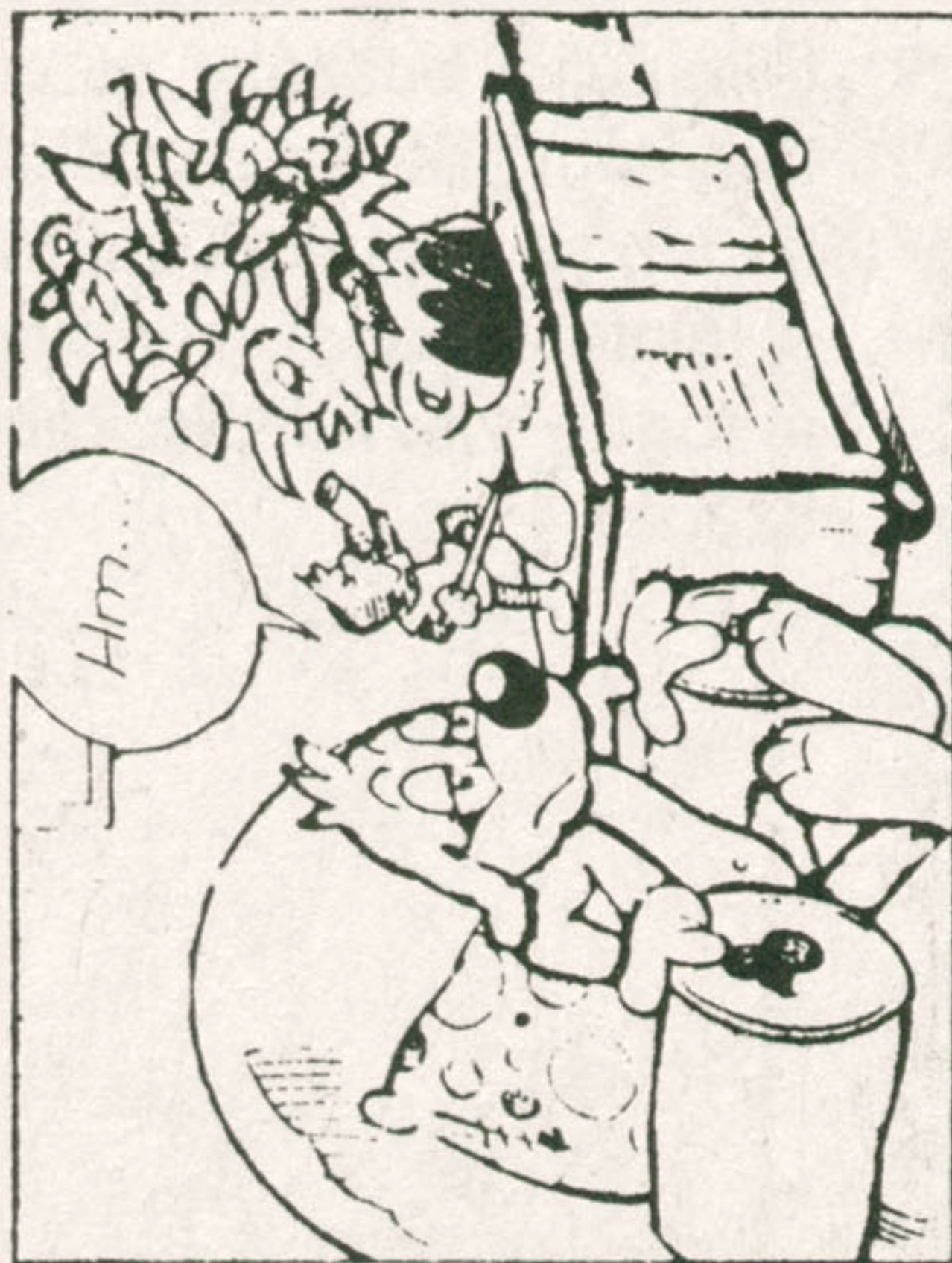
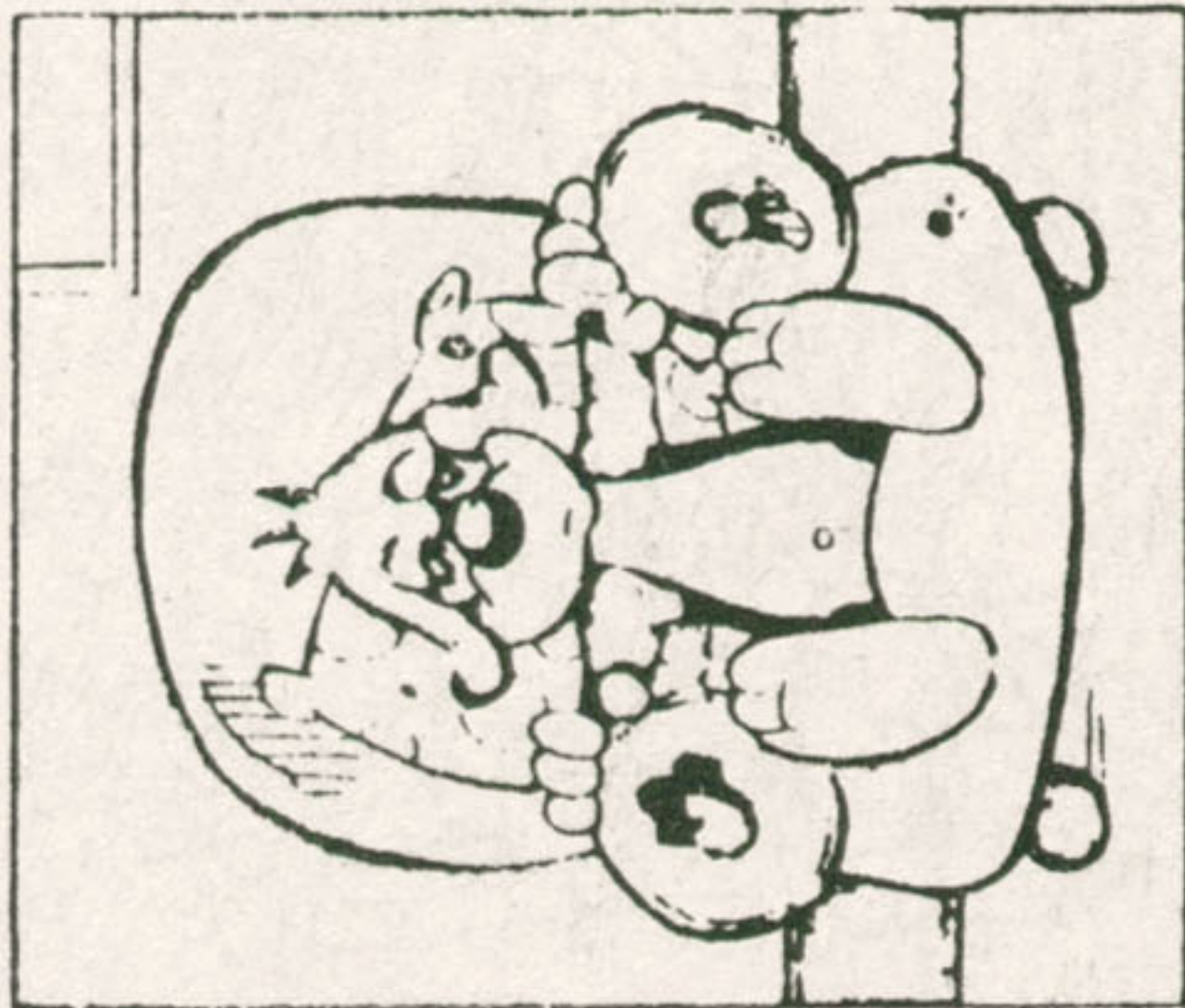
Vegyünk goldkrémet, s este
lefekvés előtt kenjük be ar-
czunkat, másnap mossuk le
vízzel, melybe egy pár csepp
benzoetinkturát cseppentet-
tünk.

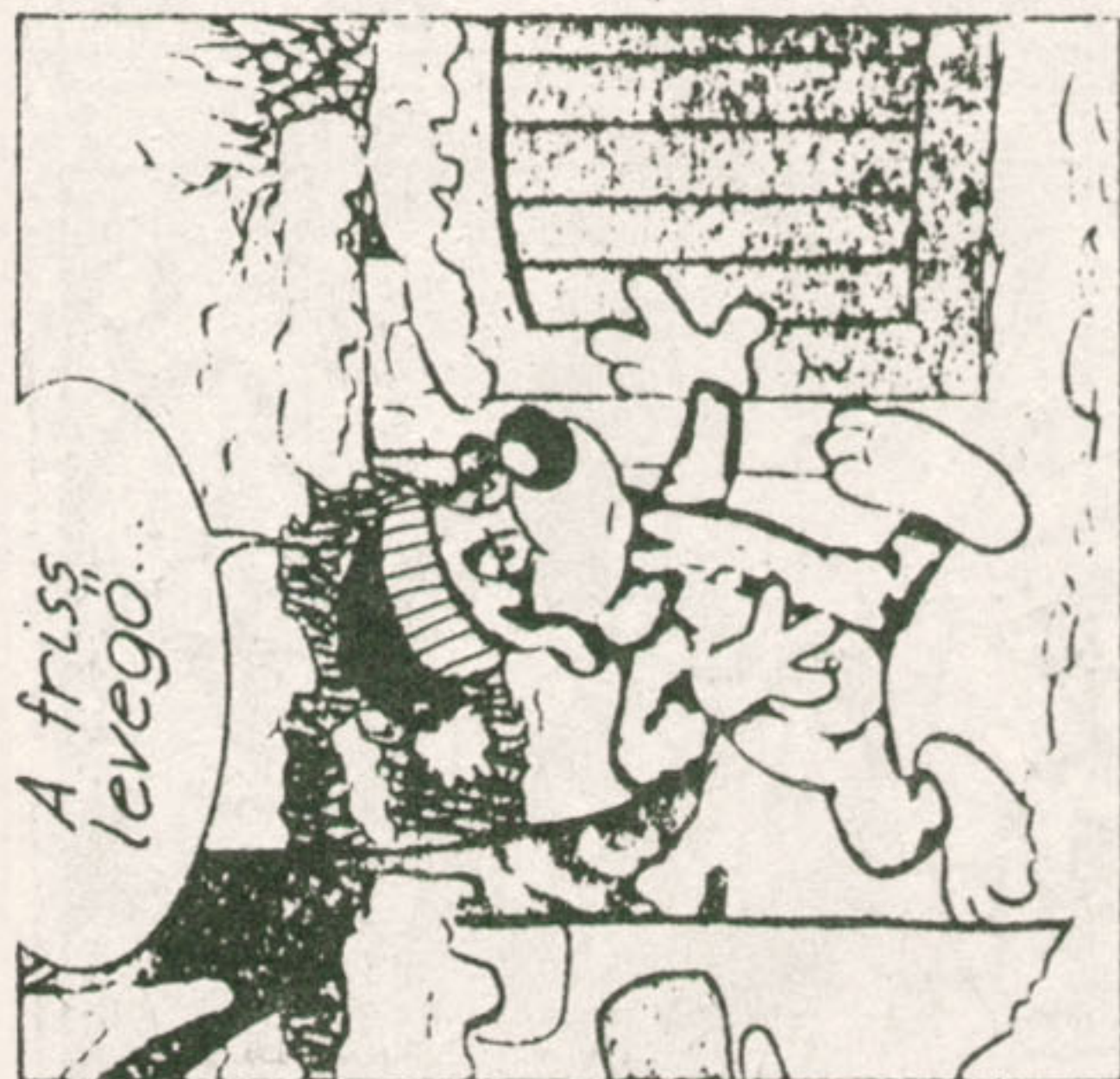
ASZTALI SZABÁLYOK A XVII. SZÁZADBAN

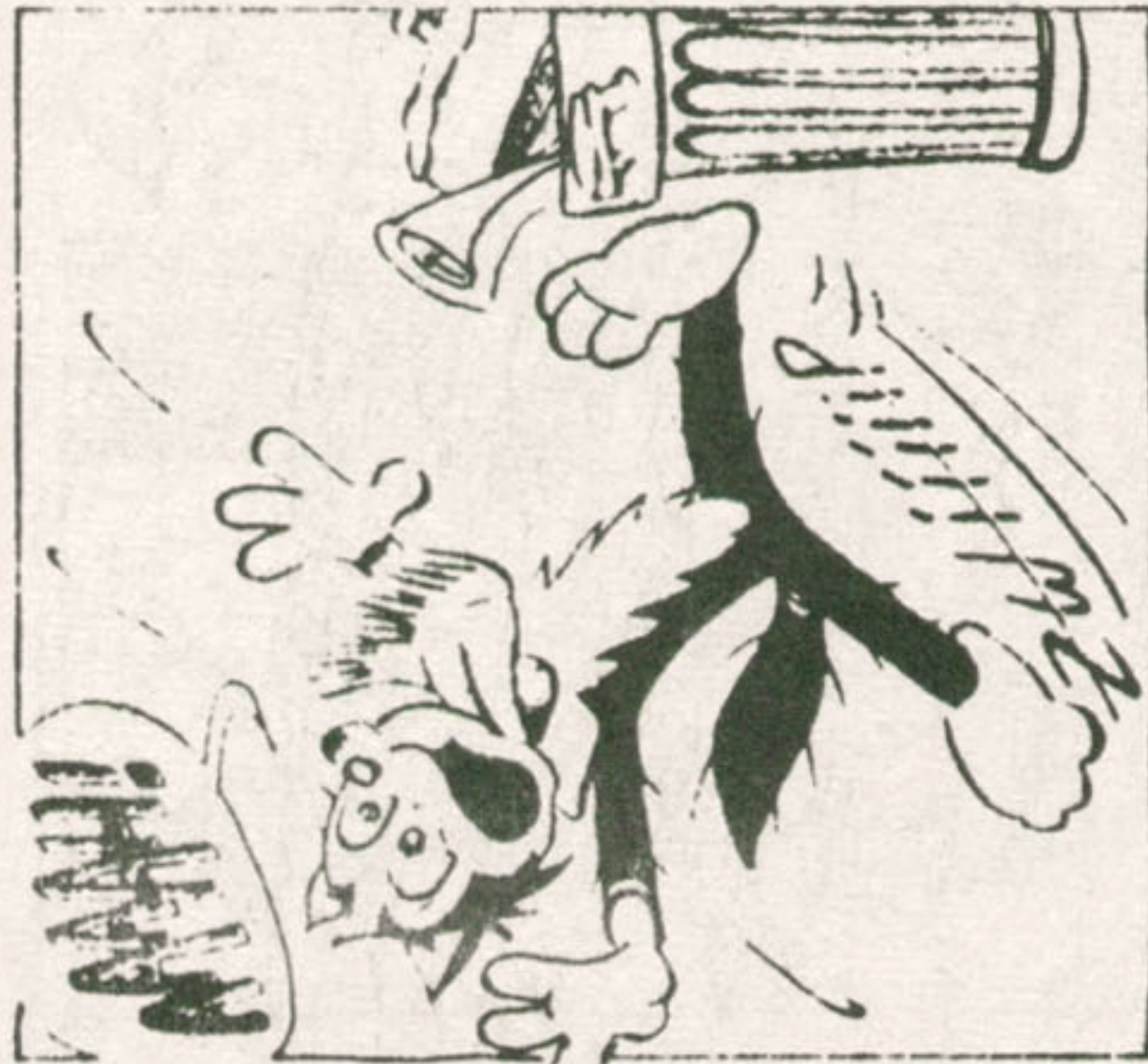
1624-ből maradt fenn egy irat, mely szerint a meghívott katonatiszteknek, mielőtt az asztalhoz ültek, a Hofburgban a következőket olvasták fel: „Az asztalnál nem szabad a nadrág szíjat megereszteni; a mustárhoz, sóhoz kézzel hozzányúlni; a kenyeret nem szabad harapdálni; a tányérből nem szabad inni; ebéd után nem szabad a tányért kinyalni; csamcsogni,

teleszájjal beszélni és csetteneni nem illik; az asztalkendőbe köpni, az asztalra ülni, más elől a falatot kikapni, verekedni, és a fogait villával piszkálni nem szabad.”

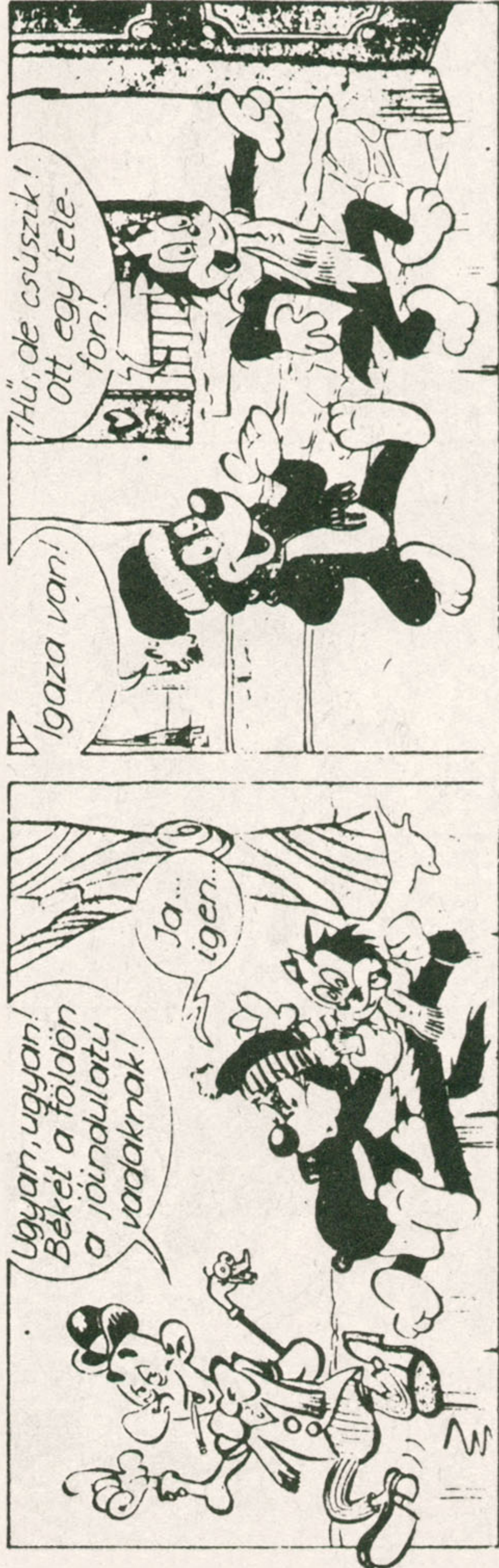

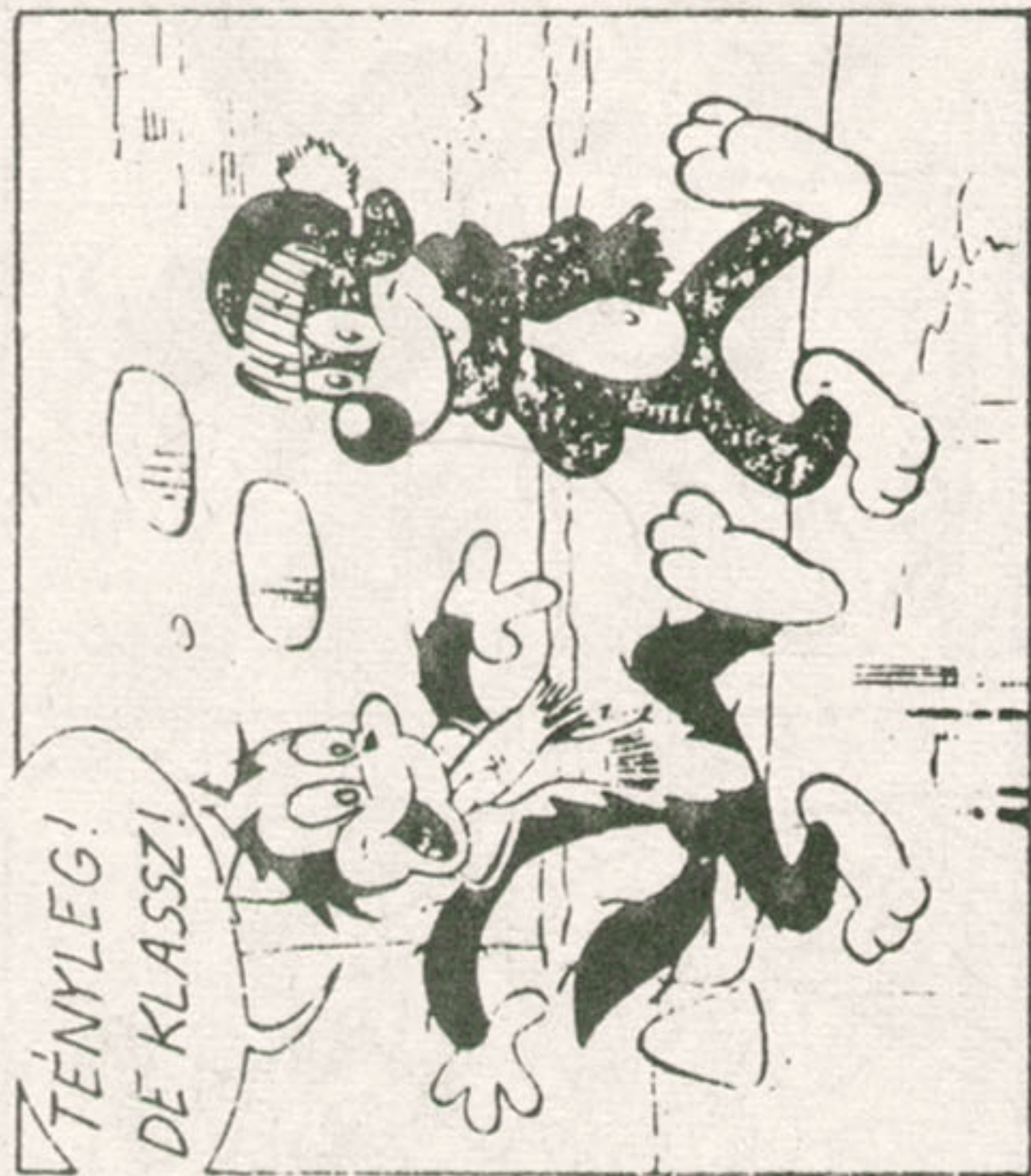
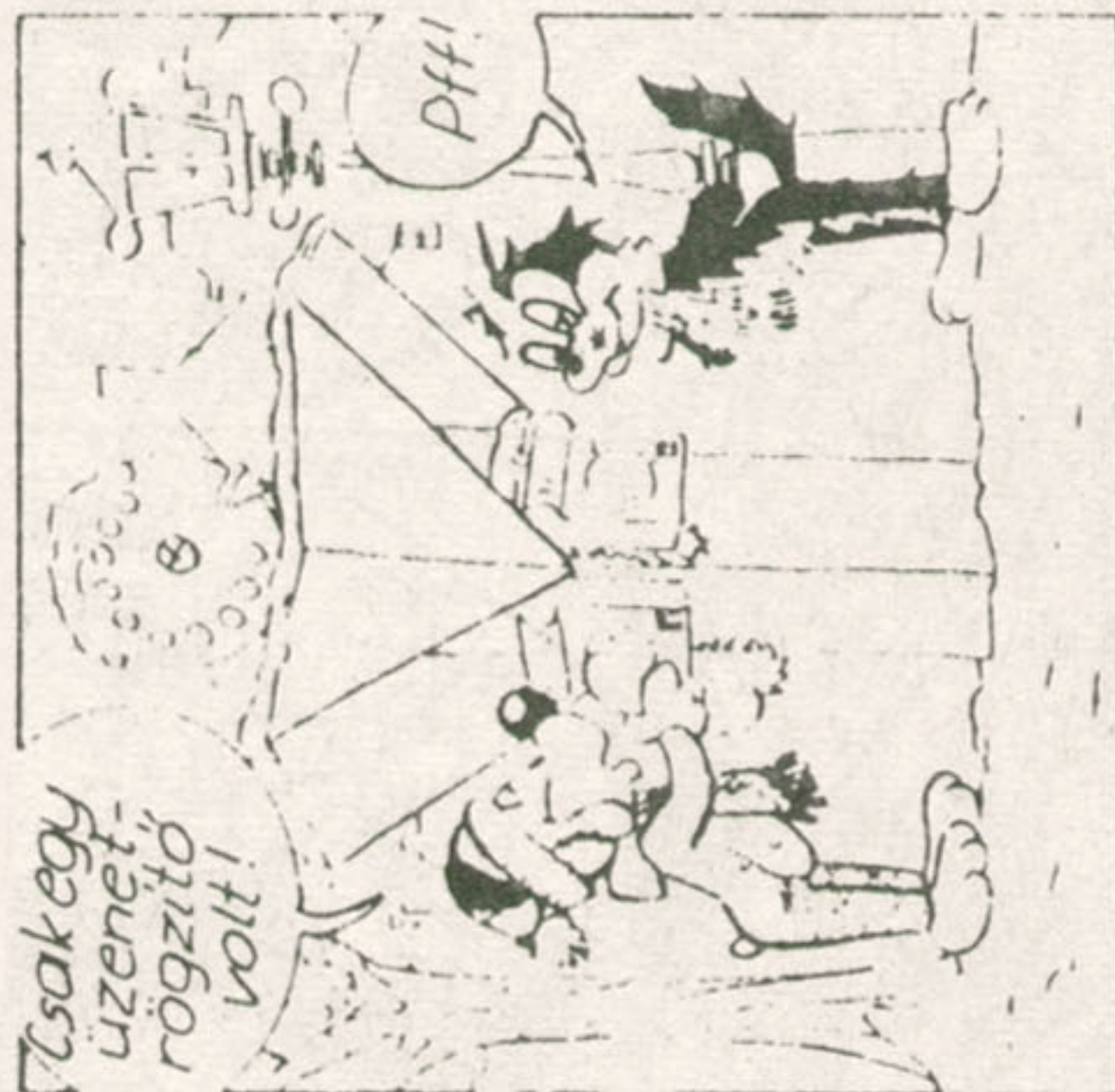

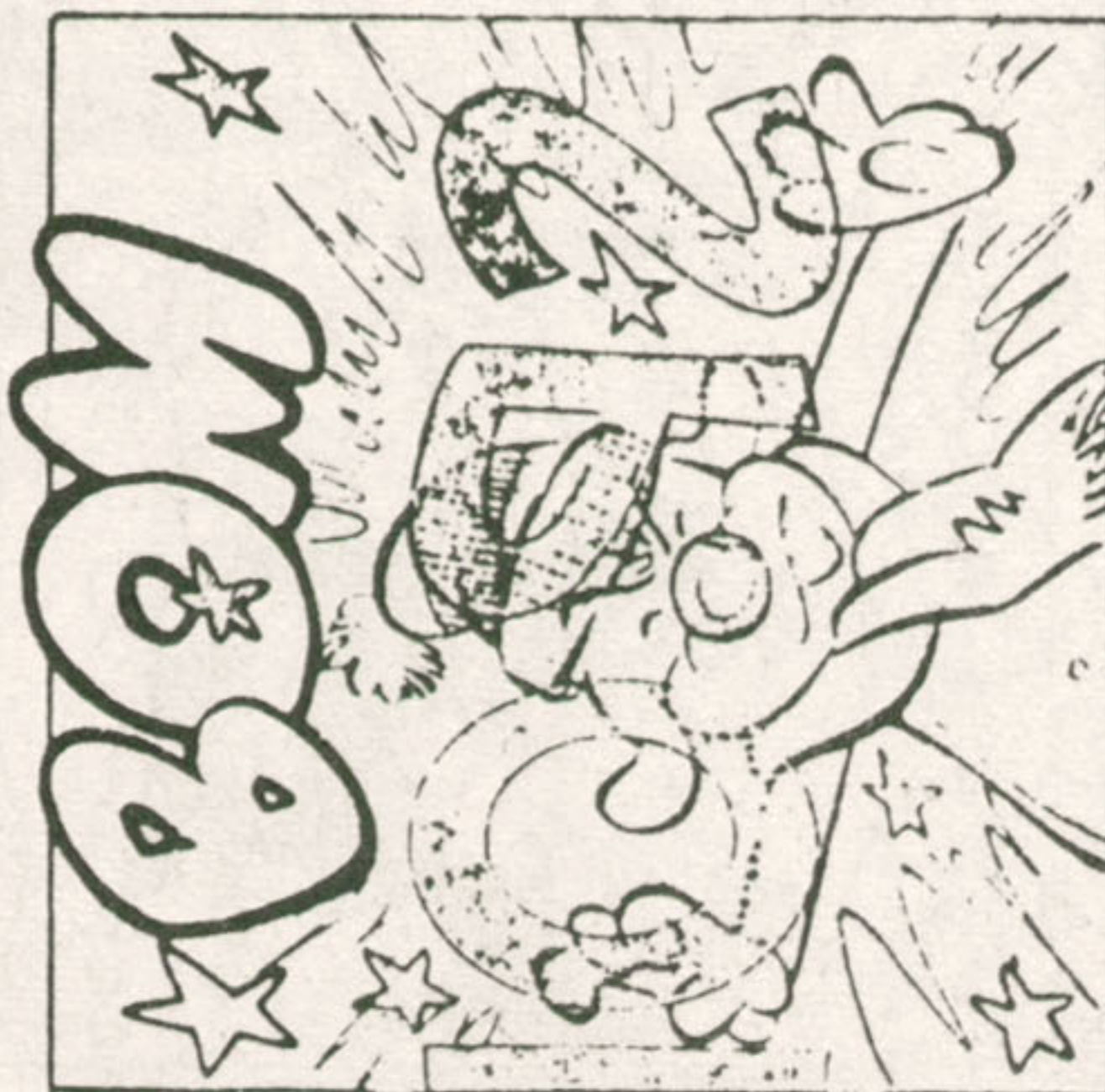
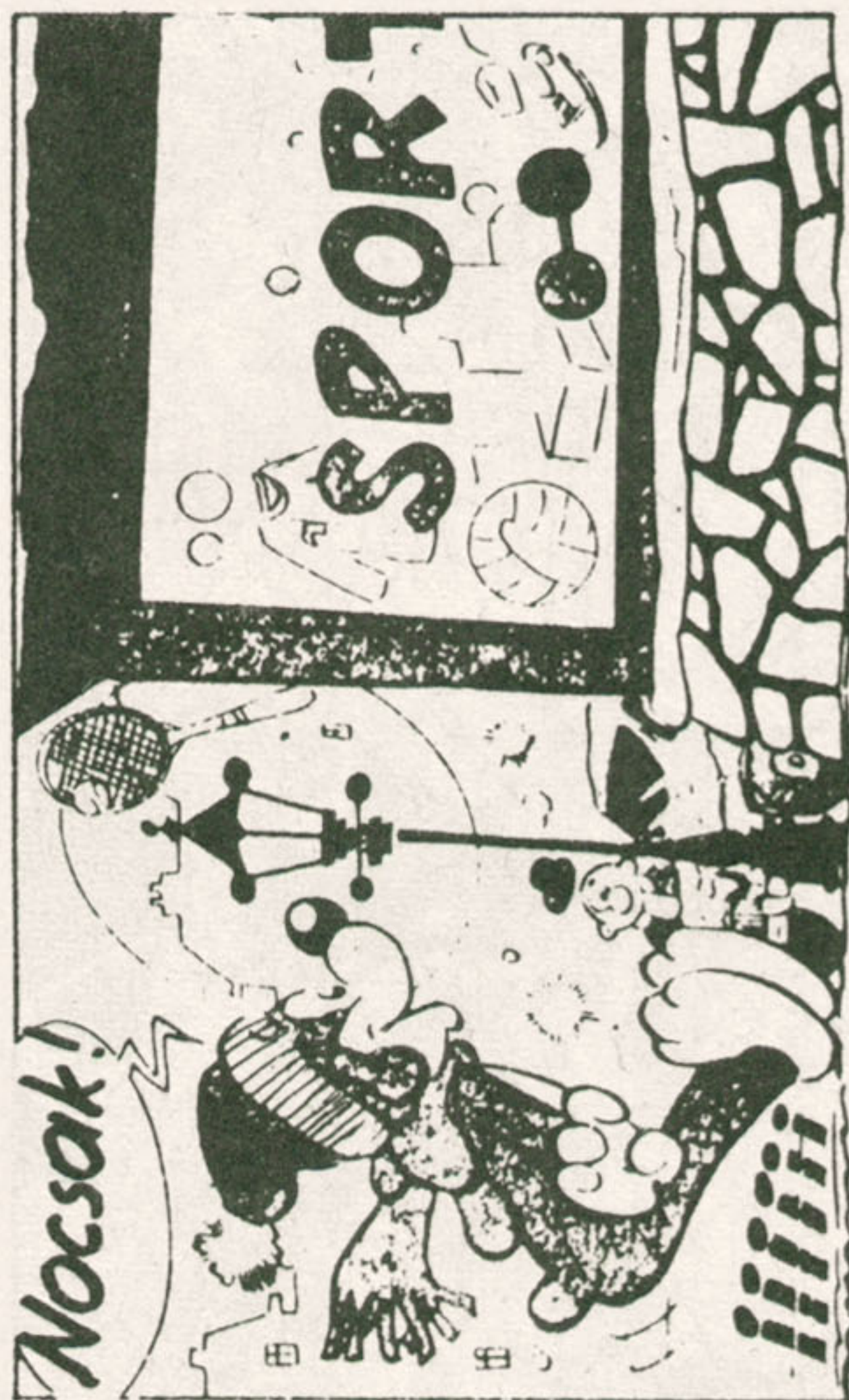

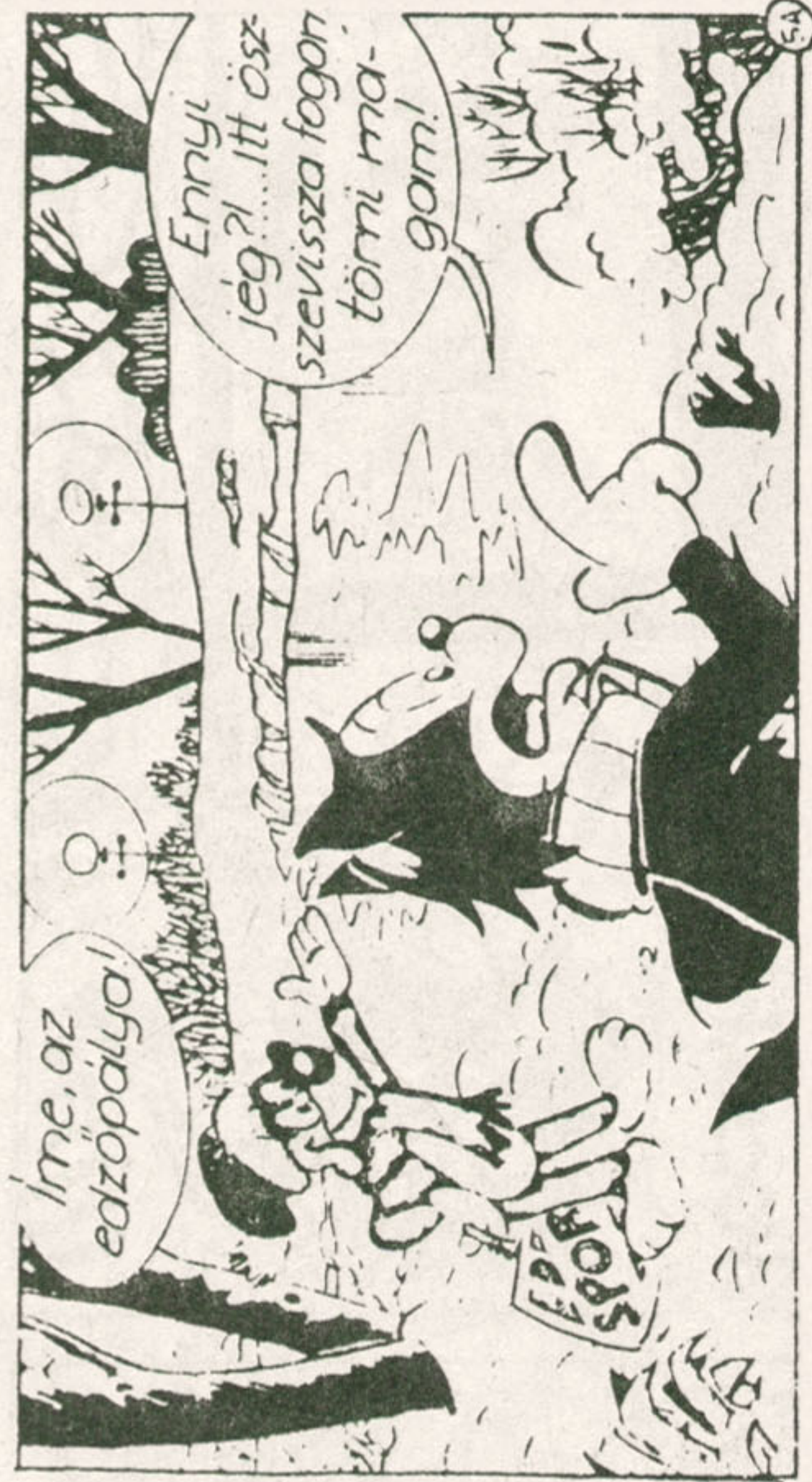

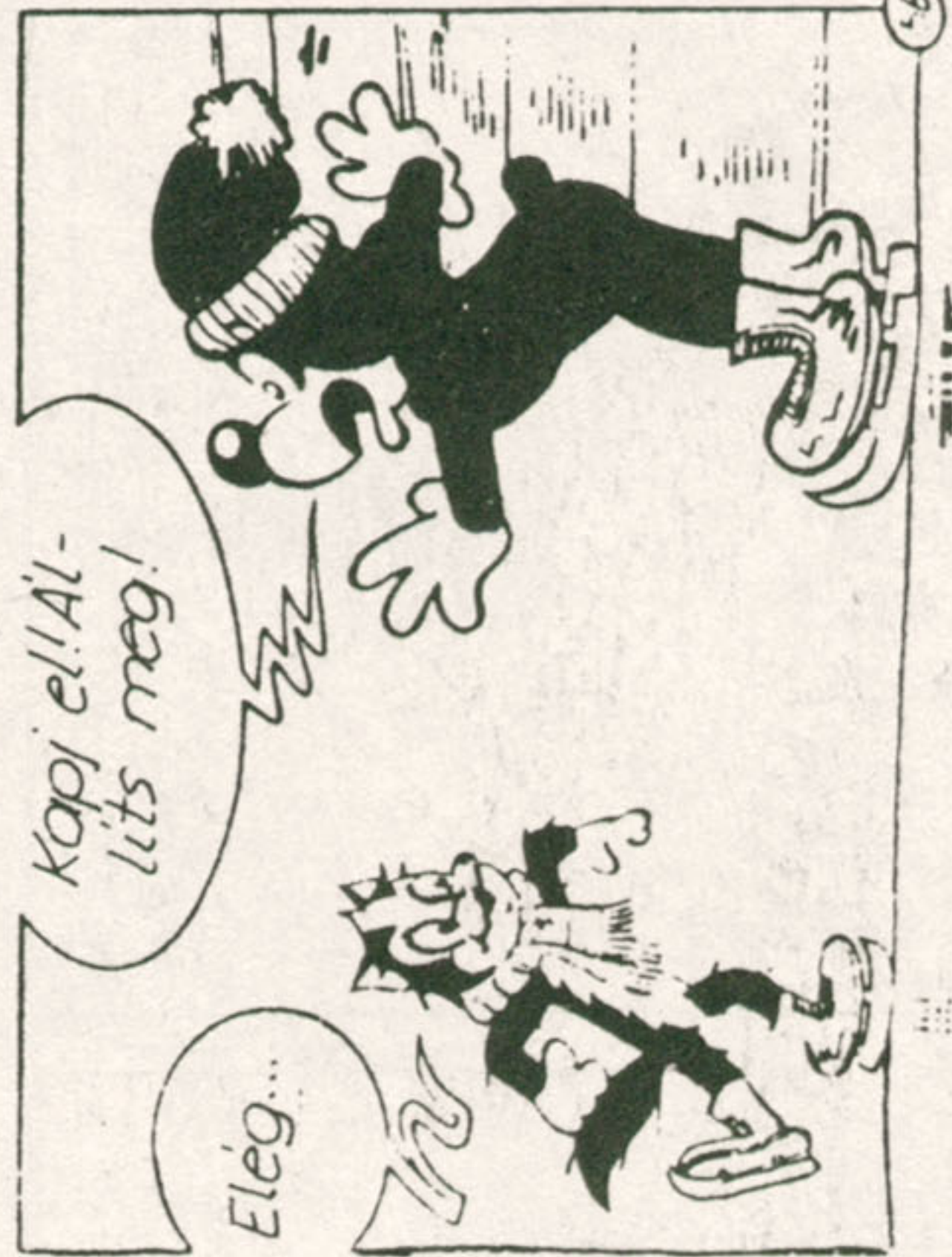

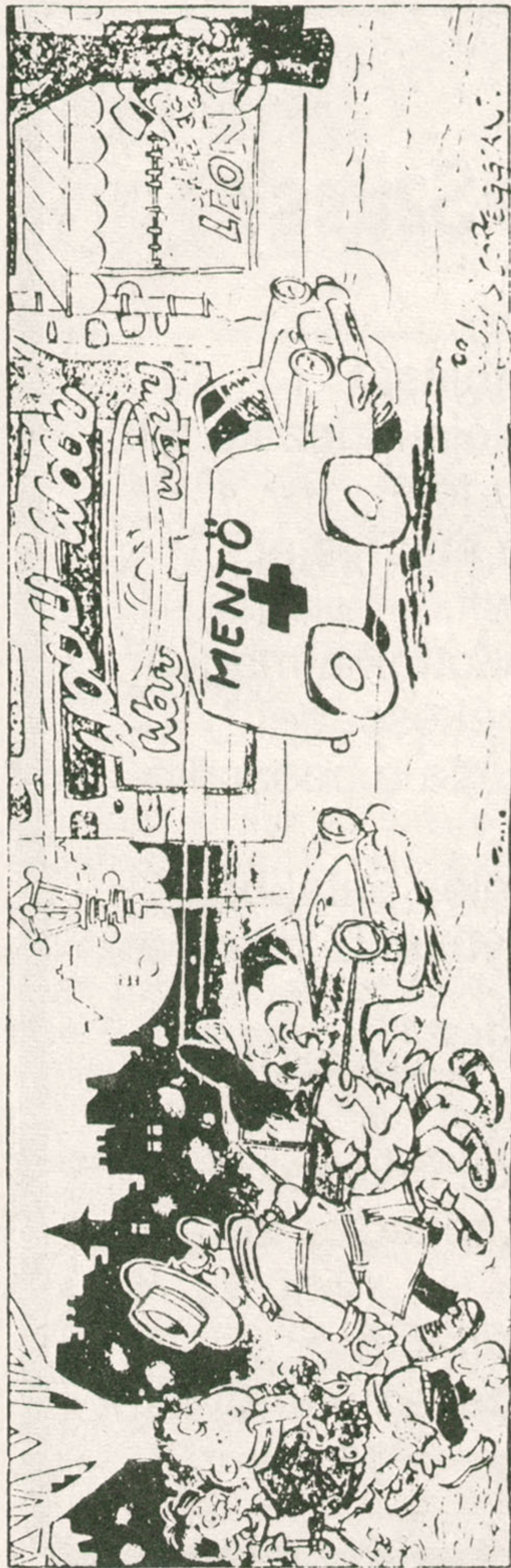

CRAC

col
szilveszterre

Hallottuk, hogy
itt vagytok,
jöttünk, hogy
együtt
szilveszte-
rezzünk!

Mit súgsz, kis Szűcs?

- Kolumbusz felfedezte a tojását.
- Robespierre saját nyaktilója áldozata lett.
- XVI. Lajosnak levágták a felét.
- Napóleon megkoronázta saját fejét.
- II. József alapos király volt.
- Mária Teréziának azt kiáltották a magyar nemesek: „Bort, búzát, békességet!”
- Könyves Kálmán megtiltotta a boszorkányok eltüzelését.
- II. Lajos belefulladt a Cseles patakba.
- Dobó Katicáék gulyáságyúval tüzeltek a törökre.
- Gábor Áron ágyúkat öntött a lélekharangokból.
- Petőfi Bem seregében volt örvezető.
- 1918-ban győzött az őszirozsdás forradalom.
- 1945-ben a pengő megromlott.
- 1945-ös jelszó volt: „Arccal az úttörővasút felé!”

REFORM ÓRAREND

A tanulói önkormányzatot igencsak megviselte a suliban az órák egyhangúsága. Matek, fizika, nyelvtan...stb. váltogatták egymást évek óta, csupán annyi volt a különbség a napok között, hogy hat vagy hét órában történt mindez.

A Ló utcai suliban, a gondok kiküszöbölése céljából pályázatot írtak ki „Forgassuk fel a rendet!” címmel. Kuratóriumot is kijelöltek, ahogyan az ma szokásos. Tagjai lettek: Cselesics Szilveszter portás, Remete Renáta a cserkészcsapat ifivezetője és Hazárd Arnold magánzó, a suli előtti palacsintabolt ügyvezető igazgatója.

A beérkezési határidőig még hátra van pár hónap, de mi szemezgettünk az eddig benyújtott dolgozatokból.

Kuglóf Kázmér: Mindennap 8–9-ig csokoládéosztás legyen. Ha a szülői zsebek kime-

rülőben lennének, mint az aranybányák, úgy el tudom képzelni a kötelező zsebpénzosztást is a nulladik órában.

Lebegő Aranka: Több táncoktatást! Osztályfőnöki órákon ösztánc is lehet, hölgyválasszal, hogy azt a mulya majmot a 8/b-ből megszabadítsam a gátlásaitól. Ha klasszikus balett is lenne, többet spiccelnénk, és jobban elérném a nagy eperlekvárját a spájzban.

Teherbíró Tamás: Ha az életre nevelnek, erősnek kell lenni.

ÜGYELETES TANÁR

Legyen 9–10-ig közös verekedésóra! Amennyit a tesómmal otthon püföljük egymást, az kevés. Arról nem is beszélve, hogy két súlycsoporttal lejjebb van, ő még csak könnyűnehely. Afféle pelyhecske, bár a képe meglepő mértékben tenyérbemászó.

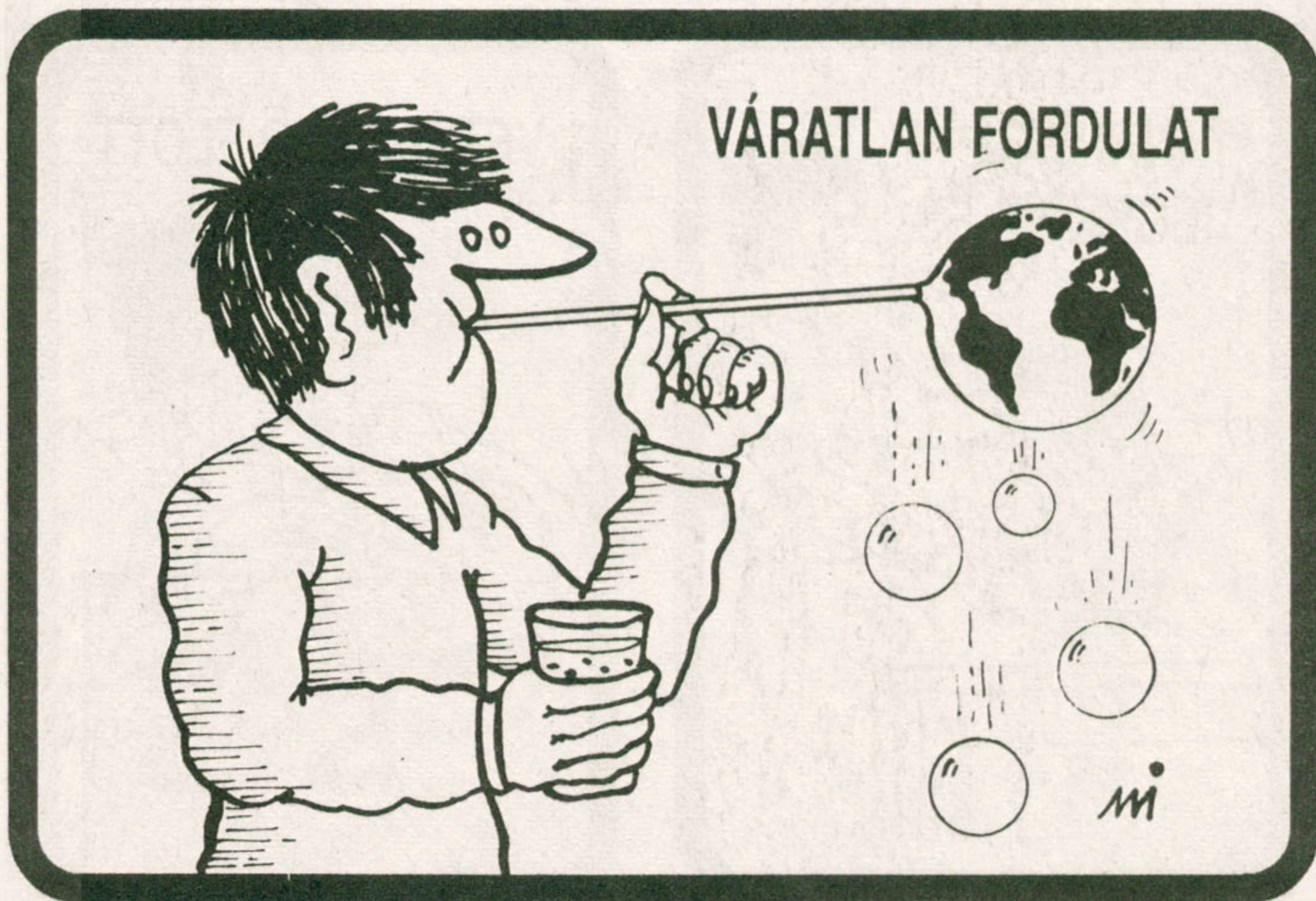
Fás Melinda: Nem erdőkerülőknek készülök! A „fáktól” már nem látom az erdőt. Osztályozás csak óra alatti szenderegésből és pad alatti újságolvasásból legyen. Na jó, tudom, osztályzat kell, nem bánom, osztá-

lyozható a pletyka is. Kitűnő lennék, ha elmesélném, hogy Kati meg Pisti...

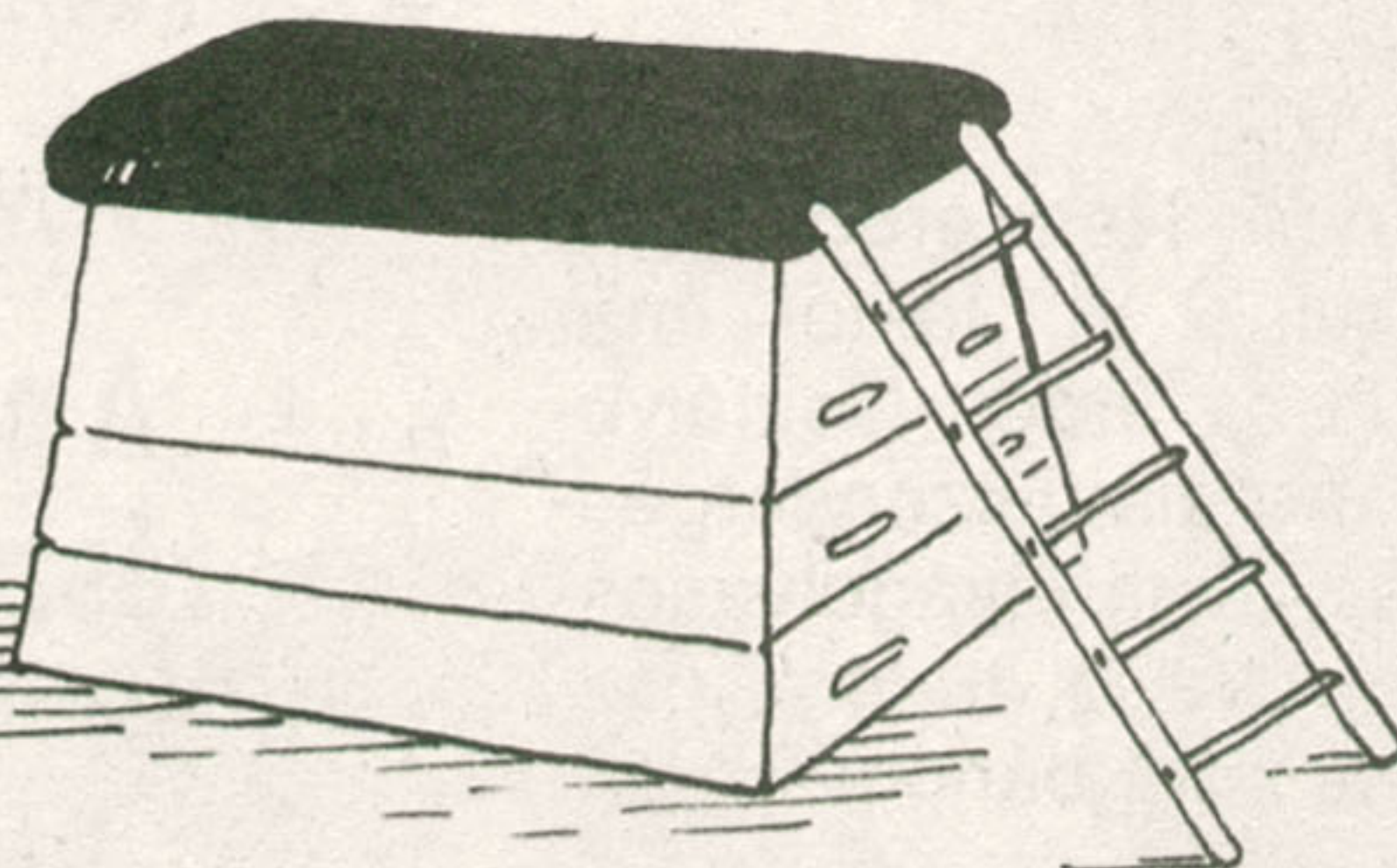
A többi pályázatra már nem jutott idő. Aki jobbat tud, írja meg a szerkesztőség címére!

A legjobb jutalmat kap!

**A pályázatok
részt vesznek a
HUMORBAJNOKSÁGON
is!**

MINDEN
KEZDET
NEHÉZ

M^o

TANANYAG-
CSÖKKENTÉS

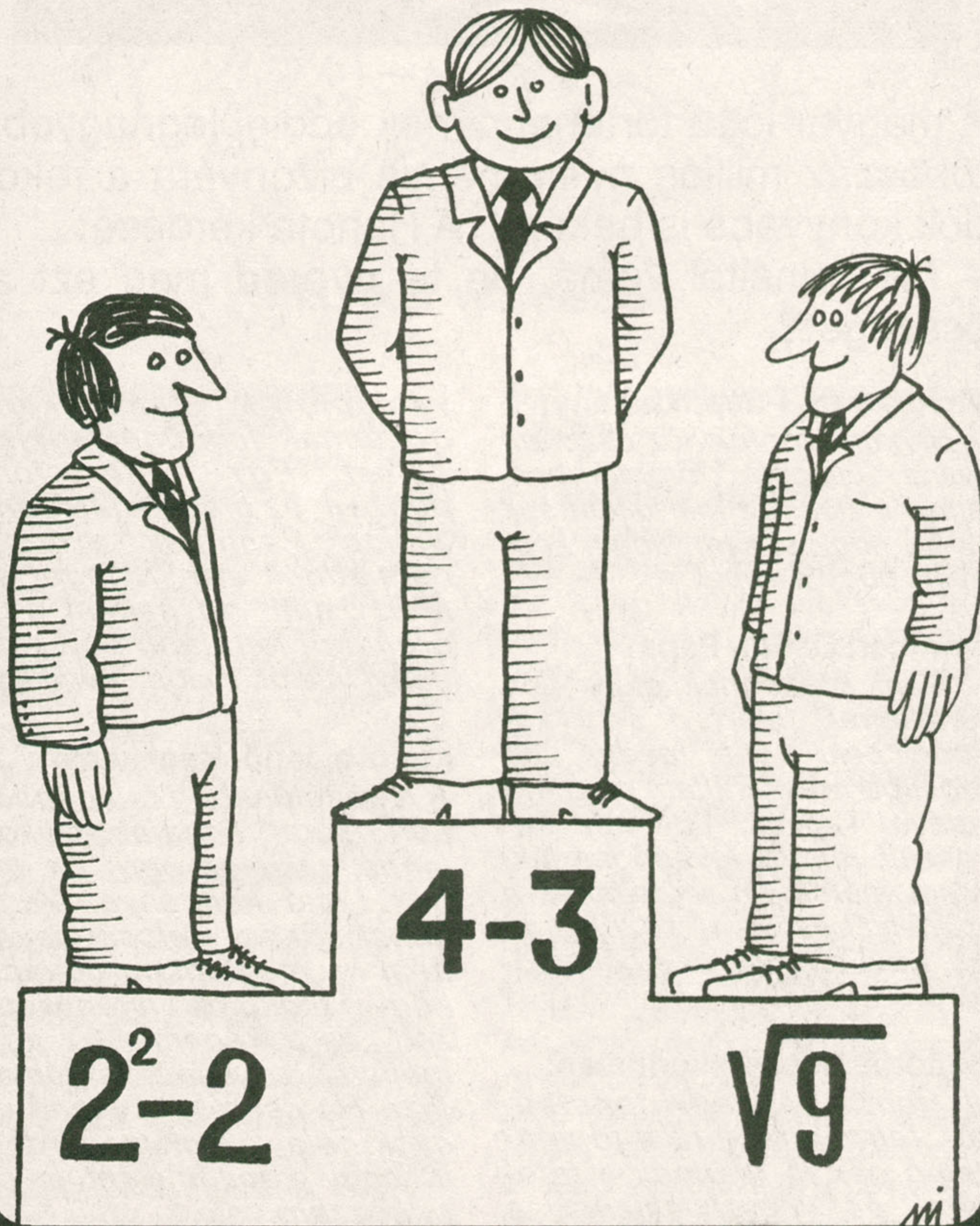
M^o

VETÉLKEDŐ ELŐTT

M^o

A MATEMATIKAVERSENY GYŐZTESEI

A *Hahota* KÉRDÉSE:

A magyar lottó történelmének eddigi legnagyobb, több száz milliós nyereménye bizonyára a rekordok könyvébe is bekerül. A Hahota kérdése:

– Mit csináltál volna, ha te nyered meg ezt az összeget?

Virág Virág, Püspökladány:

– Néhányszor földhöz csaptam volna magam örömömben, annyi biztos. Ez már olyan sok pénz, hogy el sem tudom képzelni, hogy mennyi.

Szatmári Bandi, Pápa:

– Nem köszönnék előre apa főnökének, mert ő sem köszön neki soha, pedig apa idősebb nála. Rajtam meg, ha apával vagyok, úgy néz keresztül, mintha levegő lennék. Megvásárolnám szüleimnek a műhelyt, és saját kezűleg írnám alá a főnök úr elbocsátólevelét.

Bojtorján Ica, Kiskunhalas:

– Rendelnék egy tehetautót, felrakatnám rá a töménytelen pénzt, felülnék a tetejére, és végigkocsiznék a

városon. Aki utamba kerülne, annak ledobnék egy-két ezrest. Egy teherautónyi pénzen ez meg se látszana. Simon Panninak azonban nem adnék egy fityinget se. Mert ő sem ad nekem a tízóraiijából legalább egy katonányi falatot. Hiába kérlelem.

Kistóth Jenő, Kecskemét:

– A közelünkben felépíteném Lottó várát. Legalább akkora lenne, mint az egri. Én lennék Lottó kapitánya. Várúrnőnek Babai Tercsit nevezném ki, megtudtam ugyanis, hogy titokban lefényképezett, és a képemet az ágya mellett, az éjjeliszekrényen őrzi. Ha csóróként menő vagyok nála, akkor megérdemli, hogy kapitányként is bárátkozzam vele.

MELYIKET VÁLASSZAM?

Hanák Julcsi, Budapest:

– Apunak elárulnám a nyere-
ményt, de anyunak nem. Bele-
őrülne ennyi pénzbe. Neki lát-
hatatlan jótevőként, apródon-
ként juttatnék a milliókból. Min-
den reggel otthagynék az asz-
talon egy borítékot néhány ez-
ressel. Így talán az emberekről
alkotott véleménye is megvál-
tozna. Nem mondaná többé,
hogy ne higgy senkinek, mert
az emberek azért születnek a
földre, hogy másokat becsapja-
nak, másoknak ártsanak.

Keszőcze Pista, Debrecen:

– Vennék egy üzenőfüzetet,
beleírnék egy nagy egyest, az-
tán odaállnék Somogyi tanár úr
elé, és a kezébe nyomnám.
Bosszúból azért, amiért töriből
egyest adott. Pedig csak egy
évszámot nem tudtam. Ismerő-
seim születésnapját sem tar-

tom a fejemben, nemhogy a ki-
rályokét.

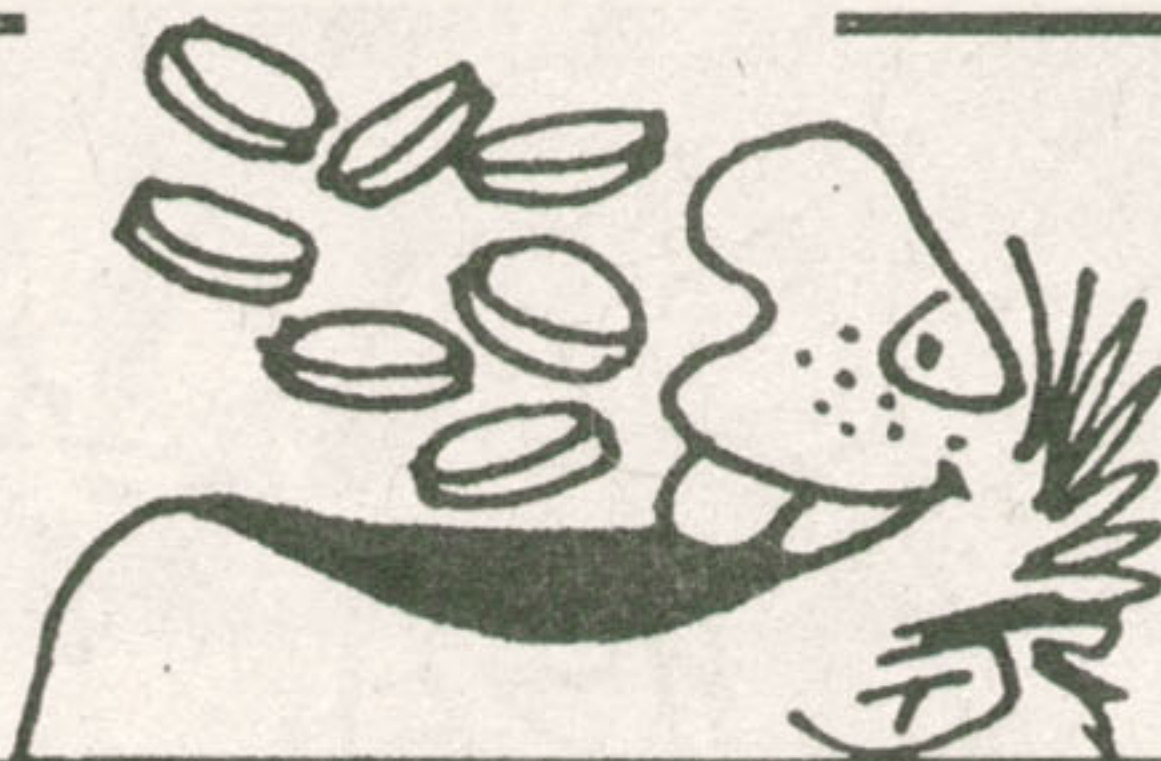
Ferenczi Ibi, Kaposvár:

– Keresnék egy rejtekhelyet,
oda zárnám az egész pénzt.
Se több, se kevesebb fagyit
nem vennék, mint eddig, ne-
hogy gyanút keltsék a költeke-
zésemmel. Nekünk ugyanis
annyi rokonunk van, hogyha
megtudnák, szétcincálnák az
egész nyereményt.

Vinkó Tibor, Tapolca:

– Bebizonyítanám anyunak,
hogy apunak van igaza. Sok
pénzt csak sok pénzzel lehet
keresni. Nem vagyok egy zso-
ké alkat, de vennék egy lovat,
nyeregbe ülnék és versenyez-
nék. Veszíteni sohasem veszí-
tenék, mert ennyi pénzen már
a világ legjobb lovát is meg-
kaphatnám.

DERŰ- TABLETTÁK

MŰTÉT

- Most pedig el fogjuk altatni.
- Szükségtelen. Remek alvó vagyok.

ZSUGORISÁG

- Este csak arra az időre gyújtom fel a villanyt, amíg megtalálom a gyertyát, amivel világítok.

MÓDSZER

- Addig itatom az udvarlómat, amíg nem lát szépnek.

VÁLASZ

- Hogy megy a sorod?
- Remekül. De tudod, hogy hazudós vagyok.

MAI IDŐK

- Hatvan évesen egy húsz éves lányt vettem feleségül. Most válunk.

- Persze, a korkülönbség...
- Dehogy. Találtam egy tizen-nyolc éveset.

ÉTTEREMBEN

- Választhat, borravalót adjak, vagy tegezhet.
- Adjál borravalót.

ADATFELVÉTEL

- Foglalkozása?
- Író és olvasó. Megmondom őszintén, eddig a legnagyobb sikereimet olvasóként értem el.

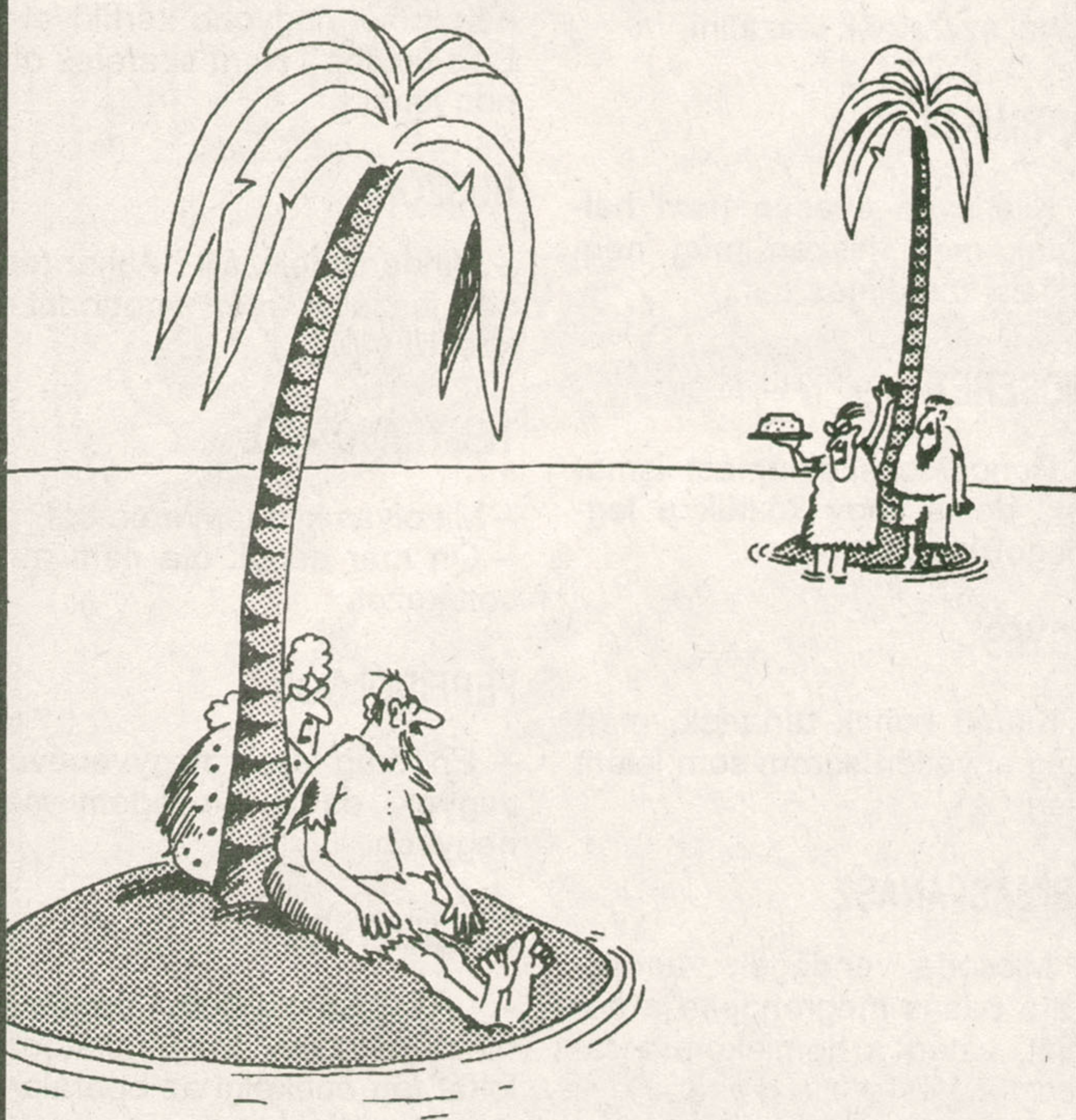
BEOSZTÁS

Béla sértődött reggel nyolctó négyig, félóra ebédidővel.

SZÓRAKOZOTTSÁG

- Képzelve, ma elfelejtettem árat emelni.

SZOMSZÉDOK

– Ajaj! Tudtam, hogy nem nyugszik, amíg meg nem kóstoljuk a rizsfelfűjtjét!

KEZDŐ REPÜLŐUTAS

– Kérem, én a Rottenbiller utcánál szeretnék leszállni.

OPTIMISTA

– Kilencven évesen nem halhatok meg, hiszen még nem voltam szerelmes.

DICSÉRET

– Rengeteg szélhámost ismerek, de te vagy köztük a legmegbízhatóbb.

ÜGYES

– Kitűnő írónak tartanak, mert még egyetlen sorom sem jelent meg.

PRÍMÁSPANASZ

– Micsoda vendégek vannak! Ez a pasas megrendelte a nótáját, aztán a homlokomra ragasztott hét forint ötvenet.

EGY FELESÉG

– Bocsánat, az ön férje dadog?
– Fogalmam sincs. Négy éve vagyunk házasok. Azóta még nem engedtem szóhoz jutni.

KÉRDÉS

– Tessék mondani, hogy juthatnék minél nagyobb kerülővel a Dob utcába? Nem szeretek ott-hon lenni.

BUSZON

– Mindenki felszállt? Akkor tessék leszállni, mert lerobbant a kocsí.

TENYÉRJÓSNÁL

– Mit olvas ki a tenyeremből?
– Ön már napok óta nem mosott kezét.

FÉRFIDOLGOK

– Én még csak negyvenéves vagyok, de a feleségem már negyven.

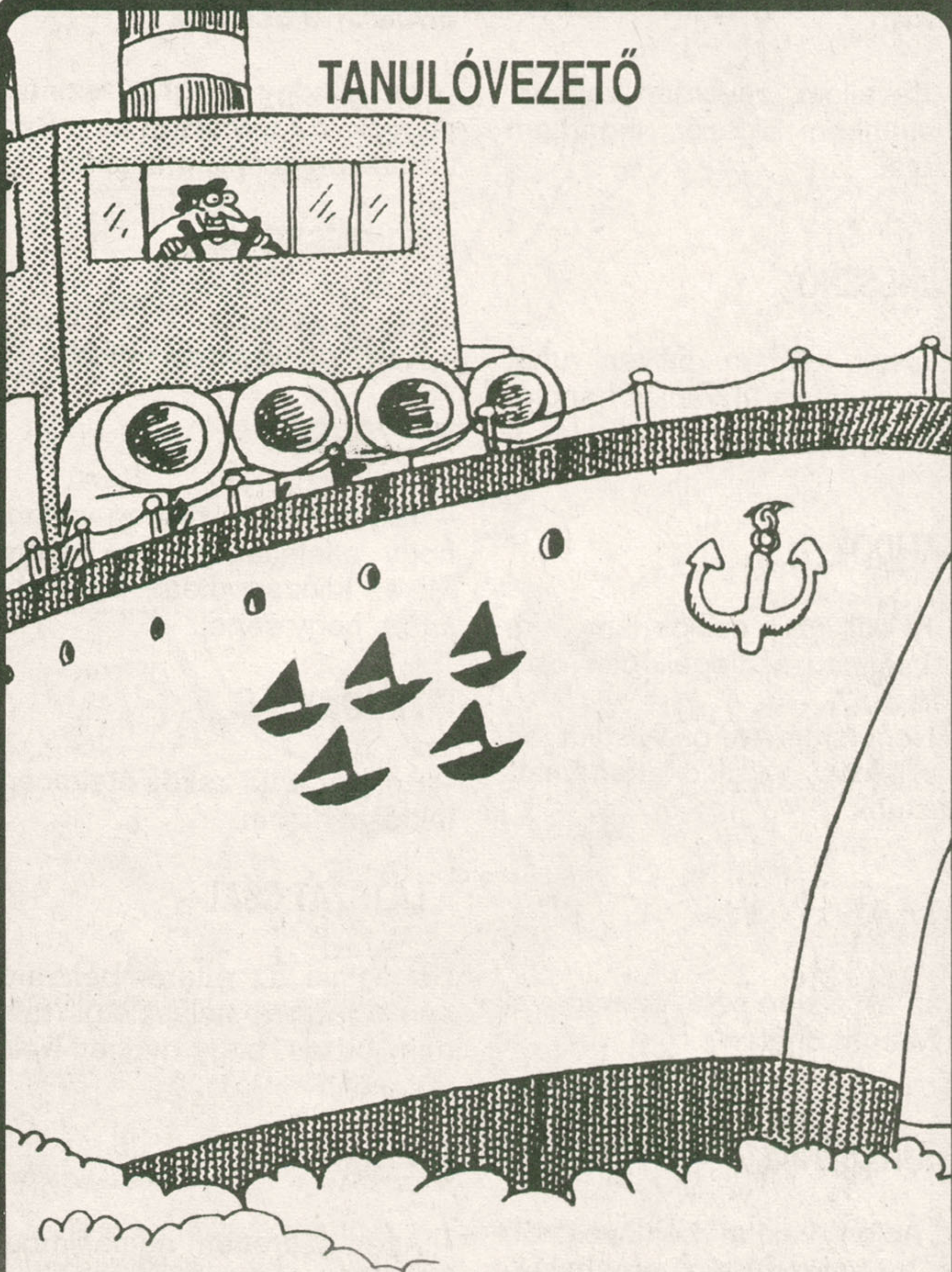
SZEGÉNYSEG

– Altatókészülékre egyelőre nincs pénzünk. Maga altatódókat fog énekelni az operálandó betegeknek.

VÁLASZ

– Hogy tetszik az új kalapom?
– A kalap tetszik, de ami alatta van...

TANULÓVEZETŐ

ZAVAR

– Bevallom, zavarban vagyok. Életemben először mondtam igazat.

SZÍNÉSZNŐ

– Csak tudnám, milyen ruhát vegyek fel az új, rádiós hangjátékban.

MAI IDŐK

– Ki volt az a csinos lány, akivel tegnap a megállóban csókolóztál?

– Nem ismerem, csak soká jött a villamos, és mindketten unatkoztunk.

MAGÁNY

Kéz a kézben sétál önmagával a Margitszigeten

FODRÁSZNÁL

– Adjon valami hajnövesztőt, és ha hatásos lesz, egy hajvágást is kérek.

SZOMORÚ SZÍNÉSZ

– Igaz, hogy világhírű színész vagyok, de a Marson és a Szaturnuszon senki sem ismer.

ŐSZINTESÉG

– Büntetve volt?

– Nem, de lehettem volna.

RÉSZEGSÉG

– Tegnap olyan részeg voltam, hogy elfelejtettem, hol lakom. Mikor kijózanodtam, eszembe jutott, hogy sehol.

HÍZÉKONYSÁG

– Én már a túl zsíros ételreceptektől is hízom.

A LÁTSZAT CSAL

Ha valaki az étteremben erősen köhög a halászlétől, még nem biztos, hogy nyugati turista.

ELÉGIA

– Azért szerettem némafilmben játszani, mert a néző azt hihette, gyönyörű hangom van.

KISEMBEREK

– Nem érdekel az autója, értse már meg! Nekünk csak kis kocsira futja...

TURMIX

– Már egy hete akarok tőled valamit kérdezni – mondja a fiú a lánynak –, de nincs elég bátorságom hozzá...

– Csak kérdezz nyugodtan, én már egy hónapja kész vagyok a válasszal!

*

A gabrovói elmegy a postára, és kér egy kétszotyinkás bélyeget.

– De legyen szíves áthúzni az árat – mondja –, mert ajándék lesz!

*

Hogy sikerült a tegnapi vendégség?

– Rosszul. Tizenhárman ültünk az asztalnál.

– Na és? Csak nem vagy babonás?

– Nem arról van szó, hanem arról, hogy csak tíz embernek volt étel.

*

– Ilyen drága nyakkendőt vétél? Ennyiért már egy pár cipőt is kaphattál volna!

– Az lehet, de nem gondolod, hogy hülyén nézne ki, ha egy cipőt kötnék a nyakamba?

*

– Tegnap a feleségem nagyon veszekedett velem, mert elfelejtettem feladni egy levelet!

– Már viheti is vissza, asszonyom. Hiszen ezek meg sem mozdulnak!

TISZTA OTTHON

– HÁ–HÁ!! Szóval ide bújtál a takarítás elől...?!

– Nálunk rosszabb dolog történt, én összetépni felejtettem el egy levelet...

★

– Meg kellene szabadulnia attól a rögeszméjétől – mondja a pszichiáter a betegnek –, hogy ami az életben magának a legfontosabb, az egy harmadik televízióműsor!

– De az a baj, doktor úr, hogy se az első, se a második műsor mellett nem tudok elaludni!

★

– Hogyan vágjam le a haját, uram? – kérdezi a fodrász.

– Némán!

★

Egy férfi érkezik a határra kérekpárral, a kérekpáron két zsákkal.

– Mi van a zsákokban? – kérdezi a vámos.

– Homok – válaszolja a kérekpáros.

– Nyissa ki a zsákokat!

Valóban, csak homok van bennük. Egy héttel később ugyanez a jelenet játszódik le, és a kérekpárost ismét átengedik a határon. Ez így egy hétről hétre. Egy nap a vámos találkozik a kérekpárossal a kocsmában:

– Tudjuk, hogy maga csémpépszik, de mondja meg végre,

hogymit! Nem fogom magát elárulni!

– Biciklit!

★

– Ez valóban buldog? – kérdezik a korcs kutya gazdáját.

– Is...!

★

– Ez a kutya jólnevelt? – kérdezi a vásárló a kutyatulajdonostól.

– Persze, már két éve megvan, és eddig még nem hallottam tőle egyetlen csúnya szót sem.

★

– Ez így nem mehet tovább! Soha ne tudsz kijönni a pénzből! – dühöng a férj.

– Mindenről a szomszédaink tehetnek! – síránkozik a feleség. – Minek vesznek mindig olyan dolgokat, amiket mi nem engedhetünk meg magunknak?

★

– Ez nagyszerű, doktor úr – mondja a beteg a pszichiáternek a harmadik beszélgetés után. – Úgy érzem, mintha elfújták volna a kisebbrendűségi komplexusomat. Ezt persze nem magának köszönhetem, maga beképzelt fecsegő!

1 LUCKY LUKE * AZ IGAZ SZÓ

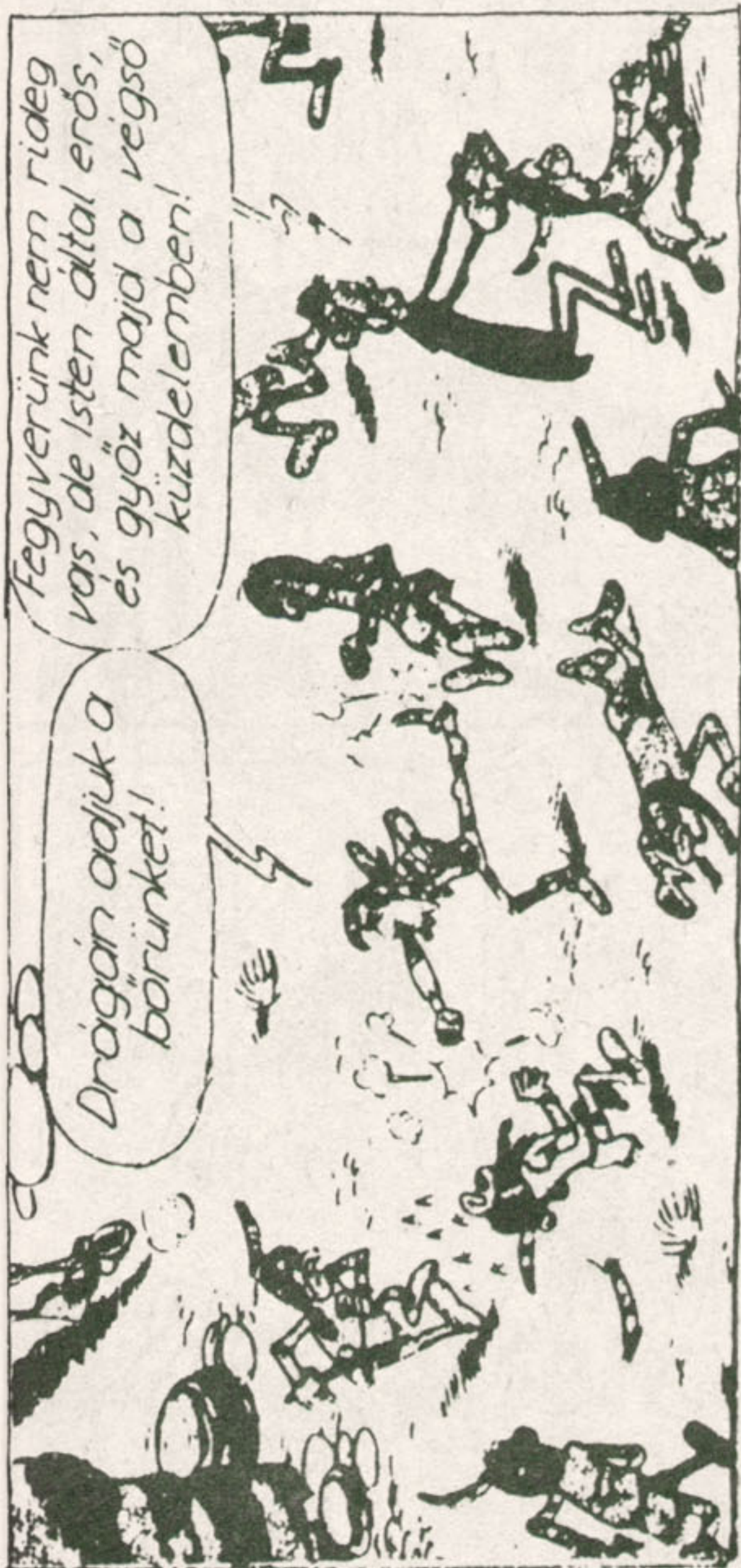
82

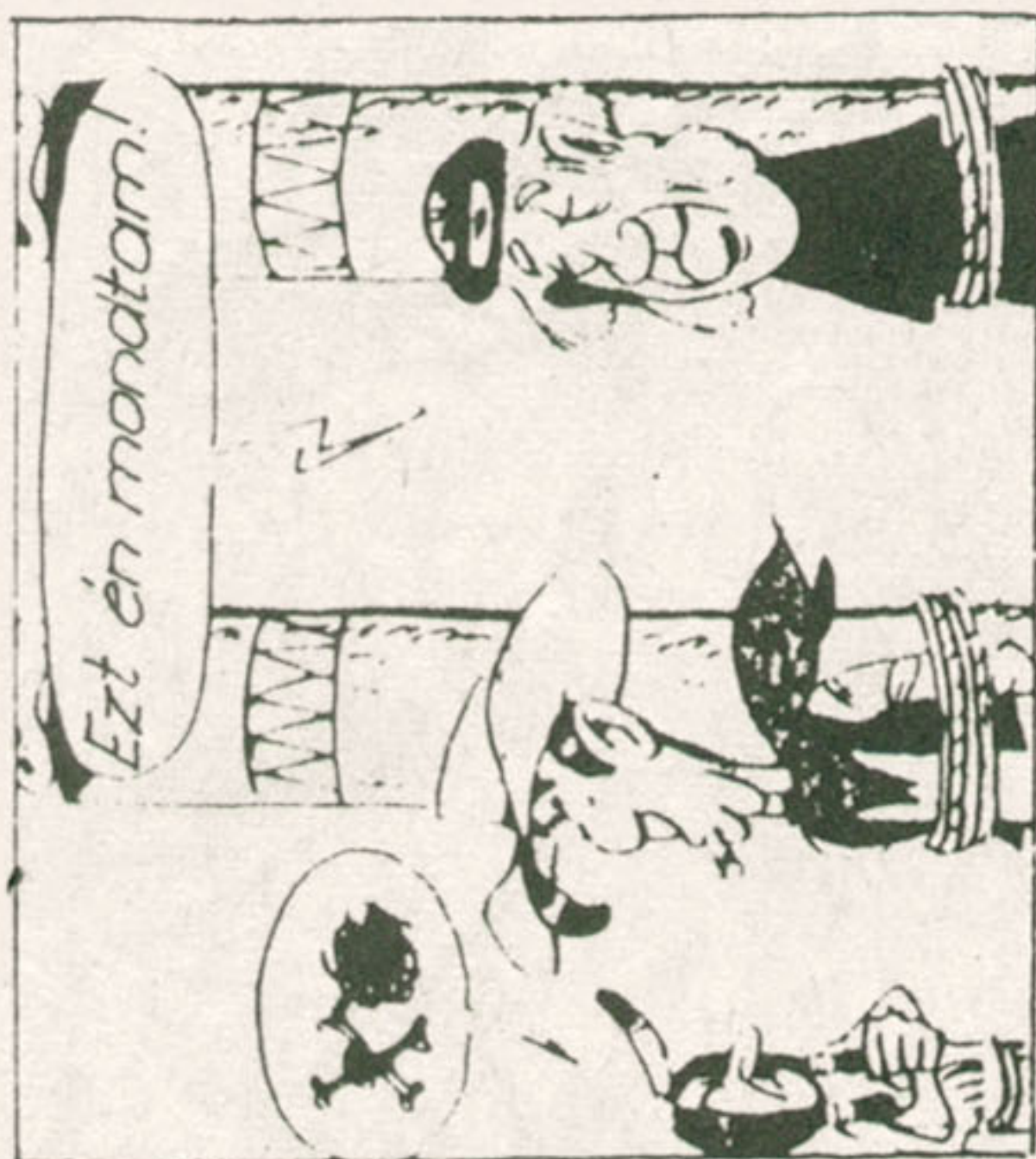

3 LUCKY LUKE * AZ IGAZ SZÓ

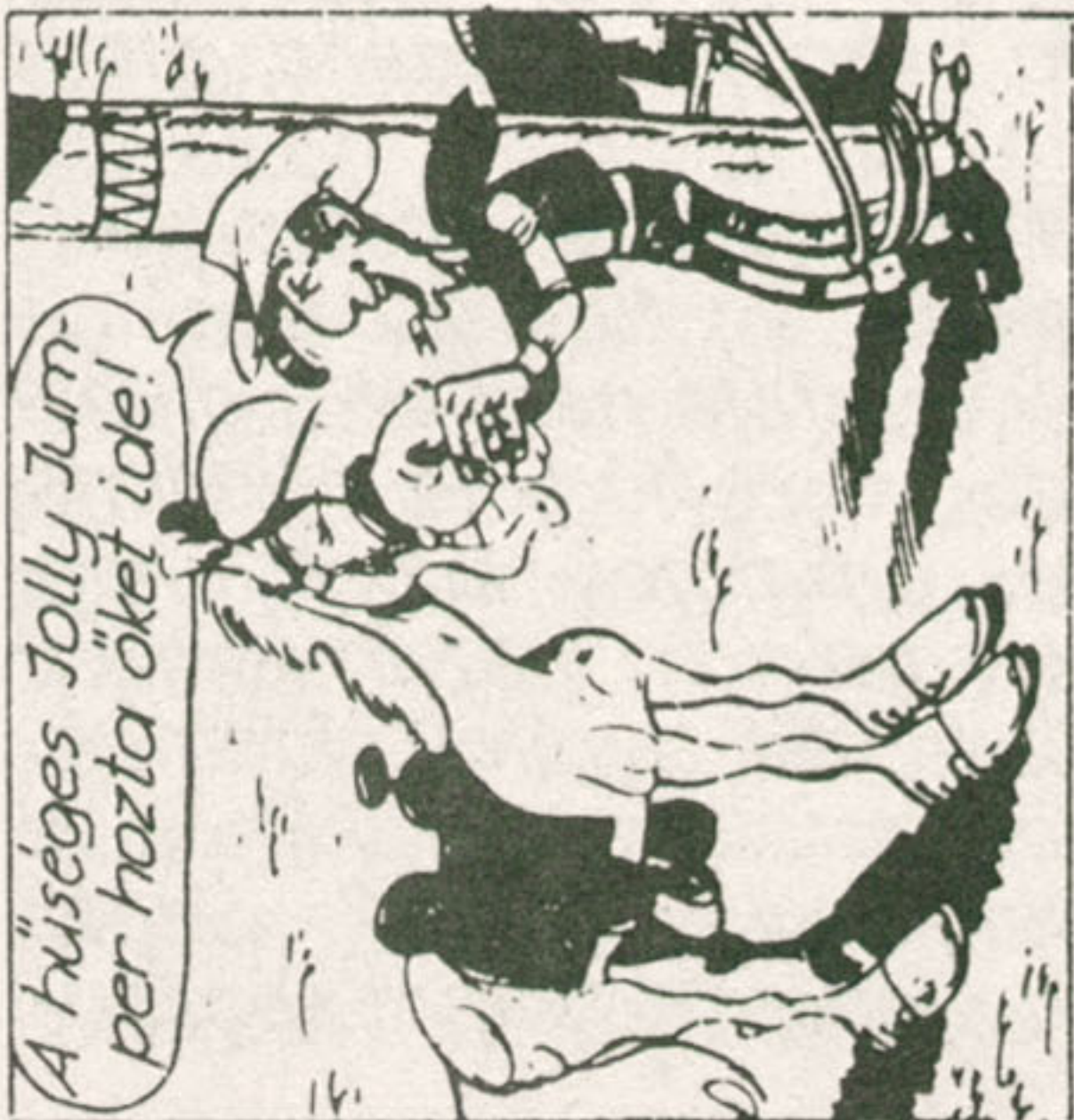

SZELÍDÍTETT VADNYUGAT

Golden City meglehetősen szilaj város volt. Ha időnként néhány percre elhallgatott a fegyverropogás, a felnőtt lakosság reszkető kézzel keresztet vetett, a kisdedek pedig felriadtak álmukból a szokatlan csendre. De hát ilyesmi ritkán fordult elő. – Zajlik az élet! – mondta fáradt gúnnyal Mr. Wolf, a seriff, miközben áttüzesedett revolverét hűtötte a csap alatt.

A házvezetőnő, aki éppen a friss sebeket látta el kötéssel, felsóhajtott.

– Valamit tenni kéne, Mr. Wolf. Lassan elfogy a kötszer.

Ebben a pillanatban kopogtattak.

– Na! – reccsent a seriff. – Melyik az?!

Idősebb, tudóskülsejű férfi lépett a szobába olyan öltözkében, mintha egyenesen a tudományos akadémia közgyűléséről jött volna.

– Van szerencsém, Mr. Wolf. A nevem Badminton. Azért jöttem, hogy segítsék önnek.

A seriff egy ideig furcsa hangokat hallatott, de aztán összeszedte magát.

– Mrs. Anderson... maga is látja, amit én, vagy ennyire súlyos az állapotom?

A házvezetőnő megnyugtatta.

– Akkor figyeljen ide, Mr. Badminton – mondta gyanúsan fojtott hangon a seriff. – Én most hármát számolok. Ha addig nem hordja el az irháját...

Ebben a pillanatban lövés dörrent, és a seriff kezéből messzire repült a revolver. Döbbenet nézték a furcsa idegent, de az már a pipáját tömte mosolyogva.

– Ebből is láthatja, Mr. Wolf, hogy nem a felsőfokú matematikában szeretnék segíteni önnek.

– Ho... hogyan csinálta, maga sátán?

– Természetesen pisztollyal – pöfékelt a tudóskülsejű. – Vagy errefelé nem ez a divat?

– De... de... hogyne. Mindenesetre örömmel látom, hogy egyetemeinken igazán sokrétűen felkészült tanárok oktatnak.

– Hja, barátom, az életnek tanulunk, vagy nem? Szóval azért jöttem, hogy segítsék.

Ebben a városban nem fog több vér folyni!

– Úgy gondolja, Mr. Badminton? Sajnos, én nem tudok együtt bizakodni önnel. Tánc- és illemtanórákkal nem sokra megy ezen a vidéken. Jobban teszi, ha a revolverében meg a boszorkányos kezében bízik.

– Hogyne, hogyne, Mr. Wolf. De azért a tudomány se kutya. Erről jut eszembe... van kutyája?

– Van, kedves barátom, de nem szívesen szólítanám be. Tudja, prérifarkasokkal szokott táplálkozni...

– Helyes. Annál inkább megfelel egy látványos bemutatóra. Hívja csak be a blökit!

A seriff a „blöki” szóra enyhén megvonaglott, Mrs. Anderson pedig rémülten kimentekült a szobából. Éppen idejében. Hatalmas fenevad rontott be, és rögtön az idegenre támadt, mint a fergeteg. Mr. Wolf ijedten kiáltott, de szavait elnyomta a már jól ismert dörrenés.

És most csoda történt. A kutya egy pillanatra megtorpant, aztán a farkát csóválva Mr. Badminton lábához dörgölözött... A seriff akkor sem lepődött volna meg jobban, ha a kutyája váratlanul macskává változik.

*– Hát ez lenne a dolog lényege
– pipázott tovább mosolyogva*

Mr. Badminton. – A goromba golyók helyett megfelelő összetételű tablettákat lövök nyugtalan pácienseimbe, amelyekből szendék lesznek, mint a ma született őz. No, meg van elégedve, Mr. Wolf?

– Tökéletesen! Akár az ég küldte önt, akár a pokol, a legjobbkor érkezett. Tudniillik az a helyzet...

xxx

Ami azt illeti, volt mit megbeszélniük. Golden Cityt ugyanis egy folyócska és határtalan gyűlölet osztotta két részre. Egyiknek sem érdemes a forrását kutatni. Állítólag évekket ezelőtt néhány szarvasmarha áttévedt az egyik partról a másikra, és többé nem jöttek vissza. Mr. Bradley, a jószágok tulajdonosa átment, hogy megtudakolja a különös jelenség okát, és a nagyobb nyomatek kedvéért néhány emberét is magával vitte.

– Tehenek? – csodálkozott Mr. Spencer, a túlsó part fenegyereke. – És miért itt keresi őket, Mr. Bradley? Csak nem gondolja, hogy...

Nem tudta befejezni, mert a következő pillanatban tucatnyi revolver csövével kellett szembenéznie, és az ilyesmi bénítóan hat az ékesszólásra.

– Szétnézünk, Spencer! – jelentette ki a károsult. – Addig is

tartózkodják minden hirtelen mozdulattól.

Mr. Spencer mindenesetre közéjük vágta az asztalt, és kiugrott az ablakon. Az utána tódulókat kifogástalan sortűz fogadta, mert Mr. Spencernek is megvolt a maga baráti köre.

– Hát így kezdődött – fejezte be elbeszélését a seriff. – Azóta a folyó mindkét partja életveszélyessé vált, és holnap... igen holnap lesz a végső leszámolás napja. Bradley elhatározta, hogy legelövővé változtatja a folyó túlsó partját, és félek, hogy ebbe Spencer nem megy majd bele.

– Hm... akkor még ma este tennünk kell valamit. – töprengett Mr. Badminton. – Milyen formában van?

– Adjon csak a piruláiból, Mr. Badminton. Azt hiszem, nyolctíz fickót bármikor meg tudok gyógyítani.

– Helyes! Akkor hát... indulás!

xxx

Mr. Spencer és baráti köre nagyon meglepődött, amikor a másnapi vérfürdőre történő felkészülésüket egy tudóskülsejű úr megjelenése szakította félbe.

– Csak egy pillanatra zavarok, Mr. Spencer – mondta nyájasan az idegen. – Adj vissza a

teheneket, és már itt sem vagyok.

Babonás tisztelettel nézték a látszólag fegyvertelen örültet, de aztán Spencer visszanyerte hidegvérét.

– Menjen a fenébe, barátom. Nem szokásom tébolyult professzorokat öldösni.

És megpróbálta kilódoítani az ajtón, de ebben a pillanatban a seriff hangja csattant az ablakból.

– Fel a kezekkel, Spencer! Azonnal dobják el a fegyvereiket!

A felszólítást persze senki sem vette komolyan, arra azonban mindenképpen jó volt, hogy elterelje a figyelmet Mr. Badmintonról. Ő pedig nem az az ember volt, aki nem használja ki az ilyesmit. Szemfényvesztő sebességgel kezelt revolverei gépfegyver módjára tüzeltek, és a seriff sem bizonyult megvetendő segítőtársnak. Mr. Spencer és baráti köre kissé bambán állt a szoba közepén, anélkül, hogy fegyvereiket akár csak egyszer is elsüthették volna. A furcsa idegen már a pipájával bíbelődött...

– Öö... nem adna egy kis tüzet, Mr. Spencer?

Egyszerre öten rohantak a tűz felé. Hallani sem akartak róla, hogy vendégeiket vacsora nélkül engedjék haza. A koccintásra emelt whiskyt a legtöb-

ben kiköpték, és behoztak helyette egy kanna tejet. Azt viszont a seriff köpte ki...

xxx

Másnap reggel szokatlan látvány fogadta a túlsó partról érkező komor lovasokat. Már a hídon hatalmas transzparens virított „Isten hozta, Mr. Bradley”! felirattal. Egy különös küldöttség érkezett kifogástalan öltönyben, frissen fürdetett, színes pántlikákkal ellátott teheneket terelgetve. A menet élén Mr. Badminton haladt, ami már önmagában is megrendítő látvány volt.

– A teheneim! – üvöltött fel Mr. Bradley, aki természetesen csejt gyanított az ájtatos felvonulás mögött. – Gazemberek!...

És a keze elindult a revolvere felé. Átlagember persze nem vehette észre azt a mozdulatot, de hát Mr. Badminton – mint tudjuk – nem volt átlagember. Mire a pisztolyok előkerültek, Mr. Bradleynek és embereinek „gyógykezelése” – hála a vilámkező idegennek – befejeződött.

xxx

Golden City örömnepet ült. Régi, esküdt ellenségek borultak egymás nyakába, és a kocsmában – tea, szódavíz és tej mellett – egy lö-

vészklub megalakításáról tárgyaltak frissen borotvált emberek.

Csak a seriff dühöngött.

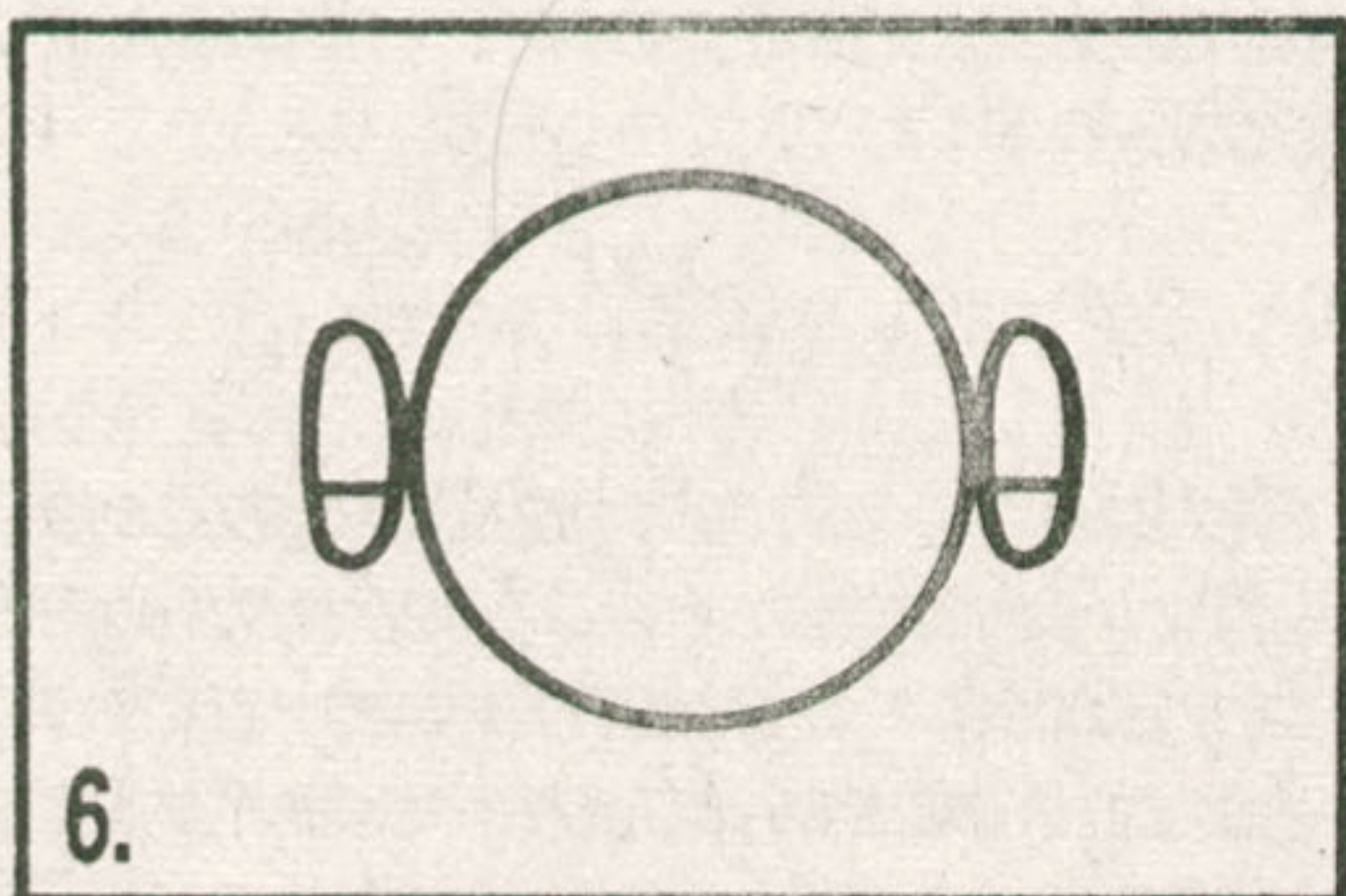
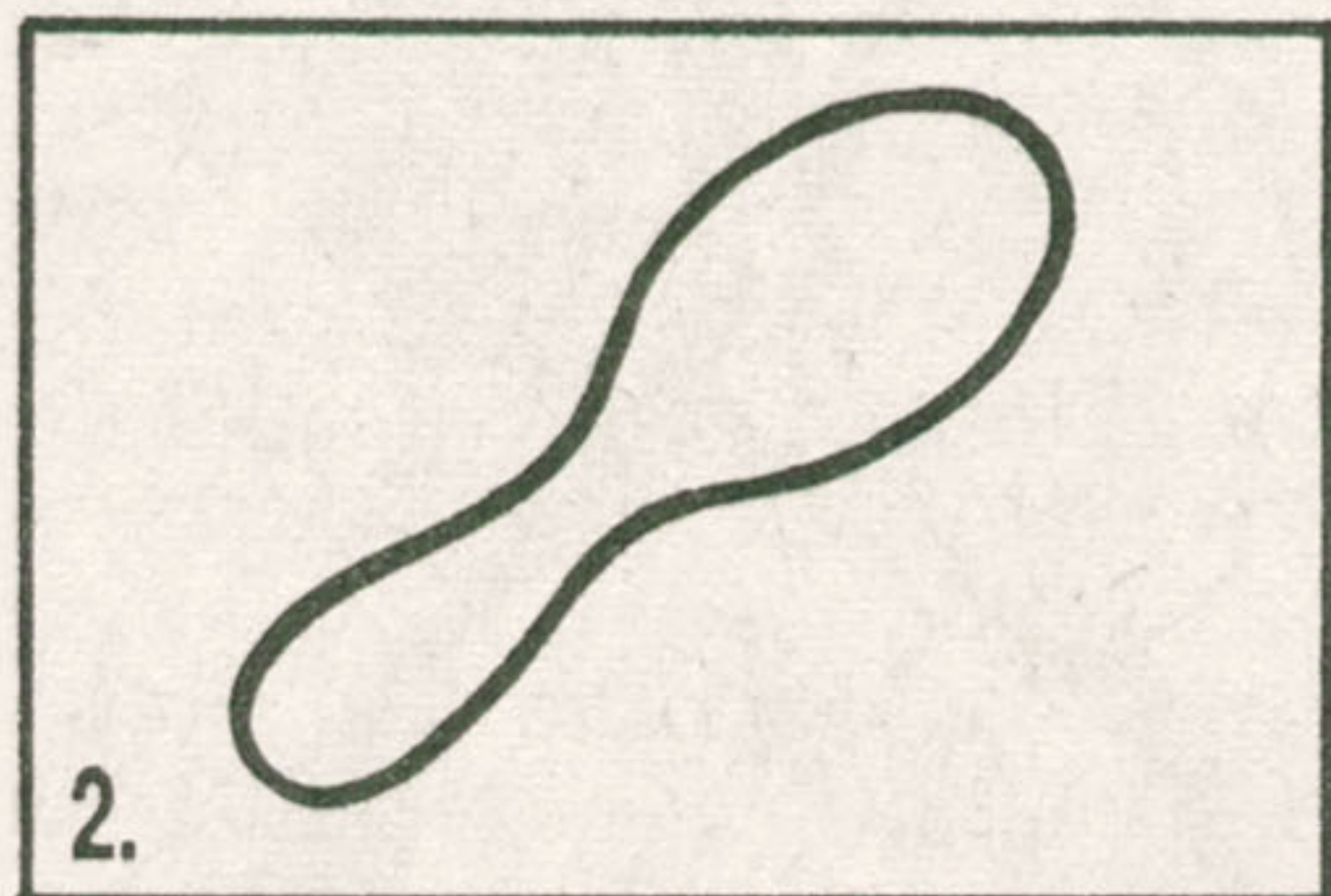
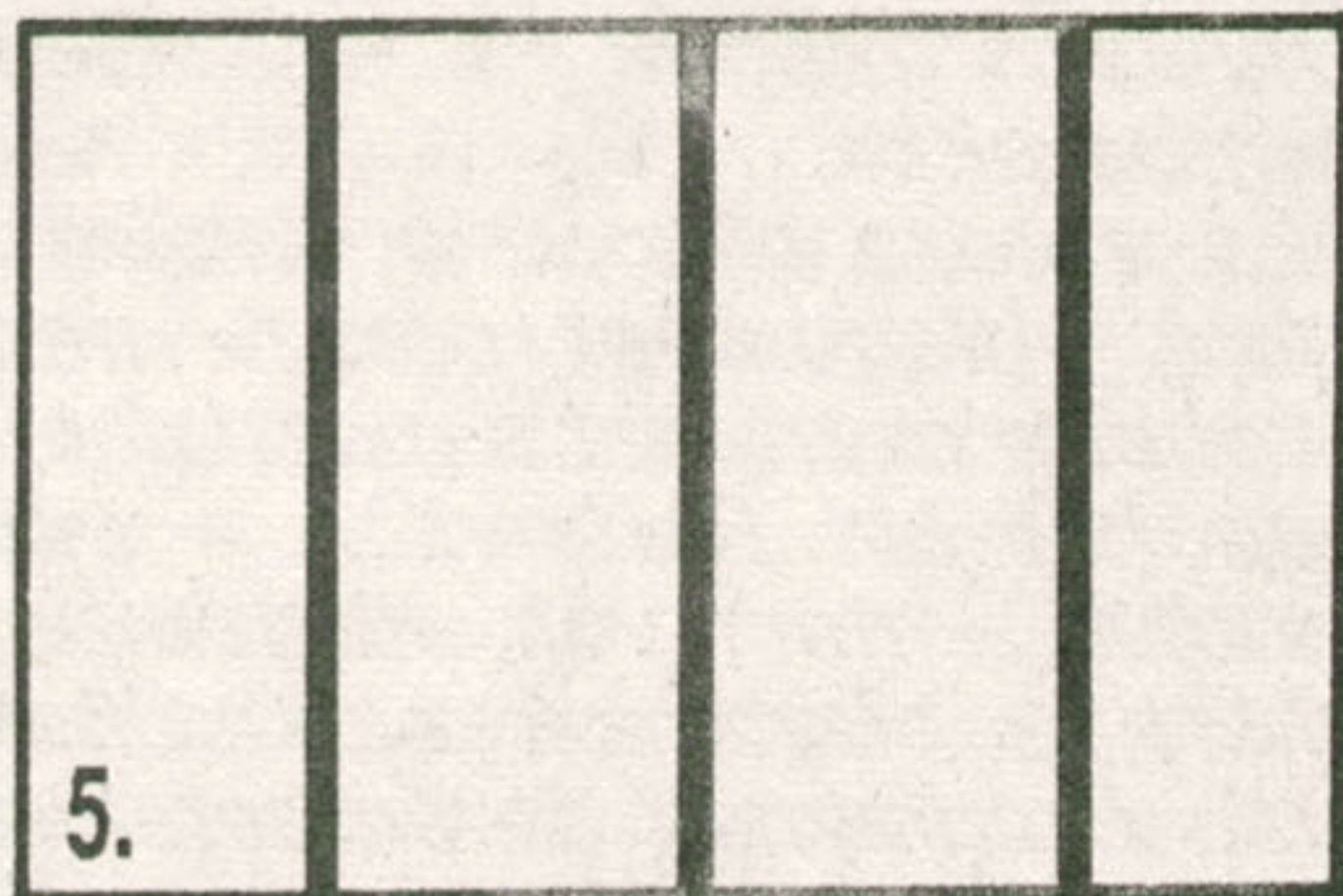
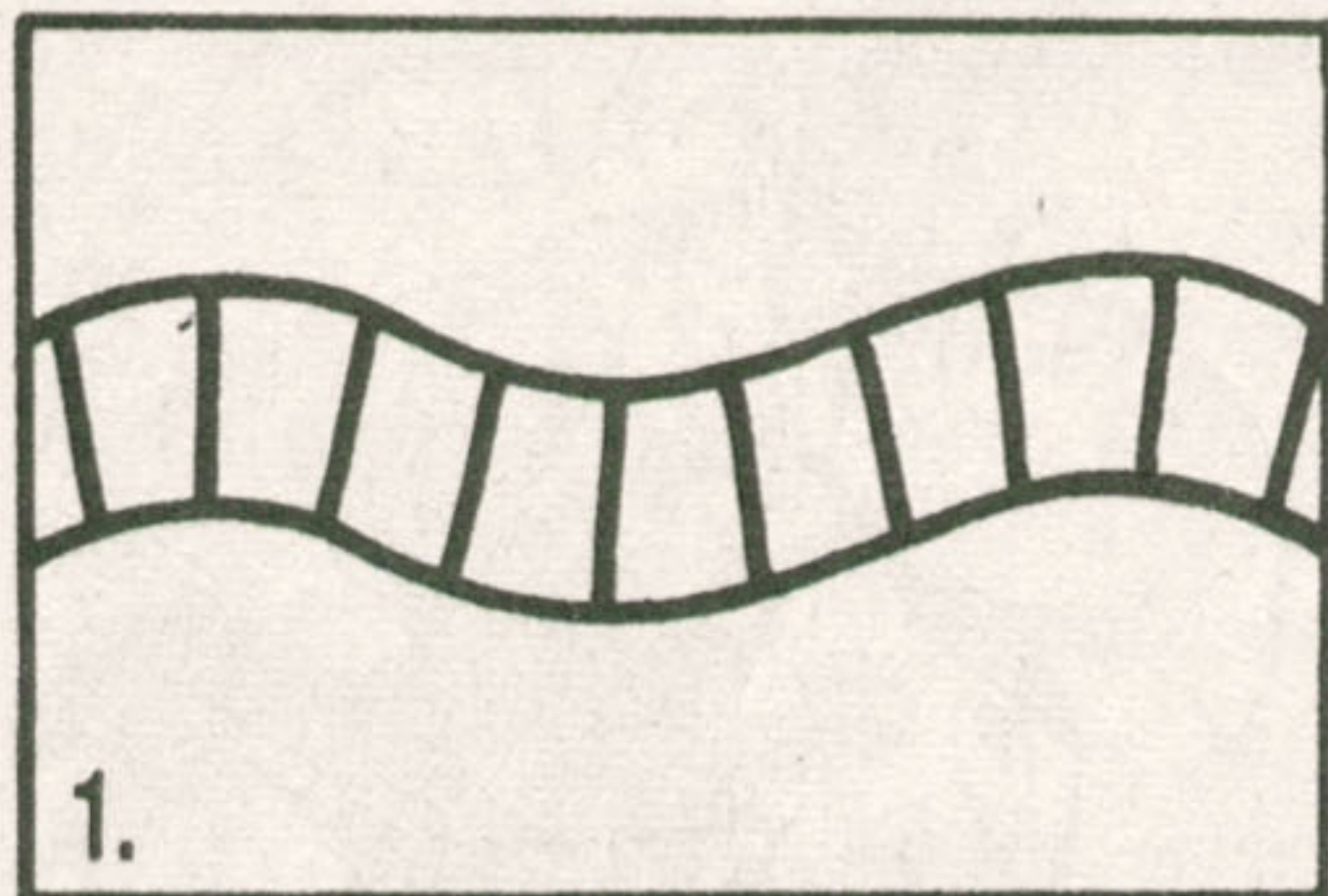
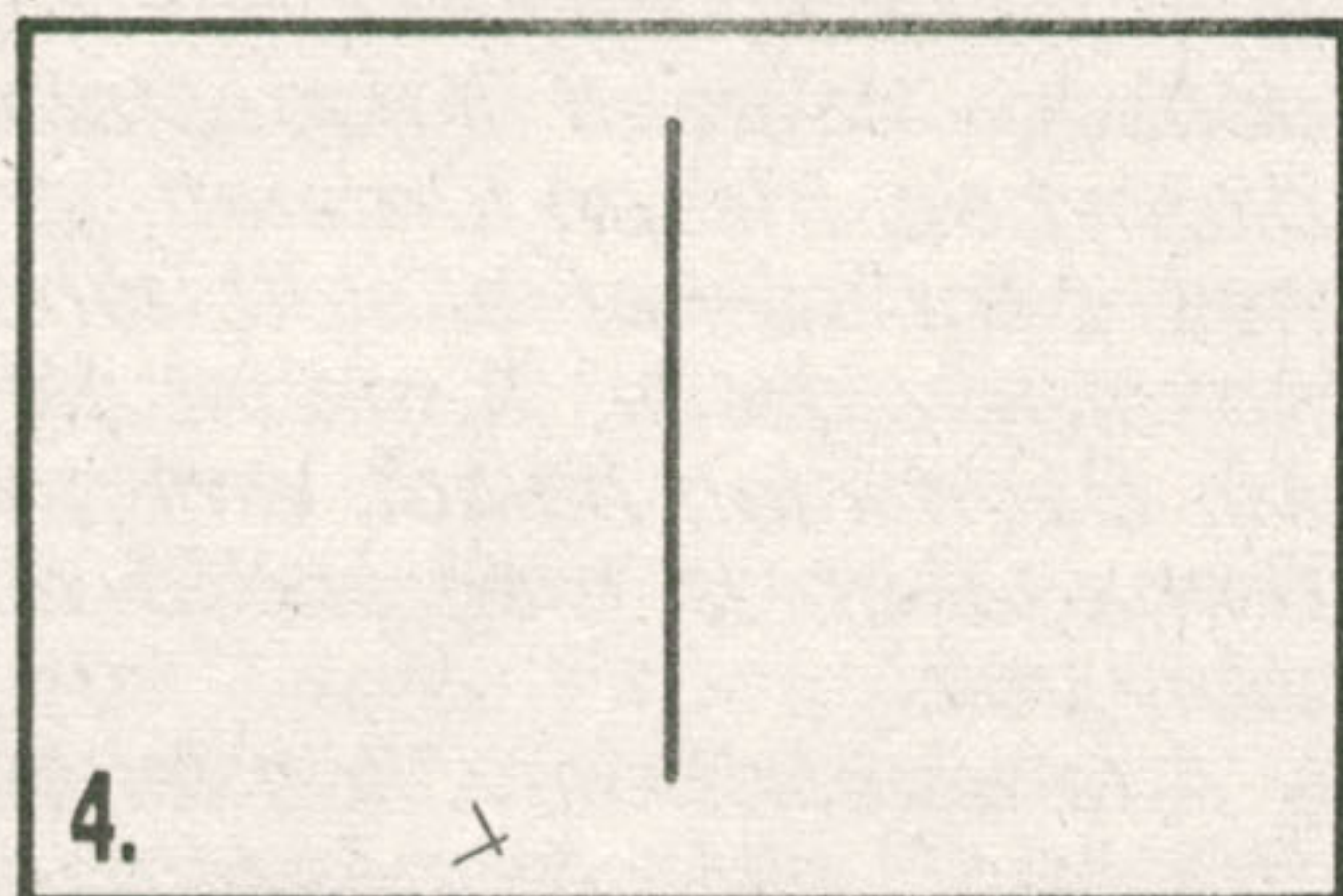
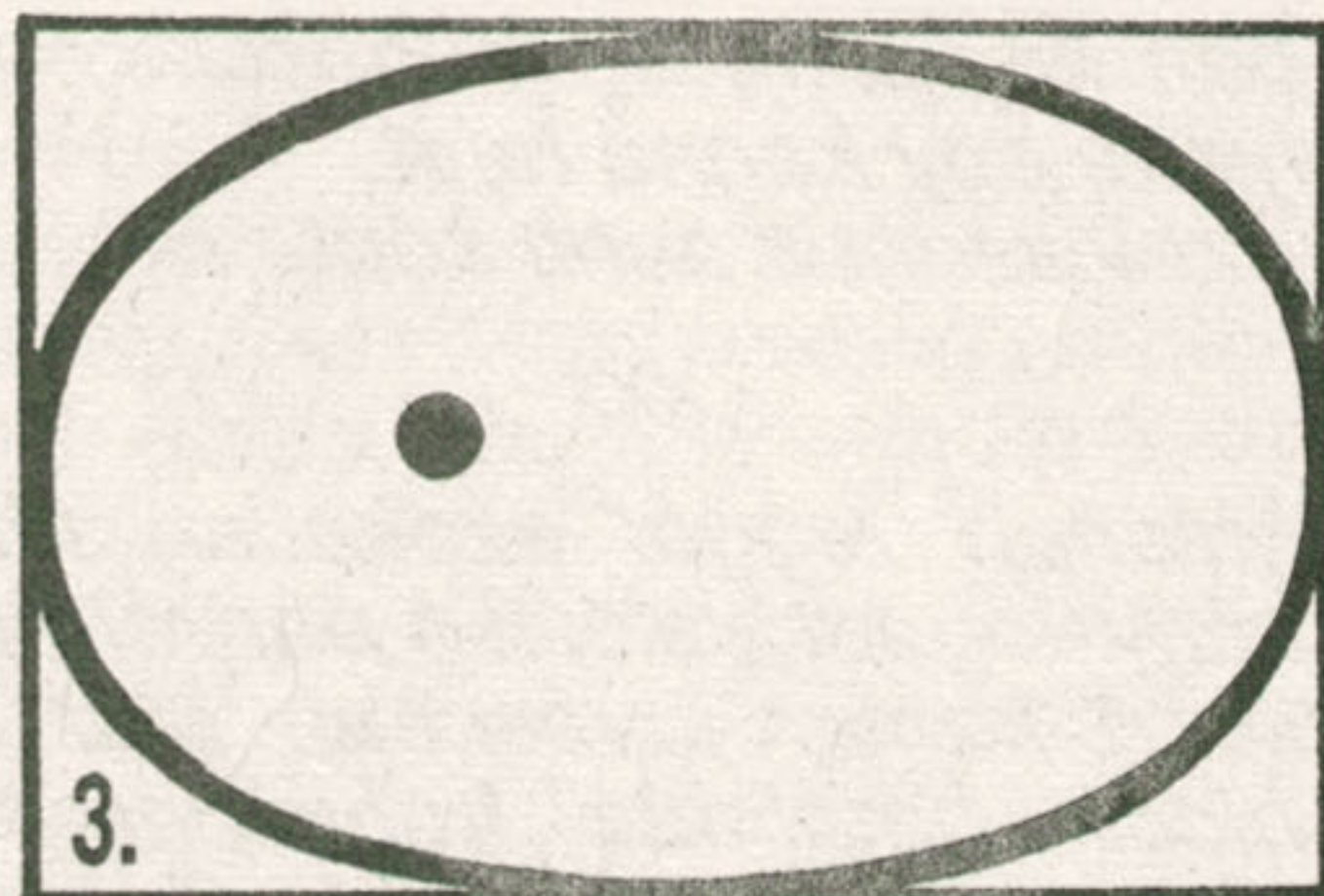
– Megette a fene az egészet, Mr. Badminton! – mondta hosszasan búcsúzó vendégének. – Mit fogok én ezentúl itt csinálni, ennyi szemérmes úri-fiú között?...

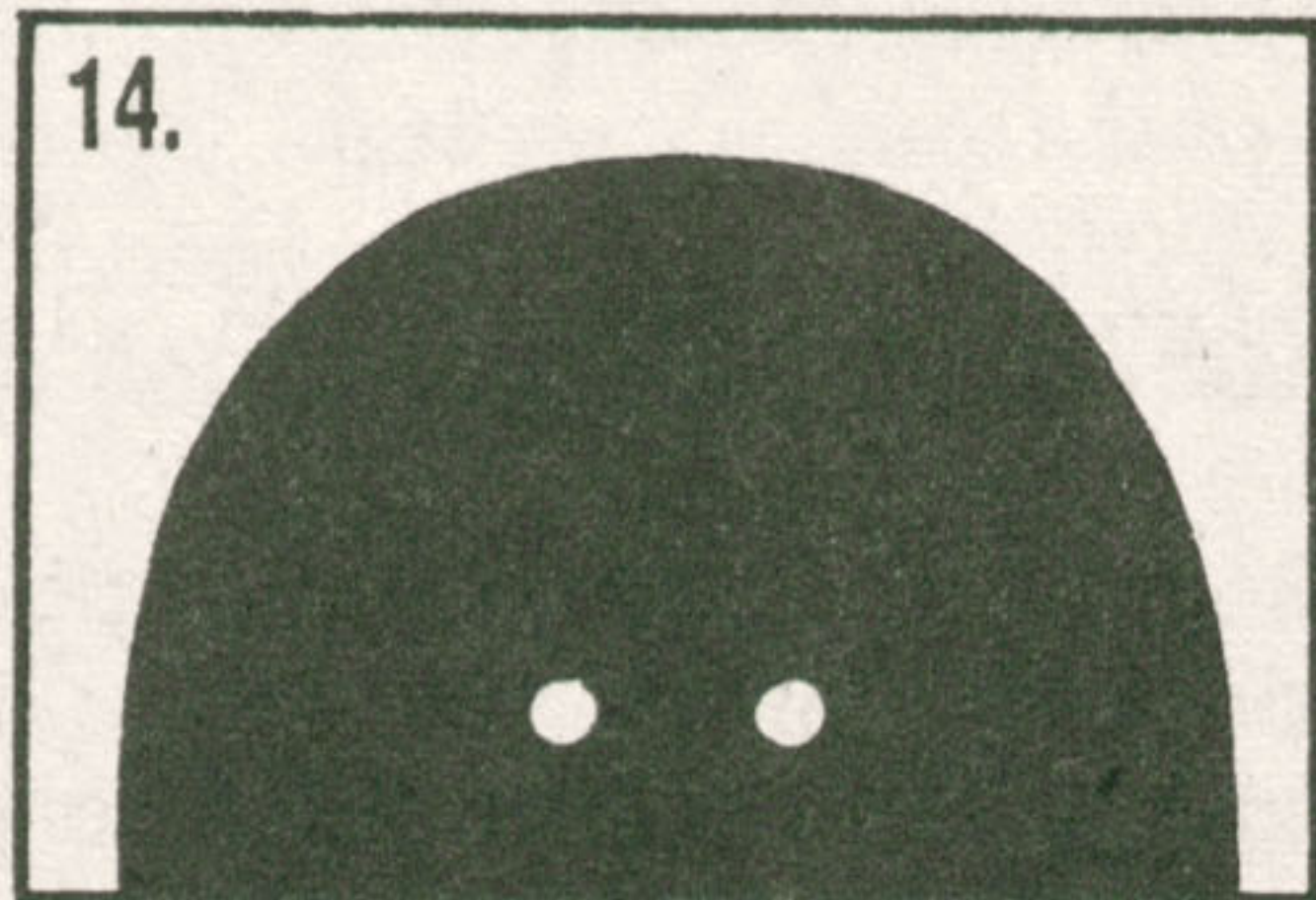
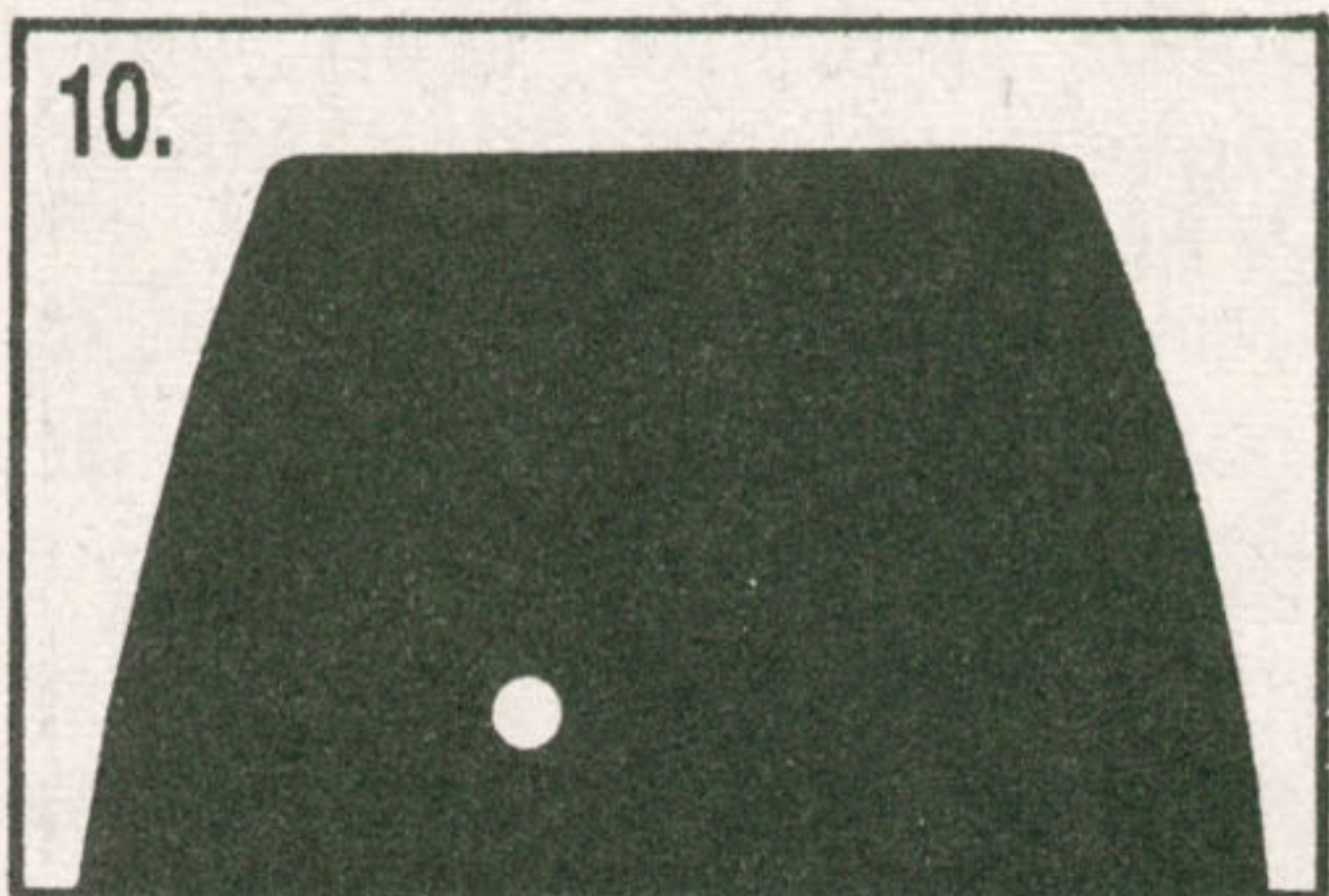
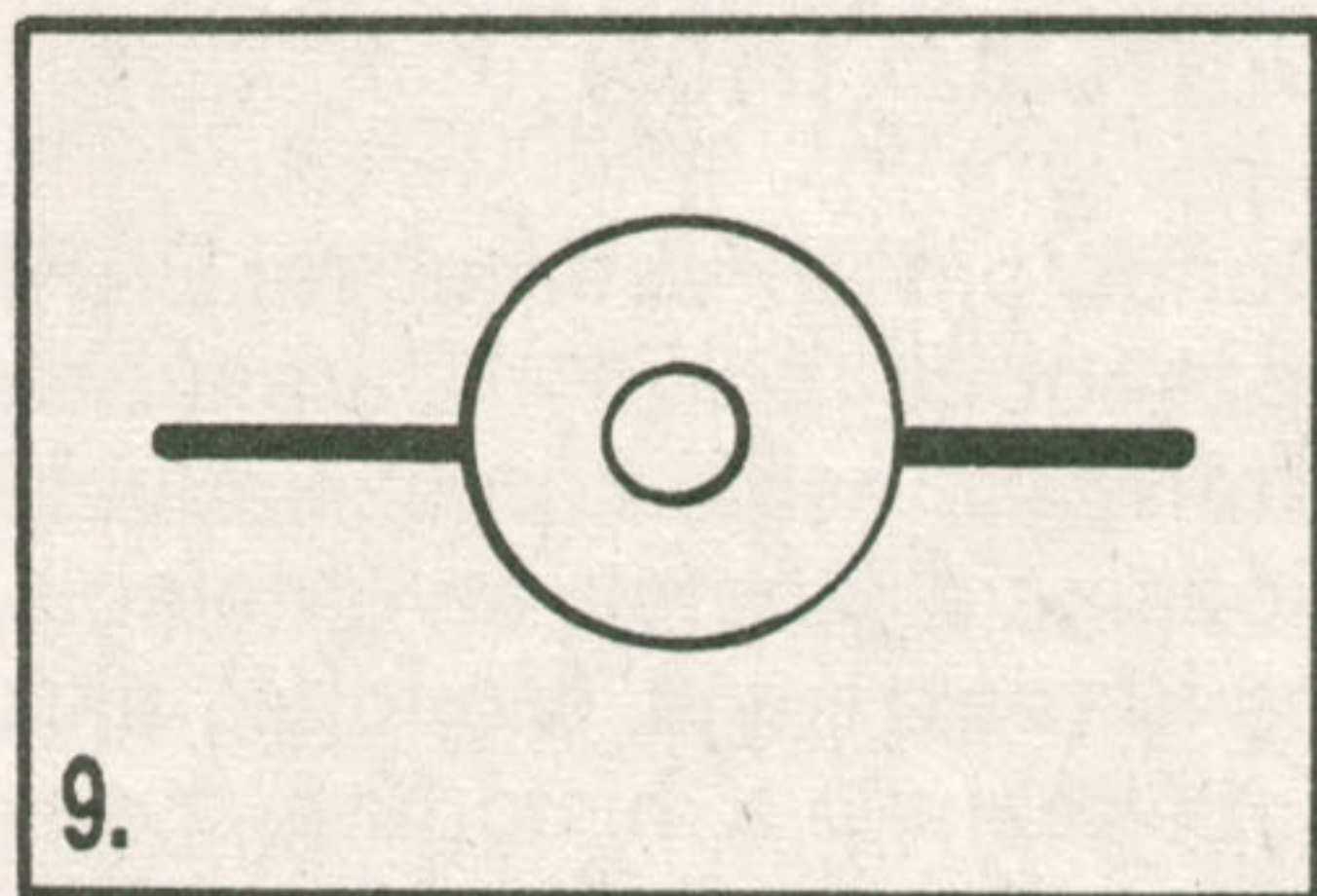
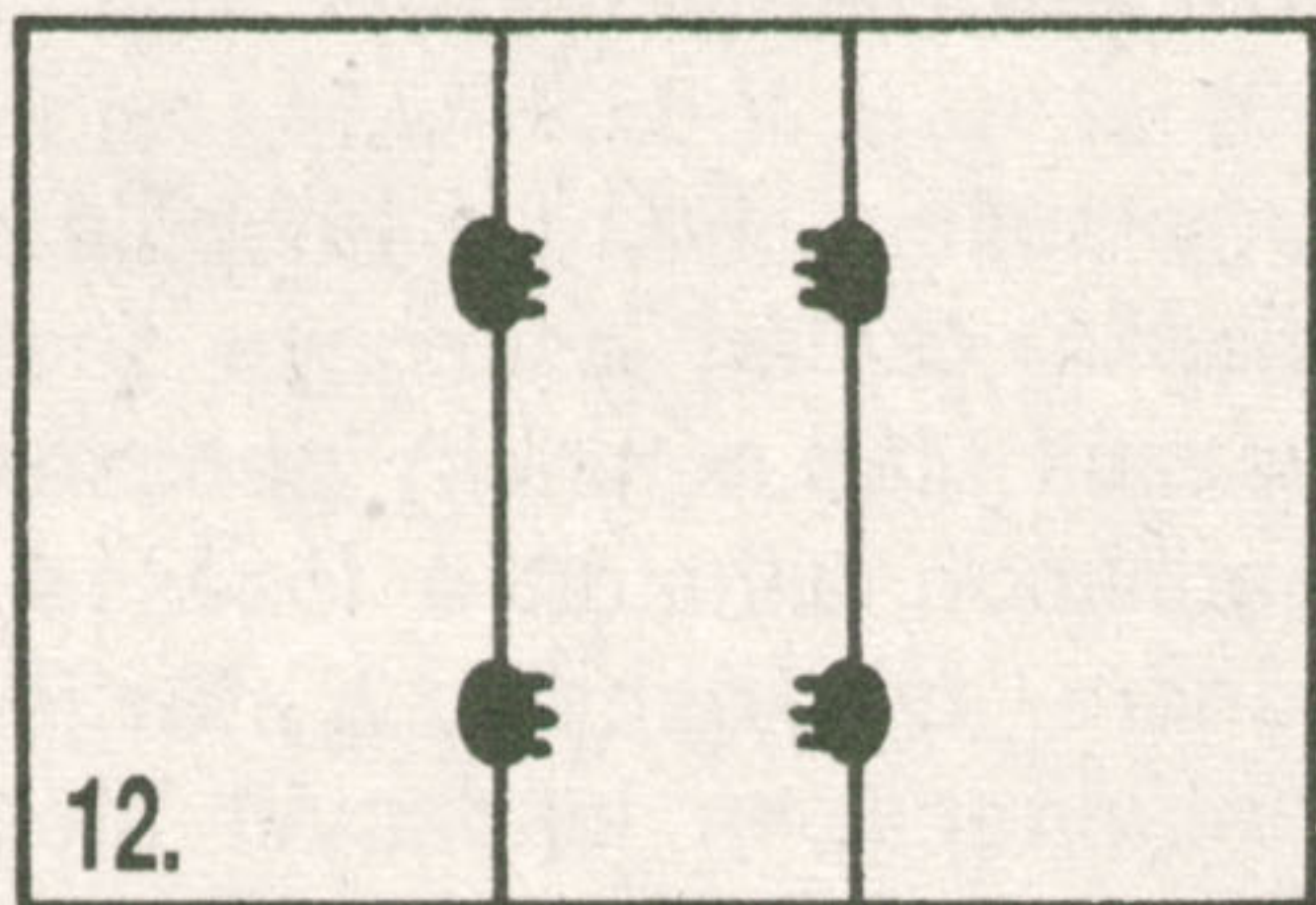
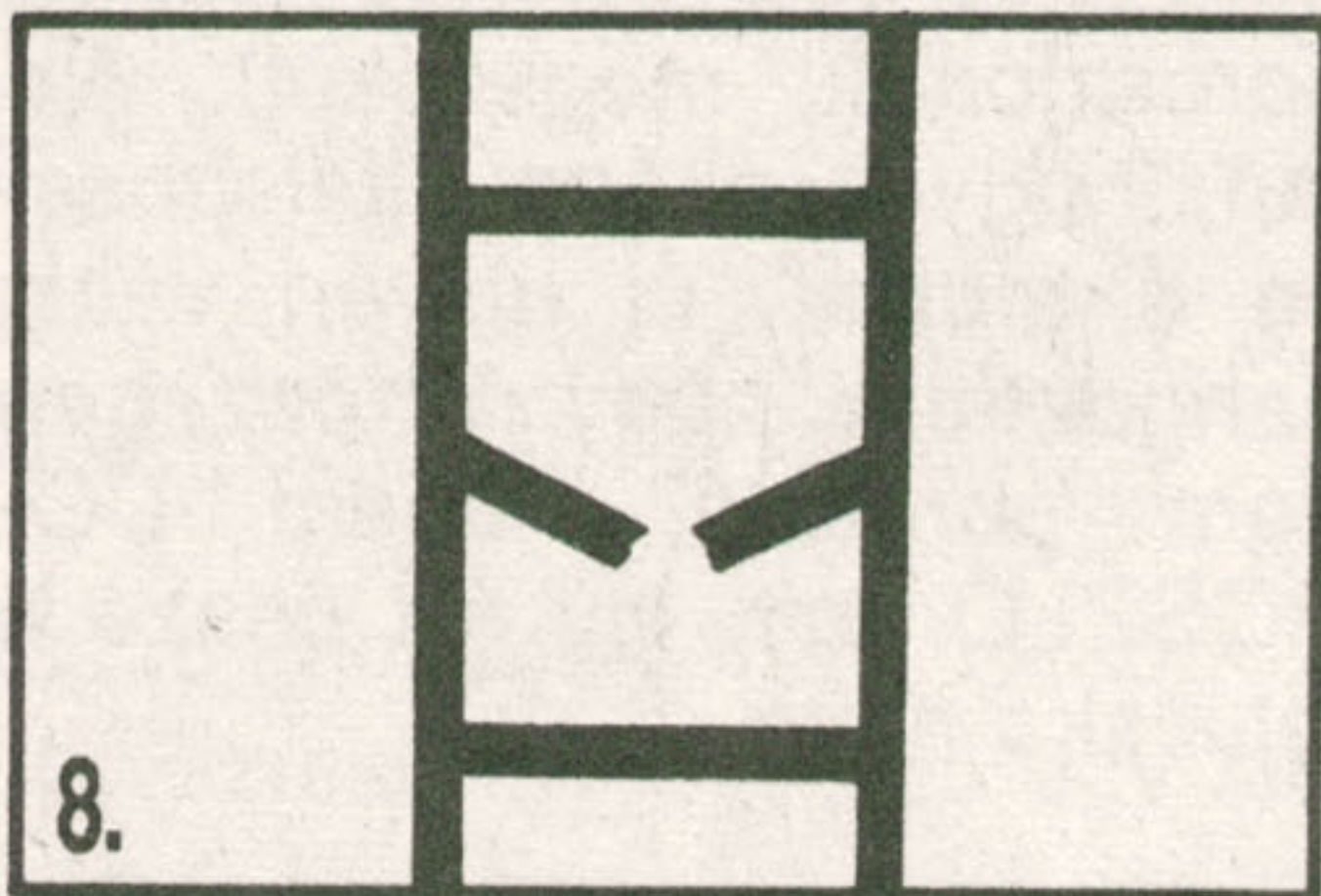
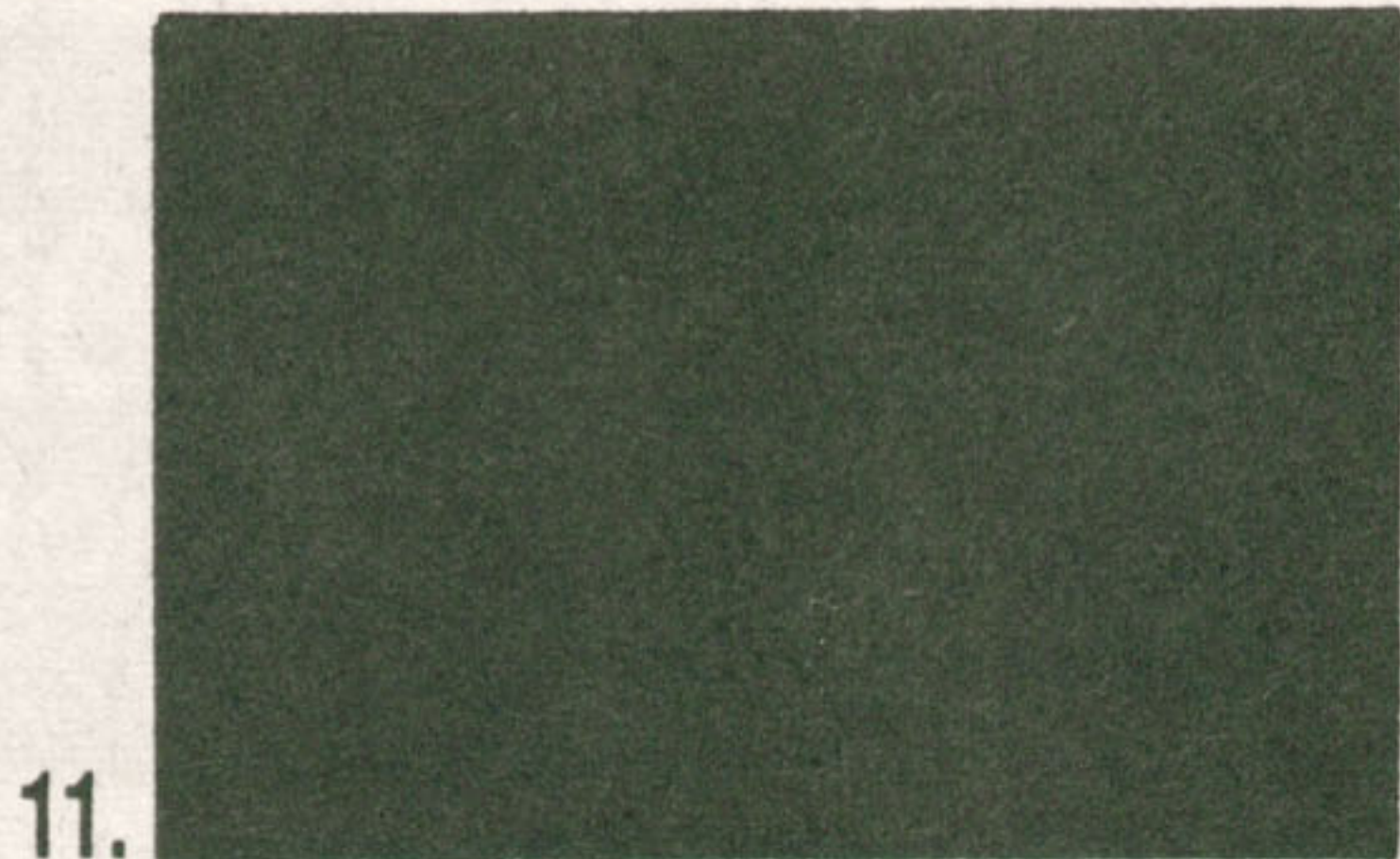
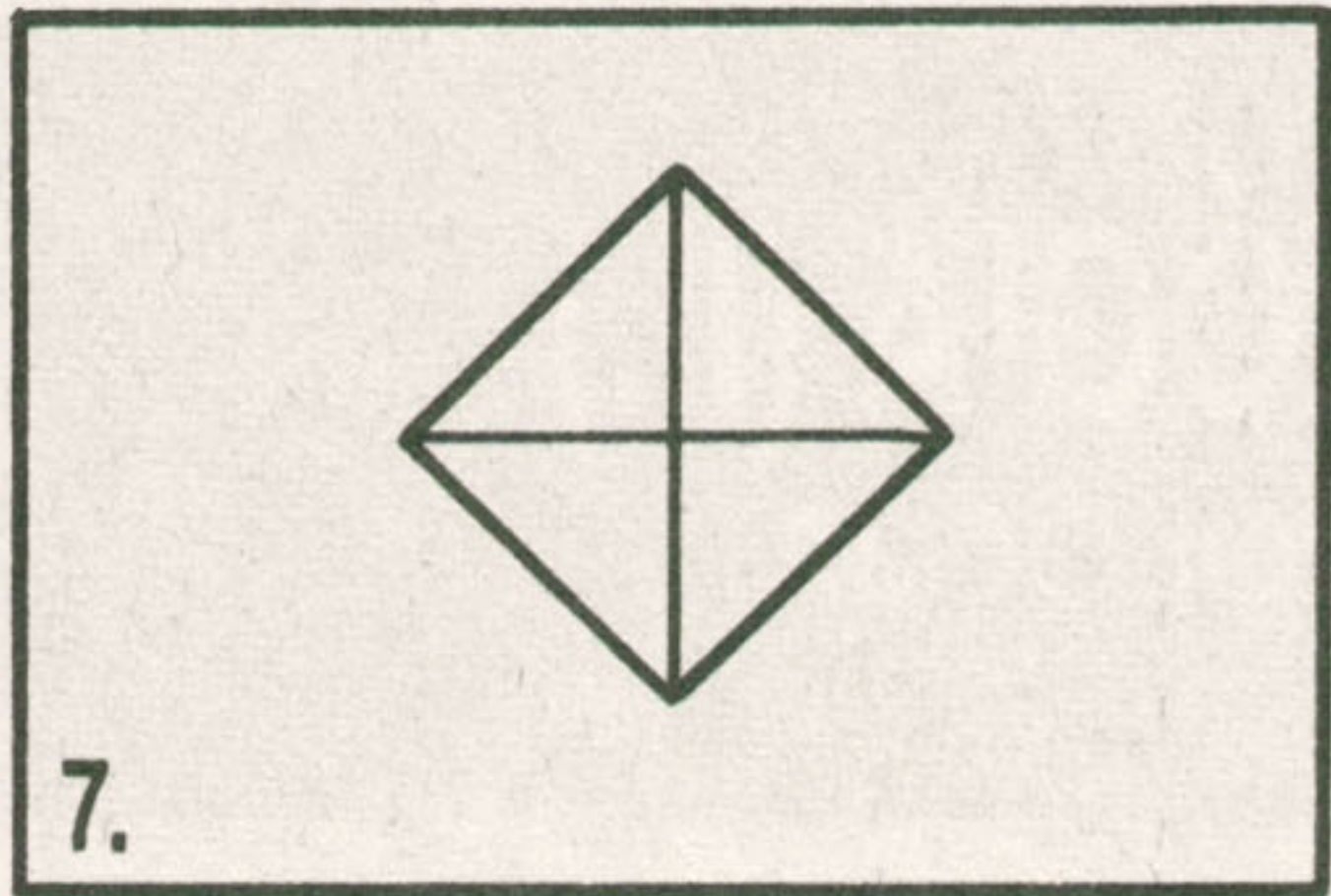
És búsan nézte a kutyáját, amelyet éppen egy macska kergetett végig az úton...

KÉPTELEN KÉPEK

Bizonyára egyetlen pillan-
tás elég ahhoz, hogy
megfogalmazódjék a
markáns kérdés: mi a fe-
nék ezek? Nos, ezek a
rajzok egészen hétközna-
pi dolgokat ábrázolnak,
csak talán egy kissé szo-
katlan nézőpontból látod
őket. Szóval, mik ezek?
Beküldési határidő:
1991. november 1.

KIS ETIMOLÓGIA (II.)

(KIS ETI MONOLÓGJA)

KOZMADOMBJA (8988)

Úgy sejtem, hogy a települést alapító család asszonya (nevezzük Mári néninek) igencsak hadilábon állhatott a főzéssel; rendre odakozmált a főztje. Namármost, a lekozsmált ételt ki kellett dobni, de az a kutyának se kellett. S mert Mári néni vénségére sem lett jobb szakácsnő, a kidobált kozmás ételekből az idők folyamán csinos kis domb emelkedett. Ez lett a Mári néni kozmadombja. Mári nénit rég elfelejtették, így a neve is lemaradt. De maradt a KOZMADOMBJA.

KÖSZEGDOROSZLÓ (9725)

Régen a törvényszolgát poroszlónak hívták, mi több, ő egyben ítélet-végrehajtó is volt. Hát ez utóbbi foglalatosság

nem ízlett egy jóérzésű kőszegi poroszlónak, megszökött. Aztán, hogy végképp elfelejthesse a múltját, új helyén váltig hangoztatta, hogy ő Kőszegen nem poroszló, hanem DO-ROSZLÓ volt. Így állt össze a falucska neve.

LÁNYCSÓK (7759)

Gondolom a Pest megyei SÁRI községből (2371) Baranyába áttelepült család puszedvelő Rózsikája lehetett az új település keresztanyja. Mondják, akik emlékeznek a históriára, hogy vénségére a Rózi igen bibircsókós lett, de ilyen nevet mégsem választhattak. Maradtak hát a LÁNYCSÓK-nál.

LUZSOK (7759)

Kedvesen tudják, hogy hajdanán őseink nemcsak a Verec-

kei-hágón igyekeztek befelé hont foglalni, hanem egy részük az Uzsoki-hágót választotta bejáratnak. És az csak természetes, hogy „lúval” jöttek. Erről a letelepedésük után sem feledkeztek meg, csak-hogy a lú, Uzsokkal összepá-szítva furán hangzott, így az egyik u betűt elhagyták, és maradt a LUZSOK.

MAKKOSHOTYKA (3959)

Ez a kacifántos név valahogy úgy született, hogy volt egy kis településecske. És volt az alvég, meg a felvég. Az alvégen lakók disznókat makkoltattak nagy előszeretettel, természetes hát, hogy rájuk ragadt a makkos „becenév”. A felvégiek viszont szívesen jártak a Bodrogra halászni, mivelhogy igen kedvelték a pontyhúst. A ponty, népiesen potyka, vagy ahogyan ők mondták – hotyka, már az ő „becenevük” alapanyaga lett. Az idők folyamán a sok házasság, amikor felvégi alvégivel kelt egybe, egybe-mosta a két becenevet is, így lett aztán a falucska neve MAKKOSHOTYKA.

MENDE (2235)

Sokan úgy tartják, hogy a település neve eredetileg Mente volt, ami ugye a huszárok díszes ruháját jelentette. Viszont sokan mások állítják, hogy arafelé soha nem is jártak huszárok. Az egész csak mende-monda. Mindebből megmaradt a MENDE. (A többi csak monda...)

MÉNFOCSANAK (9012)

Boncolgassuk e község nevét; a mén, az ugye apaló, a fő, az a feje, a csanak meg ivóedény, méghozzá cserépből készült bögre. Az is tudott, hogy a község ősrégi; 1044-ben Aba Sámuel itt vívta végzetes csatáját Henrik német császárral. A sok jó csatamén emlékére készültek később a lófejet idéző cserépek. Mert ahogy van miska-kancsó, úgy lehet MÉNFŐCSANAK is...

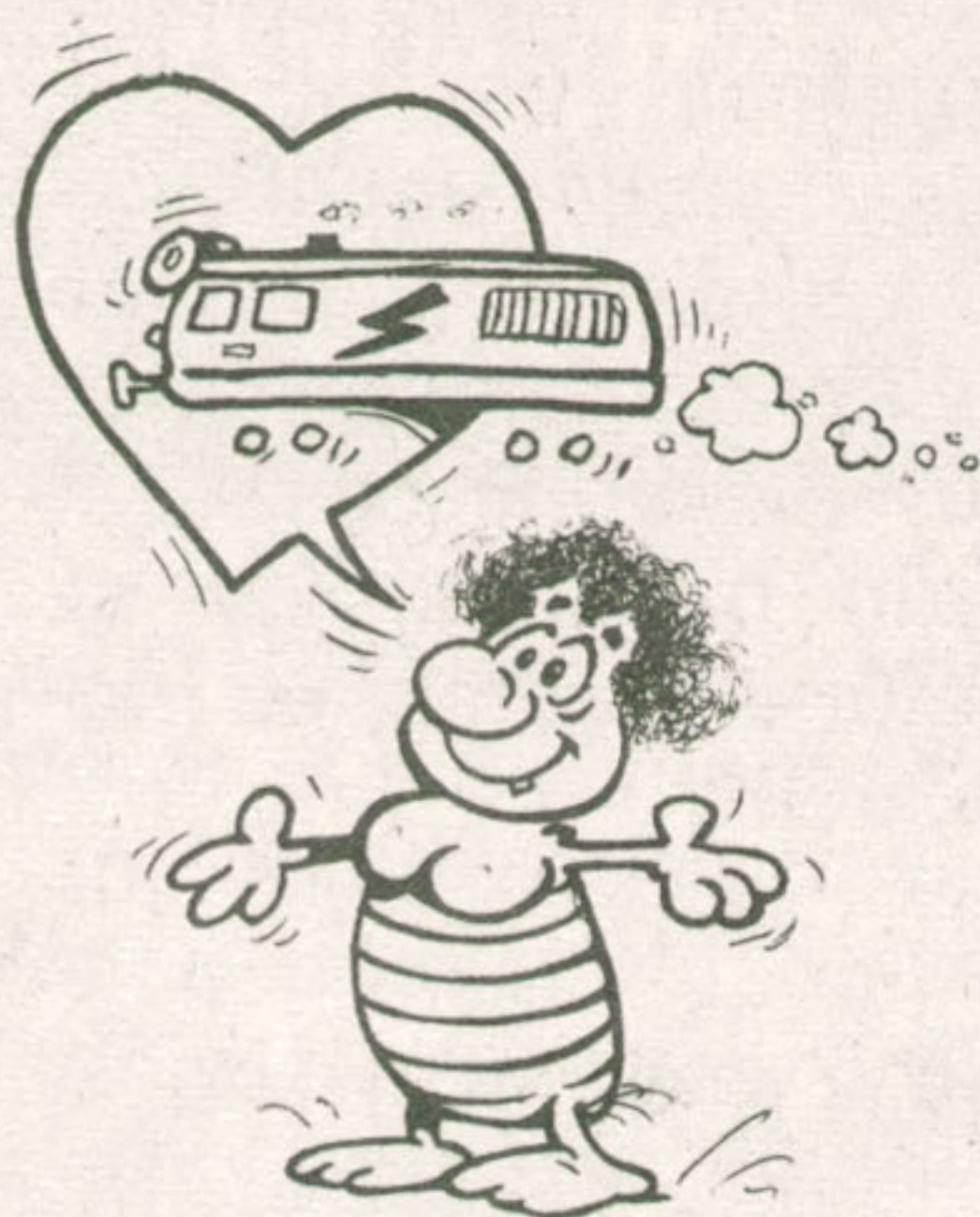
Szép. De hogyan született a Pécs városnév?

Romhányi József:

APRÓ- HIRDETÉS ROVATOT INDÍTOTTAK FÉRGEK ÉS ROVAROK

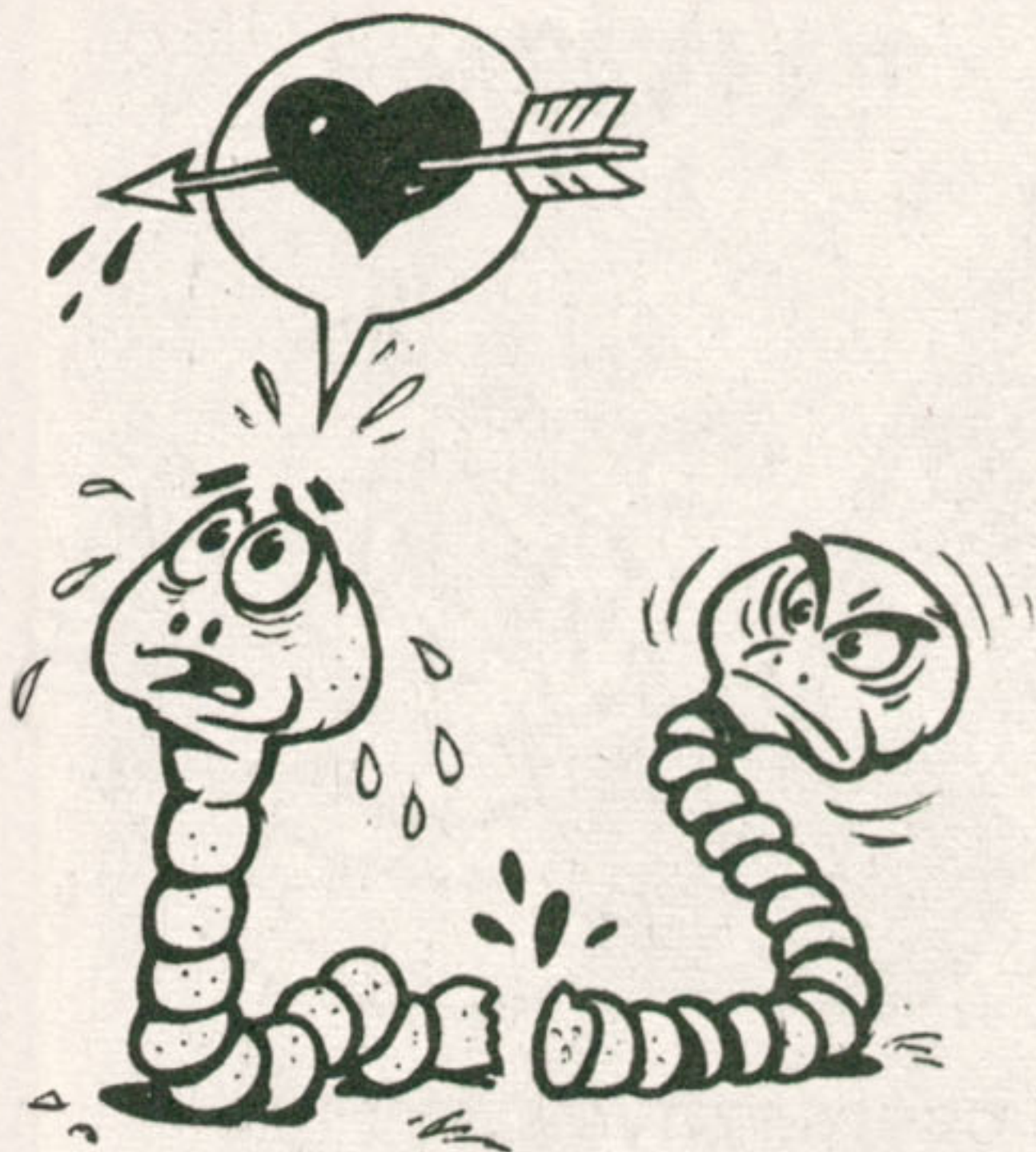
HÁZASSÁG

Undoknak mondott
szárnyvasúti poloska
férjhez menne
dízelmotorosra.

Feleséget keres komoly
szándékú moly.
Szekrény van.

**Kis testi fogyatékos,
– önhibáján kívül –
középen elvált giliszta,
hozzáillő házasfelet
keres.**

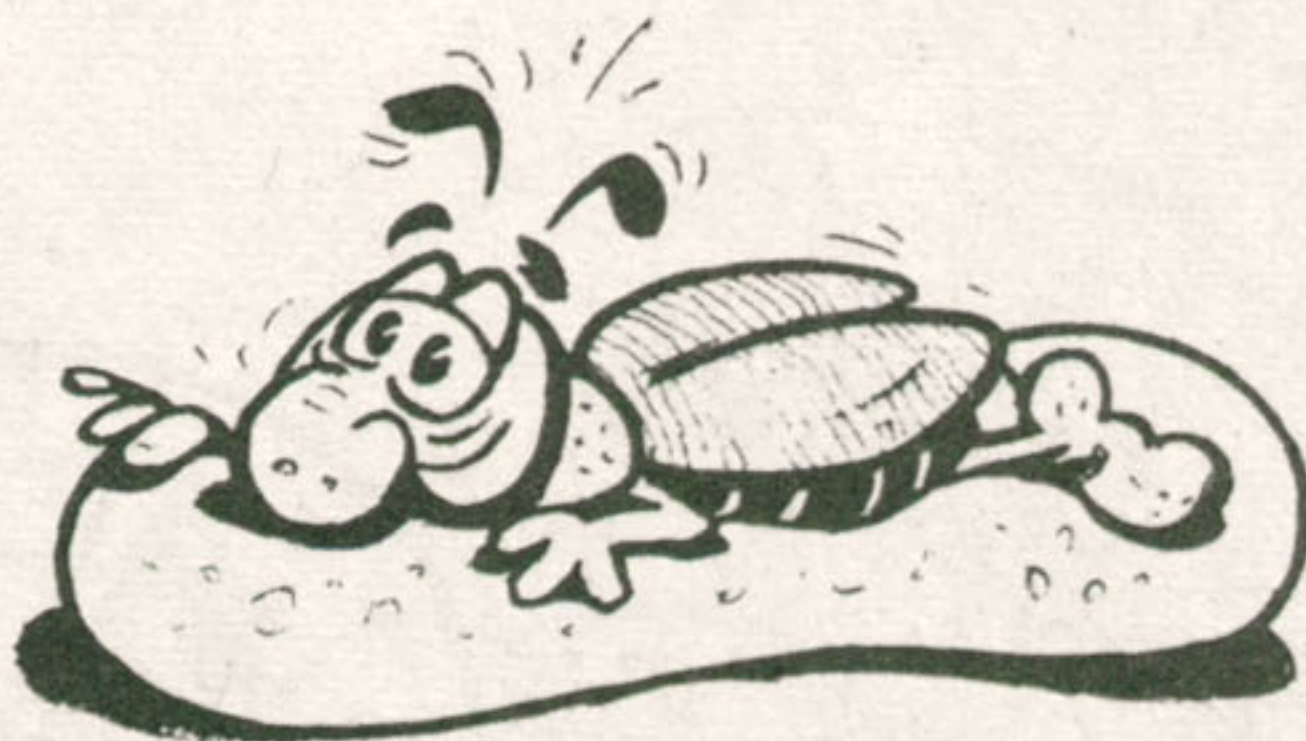

**Fába szorult féreg
társaság hiányában
ezúton keres férjet.
Harkályok kíméljenek!**

**Éjjeli pillangó
megismerkedne.
...Mindegy!...**

ÁLLÁS

**Péknél szabadult
csótány
elhelyezkedne
babapiskótán.**

Felvesz kifutónak
bábokat és gubókat
Álca-szövetkezet.

Iszappakolást vállalok.
Balatonaalga.

LAKÁS

Korai cseresznyémet
elcserélném ropogósra.
Pondró. Utolsó posta.
Esetleg ráfizetek...

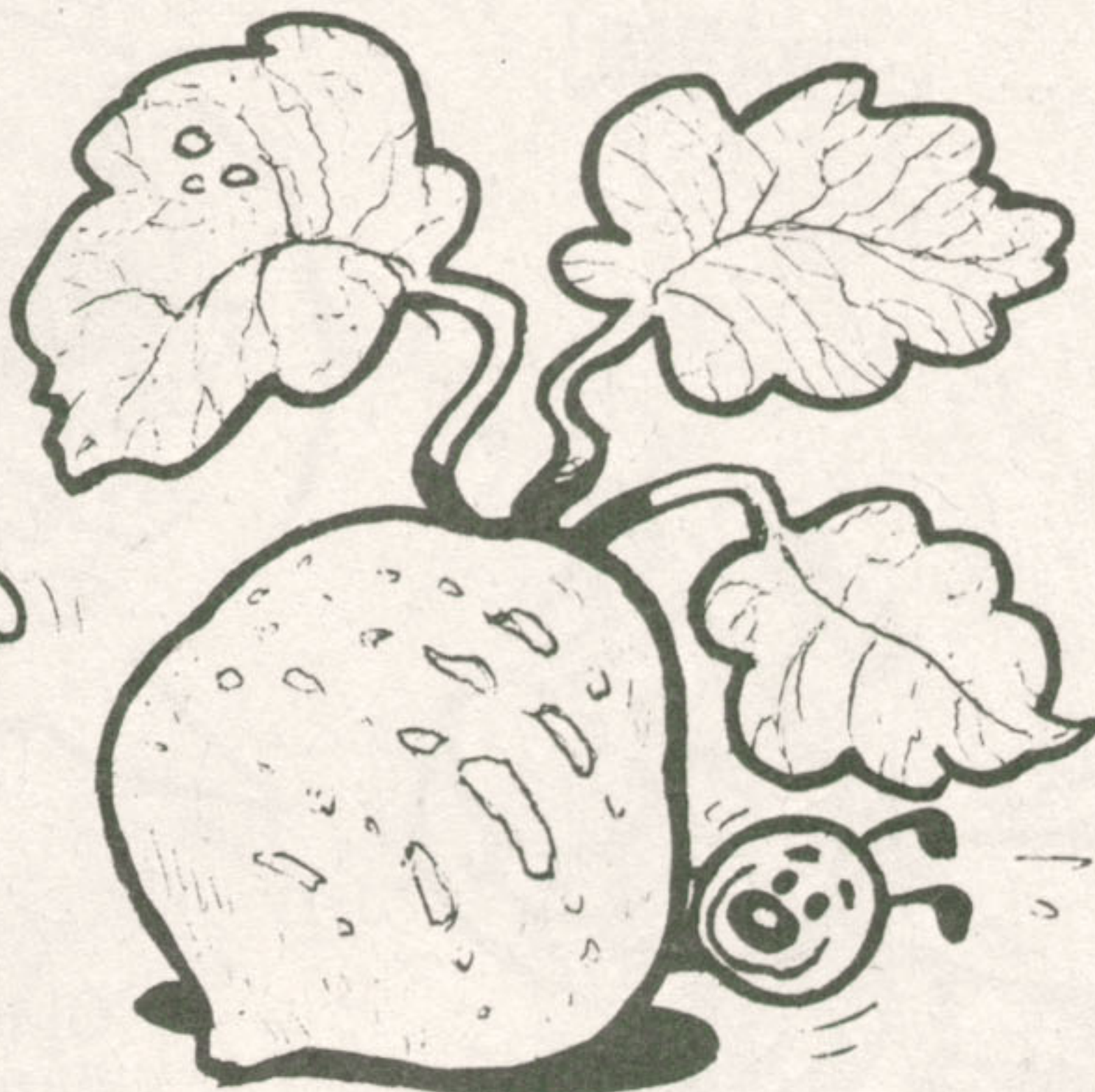

Kaszkadőrnek menne
bátor mozibolha.
Lyukas alsókba is
beugorna.

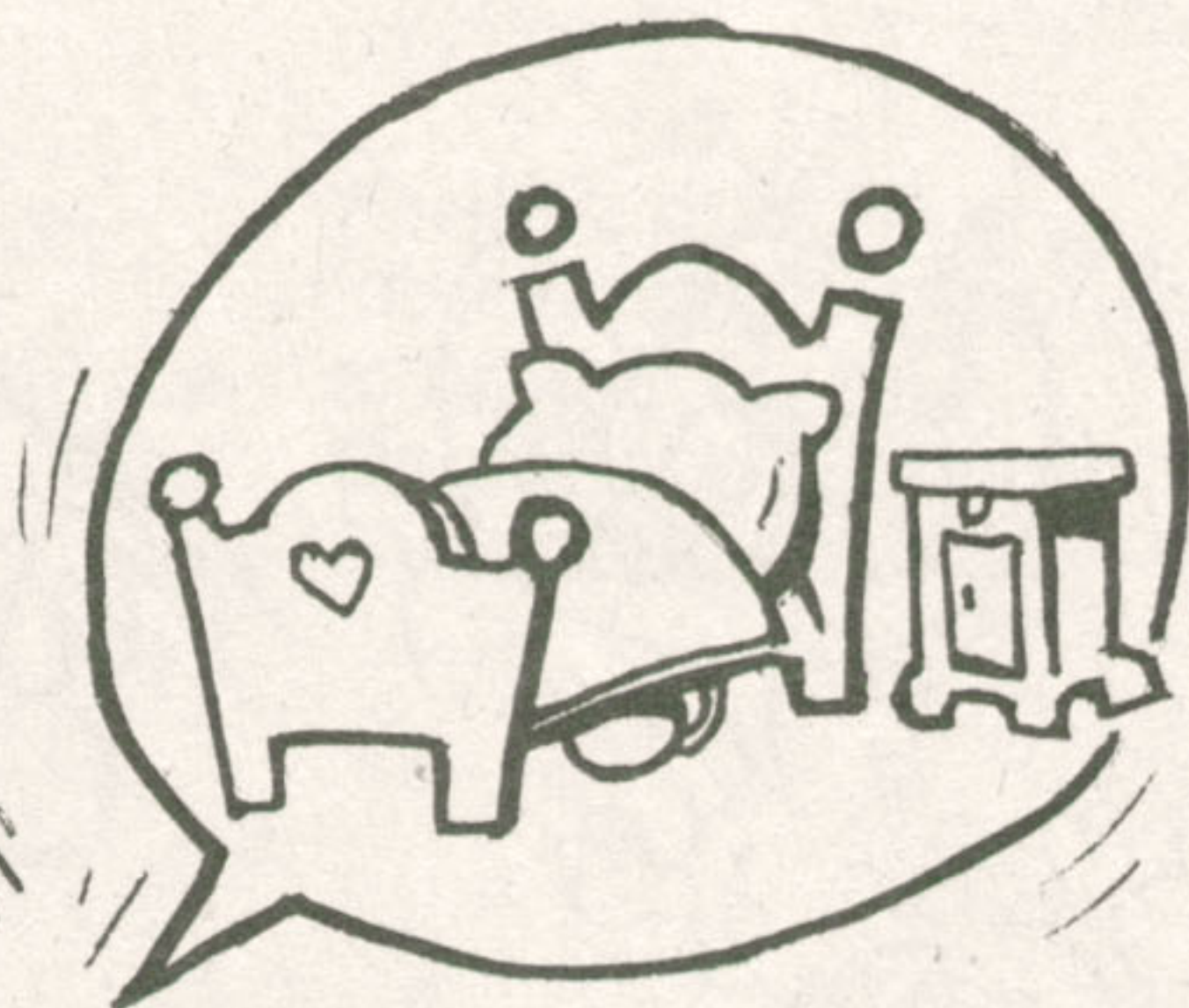
Vakolatban falbérleti
lakást keres kisigényű
nyű.

INGATLAN

Eladó kápe –
szép, fás, karalábé.
Férgespusztá.

BÚTOR

Kombinált háló-ebédlő
Póknál.
Életfogytig jótáll.

JÁRMŰ

Új traktort cserélne
ökrös szekérre
bögöly.

KULTÚRA

Kullancs terepjárót venne,
bőrülésbe is belemenne.

Iskolába járna
hátrányos helyzetű
fejtetű.

VEGYES

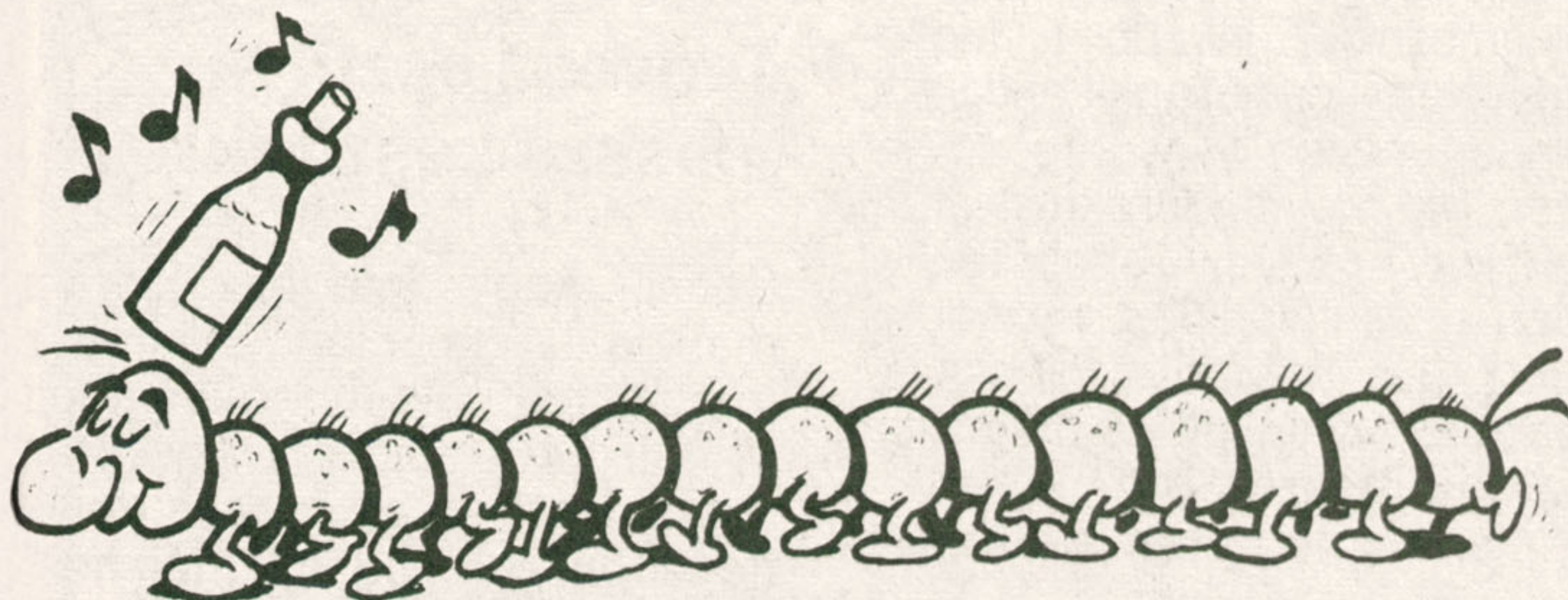

Angolórákat ad
Rockfortban végzett
sajtkukac.
Jelentkezhet egyén
vagy kupac.

Táncscsoportnak is alkalmas
százlábú
irtó siker ellenére fellép.

Férjhez menne
kimondottan csapnivaló
szúnyog.
Csípőben telt... volt.
Gyászolják lárvái.

HULLANAK A LEVELEK...

**A televízió népszerű, bármennyit szidjuk is.
Az alábbi levélrészletek is ezt bizonyítják.**

A TV-MACI ÜGYÉBEN

Mostanában a Maci a mesénél papuccsal megy az ágyba. Hát Önök ezt nem figyelik, nem látják? Ez aztán a szép példa! Kérem bemondani, hogy a nézők ezt a csúnya szokást ne vegyék át. OKÉ?!

x

Miért egy semmittevő mackót reklámoznak? Inkább a mosómedvéknek csináljanak reklámot. Minden házba mosómedve legyen, aki mosna. Ezekhez áram sem kell. És könnyű szelídíteni is, talán a centrifugálást is megtanulná. Ha kelően szoktassák szabadon járkálhat és még a lakásra is vigyáz!

x

Tisztelt Televízió Vezetőség allázatal kérem, agyákvisza a régi mackót, mert ez az ujj igen pocsek pofale-

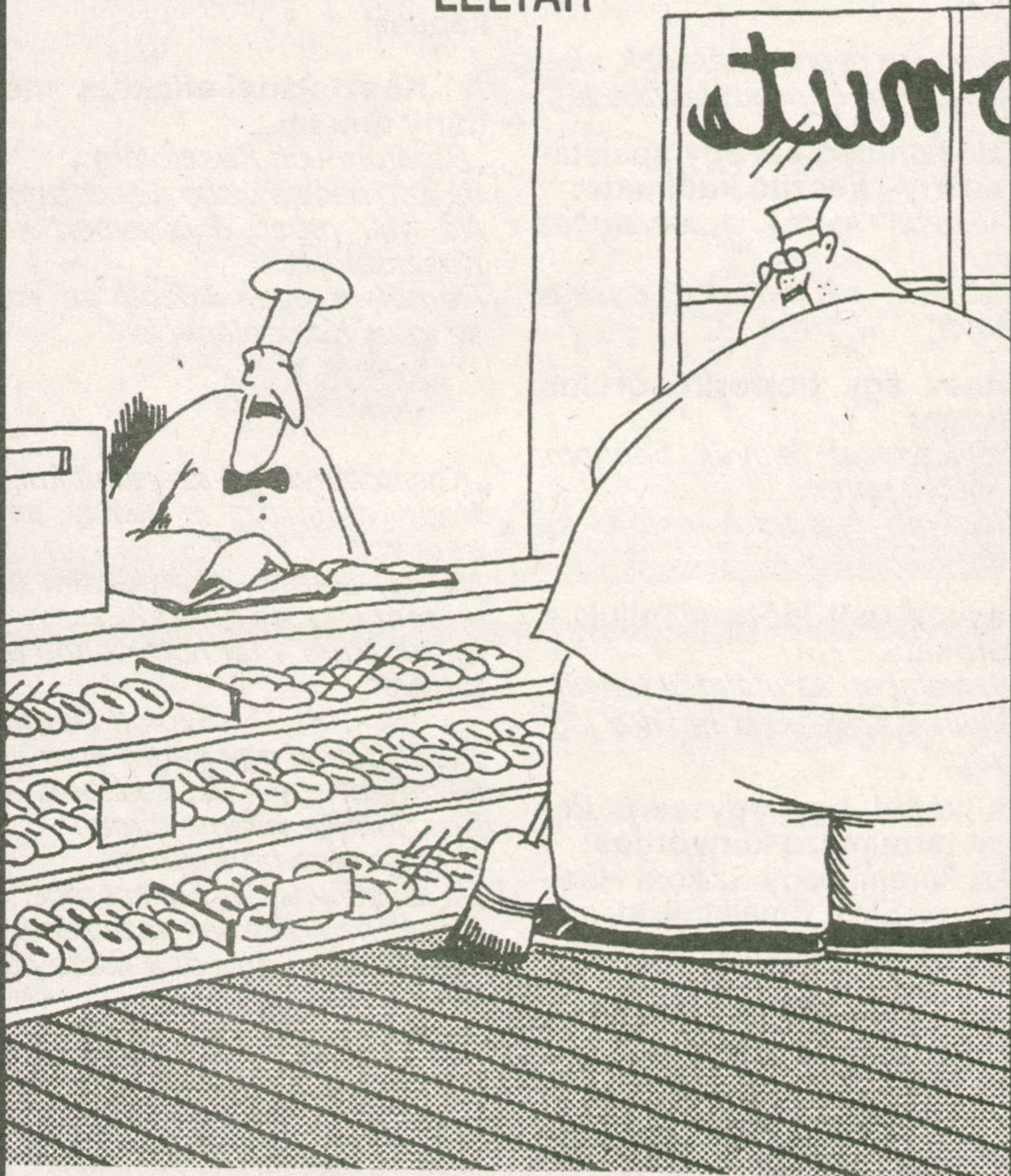
mezzü. Enél fontosabbbb, nemakarfürdeni, igyaz unokáim sem akarnak. A nővéremnek könnyű, odacsap nekik, de én szolidvagyok. Az unokám azal fenyeget, hogy ha megnő, bedug a kádba és ő fürdet meg. Ezt én nemakarom 75 éves letemre, nem kívánom. Elnézésüket kérem, de sokszor mondgyák a közönség is kérte a műszort.

Tedvesz eszti messze készítők!

Bocsi, hogy kifogászolom a maszidat, de ojan unalmasz maj mindid edfojma müvejedett szinál. Vad füjdik, vad fodat mosz. Eszt én az összes dejek nevében ijok, de mi máj nem ojan dedószok vadunk. Fodom isz a fejemet, milesz ebül.

Kezeit sótolja Jacita

LELTÁR

– Nem értem, hová tűnnek időnként a sütemények. Már megint hiányzik három darab...

DE VAN, AKI VERSEKET KÜLD...

*„Télen sok gyerek szánkózik, síel,
Induljunk mi is, ne szalasztjuk el.”*

Valószínűleg ezt egy spaléta-
(redőny-) készítő küldhette:

*„Átkozott tested a testemhez
ért,
Elzártad előlem az összes
fényt!”*

Ennek egy horroríró örülne
igazán:

*Az iszonyat felgyűlt bennem,
mint telt pohár.
Még ma kicsordul, estére ne
várj!”*

Fagyos, téli időre ajánljuk e
sorokat:

*„Szívemben az utálat üt tanyát.
Olyan leszek, mint télen a jég-
virág.”*

És végül egy egyszerű ké-
rest tartalmazó könyörgés:

*„Azt kérem, hogy Szikora Robi-
ról, az Első Emeletről küldje-
nek fényképeket. (Címem: pon-
tos leírás.)*

Kérem a fényképeket borítékba
küldjék. Ha nem tudnak küldeni,
akkor 5-én az együttest szemé-
lyesen várom a lakásomon.
Hogy ne legyen ütközés, Robi
estefelé jöjön. Hozzánk az 5-ös
buszal lehet jöni, majd kint le-
szek a kapuban. Sárga, rövidujjú
blúzban és szoknyában.

Ha nem jönének, akkor tovább-
ra is nézem Önöket a tévében.
Siessetek, eléggé huzatos a
kapualj!

**A Kosztolányi-effektus né-
hány tünete:**

*„Barátom volt Kosztolányi,
és az ő barátja újabb Kosztolányi,
Na már most, ő is ismert két
Kosztolányit.
Remélem ezek között ott volt
az igazi Kosztolányi is.”*

xxx

*„Kosztolányi úgy szeretett írni,
Hogy még azt is leírta, ami
nem volt.*

*No de, Dezső – kérdeztem én
–, nem lesz ez túlzás?*

*Ej, barátom, már hogy lenne ez
túlzás.”*

Szólt Dezső

*„Kosztolányi egy partra érve
észrevett egy halat a vízben.*

*Kosztolányi villámgyorsan
Ugrott volna be a vízbe.*

De szegénynek mi jutott eszébe:

S ezért nagy titokban hazaméne.

*Otthon már várta őt a tiszta pa-
pír,*

Amit vizes dühében teleírt.

**Megjelent a József Attila ví-
rus:**

„Volt egy költő, József Attila.

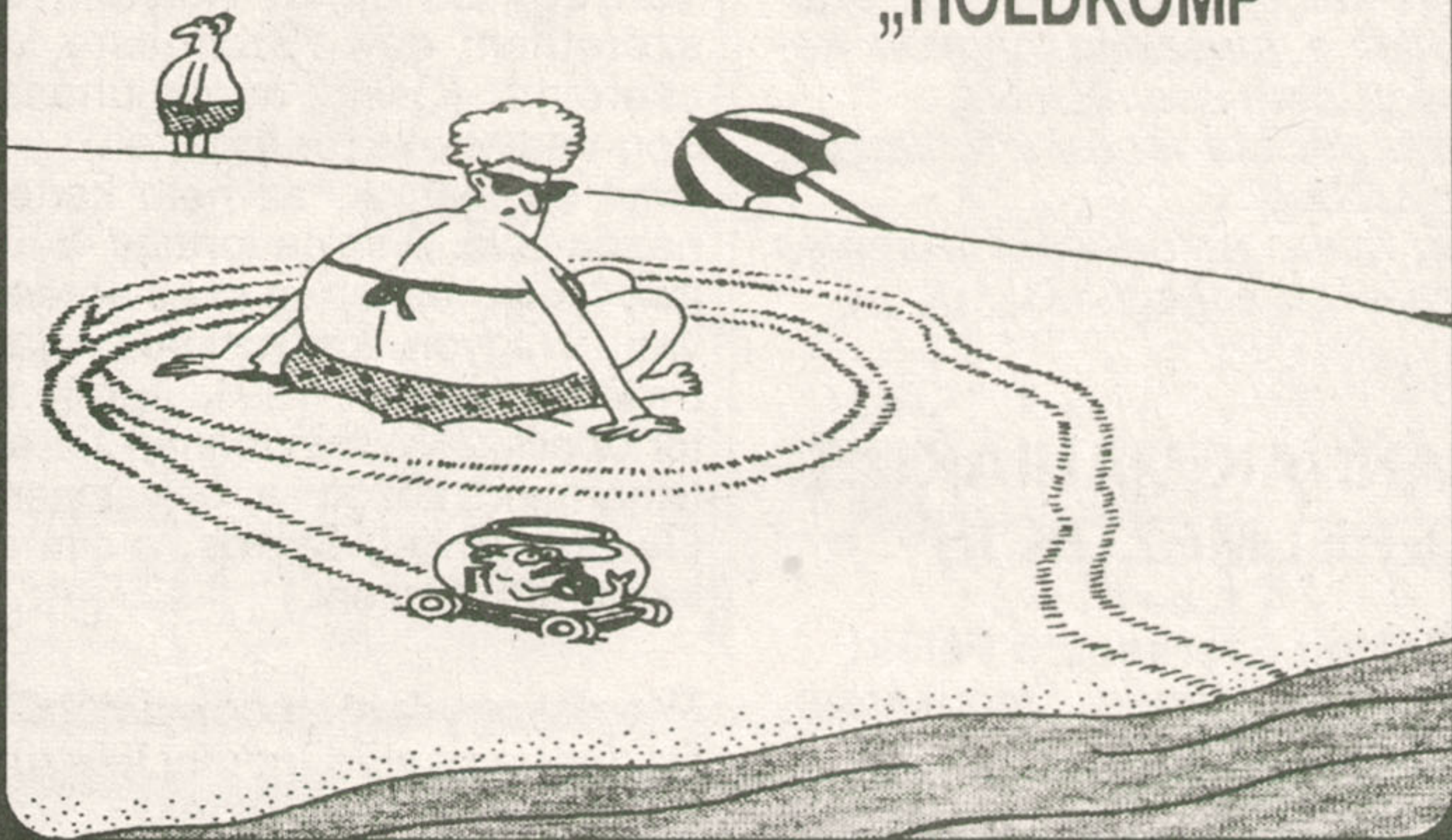
A mi falunkban kettő is van.

Sok fiú irigyli őket,

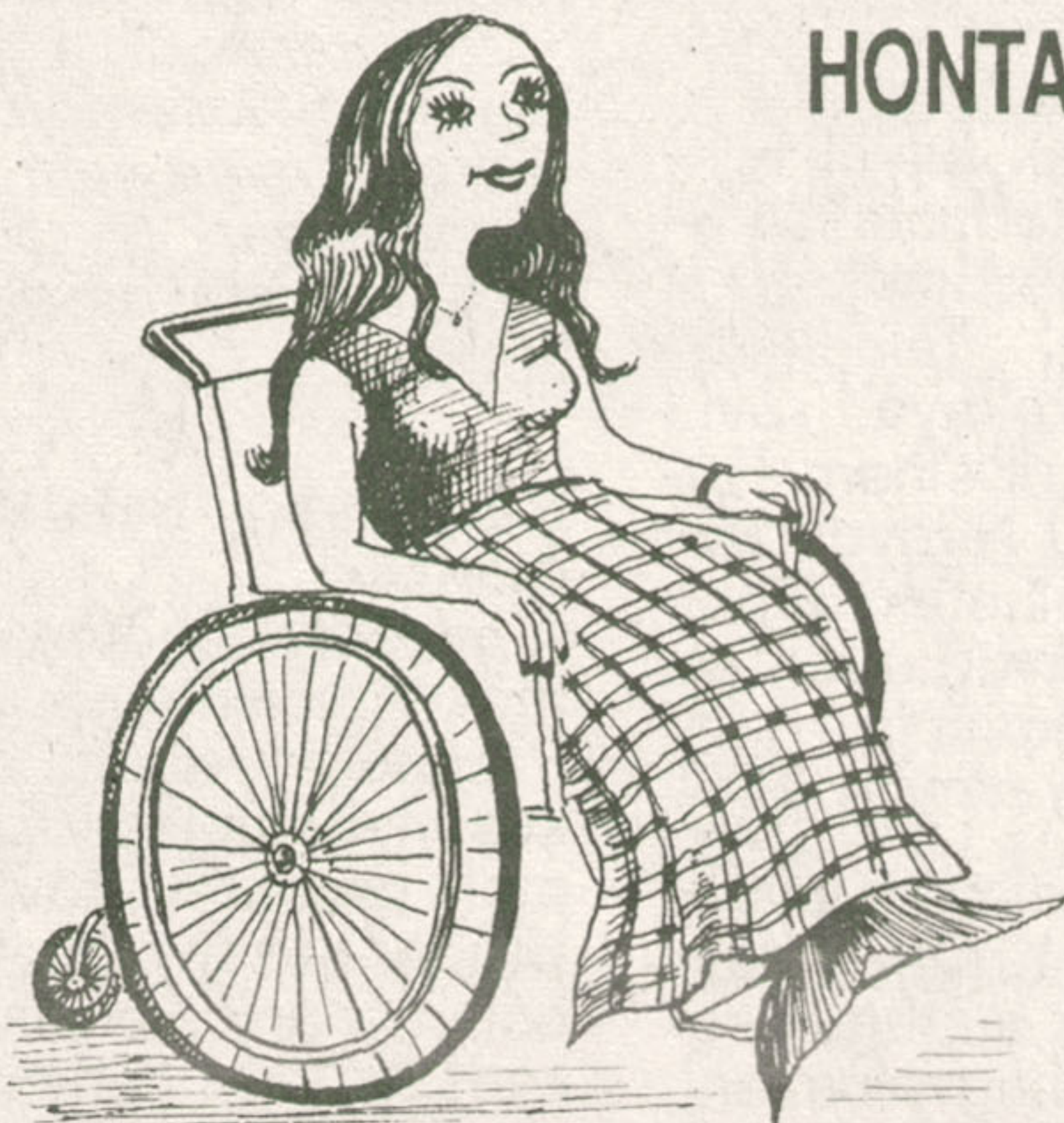
Mert belőle lett a József Attila-díj!”

x

„HOLDKOMP”

HONTALANSÁG

Egy bájos gyermek-rímpár:

*„Pista vezet, ügyes gyerek,
már két éve cserkész. A spe-
nóttól a muszklja nagyon ke-
mény, nem csenevész.*

*Szászlócska leng kis kalapján,
úgy robog,
Ézt látva, az édesanya széles
szájjal mosolyog.”*

VANNAK MÁNIÁKUS KÉRELMEZŐK IS

„Tisztelt Szerkesztő Félék!

Nagyon szépen megkérem,
hogy adjanak jó magyar filme-
ket, lehet a „Röpülj páva kör”
is, de a lakodalmas film is jö-
het. Még jöhet bármi, de én
most konkrétat kérek:

Szólnak a darvak, Mókás Mis-
ka, Nosza fiú esete Tót Ma-
risszal, A bál utcai fíjug, Ludas
Manyi, Napok alak fütyül a ri-
gó, Árvácska és Körhintaság, A
tenkes királja, A mekszikói
asszony didereg, Talpalatnyi
Abigél, Rövid szoknya, rövid
nadrág (Latyival), Csinom Rá-
kóczi hagymama, Nagyonnyo-
morultak, Nem élhetek János
Vitéz nélkül – Jávör úrral, és
valami jó kombájnosat is.

Tisztelettel egy filmrajongó”

„Kedves magyar televízióság!

Szeretnék feladni egy hirde-
tést, amelyet csak a maguk se-
gítségével tudok megvalósítani,

azaz ezt jobban a kutyakedve-
lőknek ajánlom.

Van egy 33 cm-es kutyám, őt
szeretném egy 73 cm-esre ki-
cserélni. (Csak németjuhász,
dog vagy bokszer érdekel.)

Amit én ajánlok, az nem kertes
házba való. A színe formás, a fü-
lén, farkán és lábán szép sörény
van. Nagyon kedvcsináló állat.
Érdeklődni lehet 1991. április 1-
től április 2-ig, mindennap tíz és
tízharminc között a helyszínen.
(Telefon nincs!) Sajnos, a cím is
lemaradt! (A szerk.)

Részlet egy forgatókönyfélemből:

Reggel a család indulni készül,
de még nem reggeliztek:

Anya: *Miért tartod a hideg víz-
ben a kezedet?*

Fiú: *Teát akarok.*

Anya: *S miért kell a kezedet a
vízben tartani?*

Fiú: *Hogy felforrjon.*

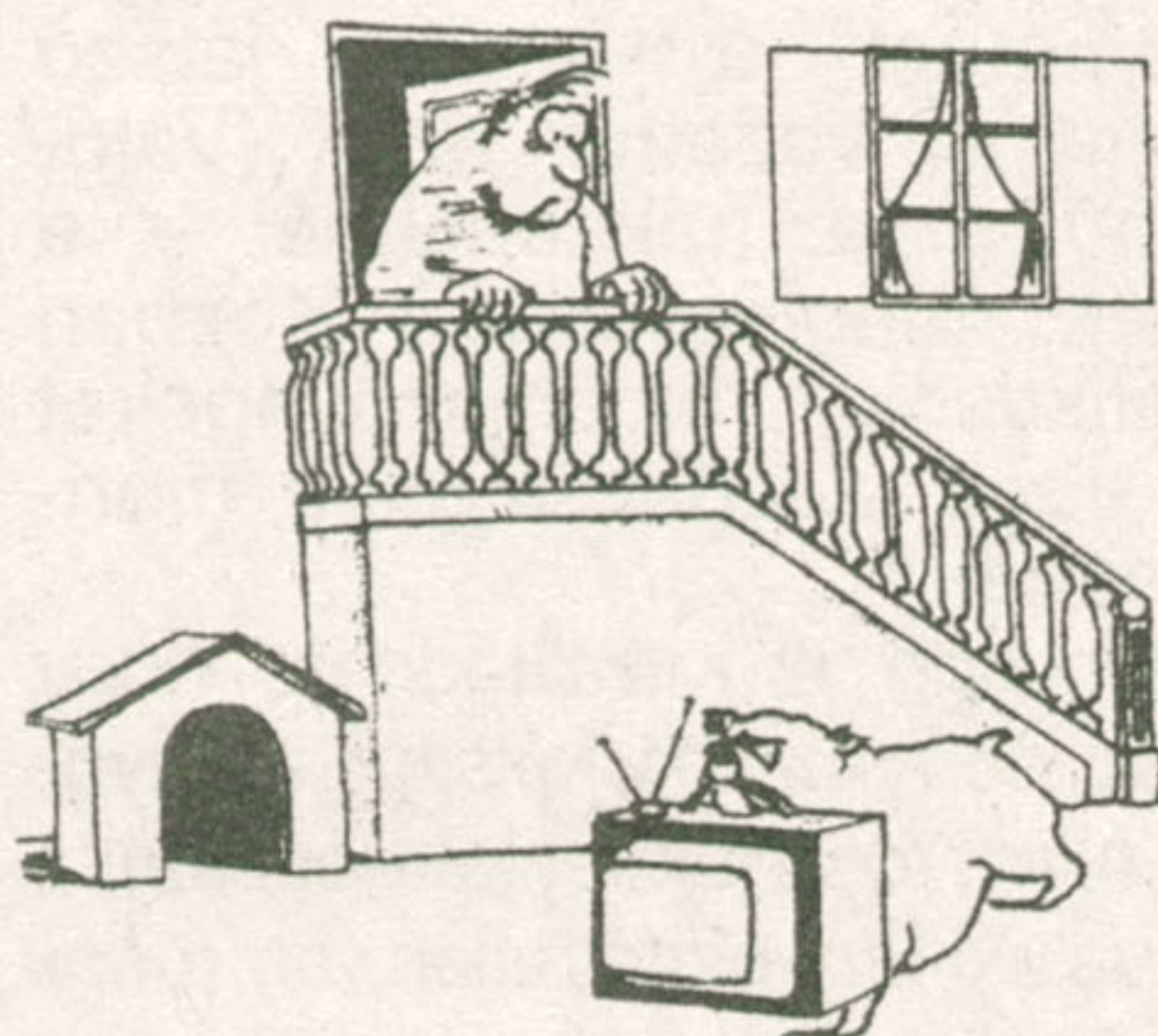
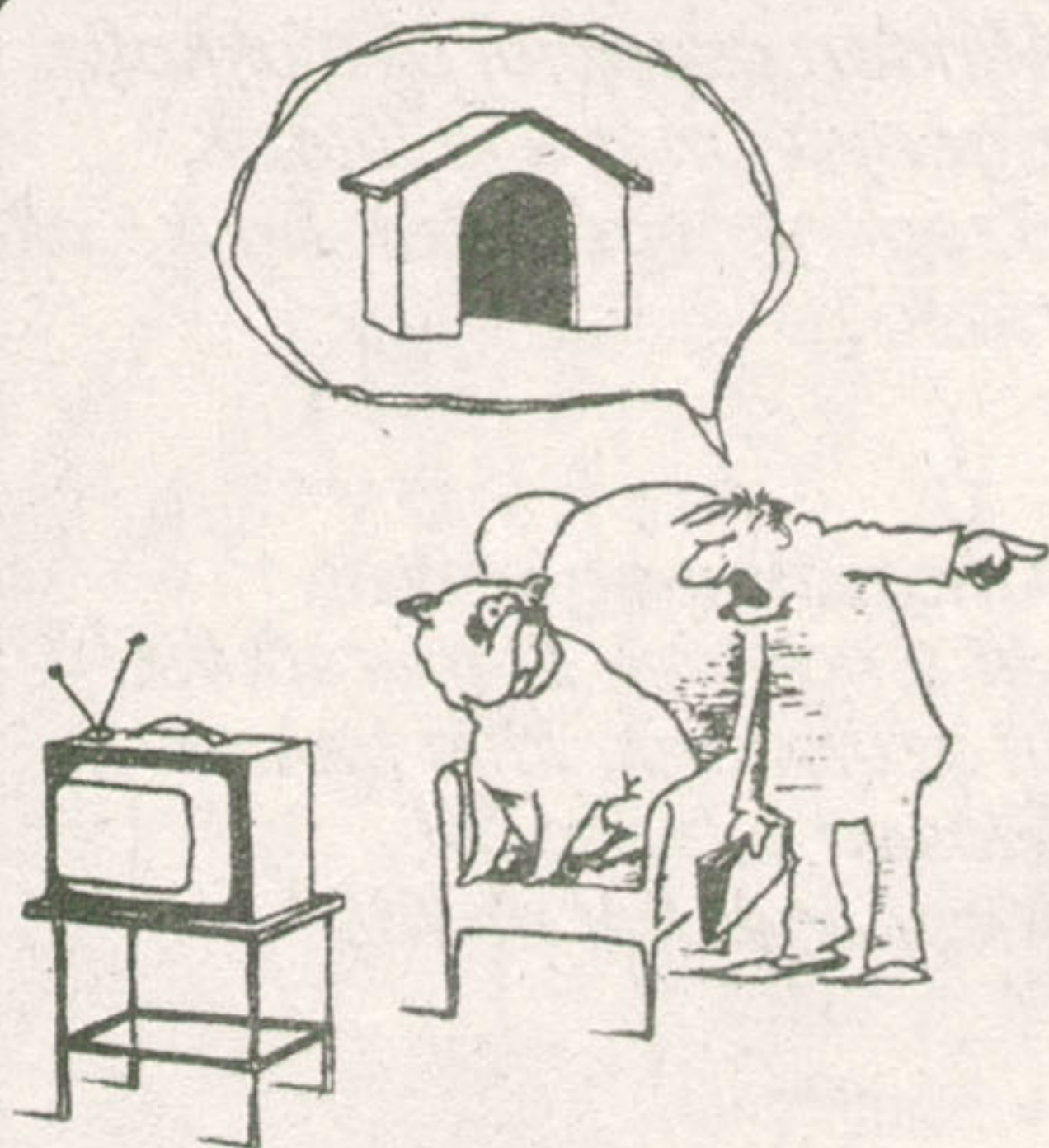
Anya: *S miért nem a gázon csi-
nálod a teát?*

Fiú: *Takarékossági év van,
Anyá.*

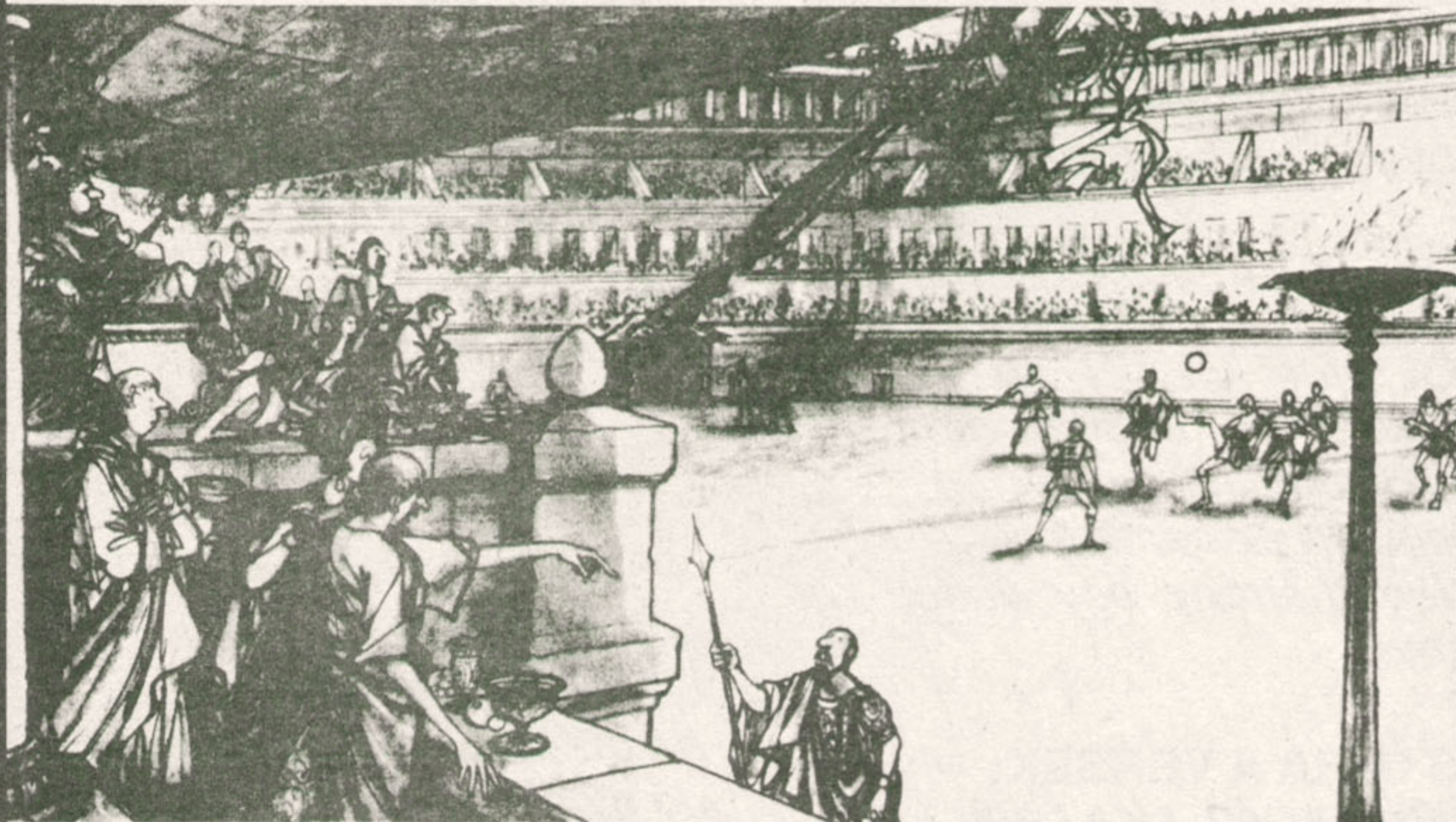
Részlet egy beküldött műsor- ötletből:

A nyitókép lehetne, amerikai fil-
mek szerelmes kockái alatt a
Parabola levezető elnöke ritmi-
kusan gimnasztikázna, és ko-
moly verseket szavalna.

Utána: néhány képsor a Maxim-
ból, néhány köteltáncos kaval-
kádszerűen hányná a szal-

UNALMAS MÉRKŐZÉS

– A következő meccset az oroszlánok ellen játsszátok!

tó mortálékat. Egy hajó is elvonnulna a színen, árbocán lenge ruhás kisleányok, és a néger elnyomást a beatet játszó kapitány vezetné le... (Valószínűleg a hajófenékbe – a szerk. megjegyzése.) Közben politikusok reklámszövegeket és nagy életigazságokat mondanának.

A lényege a kavalkádnak, hogy senki nem lép be kétszer a folyóba. Nem tesznek fel kérdéseket, s ha valaki fegyelmezetlen, és mégis, annak meg is kell válaszolnia.

A végén mindenki megiszik egy fehéres limonádét, aztán zsupsz, egy csukafejes.

A szerző egyetlen kikötése, akkor nyúljon bele tévés a műsorba, ha ennél rövidebb és mélyebb értelmű jeleneteket tud a fentiek közé sorolni.

EGY ÓRIÁSI IGAZSÁG DERÜL KI EGY MÁSIK LEVÉLBŐL:

„Vakolat nélkül soha nem lesz vakolathullás!”

De azért ez sem utolsó:

„Nem hátrány egy vödör kátrány!”

ÉS ÚJRA A VERSEK:

*„Búsul az ég, sír a határ,
Elrepült a gólyamadár.”*

xxx

*„Szomjas föld az esőt issza,
Minden cseppjét beslukkolja.
Egérlyuk már alig látszik,
Szegény egér ázik-fázik, cíte-
rázik.”*

A hazafias egér dala

*„Itt a honunk, itt maradunk!
Itt születünk, itt is halunk!
Eloson a hideg tél,
Kicsi egér hát ne félj!”*

A fogadkozó:

*„Számomra az élet estére
megáll,
Nem fekszem ágyba, párnák
közé ma már!”*

A praktikus így ír:

*„Ősszel nyakig ér a sár,
Én a mosómedvét mosásra
használnám.”*

És végül

*„Irma néni oly magányos,
nincs mellette unoka.
Oly jólesik szegénynek,
ha ott dorombol egy macska.
Jó cica légy! Tiszta! Rendes!
– így oktatja szelíden. –
Ülj nyugodtan, dorombolva,
mert elkap egy szelindek!”*

PARTY

– Ottó! Megjöttek a vendégek! Gyere elő, vagy hozom az öntözőcsövet...!

1 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

112

Miután Pif és Herkules egyaránt kedvelte a jó falatokat és a gyerekeket is, hat főzőiskolát nyitottak.

DING DING DING

"ZES FALATOK" ISKOLA

Konyhafőnökök lettek mindeketten...

Ma belekóstolunk a "Nizzai finom falatok" rejtelmébe! ... Ugye figyeltek, gyerekek?

Igen!

Igen, főnök!

Igen, főnök!

A finom falatok felé első lépés a párolás...

Most olívaolajat öntünk rá!

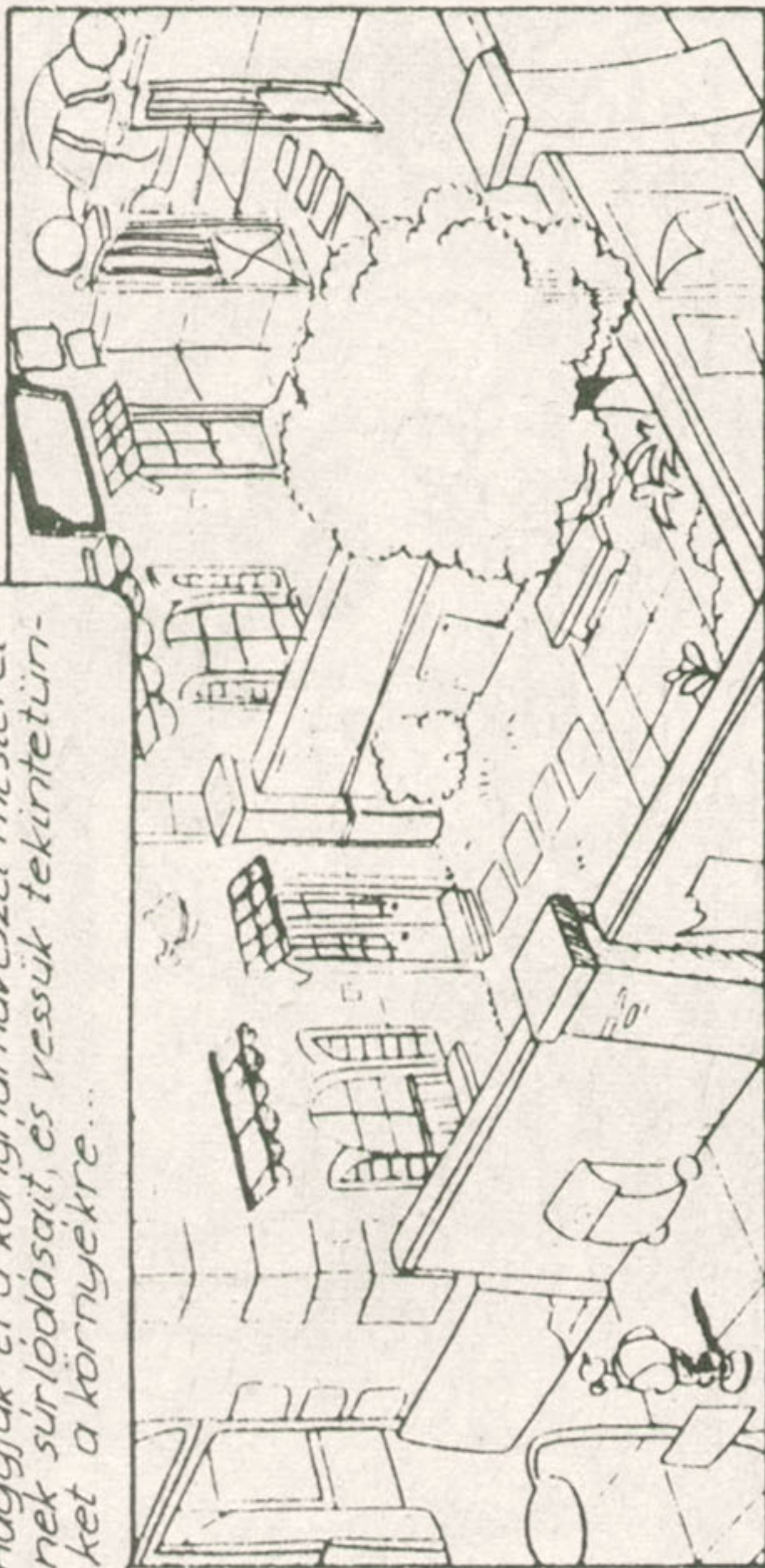
3 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

114

Legközelebb a hidegkonyháról fogunk beszélgetni...

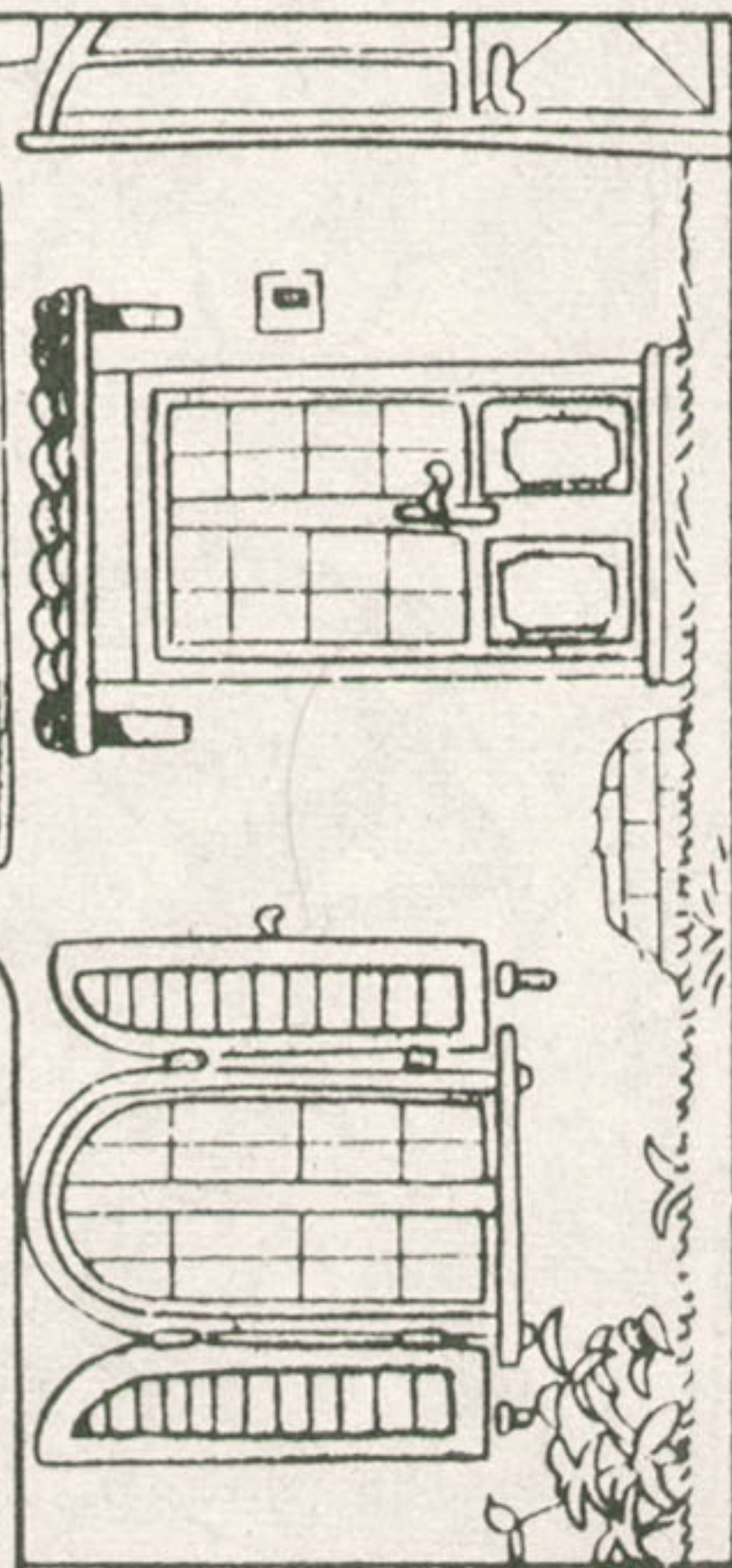
Hagyjuk el a konyhaművészet mestereinek sűrűlődsait, és vessük tekintetünket a környékre...

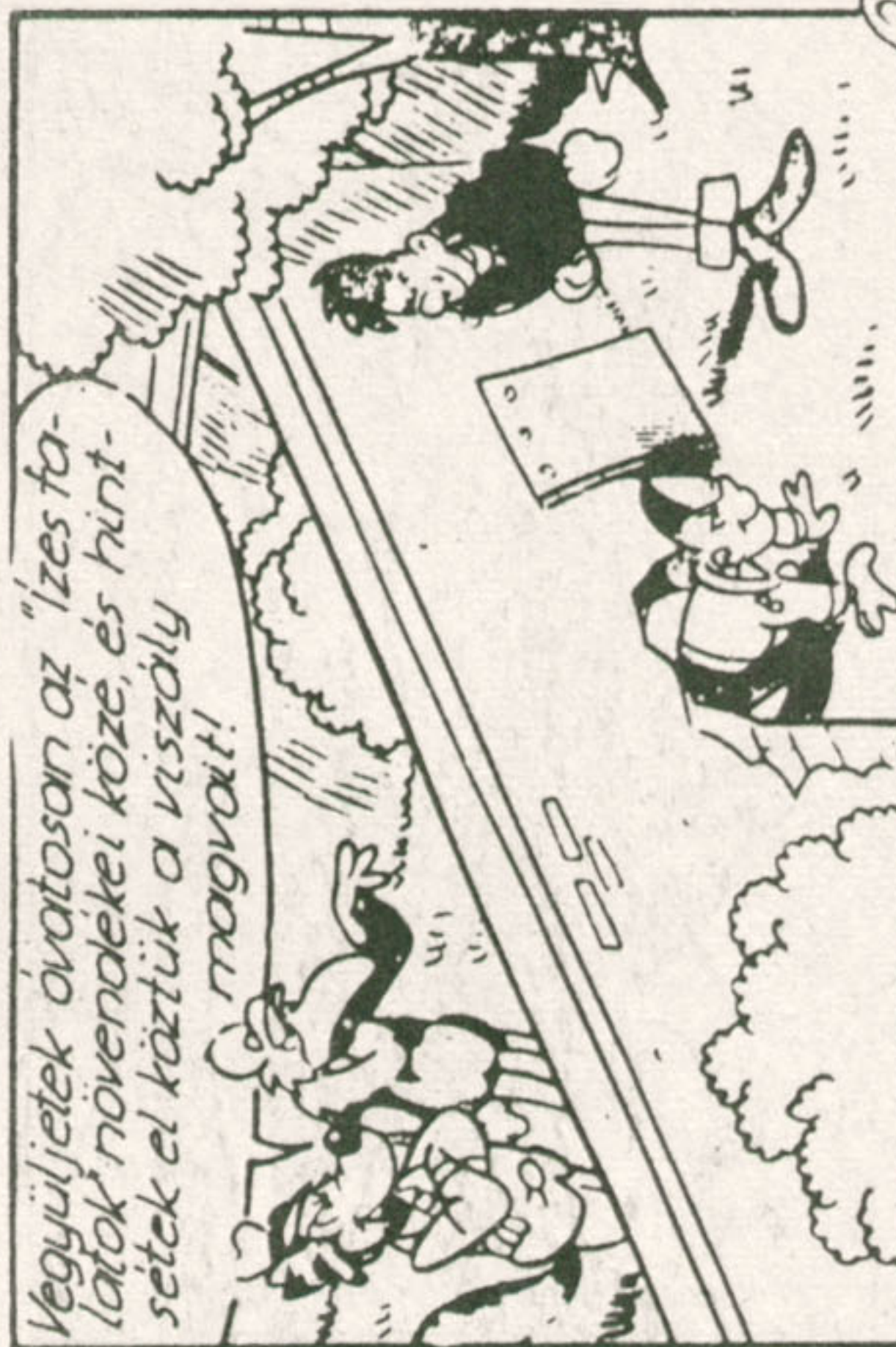
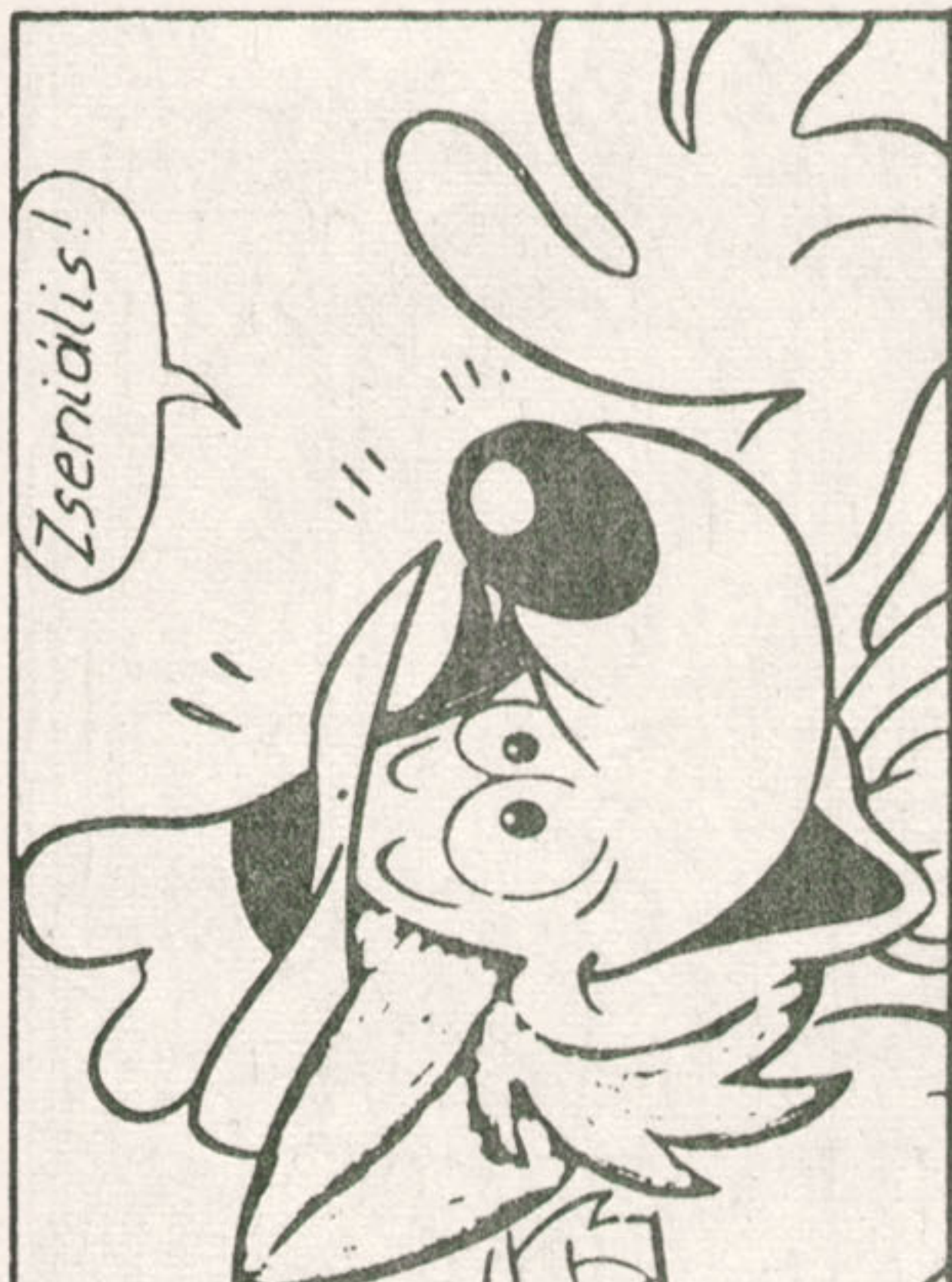

Pár lépésnyire az "IZES FALATOK"-tól egy, másik, teljesen eltérő jellegű iskola is nyílt...

ROSSZCSONT-
KÉPZŐ

Ma a rossz magaviseletről tanulunk! Hogyan legyünk kellemtelenek, rosszindulatúak, minősíthetetlenek? A legfontosabb, hogy jól válasszuk ki áldozatainkat...

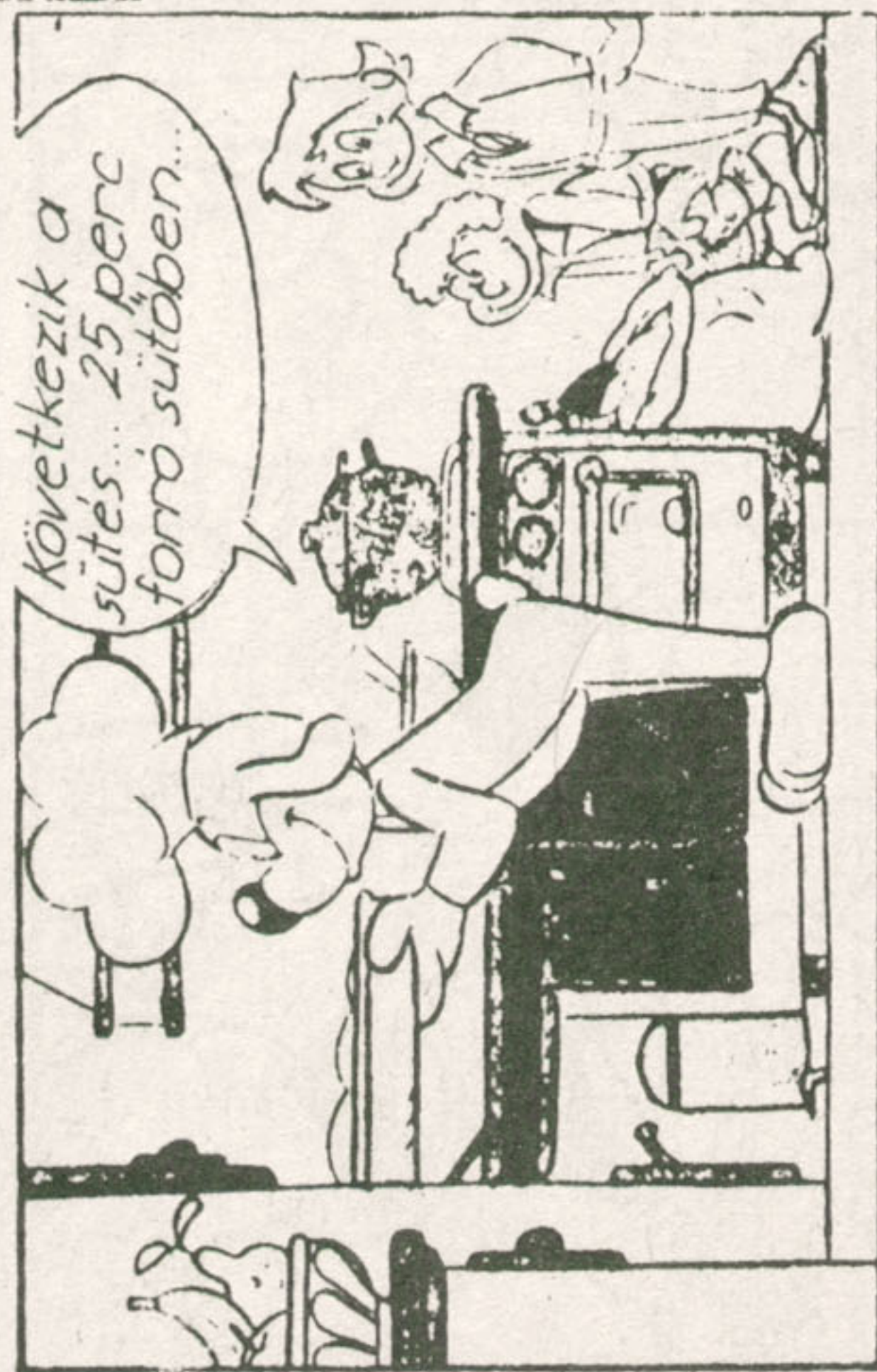
5 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

116

Térjünk vissza a főzés szerelmeseihez...

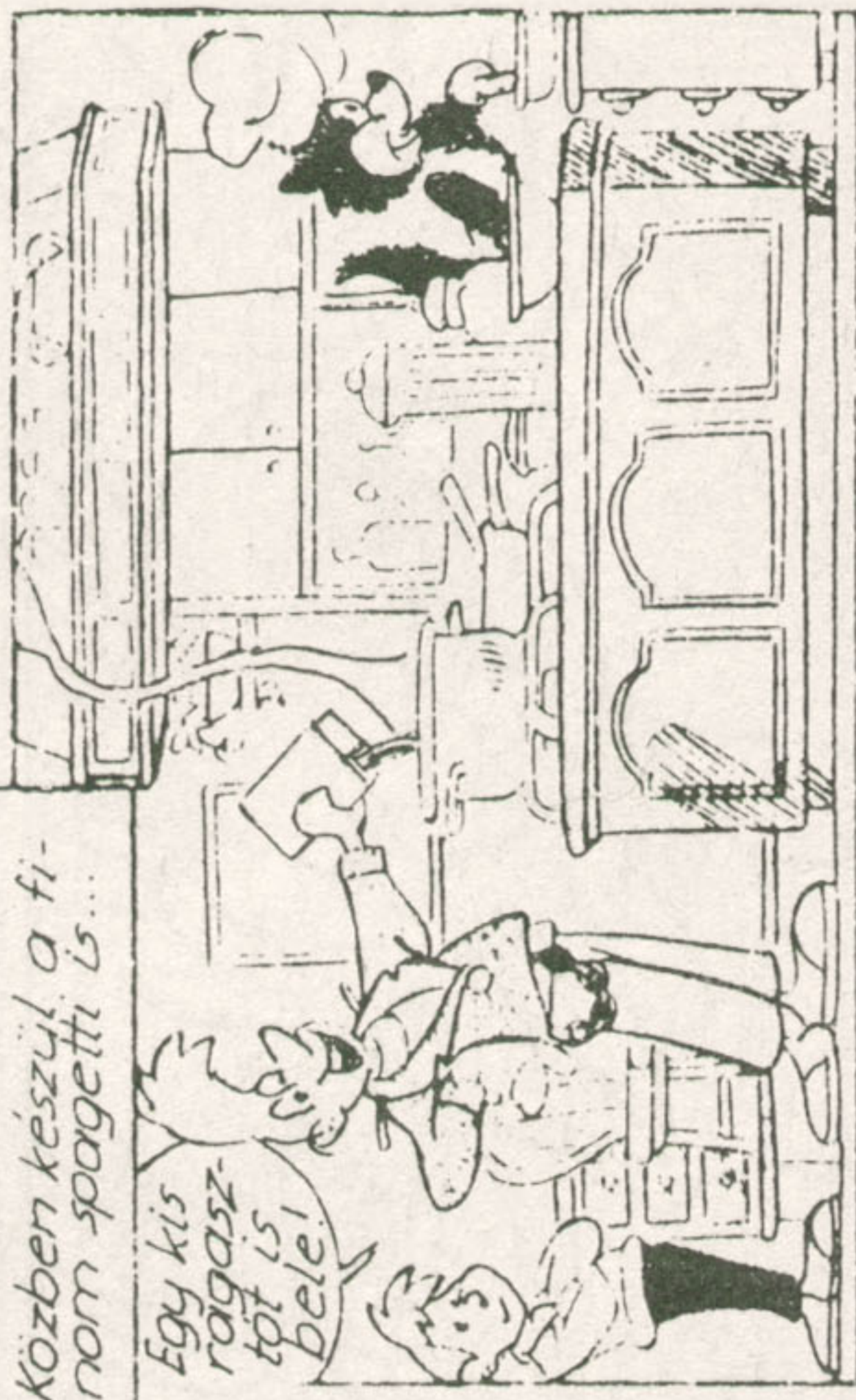

Jó lesz bele ez a néhány gumi-gyűrű is!

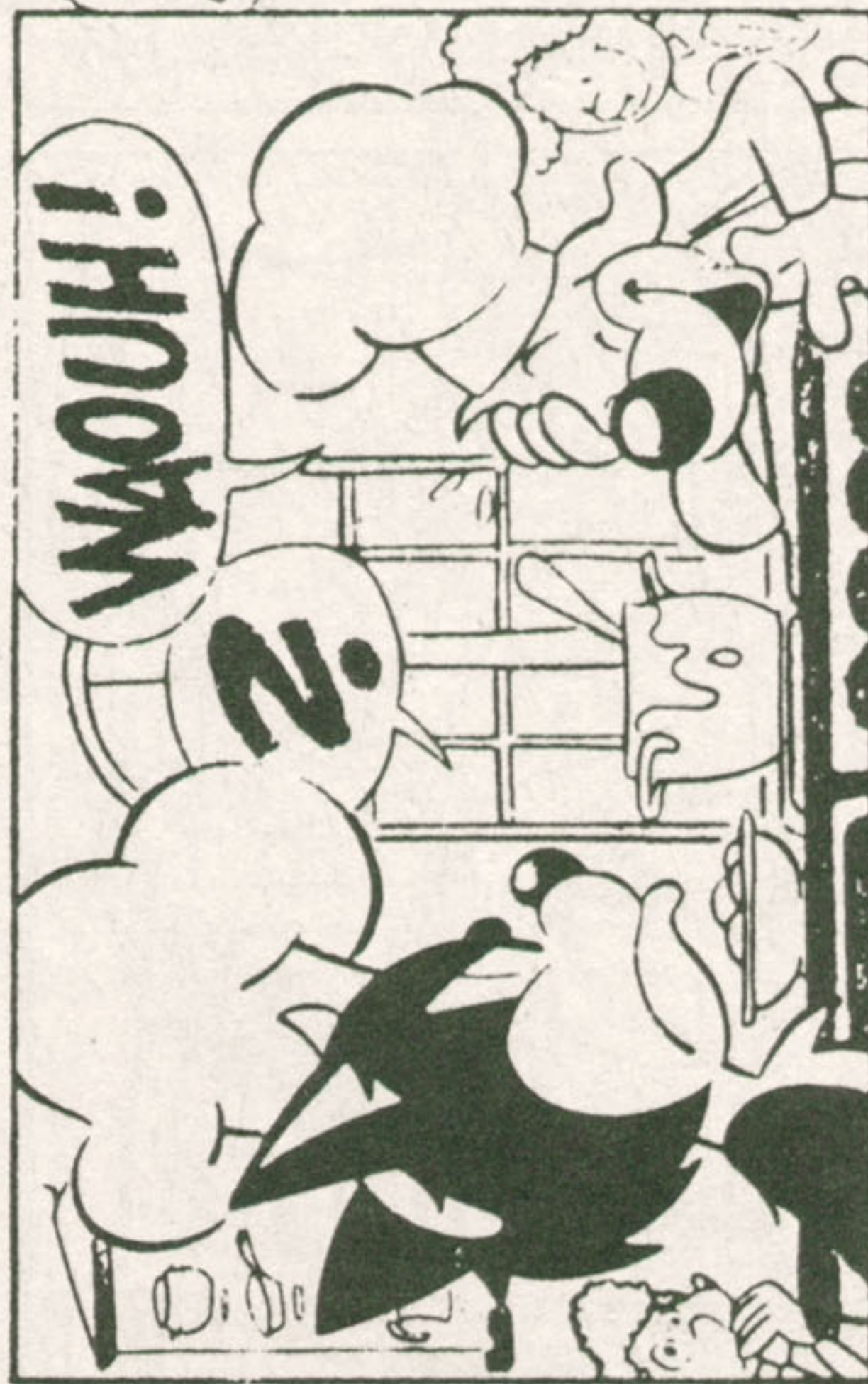
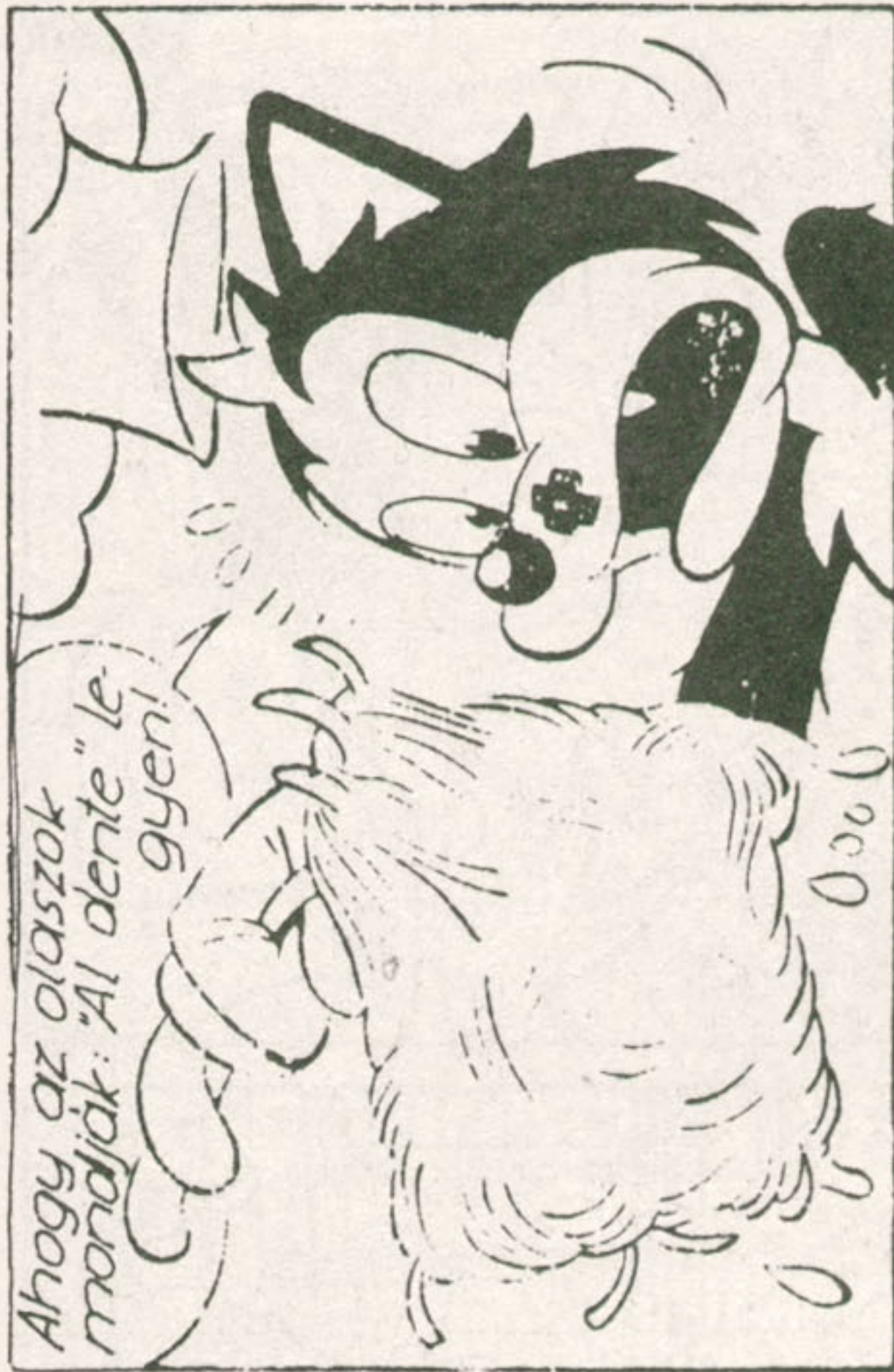

Közben készül a finom spagetti is...

Egy kis ragasztót is bele!

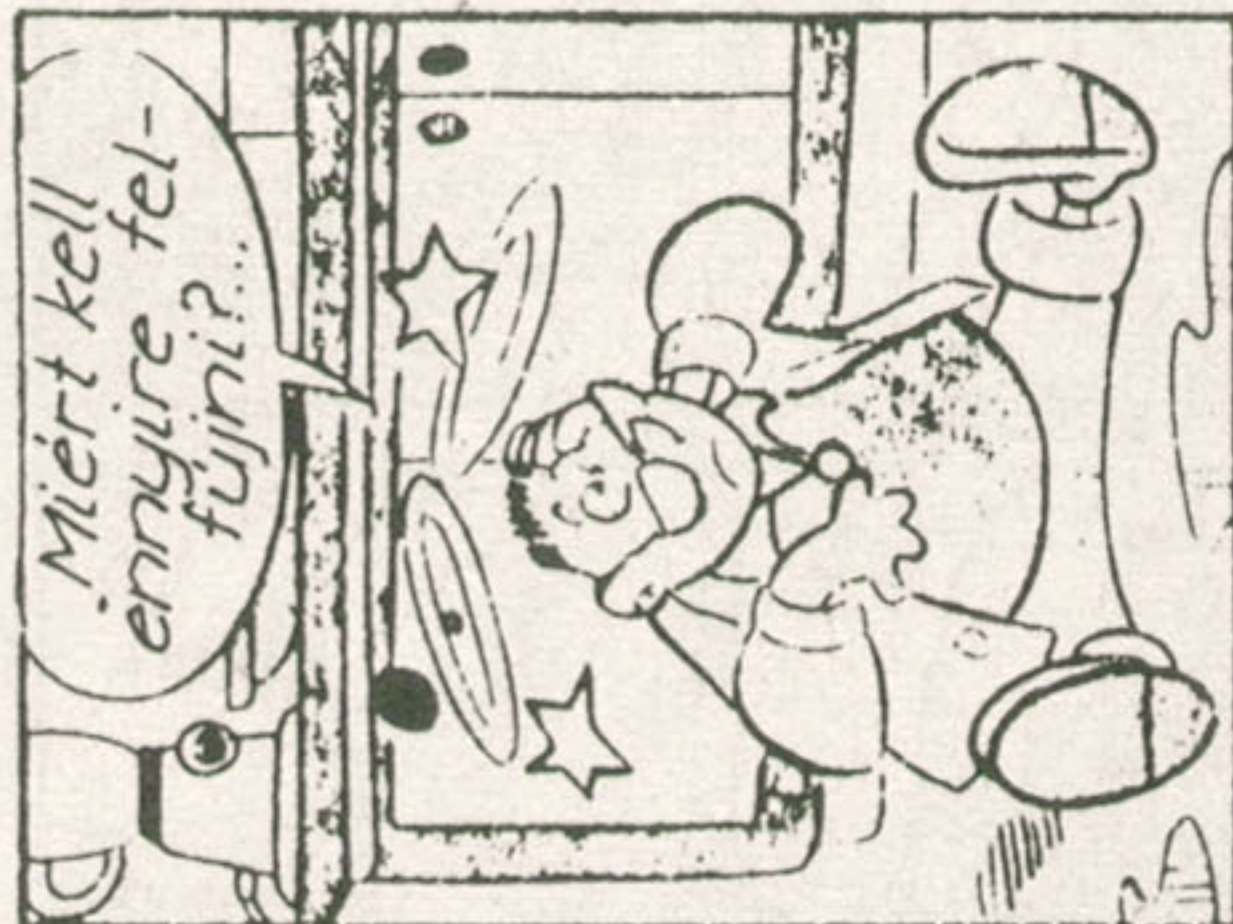
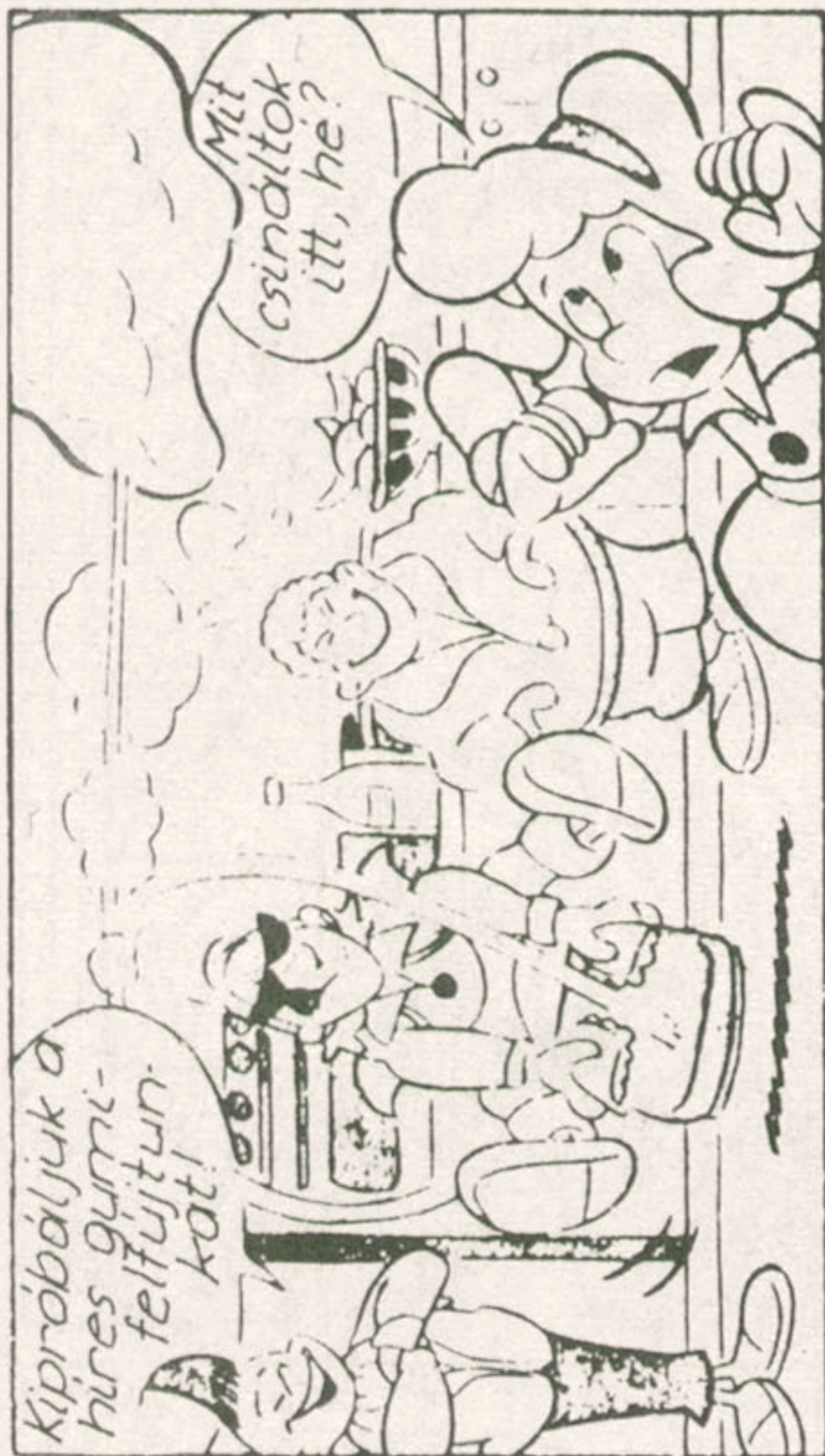
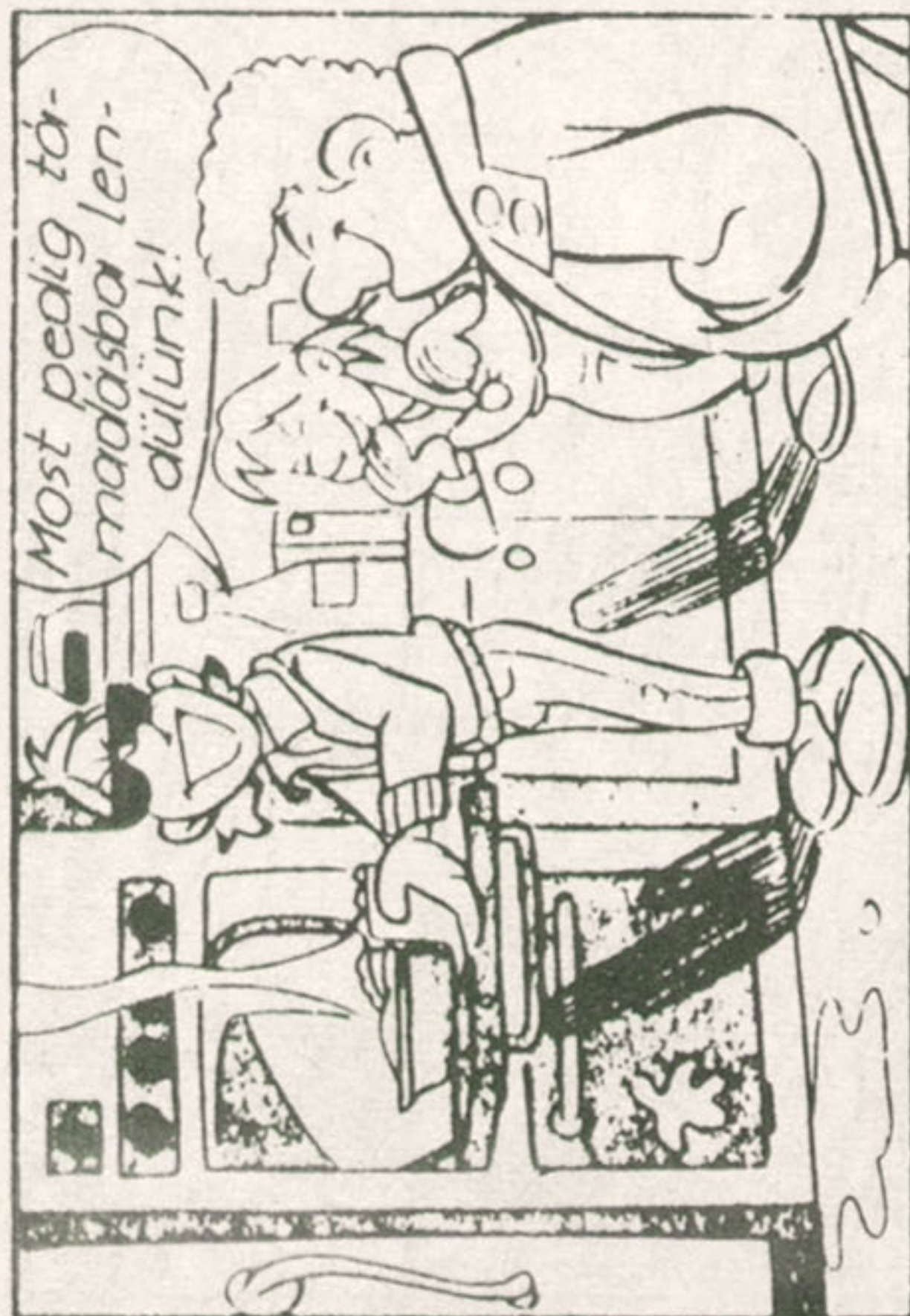
Kicsit később...

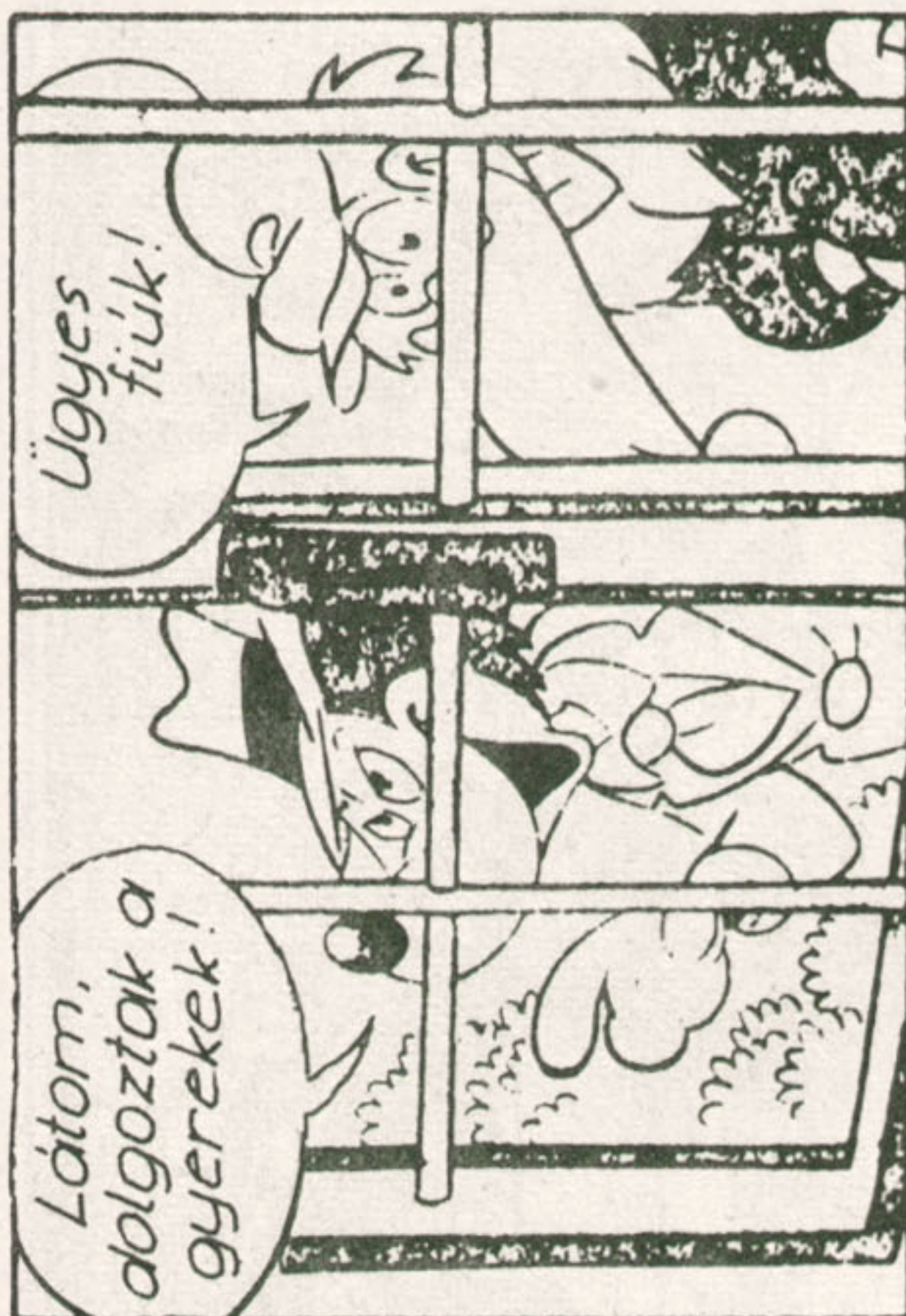
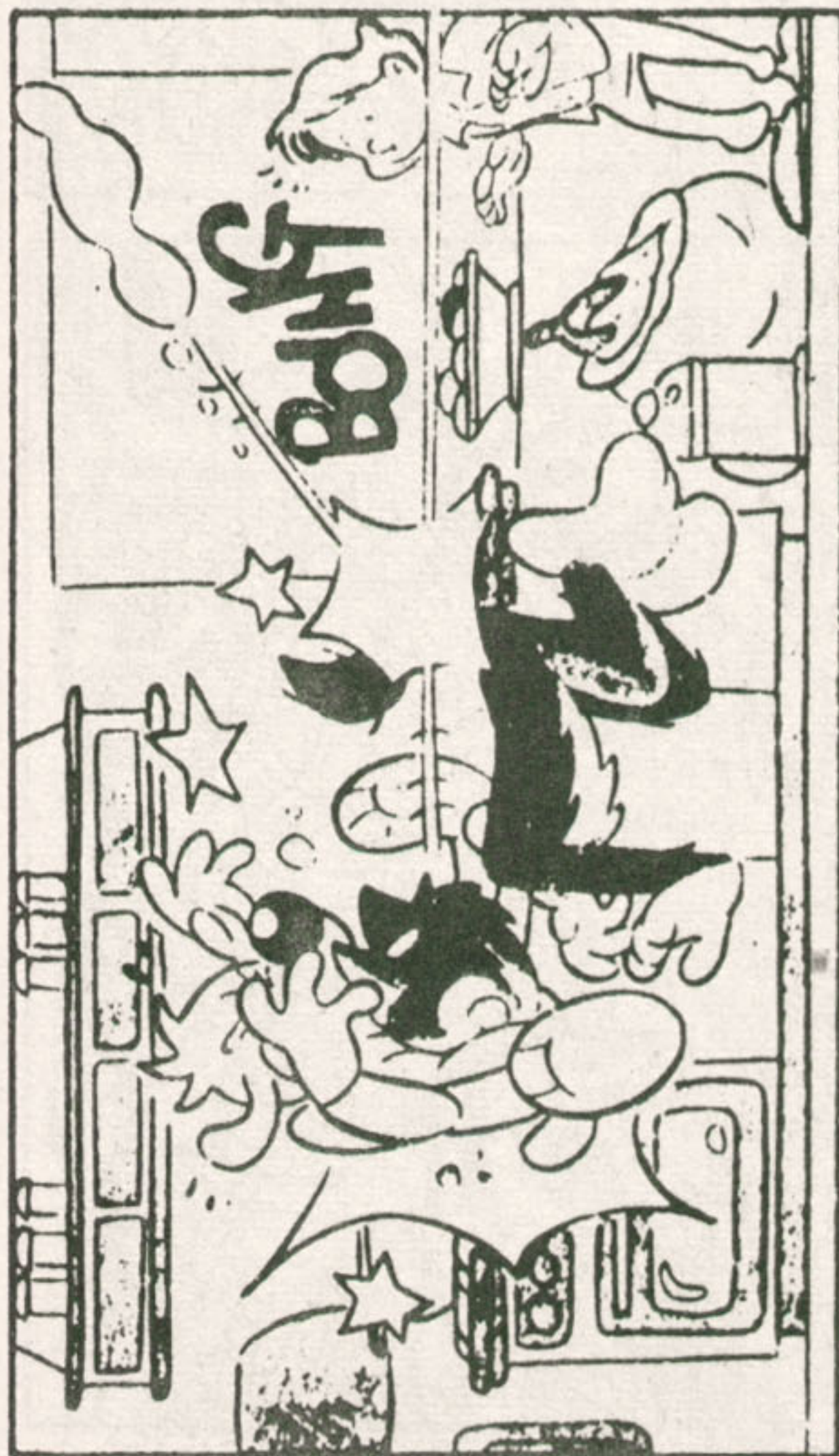

3

7 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

118

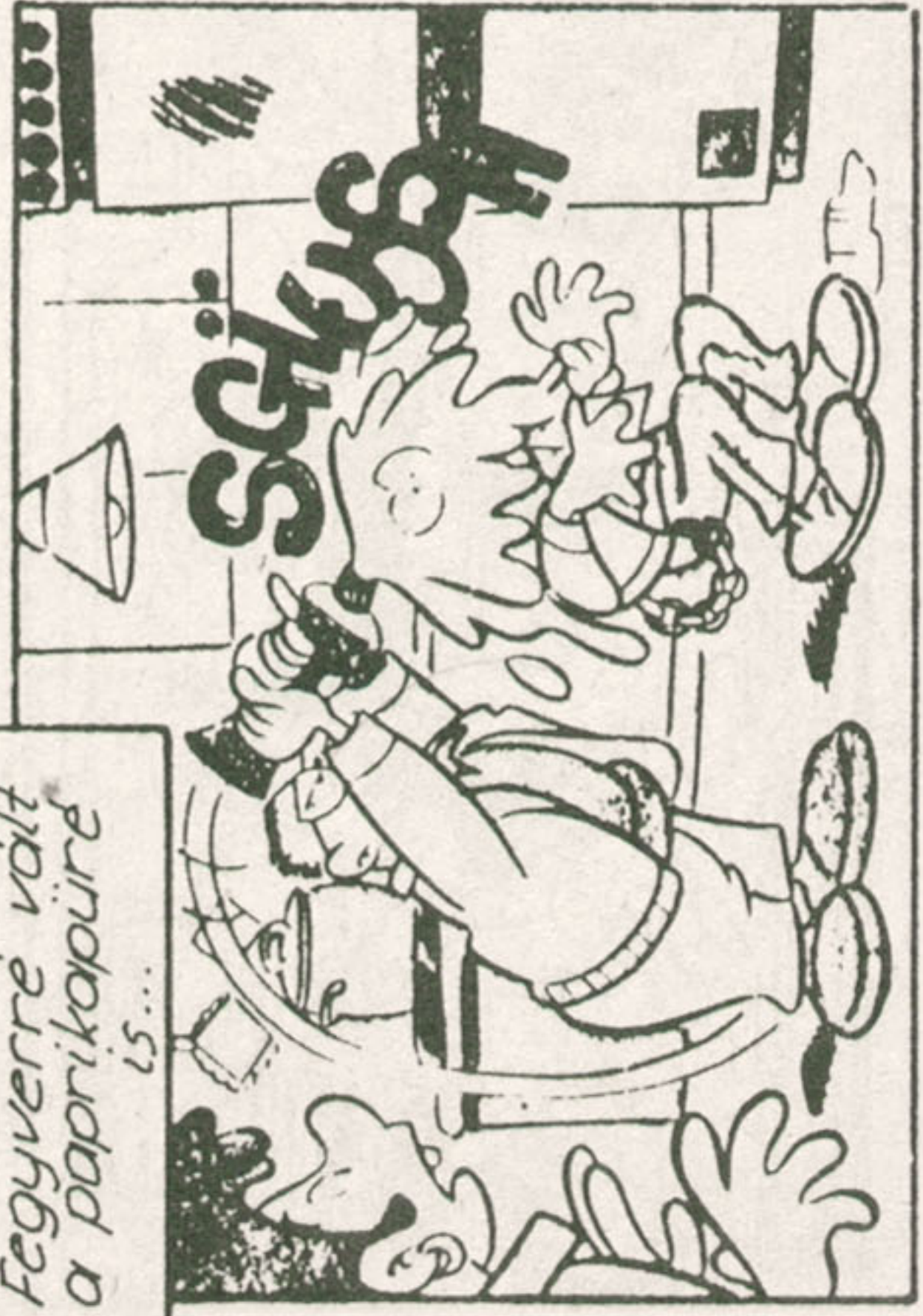
9 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

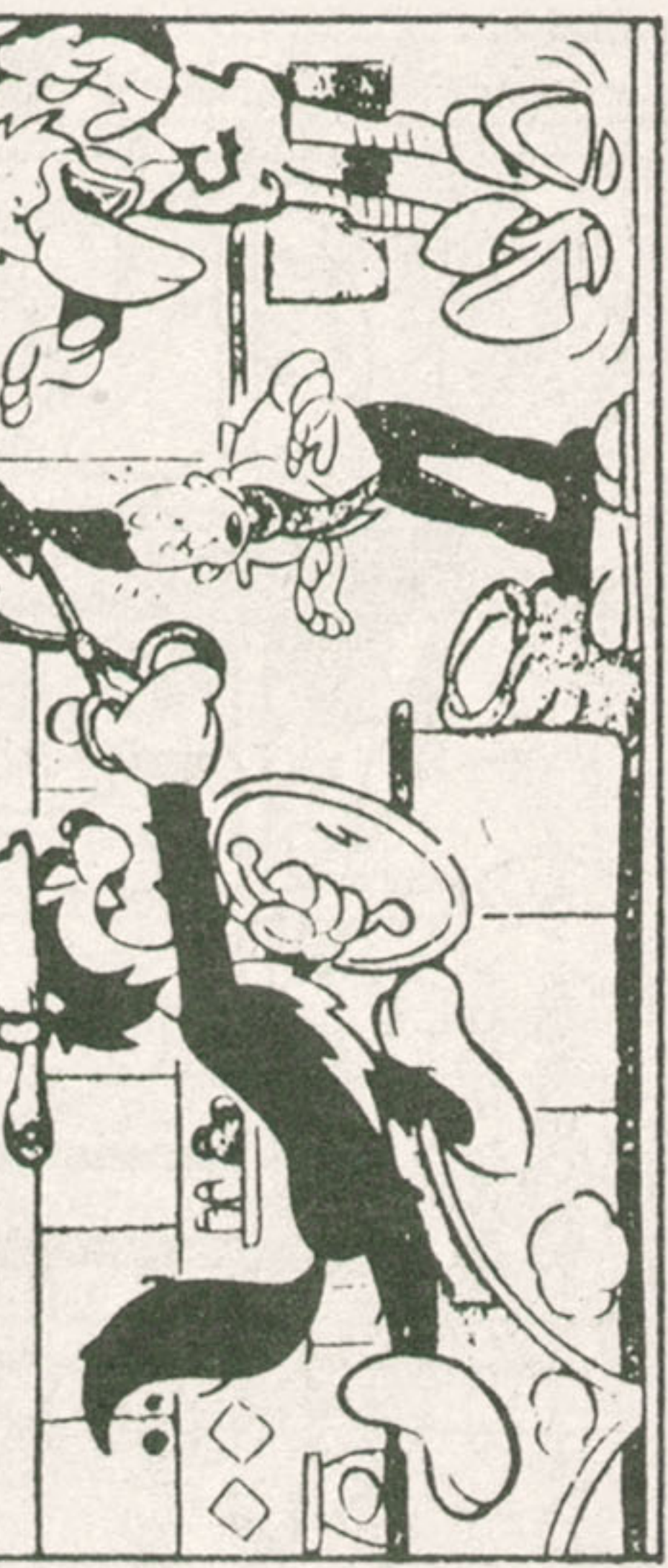
Főnökeik fehér szakácsapukája mögött felsorakozva, rohamra indult az "Izes falatok" hadserege...

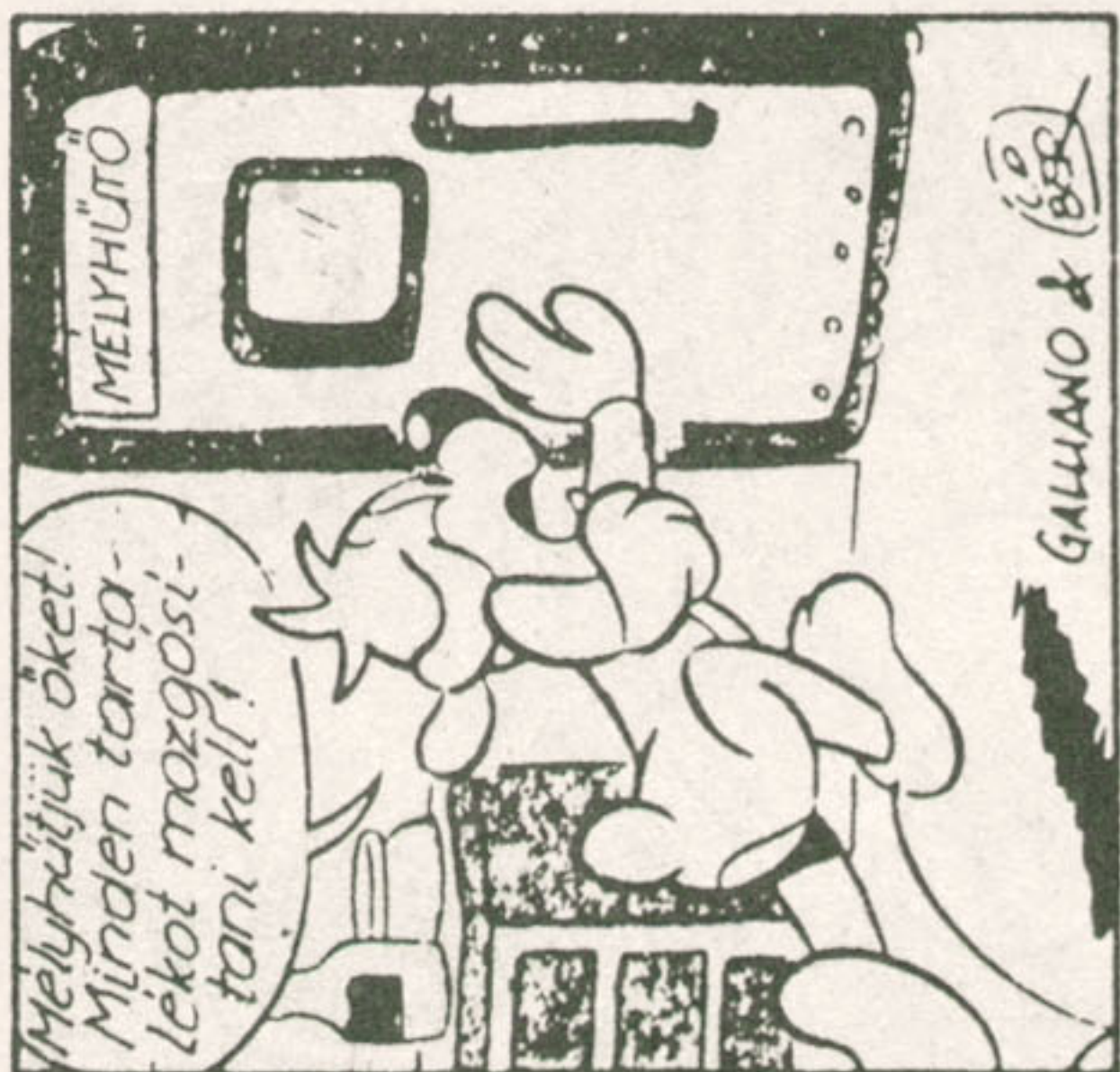
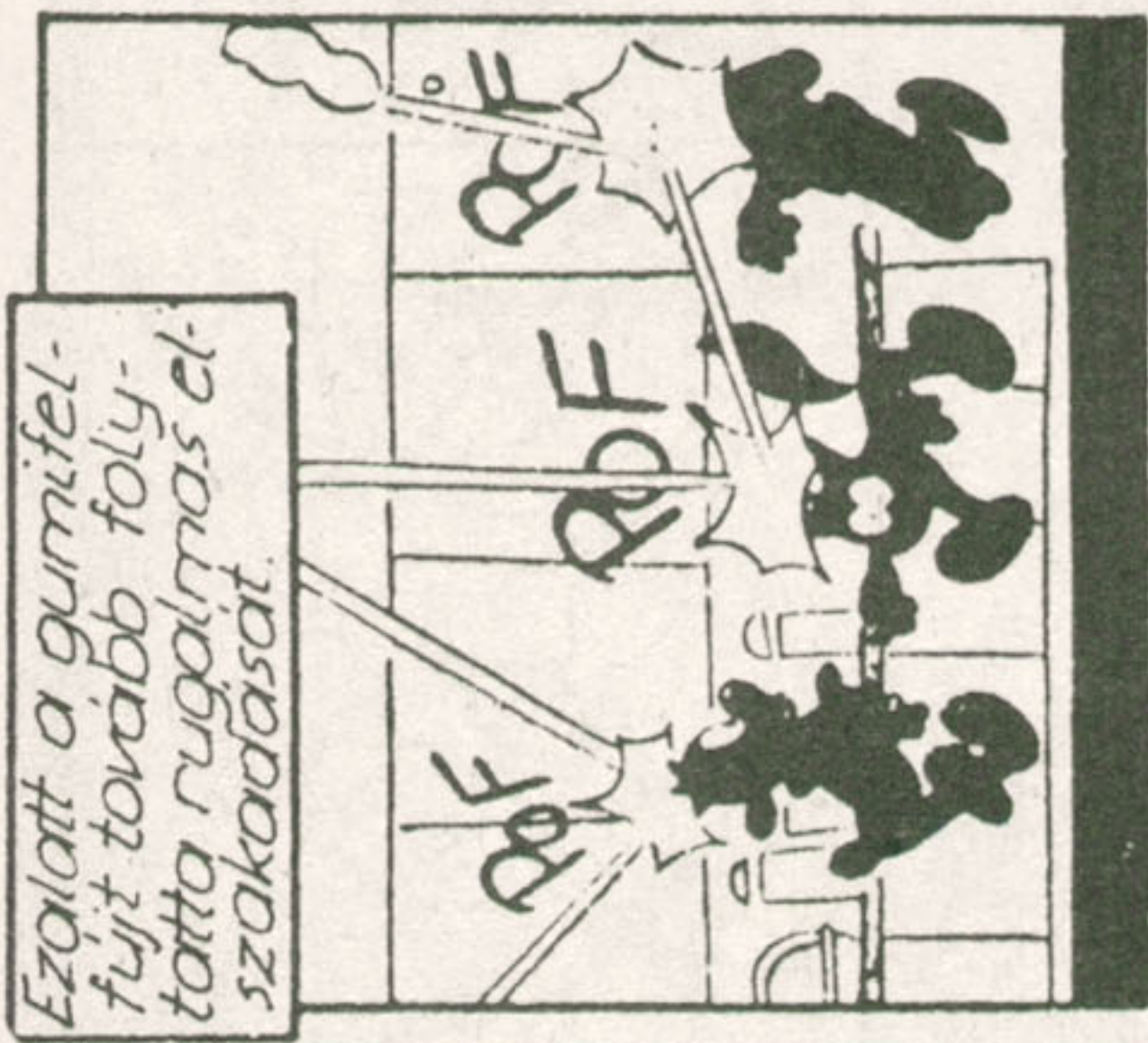
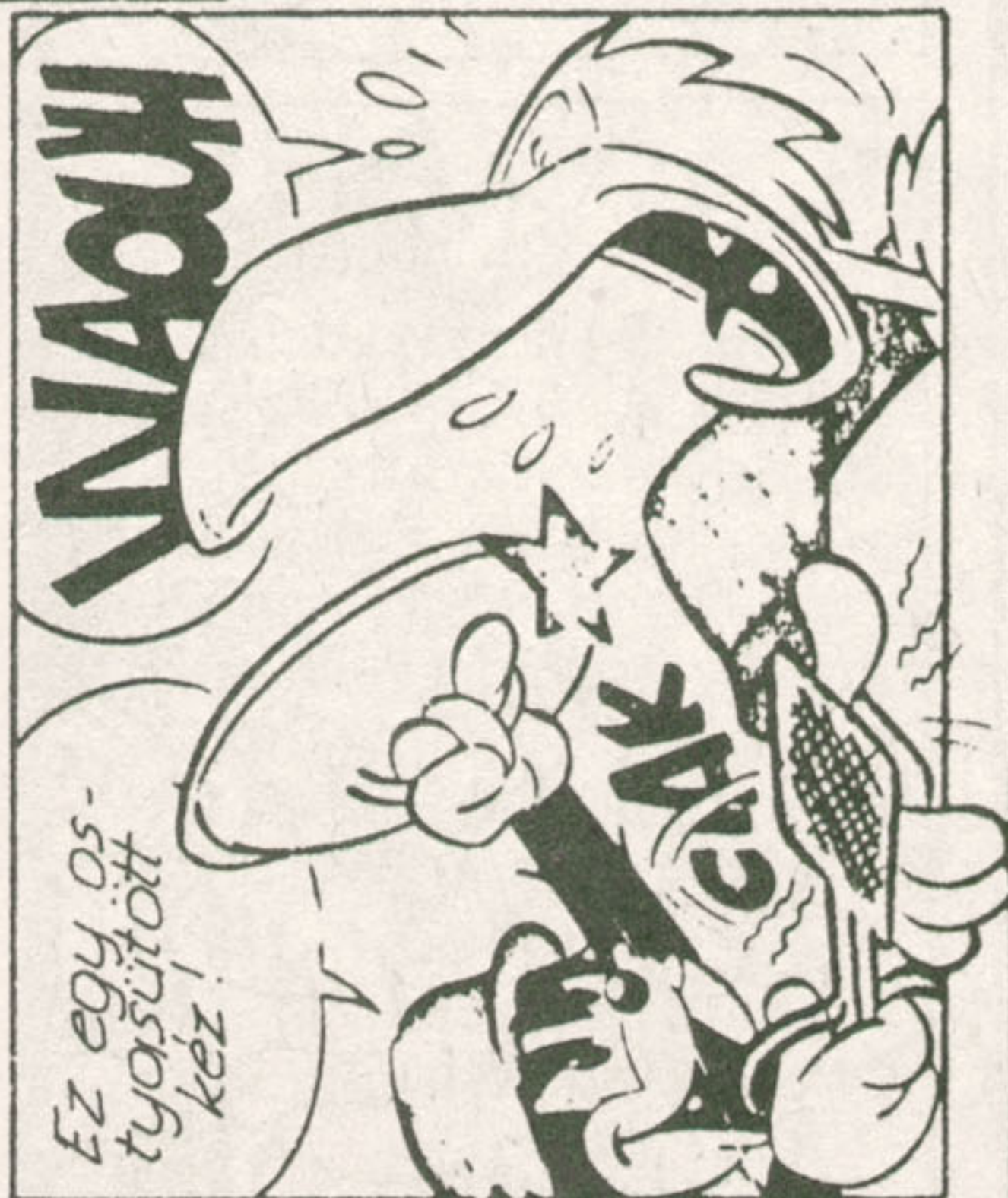

Fegyverre vált a paprikapüré is...

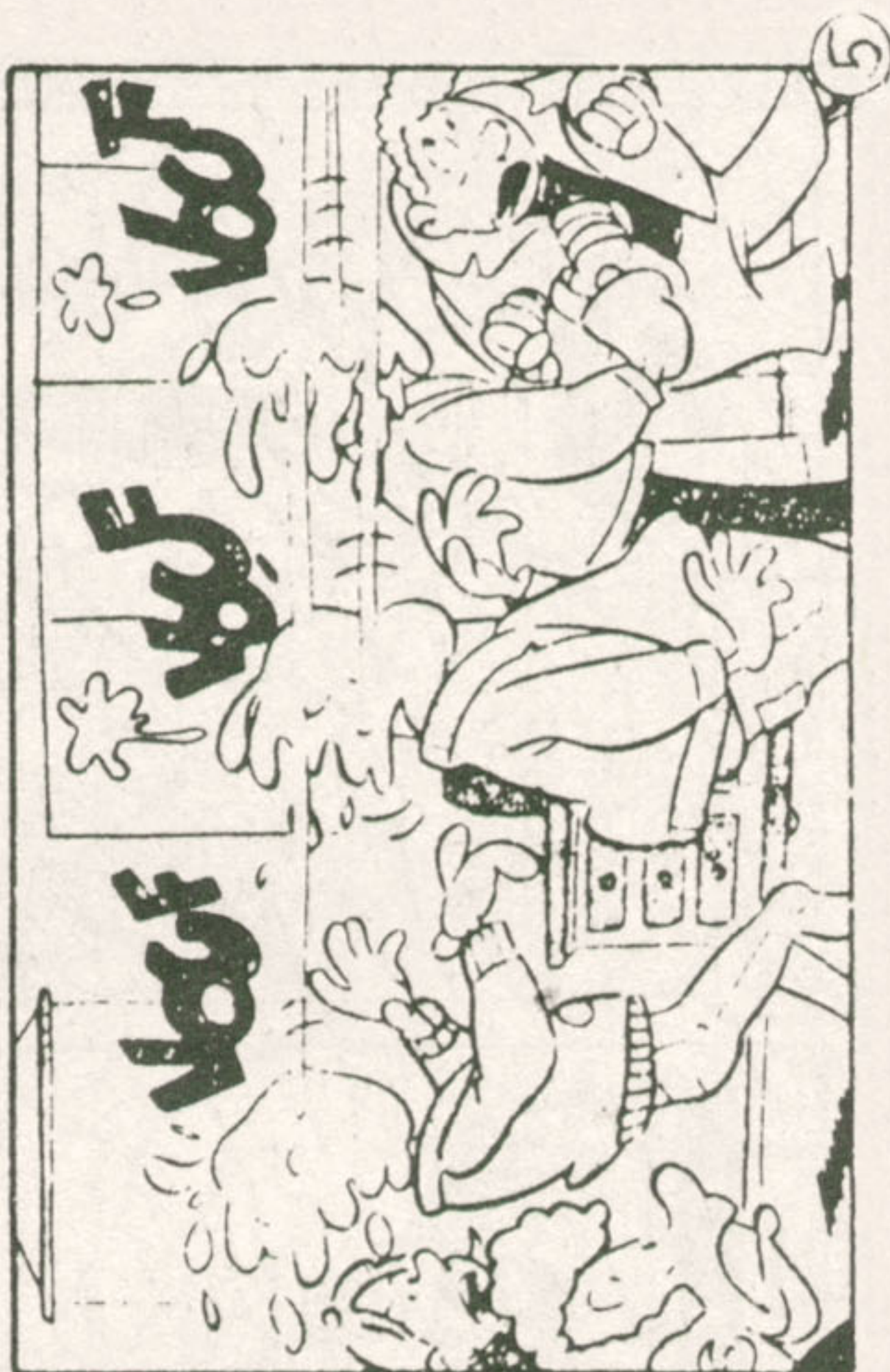

Herkules vad gasztronómiai támadást indított, a cukorfogót villogtatva...

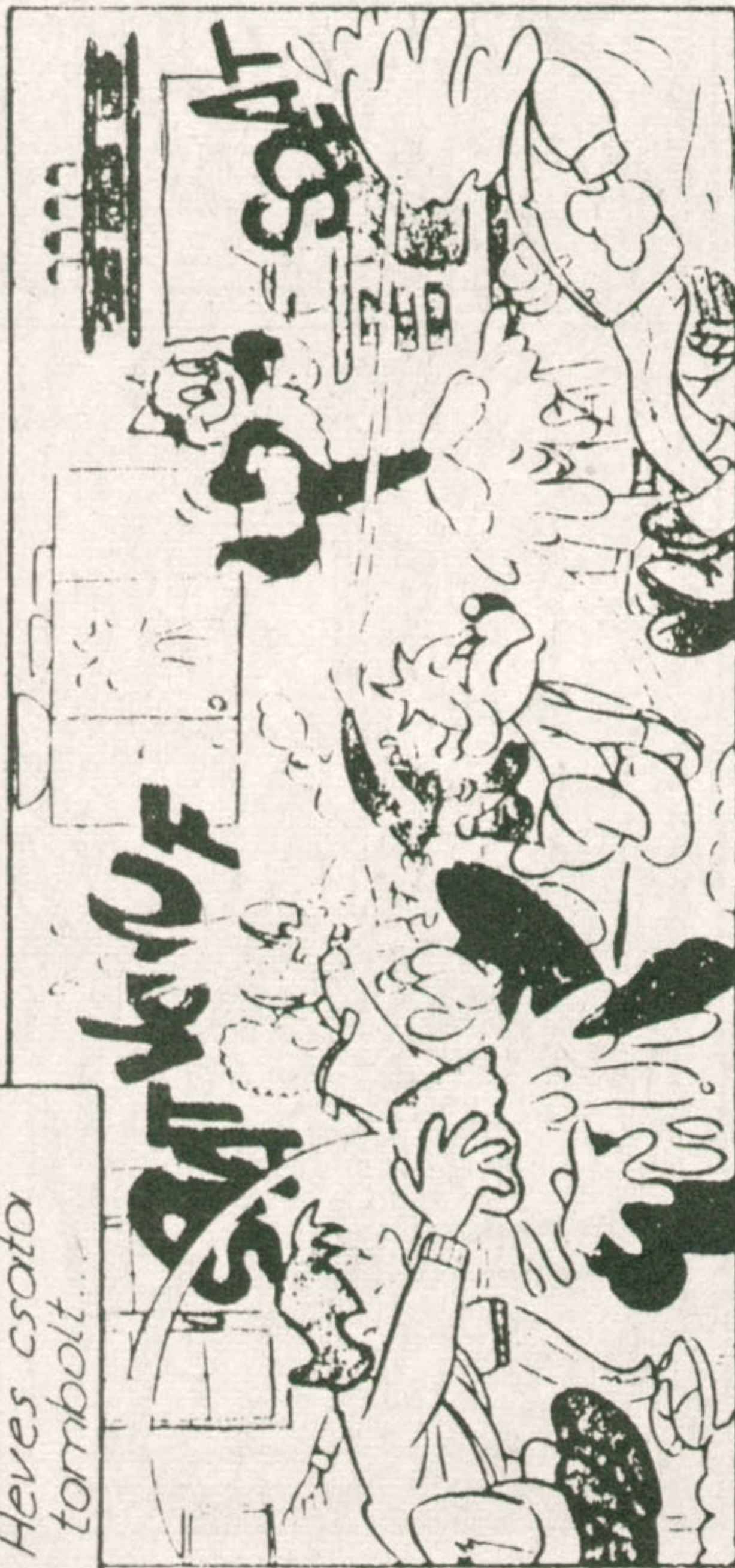
GALLIANO & BER

11 PIF * A FELFÚJT – KIFÚJT!

122

Heves csata
tombolt...

Egészen ad-
dig amig...

Hm!
Hisz ez
nagyon
finom!

Most, hogy
győztünk,
kibékülhe-
tünk!

Kezet rá!
Legyen
szent a
béke!

Ez a tanfo-
lyam nem is
volt olyan
bomba ötlet,
Busard!

Le vagyd
törve,
főnök!

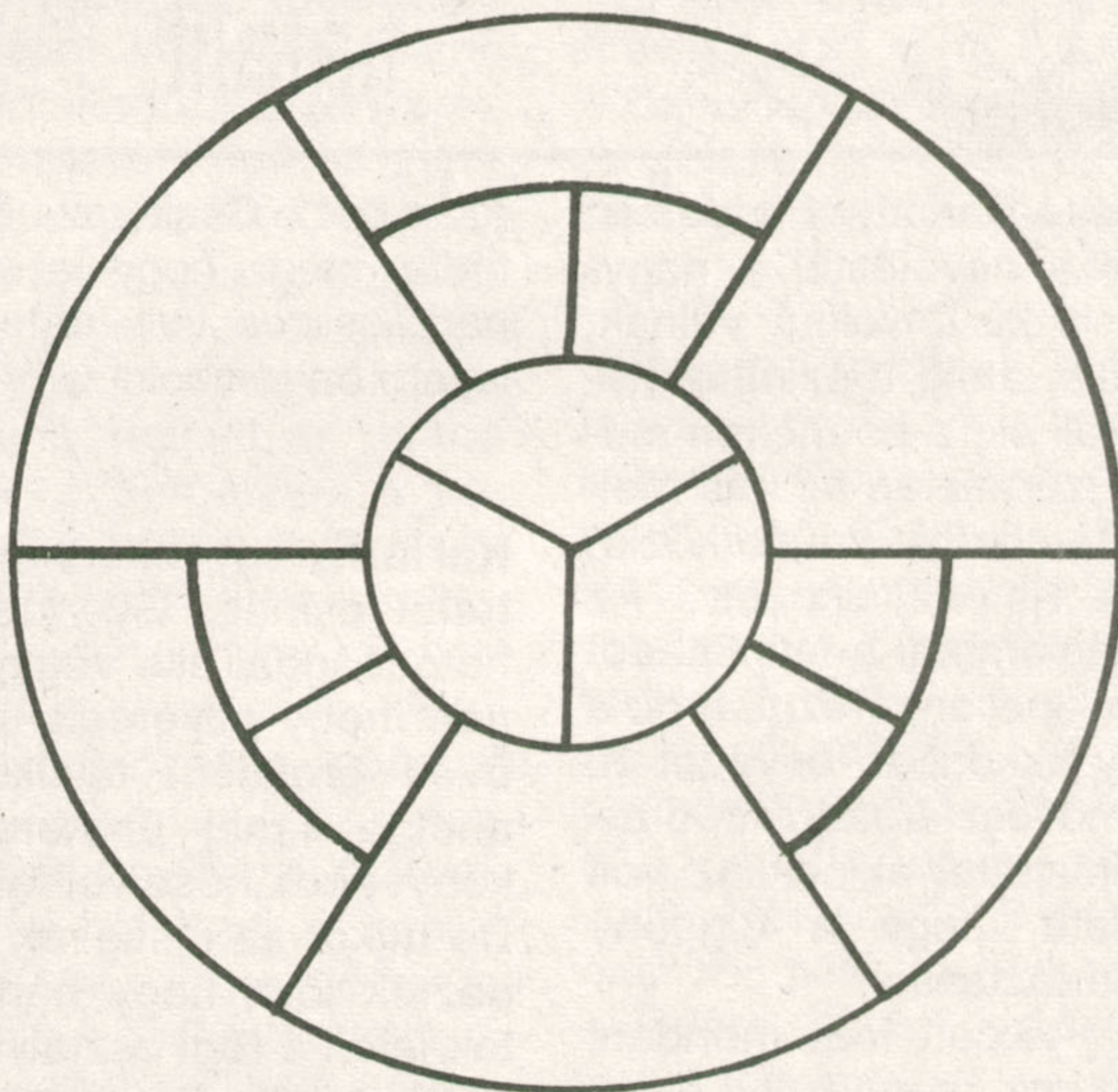
A mi kis tör-
ténénk ta-
nulsága:
kis fel-
fújtól is
lehet
nagy galiba,
de kutyából nem
lesz szalonbár
rántotta!

Nem!
Főnök!

VEGE

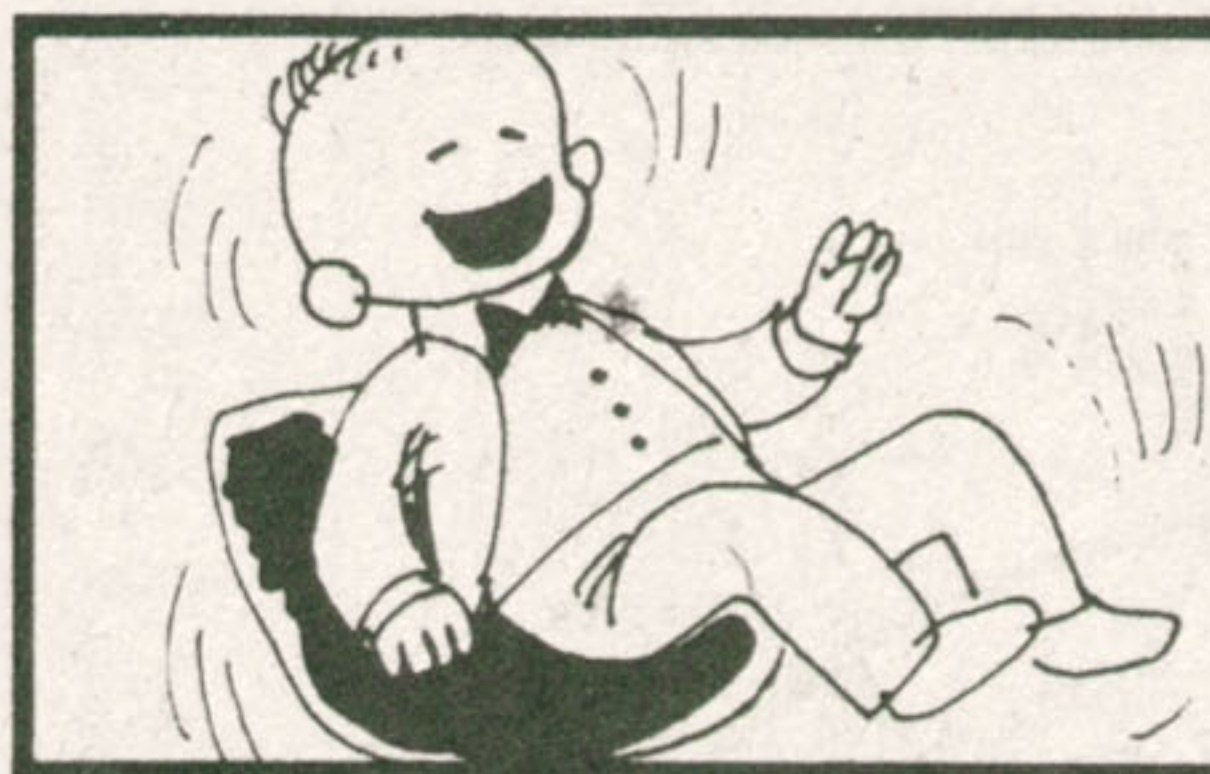

SZÍNJÁTÉK

F. Möbius, a híres matematikus (1790–1808) térképrajzolással is foglalkozott. Itt a felhasználható színek mennyisége érdekelte. Egészen pontosan az, hogy egy-egy térkép elkészítéséhez minél kevesebb színt kelljen használni, de ugyanakkor jól áttekinthető legyen. Az ő egyik példáját idézzük. A feladat szerint, ha egy pontban legfeljebb három határvonal fut össze, akkor három színnel megoldható a térképen a jelölés úgy, hogy azonos színek ne találkozzanak egymással. Próbáld ki! Ki tudná-e színezni ezt az ábrát a megadott feltételek szerint? **Beküldési határidő: 1991. november 1.**

A KÉPTELEN KÉPEK-et és a SZÍNJÁTÉK-ot is meg kell fejtened, ha részt akarsz venni a sorsoláson!

A nevetés fiatalít

Ezt vallotta Karinthy Frigyes is. Szerinte a nevetéstől a nagymamák is kislányokká válnak, legalábbis, amíg a színház nézőterén ülnek, a poénokon mulatnak. Ezért aztán az írás mellett konferanszié (műsorközlő) szerepre is vállalkozott. Az egyik alkalommal a látszatadót próbálta kipellengérezni, amit a kormány akkoriban bevezetett. Egyik művésztársát rendőrhába öltöztette, akinek az volt a feladata, hogy a függöny előtt feltartóztassa.

– Hány viccet fog mondani ma? – így az álrendőr.

– Miért fontos ez?

– Mert aszerint szedjük az adót, hogy mennyit mosolyog, nevet a közönség – vágta rá a rendőr.

– Akkor én most spórolok a viccel, a szellemességgel – fordult a közönség felé Karinty.

A nézőtér fuldoklott a nevetéstől. Az író sejtette, hogy a látszatadó kipellengérezése remek ötlet, de ilyen fergeteges sikerre nem

számított. Csak az öltözőben tudta meg, hogy a „poén” a nadrágslicce volt, amelyet elfelejtett begombolni...

x

Karinthy egyébként mindenből tréfát csinált. Gyermeki meghatottsággal ülte végig – majdnem hogy pityergett – a húszéves érettségi találkozójukat, ahol a Tanár úr kérem híres könyvének hőseivel találkozott. De mikor az újságírók megkérdezték tőle, hogy hányan voltak jelen a régi osztályból, kuncogva felelte:

– Sokkal kevesebben, mint ahányra számítottam. Én azt gondoltam, hogy háromezren leszünk, mert legalább ennyi a száma azoknak, akik mióta híres lettem, arra hivatkoznak, hogy velem jártak iskolába.

x

Nagy Endre a harmincasnegyvenes évek népszerű konferansziéja szívesen nevet-

tette az embereket. De ő úgy lépett színpadra, mint aki meghalni készül. Falfehér volt az arca, szederjes a szája széle, dadogott, habagott, jobb keze mutatóujjával idegesen, olyan erővel nyomkodta bal tenyerét, hogy attól kellett tartani, menten átlukasztja. Ráadásul az is bántotta, hogy a függöny mögött rendszeresen hajba kaptak a díszletmunkások. Valaki valamit leejtett, s utána kezdődött a perpatvar. A közönség pillanatokon belül Nagy Endre „mellé állt”, többen pizszegni kezdtek, hogy a háttérben ne zajongjanak. Ettől kezdve a hétköznapi poénjait is hahota kísérte. Valaki később kiderítette, hogy a lécek leejtése, a háttérzaj a konferanszié kívánságára történik, aki már a próbán rábeszélte a díszletmunkásokat az összezördülésre.

x

Csortos Gyula, a neves színész nemcsak az evésben, abban is különc volt, hogy utálta, ha fényképezik. A fotósok különféle trükköket alkalmaztak, hogy felvételt készíthessenek róla. Egyikük, amikor Csortos magányosan a színház társalgójában üldögélt, elkezdett ke-

ringeneni körülötte. A színész egy idő múlva ráordított:

– Mondja, kérem, miért tekereg körülöttem, mint a kergebirka!?

– Csak egy felvételt szeretnék, művész úr.

– Csinálja már meg, és menjen a pokolba! – nézett farkasszemet a lencsével Csortos.

x

Somlay Artúr, a másik művészóriást sem lehetett egykönnyen fényképezni. A Színházi Élet egyik munkatársa különös módon próbálta megkörnyékeezni. Kihaszználva azt, hogy Somlay ismerőseinek nem volt se szeri, se száma, régi cimboraként közelített hozzá. Hátról nagyot csapott a vállára, és csak úgy foghegyről odaszólt neki:

– Gyere, Artúr, csinálunk egy képet rólad.

Somlay hátrafordult, s amikor észrevette, hogy ismeretlen fotós áll mögötte, úgy bömbölt, hogy összefutott a színház.

x

Nevettetés volt az „Ojság” című lap feladata is. De a szerzők arcáról gyorsan lehervadt a mosoly, mert a főszerkesztő nem szóra, sorra vagy flekkre fizetett, hanem centiméterre.

Csakhogy ő spárgával mért. Spárgájának vége rendszerint rojtos volt. Amikor a mércét átvitte egyik oldalról a másikra, a rojtokat mindig letépdeste. Így hetenként 20–25 pengővel is megrövidítette munkatársait. Amikor szóvá tették neki, a gyárakat kezdte szidni, miért képtelenek rojtmentes madzagot készíteni.

x

Volt idő, amikor az számított igazi tollforgatónak, aki nemcsak írni, hanem kártyázni is tudott. Az ilyeneket hamar észrevette a szakma, a hírességek is könnyebben befogadták őket. A kártya ráadásul alkotásra serkentett. Például **Szép Ernő** leghíresebb művei sem íródtak volna meg, ha az Ott-hon Körben annak idején nem fordul a szerencse olyan sokszor a bank javára. A költő a veszteség után bevonult az írószobába, hogy papírra vesse újabb versét, helyrebillentse gazdasági egyensúlyát.

x

Déry Tibornak a rossz lapjárás miatt egyetlen éjszaka egy nagy bérháza úszott el. Meglett

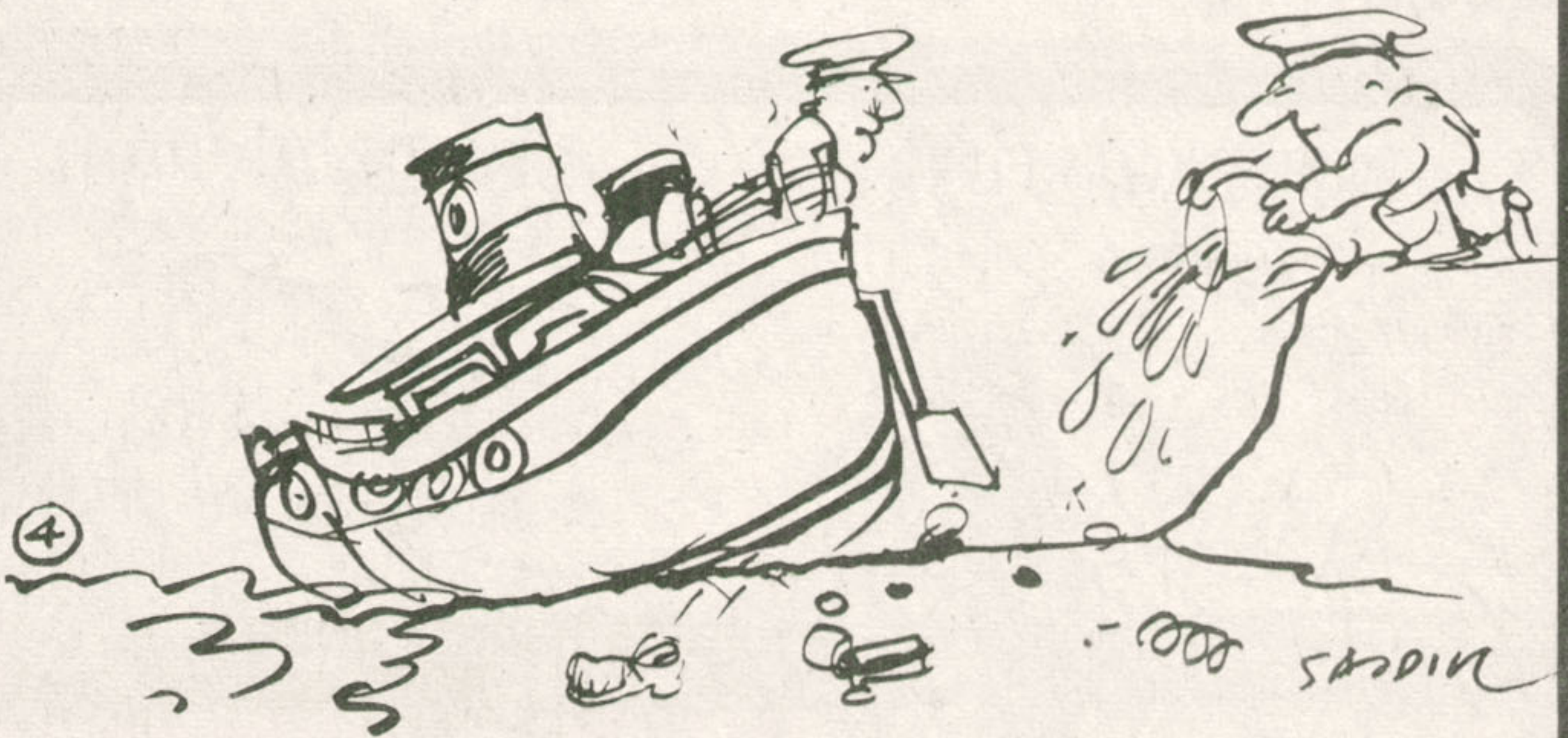
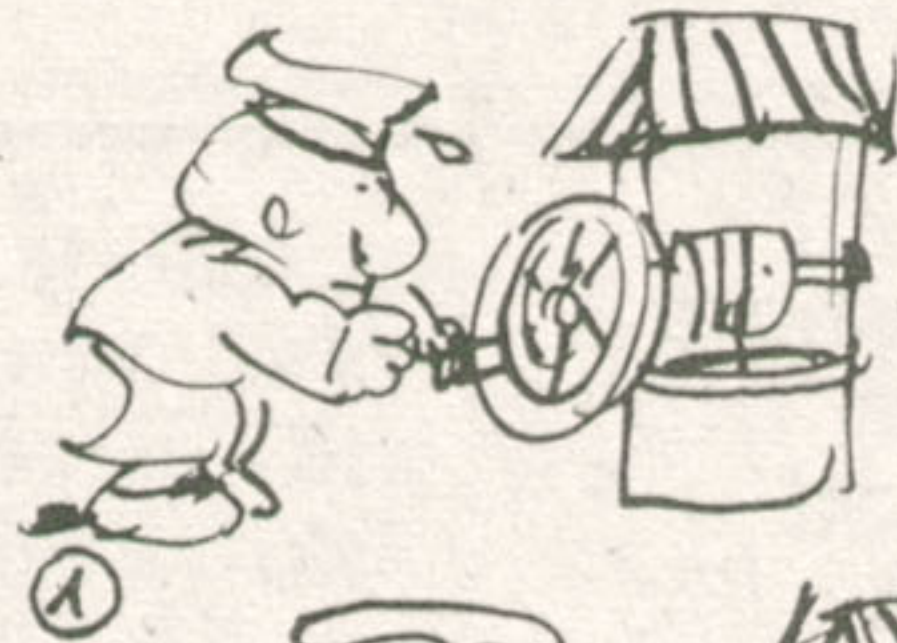
férfi, neves író volt már, de addig nem mert édesanyja szemé elé kerülni, amíg regényei árából vissza nem vásárolta a palotát...

x

Sok kitűnő Hacsek és Sajó szerepelt már színpadjainkon, a rádióban, a tévében. De olyan páros, mint amelyet **Komlós Vilmos és Herczeg Jenő** alkotott, egyetlen akad egy évszázadban. Állandó színpadi zsörtölődésük ellenére a közönség szemében az együvé tartozást testesítették meg. Az életben azonban gyakran voltak haragban. Abban is különböztek, hogy Herczeg titkolta az életkorát, Vili bácsi viszont már hetekkel előbb elkezdte terjeszteni, ne-hogy valaki megfélekedzen a köszöntéséről. Amikor a legtöbben tartózkodtak a társalgóban, jó hangosan elkezdett Alfonzónak panaszkodni:

– Rémes, hogy rohan az idő. A jövő szerdán megint egy évvel idősebb leszek. Mondom, a jövő szerdán...

APÁLY

KETTŐT MONDOK –

Alek Szandra
Brazi Lia
Beer Eszti
Ball Ada
Costa Rica
Délam Erika
Dia Dalma
Diopt Ria
Est Hajnal
Eler Eszti
Für Edit
Fara Muci
Fáska Mara
Galé Ria
Hajnal Piri
Hara Mia
Jóf Irma
Kala Pálma
Kaló Ria

Katasz Teri
Kimo Nóra
Láza Dóra
Malá Ria
Musl Ica
Nut Ria
Odaro Hanna
Patá Lia
Rekl Amál
Sala Móni
Szenyo Rita
Szalmon Ella
Szav Anna
Tarant Ella
Tiszt Anett
Torna Szerén
Vad Alma
Vér Piros

BOROTVÁLKOZÁS ELŐTT...

BOROTVÁLKOZÁS UTÁN...

EGY LESZ BELŐLE

Bejár Kálmán
Belev Erik
Bojtor János
Csák Ányos
Dal Máté
Elő Döme
Elté Peti
Fan Tomi
Gali Bánk
Handa Bandi
Hor Zsolt
Husz Áron
Idege Imre
Igás Lóránt
Kala Pál
Kavi Áron
Követ Elek
Kéz Előd
Könyök Ödön

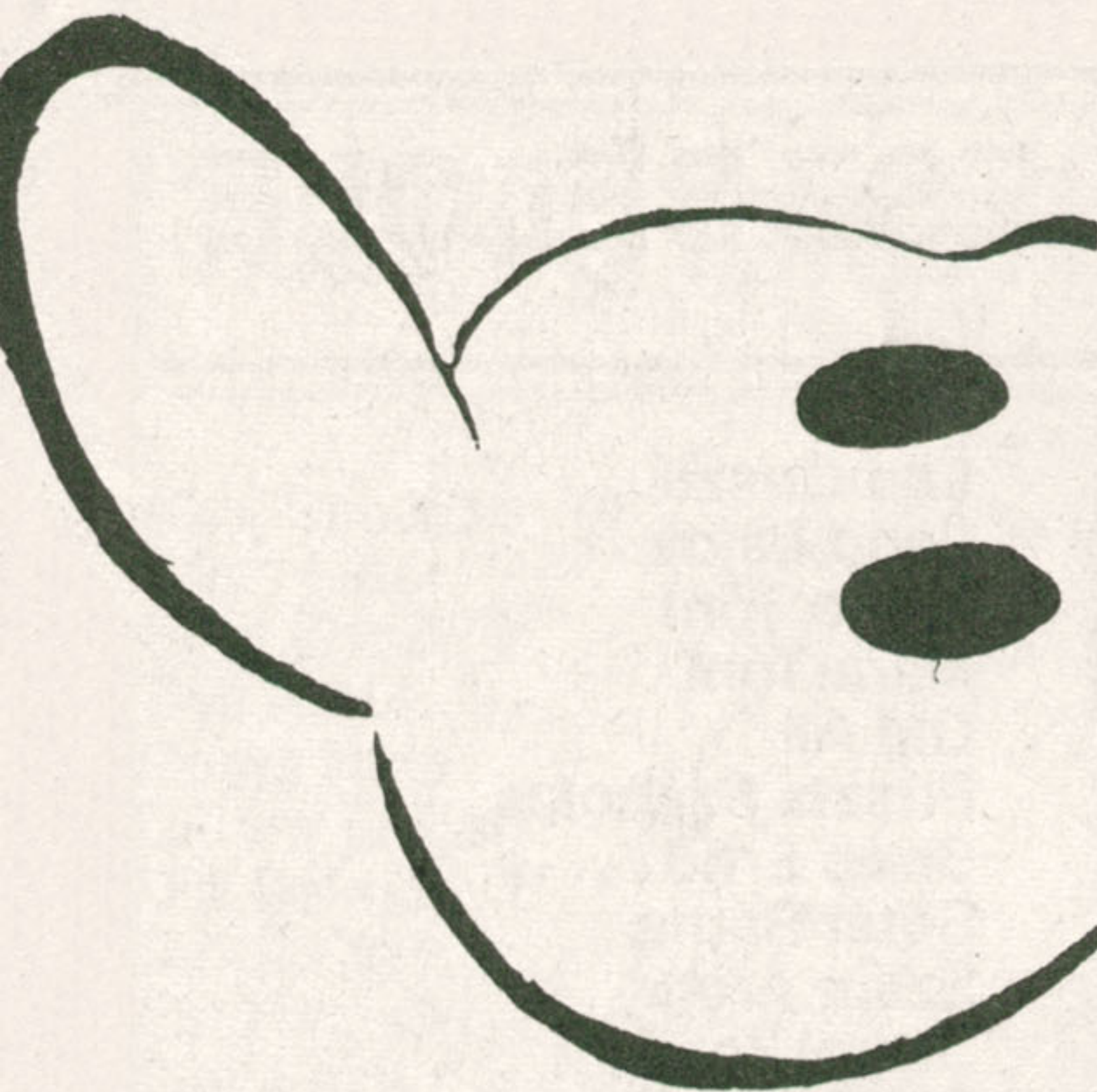
Lan Guszti
Leno Lajos
Mono Tóni
Mara Tóni
Old Ali
Pusztá Szabolcs
Stréb Ernő
Sötét Barna
Szam Áron
Szerel Jenő
Szemet Elek
Tal Ányos
Trap Pista
Tub Ákos
Tulaj Donát
Vág Ányos
Vik Endre
Vull Márk

ÜDÜLVÖN A
FEKETE TENGER
PARTJÁN!

Artúr

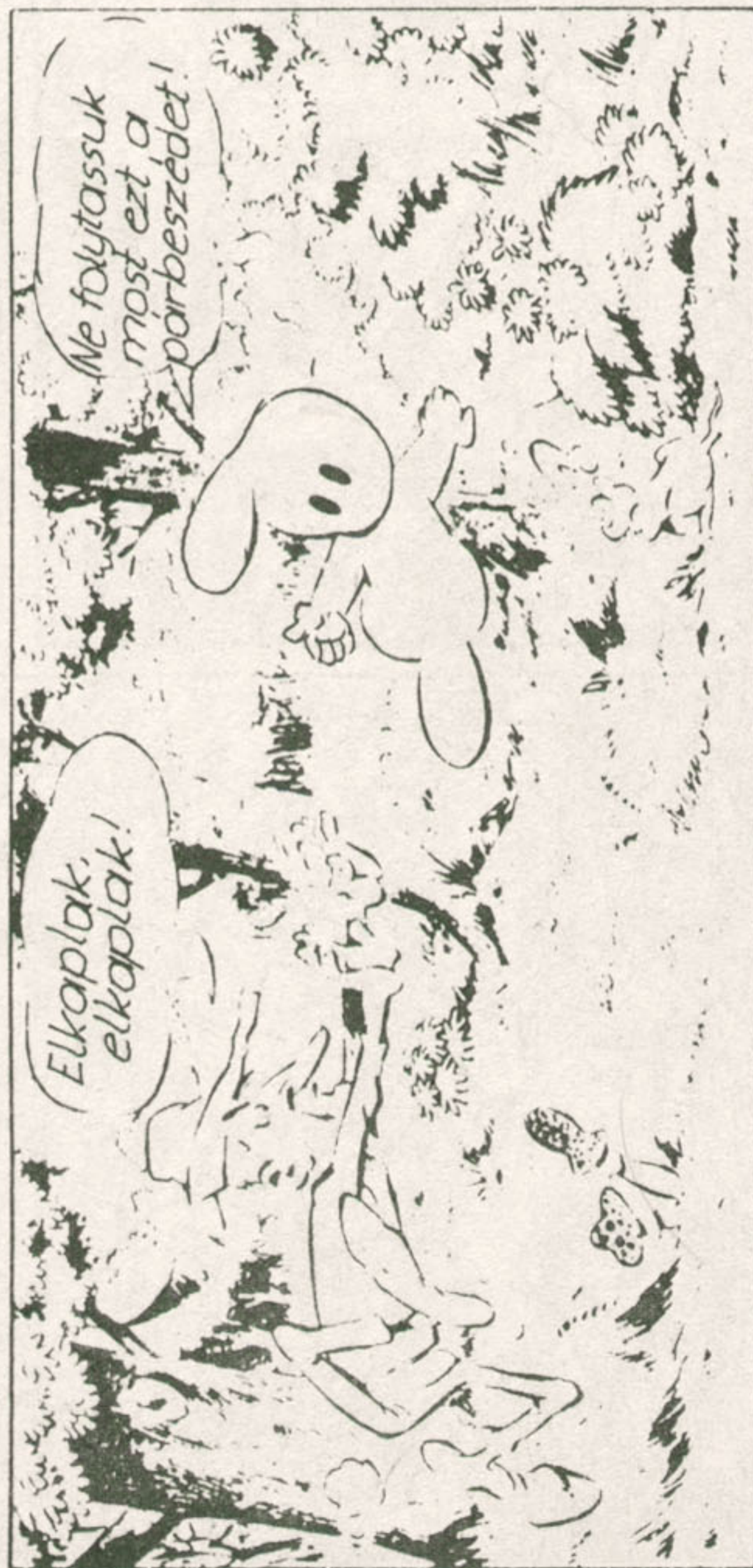
PÉNZT VAGY ÉLETET!

3 Artúr PÉNZT VAGY ÉLETE!

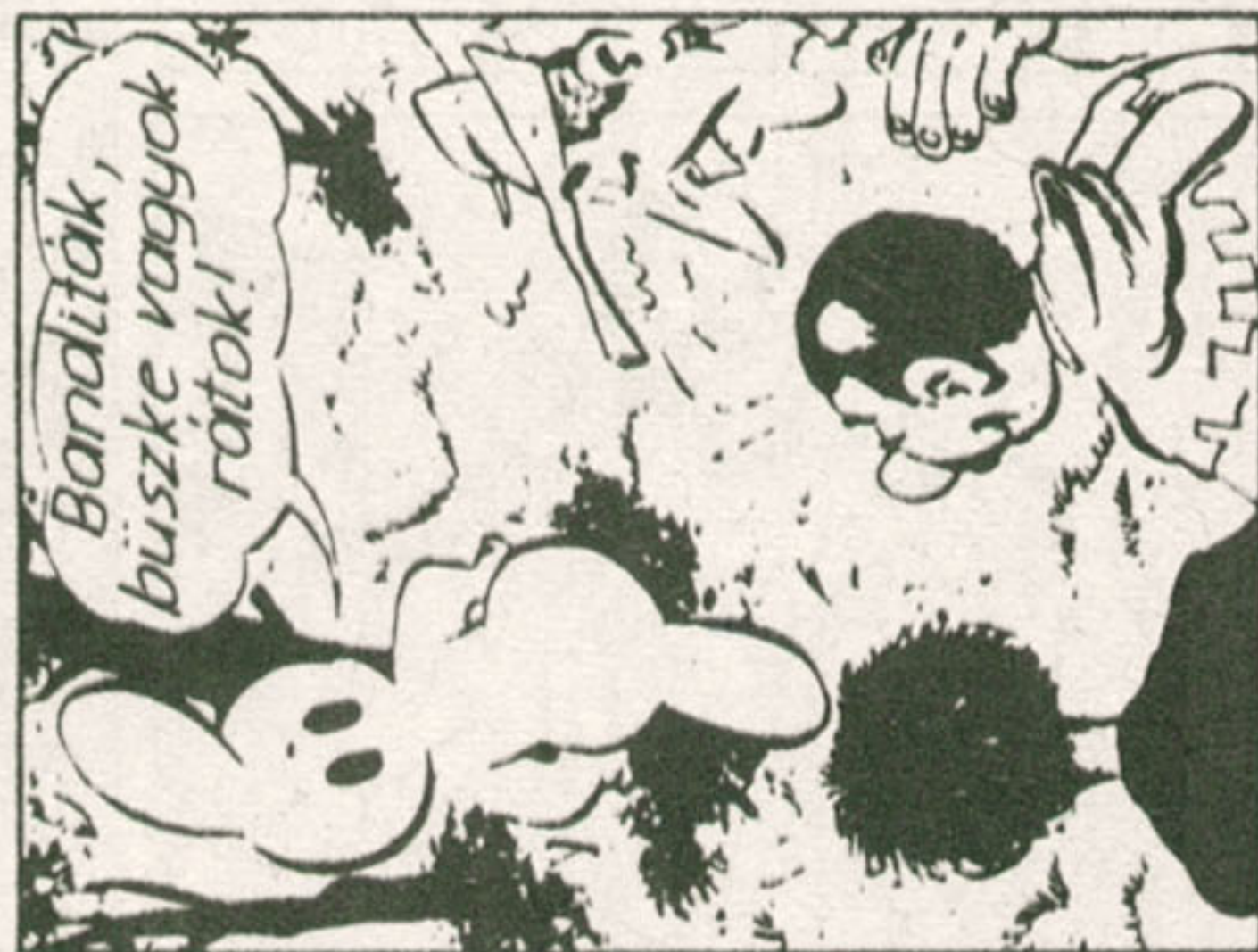
132

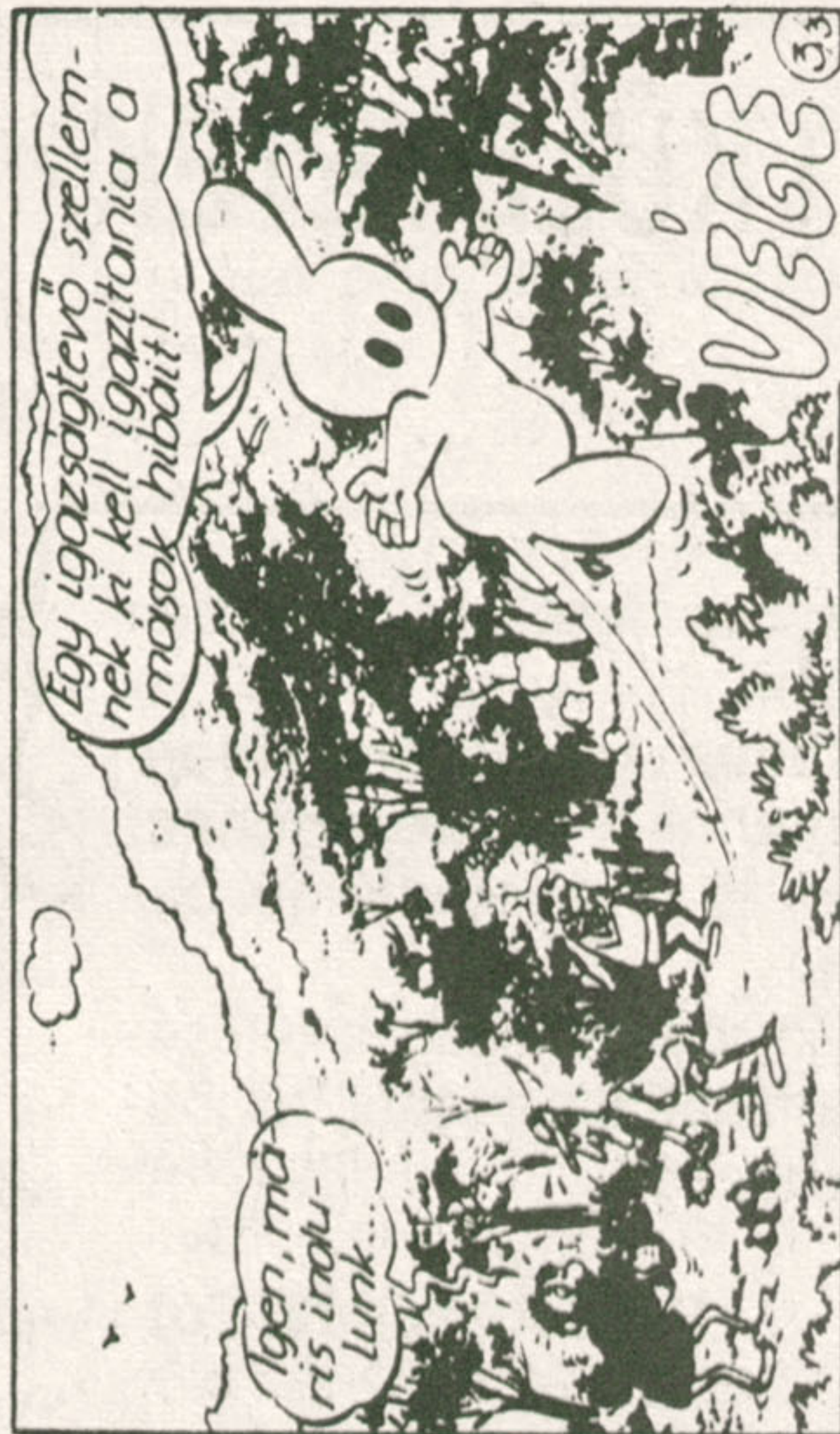

5 *Arthur* PÉNZT VAGY ÉLETEI!

134

TI KÜLDTÉTEK

Két részeg támolyog hajnalban az utcán.

– Kedves cimborám, ideje hazamenni a feleségemhez. Neked is ezt ajánlom, barátom.

– Na jó, de nem fog a feleséged pofátlannak tartani, ha beállítok hozzá?

Pál Zsuzsanna, Fót

Két autós beszélget:

– Tudod, milyen jó Honda Accordom van? Becsukom az egyik ajtót, becsukódik az összes többi.

– Á, az semmi! Nekem olyan jó 13 éves Zsigulim van, hogyha becsukom az egyik ajtót, az összes többi kinyílik.

Reményi Sándor, Környe

Két barát találkozik. Az egyikük nagyon piros.

– Te jó ég, mi történt veled?

– A rövidlátó nagyanyám a kávéfőző helyett engem tett fel a tűzhelyre.

– S mikor vette észre a tévedést?

– Amikor már fortyogtam.

Két kis giliszta találkozik a sívatagban. Mindkettőnek nagyon melege van. Az egyik kitalálja:

– Játsszunk lovaglást!

– Azt meg hogy kell?

– Én ráülök a hátadra, te meg futsz.

– Jó!

Fut a giliszta sokáig. Egyszer csak belebotlik egy madárba.

- Na, most melyikötöket kapjam be? – kérdezi a mádár.
- Én csak egy ló vagyok...

Petró András, Tiszaeszlár

Egy fiú a diszkóban felcsíp egy lányt, s a műsor után a lakására invitálja.

– Mondd csak – kérdezi a fiú a diszkó kapujában a lánytól –, tudod mi a különbség a taxi és a villamos között?

A lány arra gondol, talán valami vicc poénja következik, ezért így válaszol.

– Különbség a taxi és a villamos között? Nem tudom!

– Na jó, akkor villamossal megyünk – mondja a fiú.

Egy kis Polski tulajdonosa az autóját mossza. Éppen a tetetjét öntözi, amikor arra megy a szomszédja, és így szól:

– Kár öntözni, szomszéd, úgysem nő nagyobbra!

Két kisfiú beszélget a játszótéren.

– Én hétéves vagyok. Hát te?

– Nem tudom.

– Cigizel?

– Nem.

– Nőzöl?

– Azt sem.

– Na, akkor olyan öt körül lehetsz...

– Na, milyen volt a nyaralás?

– Olyan, mint az irodában.

– ?

– Üldögéltünk, és vártuk az ebédet...

Nehéz ládát cipelnek a katonák. Arra megy egy öreg néni és megkérdezi:

– Mit cipeltek, fiúk?

– Hadititok, néni!

– És nagyon nehéz?

– Már hogy a fenébe ne lenne nehéz! Hiszen tele van lőszerrel!

Molnár Miklós, Ajka

– Játsszunk papás-mamást! – javasolja Móricka a kis Ernának.

– Jó. Kezdd el te!

– Bár sose vettelek volna feleségül!...

A fizikatanár felszólítja Mórিকát:

– Definiáld nekem a szél fogalmát!

– A szél olyan levegő, amelyiknek sürgős útja van.

– Hallotta, hogy elgázolták a kéményseprőt?

– Borzasztó! Az ember már a háztetőn sincs biztonságban!

– Mondd csak, komám, mit mondott a feleséged, amikor tegnap este részegen mentél haza?

– Elakadt a lélegzete.

– Igen? Na, akkor ma én is berúgok!

– Ez a nadrág olyan, mintha éppen önre öntötték volna.

– Igen? Kár, hogy a hónom alatt egy kicsit szorít!...

– Drágám, kapcsold ki a tévét, és hozz egy csésze teát!

– Sajnos, nem tehetem, mozi-ban vagyunk!

Kerékpárversenyt néznek a rendőrök. Egyszer csak az egyikük megszólal:

– Na, gyerekek, ez nem lesz olcsó mulatság... negyvenhárom bicikli, lámpa nélkül...

Lados Tímea, Besenyszög

– Miért fulladt meg a vízirendőr?

– Mert meg akarta tolni a motorcsónakot.

Megy két rendőr az utcán. Találnak egy gumibotot.

Azt mondja az egyik:

– Te, ez nem a Jancsié?

Mire a másik:

– Nem, az övé elveszett.

Megy két rendőr az utcán. Találnak egy tükröt. Belenéz az egyik és azt mondja:

– Nekem ismerős ez a po-fa.

Erre a másik elveszi a tükröt, és ő is belenéz:

– Te okos, ez én vagyok.

Klausz Gábor, Balatonfüred

Egy karambol után egy eszméletét veszített férfit bevisznek az ambulanciára. Mikor magához tér, megkérdezi a nővértől:

– Hol vagyok?

– A 13-asban – feleli a nővér.

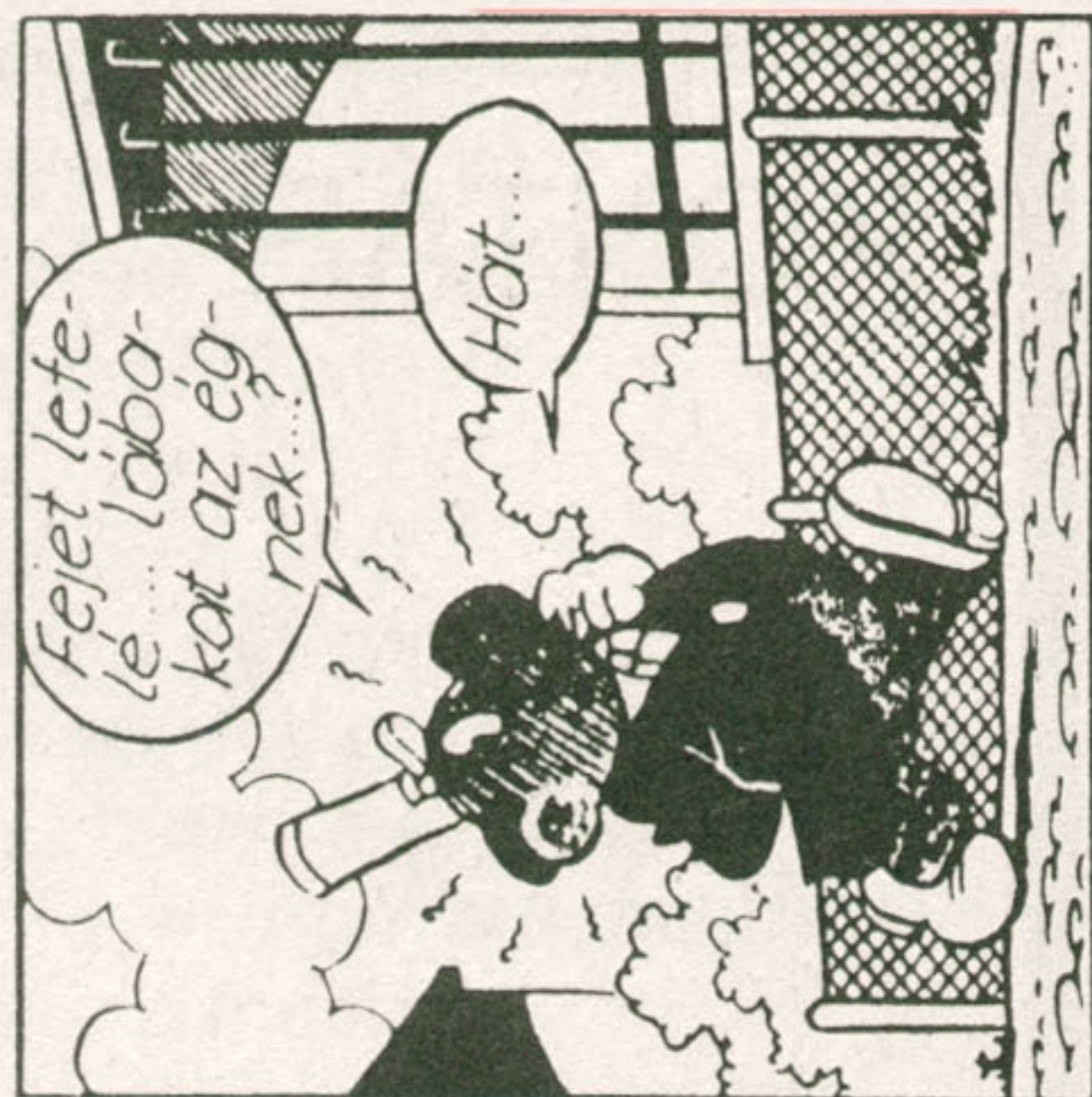
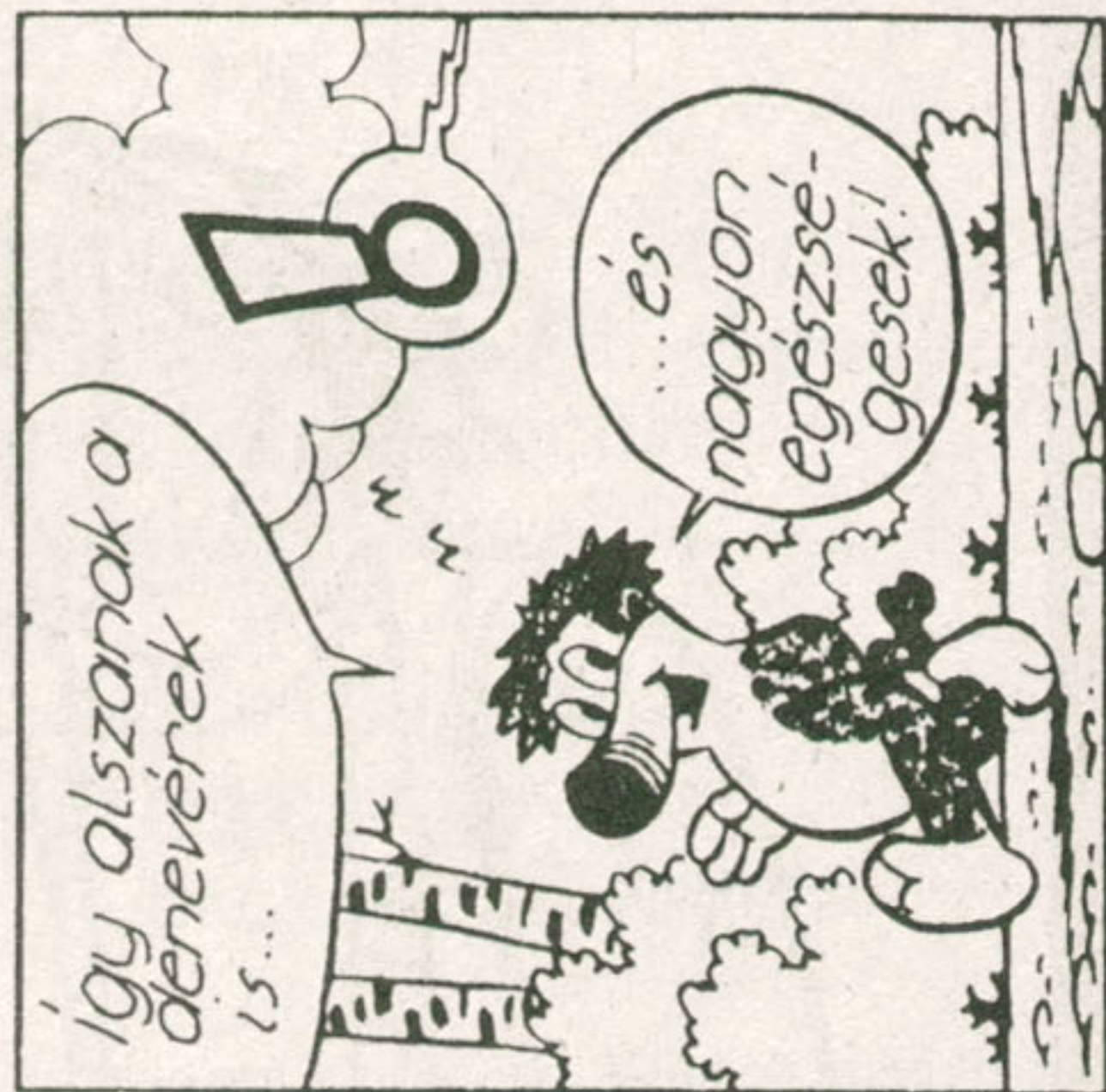
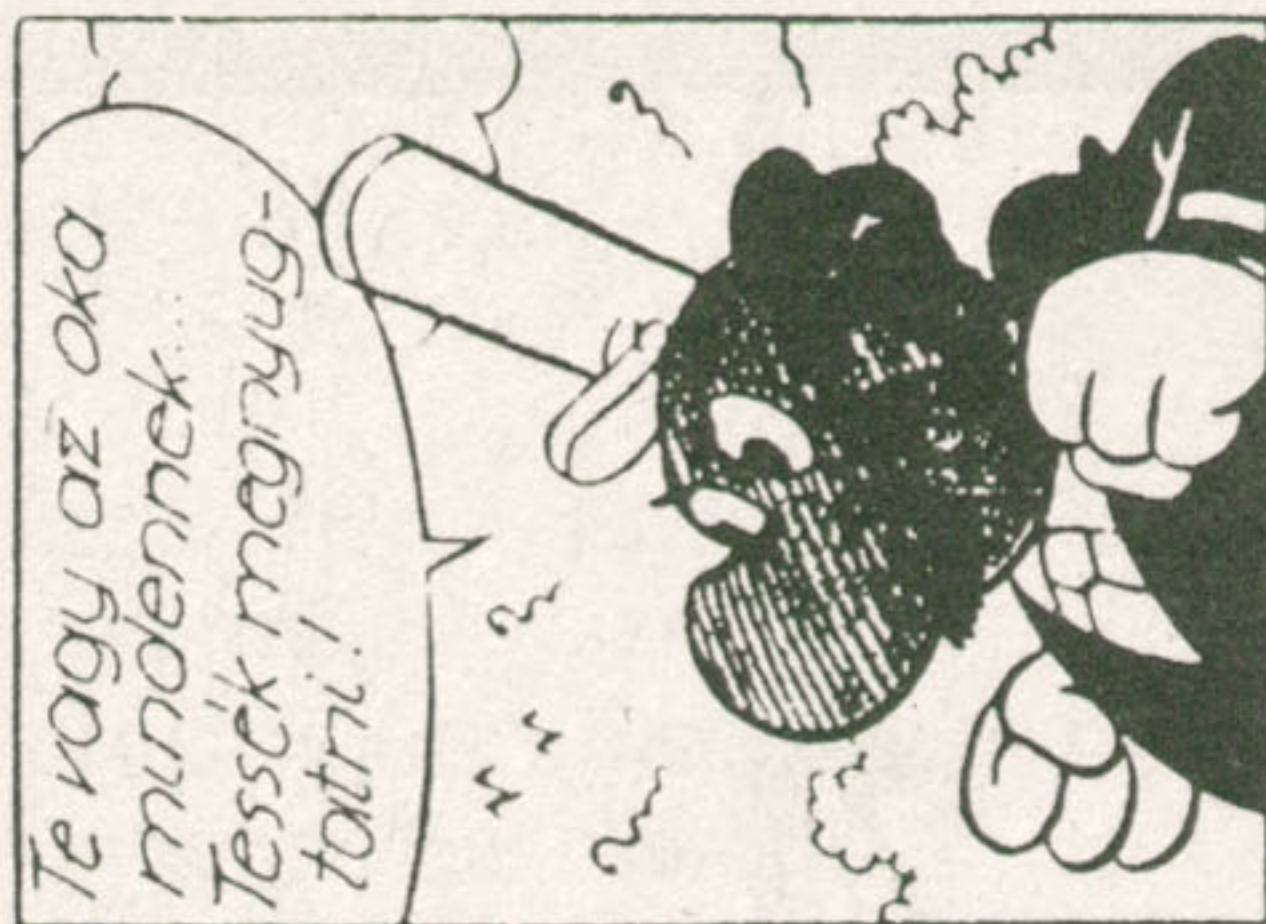
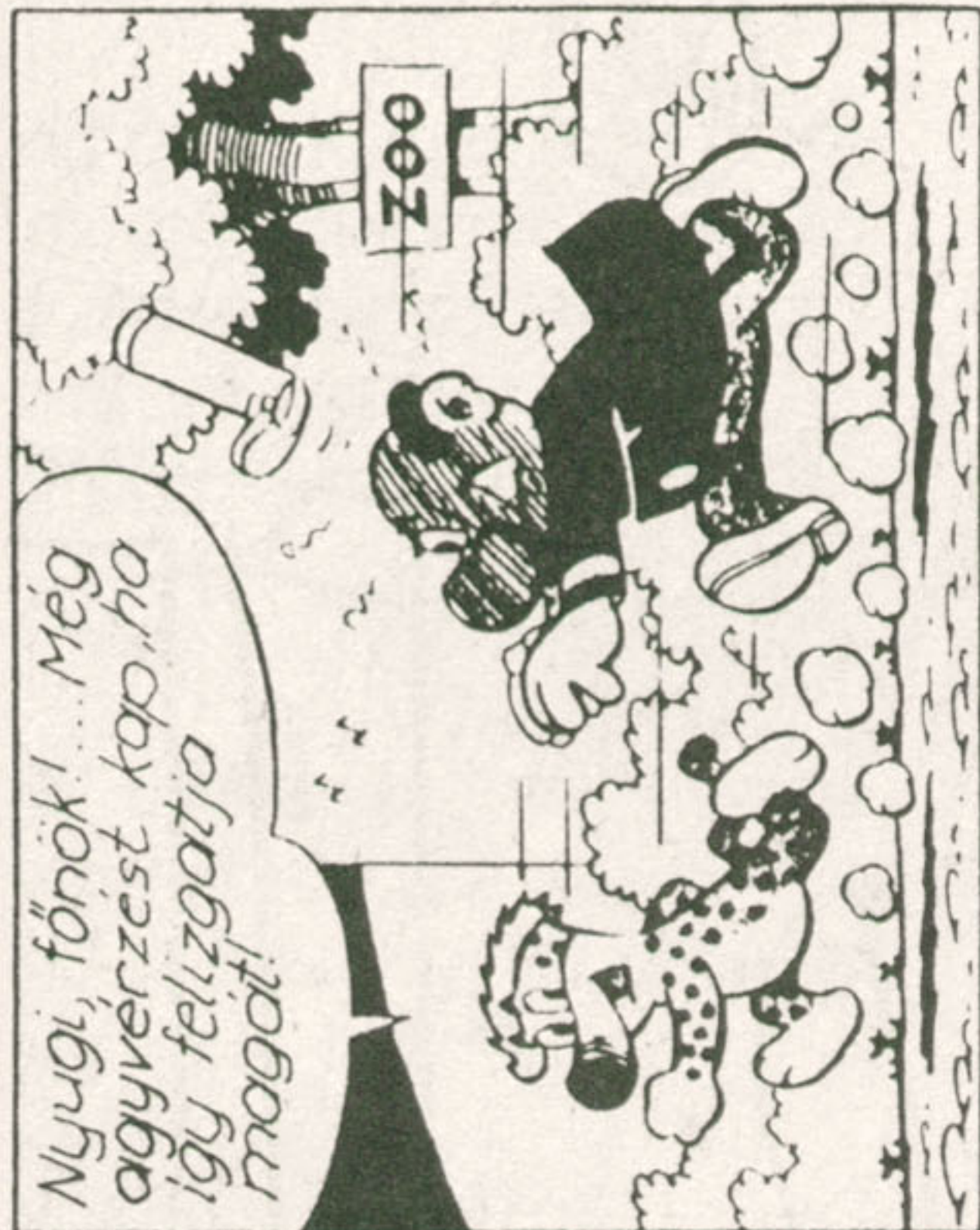
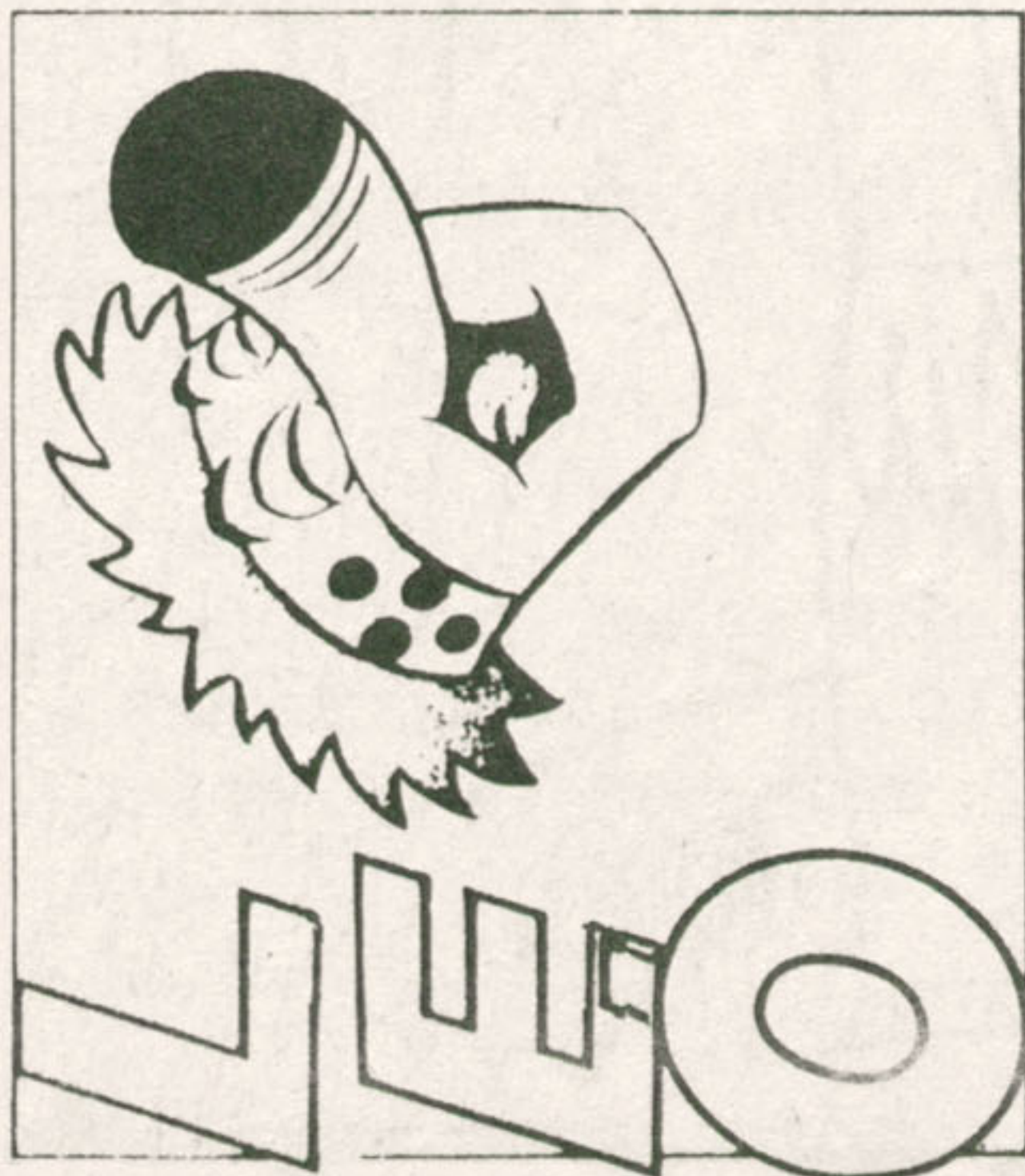
– És az mi, kórterem vagy cella?

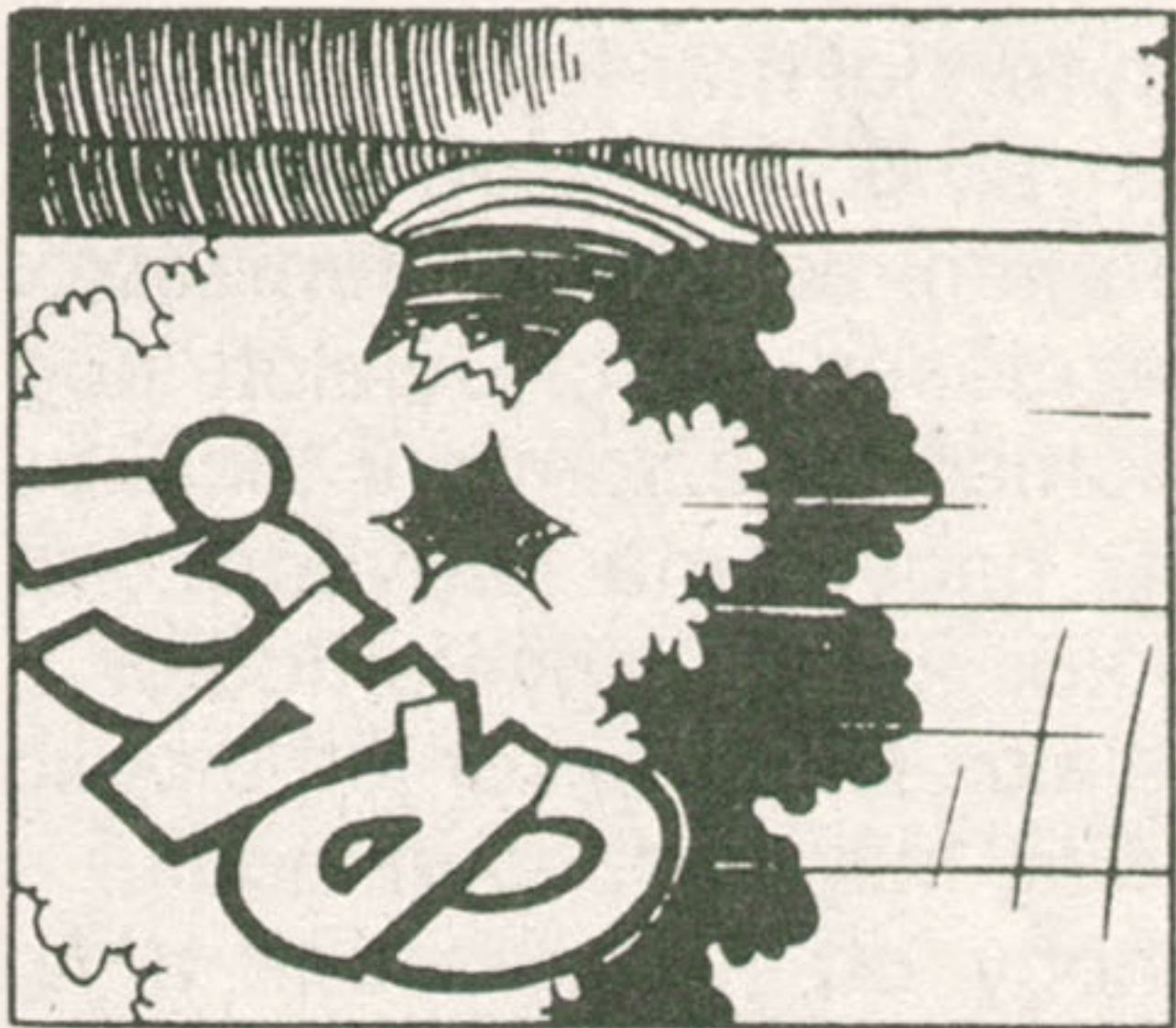
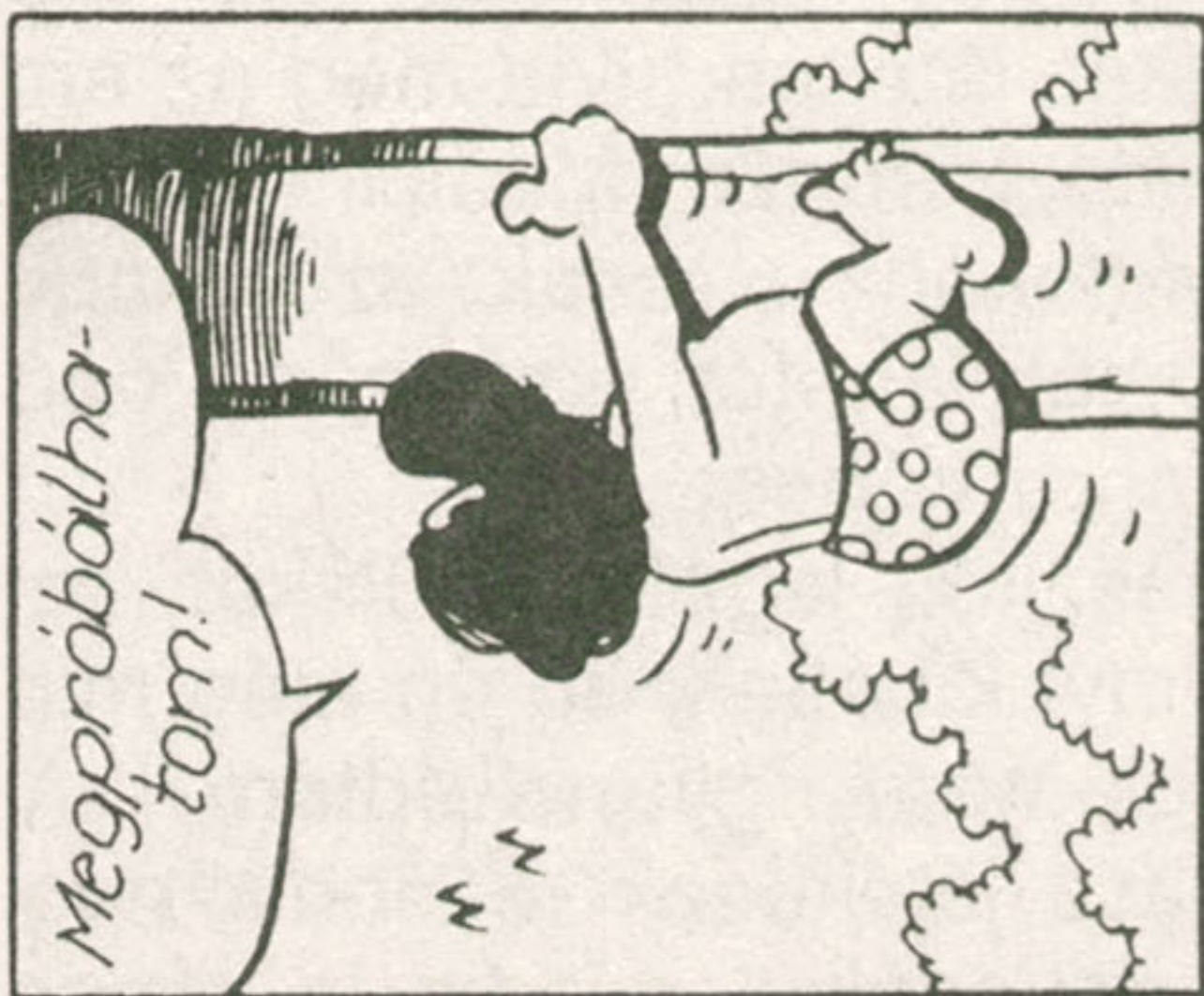
Orosz László, Debrecen

KONTÁR

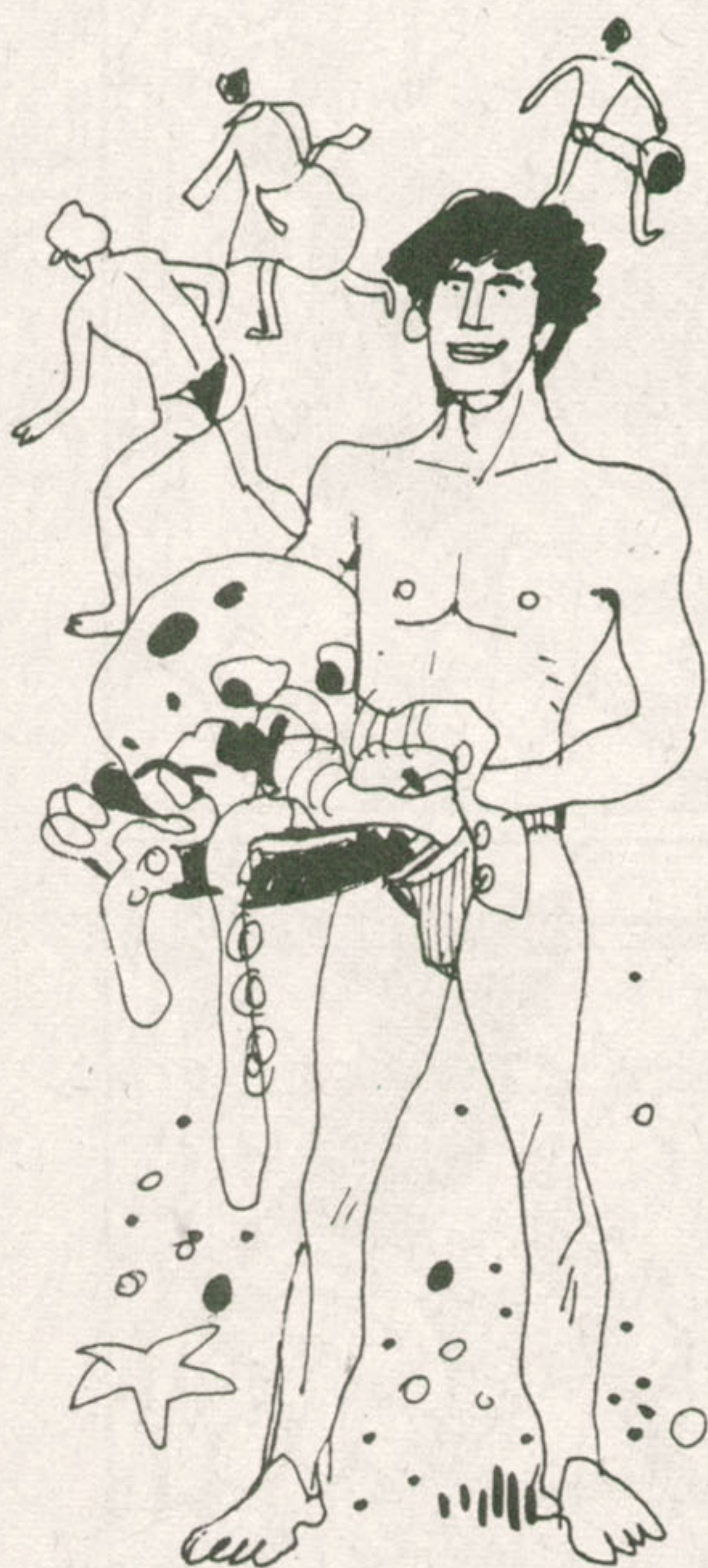
DENEVÉR ÁLOM

Kárpáti György MEDENCÉK, GÓLOK, POFONOK

(részlet)

Én reggel már fejre álltam a vízisível, bődületesen blamáltam magam az egész nemzetközi vezetőség előtt. Délelőtt négy kilométert úsztam pár tucat pucér nagymama kedvéért... És akkor jött a kegyelemdöfés, a halálos löket. Akkor jött a polip. Pedig milyen szépen indult.

Ahogy ott heverészünk a homokban, egyszerre csak felbukkan az olasz válogatott két edzője, Parmeggiani és Lonzi. Nemrég még válogatott játékosok voltak, és azóta is elfelejtettek meghízni. A jó ég tudja, hogyan csinálták. Tehát jöttek végig a parton, elegánsan és barnán, mint két görög bronzszobor.

– Ciao! – kiabálták már messziről. – Ne is mozduljatok, ma az egész társaság a vendégünk ebédre.

Jólesően kezdtem nyöszörögni a homokban. Főnyeremény, ötcsillagos attrakció, ha egy olasz játékos hívja meg az embert, Lorenzo Medici hatalma tetőfokán is csak szűkmarkú svihák lehetett egy azúrkék pólóshoz képest.

Maszkot, légzőkészüléket, szigonyt lóbáltak, de én még mindig nem gyanakodtam. Az olasz játékosok második nagy szenvedélye mindig a tenger

alatti vadászat volt. Hadd szórakozzanak, gondoltam, legalább ők is alaposan megéheznek.

Tíz perc sem telt bele, már jöttek is vissza.

– Ide nézzetek! – kiáltották. – Itt az ebéd. Most lőttük. És valami rémeset emeltek nagy diadallal a magasba.

A mesefilmbe illő tengerparton mintha fekete angyal suhant volna át. Mindenki felpattant fektéből, és lázas tekintettel meredt a szörnyűsége, amelyet ez a két átkozott lóbált.

– Az... az... az... az mi az? – kérdezte mániákusan Faragó,

és a szeme egyre előrébb jött az üregében.

– Polip – mondta Konrád Jani, aki záróvizsgára készült az állatorvosi karon. – Polipnak nevezzük a puhatestűek törzsébe tartozó cephelopodákat, vagyis, a lábasfejűeket...

– Rémes – mondta Faragó Tamás elkínzott hangon. – És neked még van kedved viccelni?!

– Türelem – kiáltotta a két vadász. – Tíz perc alatt megfőzzük, és aztán óriási lakomát csapunk!

Faragó Tamás már csak egyetlen halálordítást hallatott, és azzal eltűnt a parti sziklák kö-

– Amióta FAIRPLAY-díjat kapott, soha nem üti vissza az ellenfeleit.

zött. Irigykedve néztem utána... micsoda kezdősebesség! A tengerpart kezdett lassan elnéptelenedni.

Elsőnek a románok kerekedtek fel.

– Izé... – mondta Grintescu, az edzőjük – még be kell zsírozunk a labdáinkat.

Ez gyenge dolog volt, egy pillanat alatt megkontráztam.

– Érdekes – mondtam. – Ezeket az új gumilasztikat nem szokás zsírozni. Úgysem áznak át.

De Grintescu világéletében kemény fickó volt.

– Nézd, ezek a labdák a mi labdáink. Törvényes úton kerültek a birtokunkba, pénzt adtunk érte. Ha tehát mi be akarjuk zsírozni, akkor senki sem vitathatja el tőlünk ezt a jogot.

– Helyes – mondtam. – De miért mentek mindannyian? Labdát zsírozni egy ember is elegendő.

– Mi kollektíve zsírozunk – mondta Grintescu. – Ez hozzátartozik a csapatépítés folyamatához. De ti maradjatok csak nyugodtan. Jó étvágyat. Nyert.

A jugoszlávok még egyszerűbben csinálták.

Jankovics egyszerre csak felkiáltott:

– Nézzétek, ott mennek az érettségiző lányok. Most osontak át az országúton. Nyomás! Szempillantás alatt elrohant az egész társaság. Akkorra már jócskán elmúlt dél, lehetett vagy harmincöt fok árnyékban. Az Adriánál ez már a szieszta órája. Esküszöm, hogy egy kóbor macska nem sok, annyi sem járt azon az országúton.

A mieink is eltűnedeztek. Ki-ki a maga módján, mert Barcelona óta ismét az egyéni játékot helyeztük előtérbe.

Konrád Feri beásta magát a parti homokba.

Görgényi egy jogi tankönyvet emelt fel, paragrafusokat motyogva sétált be a bozótba.

Sárosi Laci valamivel odébb hemperedett, hanyatt feküdt, és egy vastag frottírtörülközőt terített az arcára. Inkább a fulladásos halált választotta, és én megértettem.

Én egy pillanat alatt harminc eltűnési lehetőséget is kieszeltem. Ha például egyszerűen fejre állnék, bárki délibábnak

nézhetne. Vagy megjátszhatnám a hőgutát. Lefittyedt ajakkal, habzó szájjal, rángatózva vágtatnék körbe a homokon, és aki polippal kínálna, átharapnám a torkát.

Maradtam.

Nem tehettem mást.

A kapitány nem hagyhatja el a hajóját. Merev vigyázzban álltam a fedélzeten, és a szennyes ár már a szakállamat nyaldosta.

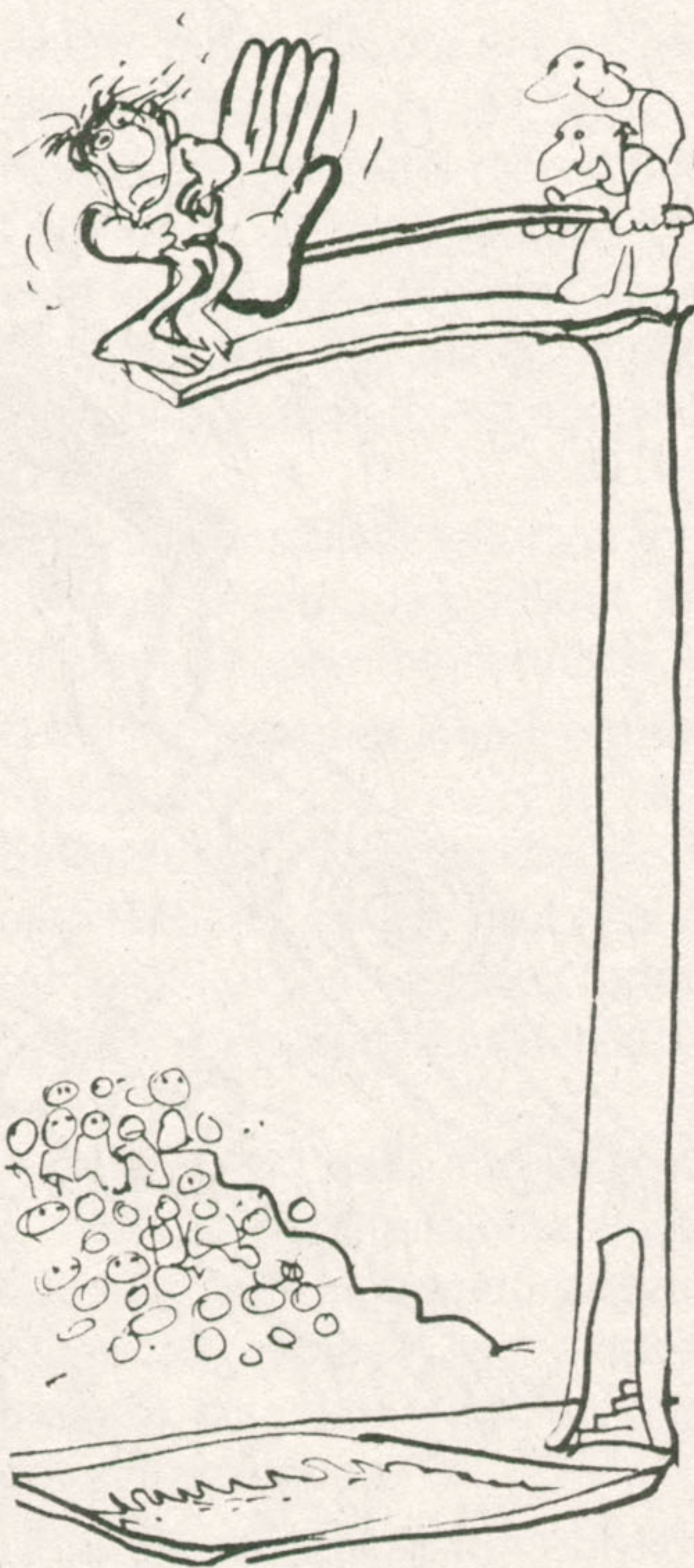
Egy szakvezetőnek kötelességei is vannak. Ha a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében polipot kell ennie, akkor polipot eszik. Vigyen el az ördög, kellett nekem kispad?

Az egyik szikla mögül vad halálhörgések hallatszottak, Fargó Tamás engedte szabadjára az érzelmeit. Könnyű egy játékosnak...

Egyedül Bodnár Andris tartott ki mellettünk. Kemény legény volt ez a Bodnár Andris, Tokió óta hét tenger vize áztatta, hát azt hitte, nem érheti már meglepetés.

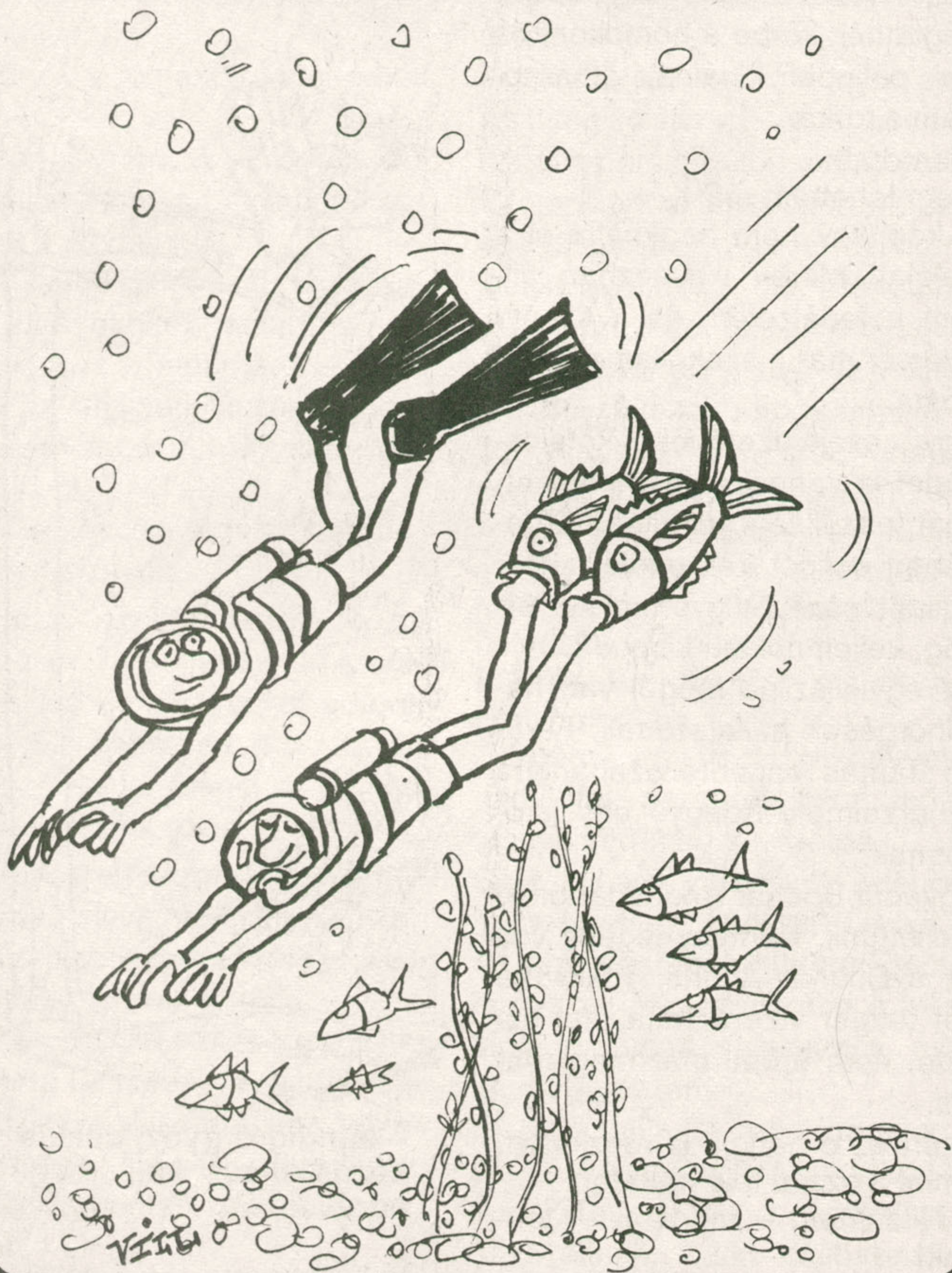
Azért az ő hangja is reszketett, amint a szálló felé mutatott.

– Nézzétek! – mondta. – Jönnék!

– Mindig ő győz, csak a kezdőlökést kell megadni...

KÉNYELEM SZERETET

Parmeggiani és Lonzi hatalmas vájdlingot cipelt. Sugárzó arccal ereszkedtek le mellém egy mennyei lakoma előérzetében. Első rémületemben valásbölcseleti igazságra jutottam: a mennyországot ki-ki a saját képére teremti meg. Ami Lonzinak édeni boldogság, Gyurinak talán a poklok pokla. Talán?!...

Elég volt egyetlen pillantást vetnem a vájdlingba, már tudtam, mit érezhetett George Foreman a nyolcadik menetben.

Mintha Muhammad Ali vitt volna be egy bal csapottat a gyomorszájamra. A polip olyan volt, mintha egy rémfilmből került volna a vájdlingba. Olvasztott vajjal és fokhagymával leöntött szürke és puha tömlődarabok lüktettek a ronda masszában finom, alig észrevehető rezdülésekkel.

Kis hűja, hogy nem kezdtem hisztérikusan sikoltozni.

Bodnár Andris is sápadt volt, mint egy avarkori lelet. Tömör fekete haja alól kis verítékcseppek indultak lefelé, most vettem észre, hogy itt-ott már kezd ősülni.

– Mint egy frissen vágott duodenum – motyogta. – A műtösök tálcáján látni ilyesmit.

A hasonlat helyénvalónak tűnt, Andris már évek óta sebészkedett az Üllői úton.

Könyörgő tekintettel meredtünk Lonzira és Parmeggianira. Ezt sem kellett volna tennünk, mert félreértették. Azt hitték, hogy nem bírunk már az étvágyunkkal.

Nagyúri mosollyal lekanyarítottak egy jókora adag polipot, és villástul a kezünkbe nyomták.

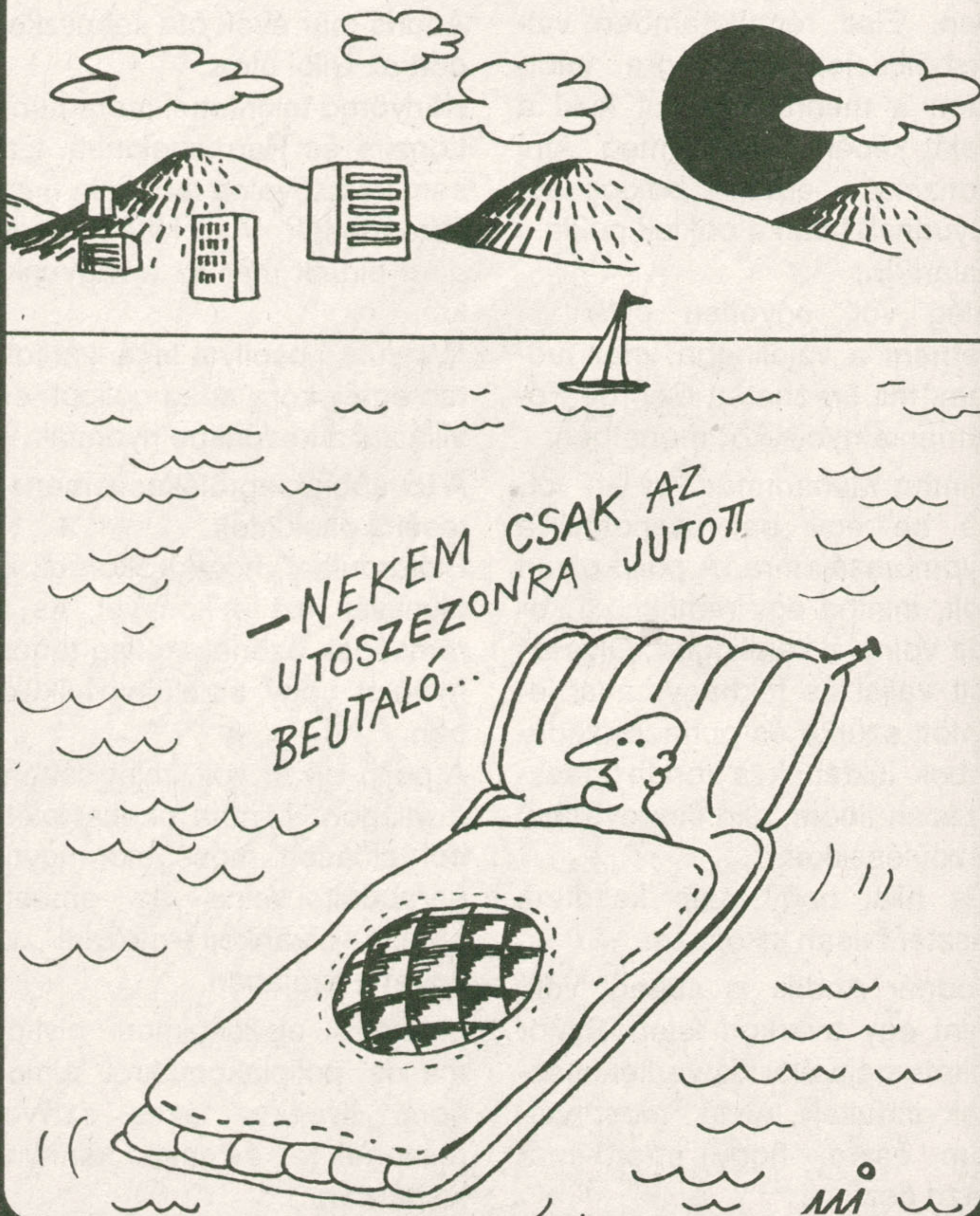
A továbbiak aprólékos ismertetésétől eltekintek.

Előfordulhat, hogy kiskorúak is olvassák ezt a könyvet, és a rémségek özöne esetleg tartós nyomot hagy érzékeny lelkükben.

A polip olyan volt, mint semmi a világon. Mintha ókelta leletből előásott mosogatórongyot harapdált volna az ember, amely olyankor mozdul is egyet a szájában.

Lidérces éjszakáimon olykor ma is poliplakomákról álmodom. Ilyenkor lázas szívvel rezzenek fel, és csupa könny a kispárnám...

BELE FOGUNK ŐSZÜLNI!

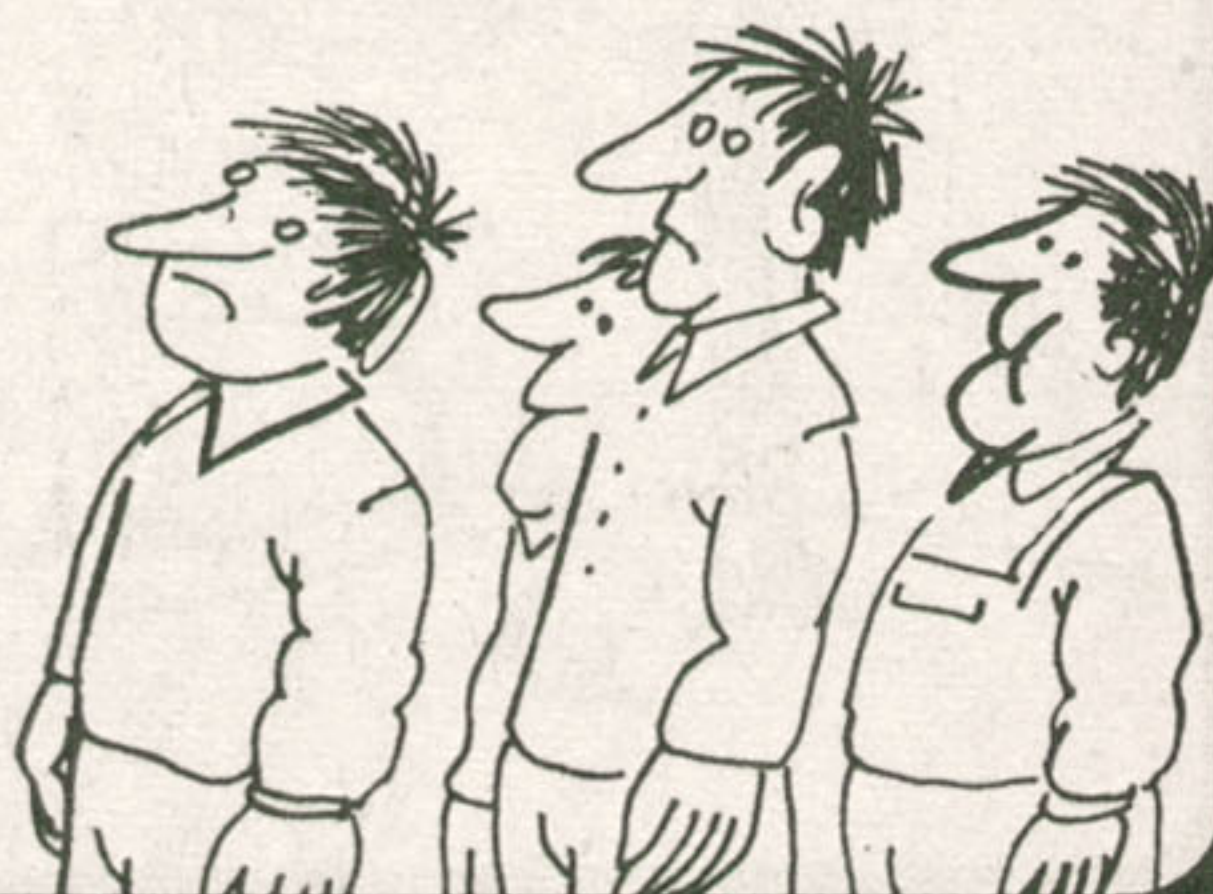
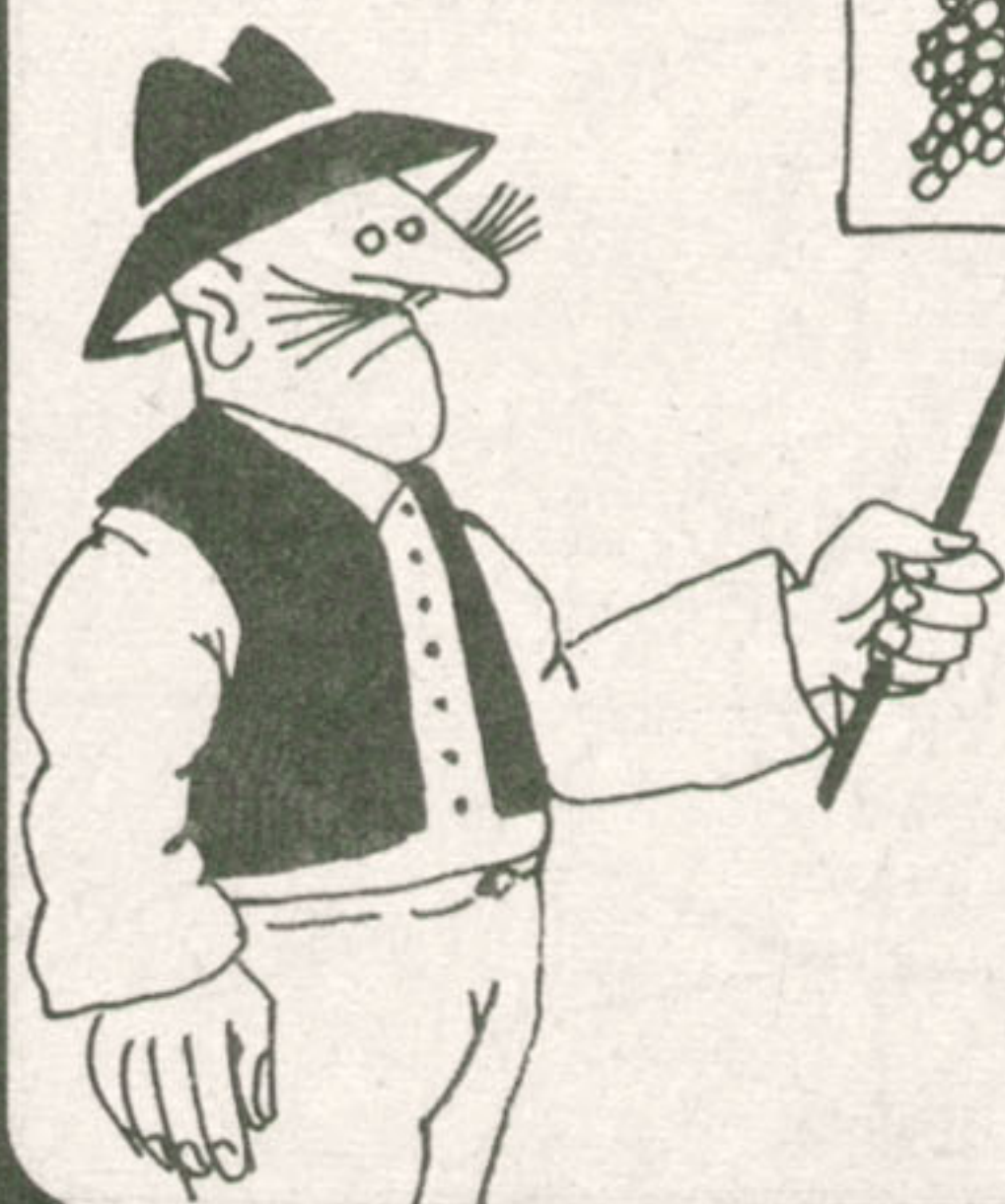
ERŐS SZÉL

ŐSZI MÉRKŐZÉS

ŐSZI MUNKÁN

-A NAGY KÖD MIATT
KÖZELEBB HOZTUK...

mi

SCHWARZENEGGER LETTEM

Becsszóra mondom, van abban valami jó is, hogy a lányok locsifecsik, pletykásak. Egy japán fűvész, aki éppen Magyarországon tartózkodott, még végig sem mondta a mondókáját a rádióban, Vica a negyedik szomszédból máris rohant hozzánk, hogy elújságolja: a diófa olyan erőket rejt magában, amelyik gyógyít, szépít. Kisugárzásától, mint a mesében Fehérlófia, rettenetesen erőssé válik a legcsenevészebb srác is.

Akaratlanul is a képébe röhögtem.

– Még hogy gyógyít, és erőt ad! Hogy te milyen dilis vagy, Vica – jegyeztem meg. – A diófának az a dolga, hogy diót teremjen, és kész.

– Rendben. Te nem hiszel az ilyesmiben, de én igen. Nektek van diófátok, nekünk pedig nincs. Engedd meg, hogy délutánonként legalább egy órácskára aláüljek – kérlett.

– Akár ágyat is hozhatsz magaddal! – vetettem oda neki.

– Holnap ugyanebben az időben jelentkezem! – kiáltotta utánam.

Jött is, ahogy jelezte. Felkapaszkodott az öreg diófa alsó ágára, és ott gubbasztott több mint egy óráig. Amikor elment, valami furcsát vettem észre rajta. Mintha... Istenuccse! mondom, három nap múlva – mert rendszeresen benyitott hozzánk –, egészen kivirult. Szébbnek tűnt Diana hercegnőnél, az angol trónörökös feleségénél, aki nek a fényképét az egyik divatlapban éppen ő mutatta meg a minap nekem. De még Bogárkánál, a padtársamnál is jobban mutatott, akinél pedig én eddig szebb lányt még elképzelni sem tudtam volna. Hát mégis lenne valami abban, amit az a japán mókus állított?

Mindenesetre a negyedik nap megvártam, amíg sötétedni kezd, aztán én is odaültem a diófa alá.

Nem szebb, hanem erősebb szerettem volna lenni. Amikor Anya egy héten át a fa alatt lelt meg esténként, nagyon komor lett.

– Nincs valami bajod, kisfiam?
– kérdezte.

– Nincs.

– Nem érzel belülről semmi változást?

– De. Vastagszik az izom a mellemen. Nyomd meg, milyen kemény. Tenyerét a homlokomra szorította.

– Holnap nem megy iskolába. Pihensz egy kicsit.

– Hurrá! – tört ki belőlem az örömkialtás. – Csodálatos lesz egy egész napot a diófa alatt tölteni.

– Az istenfáját! Mit akarsz már megint attól a diófától?!

Az orvoshoz is elvitt. De az megnyugtatta, hogy kutyabajom. Szinte kicsattanok az egészségtől.

Szó se róla. Ilyen jó bőrben még sosem voltam. A diófa segítségével valóságos Schwarzenegger lettem. Úgy is jártam-keltem, mint ő a filmekben. Kifejeztet mellkassal.

Bogárkát teljesen leírtam a kedveltjeim közül, mert belegázolt a lelkivilágomba. Ő, aki mindennél fontosabb volt számomra eddig, azt találta mondani, hogy olykor-olykor engedjem ki a levegőt a tüdőmből, különben szétpukkadok. Hát lehet az ilyen lányt kedvelni?

Megfejtések 43.

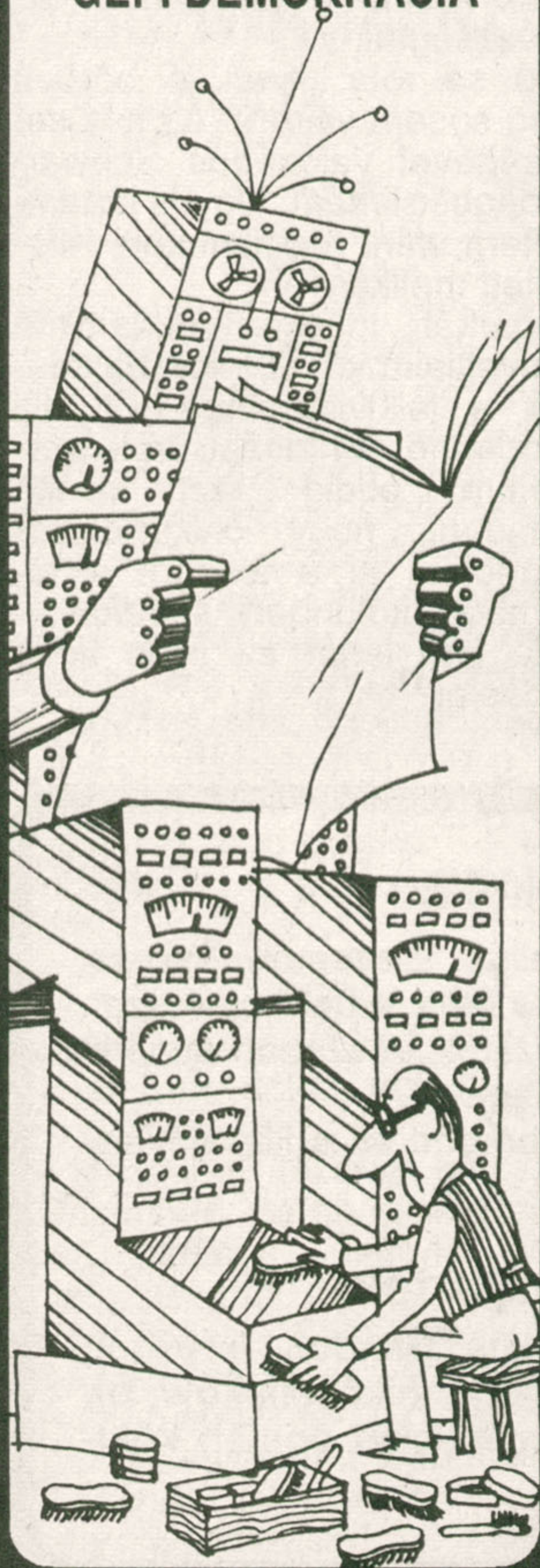
Három elem ismétődik: a CVE felirat, a személygépkocsi kereke, a teherautó keréka broncsa és a V betű nyolcszor. A hármaskocka nem való a hálózatra. A szobán átmenő férfi egy kis kenyeret és bort vitt magával.

A rajzról Múzó kalapja, az egyik börd és a lián növény hiányzik.

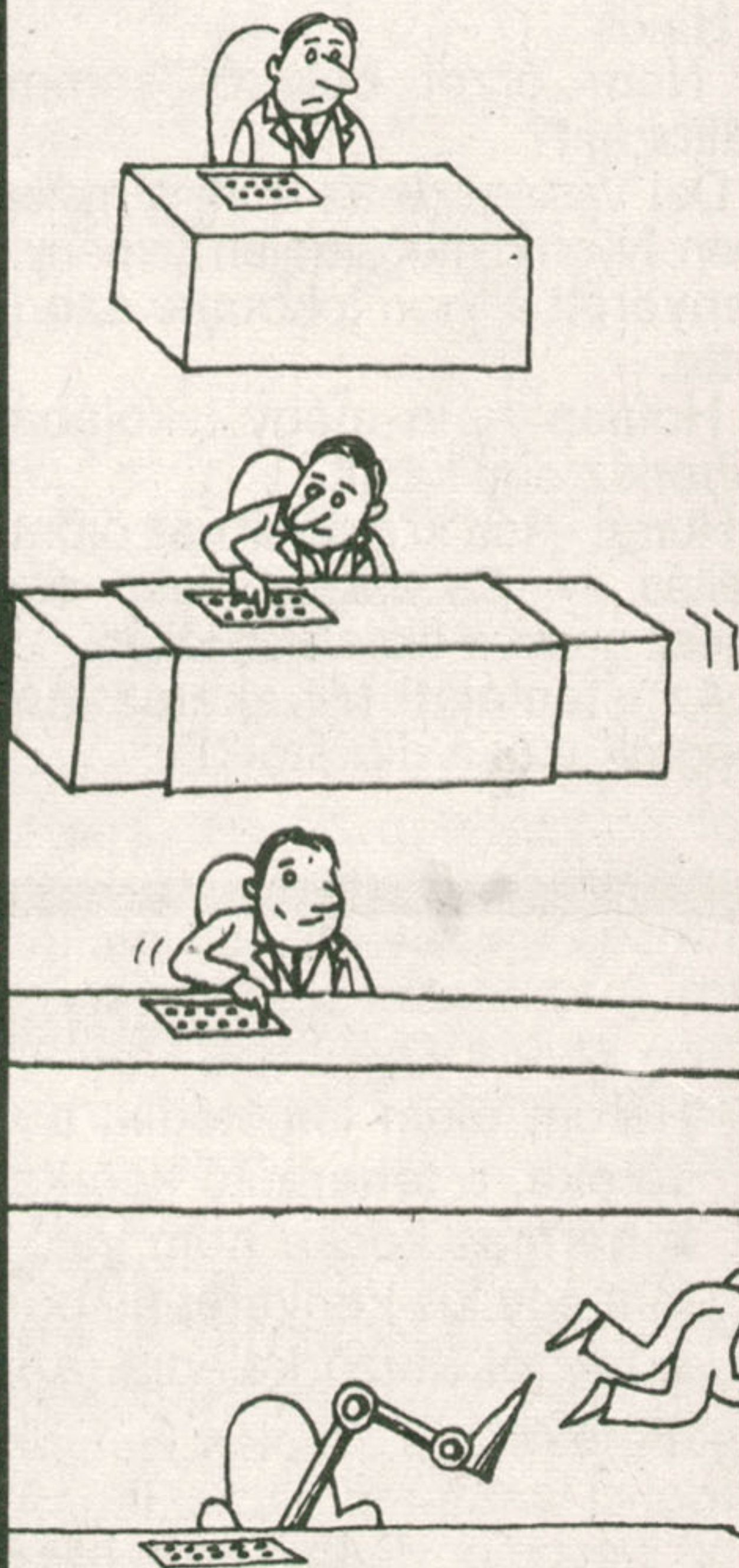
Rubik játékot nyertek:

Csák Miléna, Salgótarján; Dukits Sándor, Istvándi; Molnár Orsolya, Mezőhegyes; Nagy Anikó, Miskolc; Újvári Balázs, Újszilvás. A nyereményeket postán küldjük el.

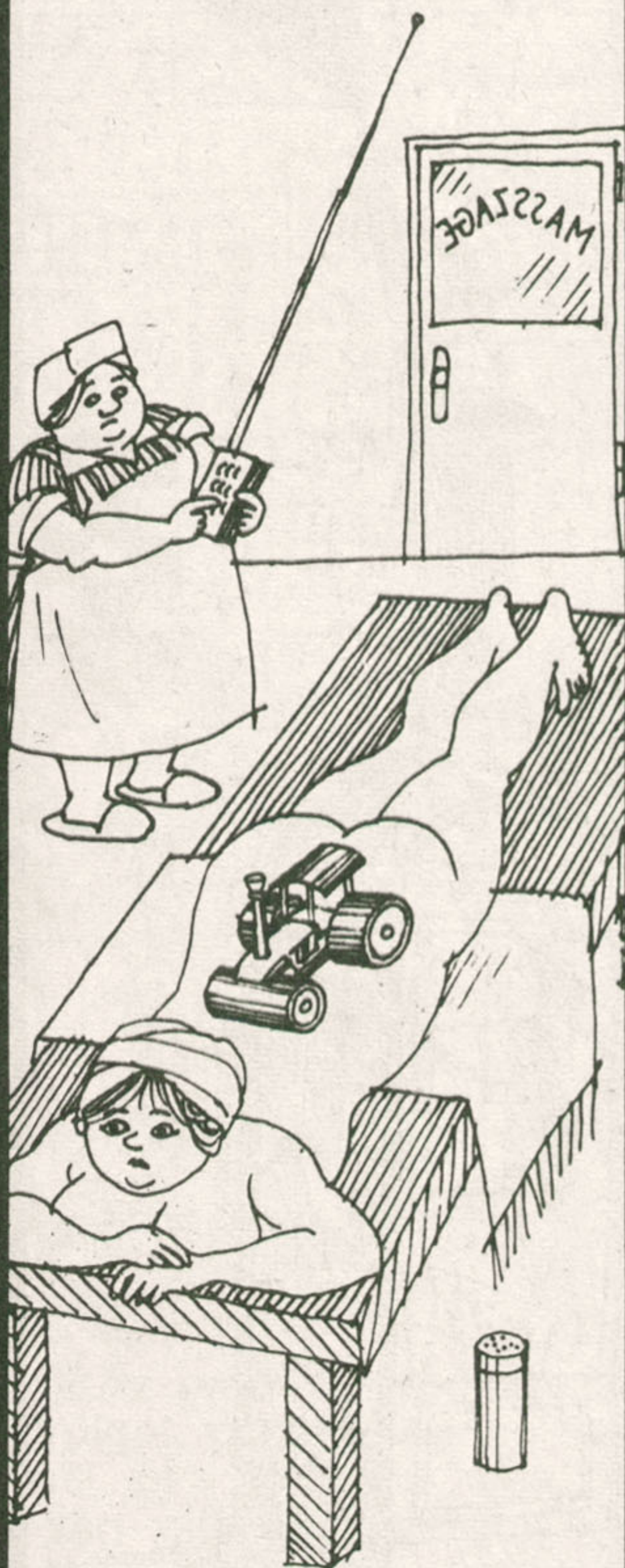
GÉPI DEMOKRÁCIA

AUTOMATIKA

ÚJ TECHNIKA

OPERÁCIÓ

TÜKRÖM, TÜKRÖM,...

...mondd meg nékem,
ki a legszebb a vilá-
gon?

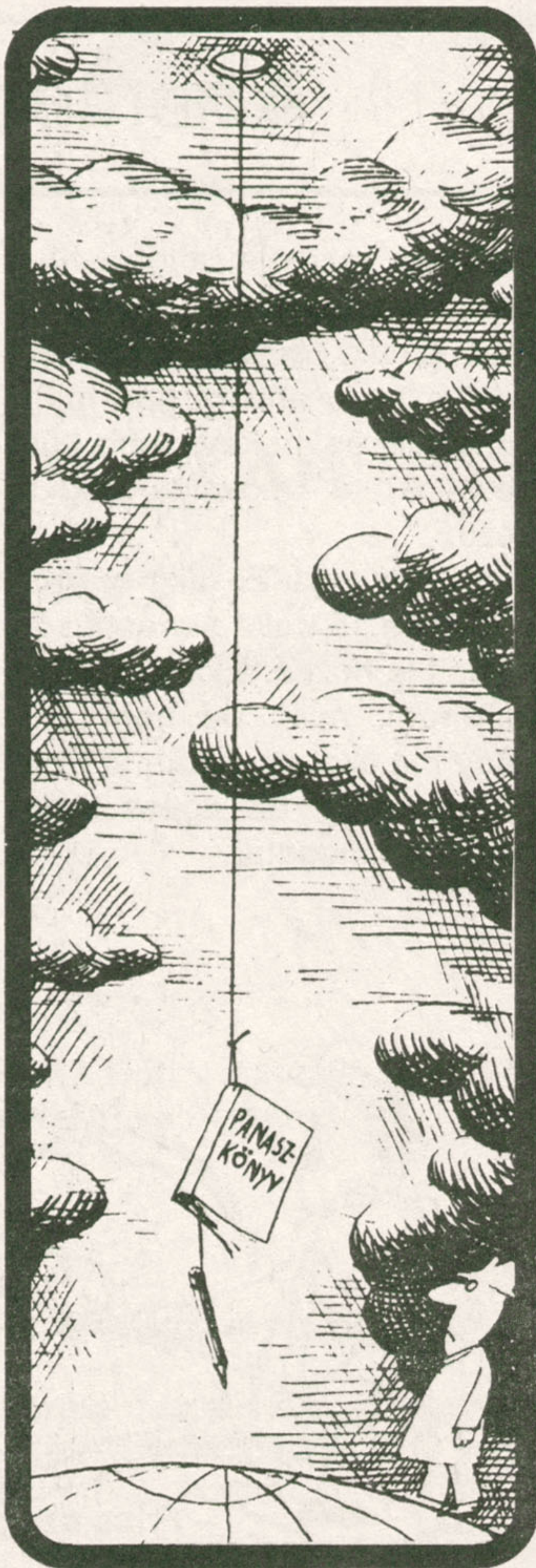
S. O. S.

JAPÁN TAKARÍTÓ

– Az ember hiába törölget, porol, másnapra újra minden tele van mikroprocesszorral!

A hentes mosolya

Az üzlet vezetője, ahol a húst szoktuk beszerezni, névről ismer. Eddig mindig kedvesen üdvözölt, de amióta apu munkanélküli, és mi kevesebb húst veszünk, a mosolya fogyni kezd.

Legutóbb anyu 25 dkg marhahúsért és 15 deka sertéshúsért küldött le hozzá. Előbb úgy nézett rám, mint aki nem érti, hogy mit akarok. Aztán jó hangosan, hogy az egész üzlet hallja, ezt mondta:

– Mi az, Öcsi, lakodalom lesz nálatok, hogy ennyi húst vásárolsz?

– Friss szagos a cip(ő)m!

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a HAHOTA című szórakoztató zsebkönyvet

..... példányban. Kérem az alábbi címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

Címe: (város, község, kerület)

Utca, tér, ltp. (emelet, ajtó):

Irányítószám:

Előfizetési díj: egész évre 140 Ft. Az előfizetési díjat a fenti címen a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

.....
A megrendelő aláírása

A megrendelőlapot borítékban bérmentesítés nélkül az alábbi címre kérjük küldeni. Hírlap-előfizetési és Lapellátási Iroda (HELIR) Budapest XIII., Lehel út 10/A Postacím: Budapest 1900.

44.

Kiadja a Lutra lapok
Gyermeklap-
és Könyvkiadó.

Felelős kiadó:
dr. Szirtes József
igazgató.

Felelős szerkesztő:
Horváth Mihály.
Pécsi Szikra Nyomda
Felelős vezető:

dr. Farkas Gábor
igazgató
Nyomdai előkészítés:
TipoPrint Kft.

* * * * *

Szerkesztők:
Cser Gábor,
Forrai János

* * * * *

HAHOTA
Budapest
Jászai M. tér 5. 1137
Megjelent 5,95 A/5 év
terjedelemben.
ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balogh Mária
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Donkó László
Endrődi István
Faragó György
Forrai János
Földes Vilmos
Galambos Szilveszter
Görög Júlia
Horváth Mihály
Kaján Tibor
Kárpáti György
Kelemen István
Mező István
Rohrmann Katalin
Romhányi József
Sajdik Ferenc
Szellő Rózsa
Szitás György
Vadas Erika
Vág Ernő

EGY LAP – KÉTFÉLE FORMÁBAN!

Októbertől minden hónapban
egy lapban a színes
és a fekete-fehér KOCKÁS,
de a kaland, az izgalom
és a humor **VÁLTOZATLAN!**

AZ ELSŐ magyar
képregényújság
továbbra is a

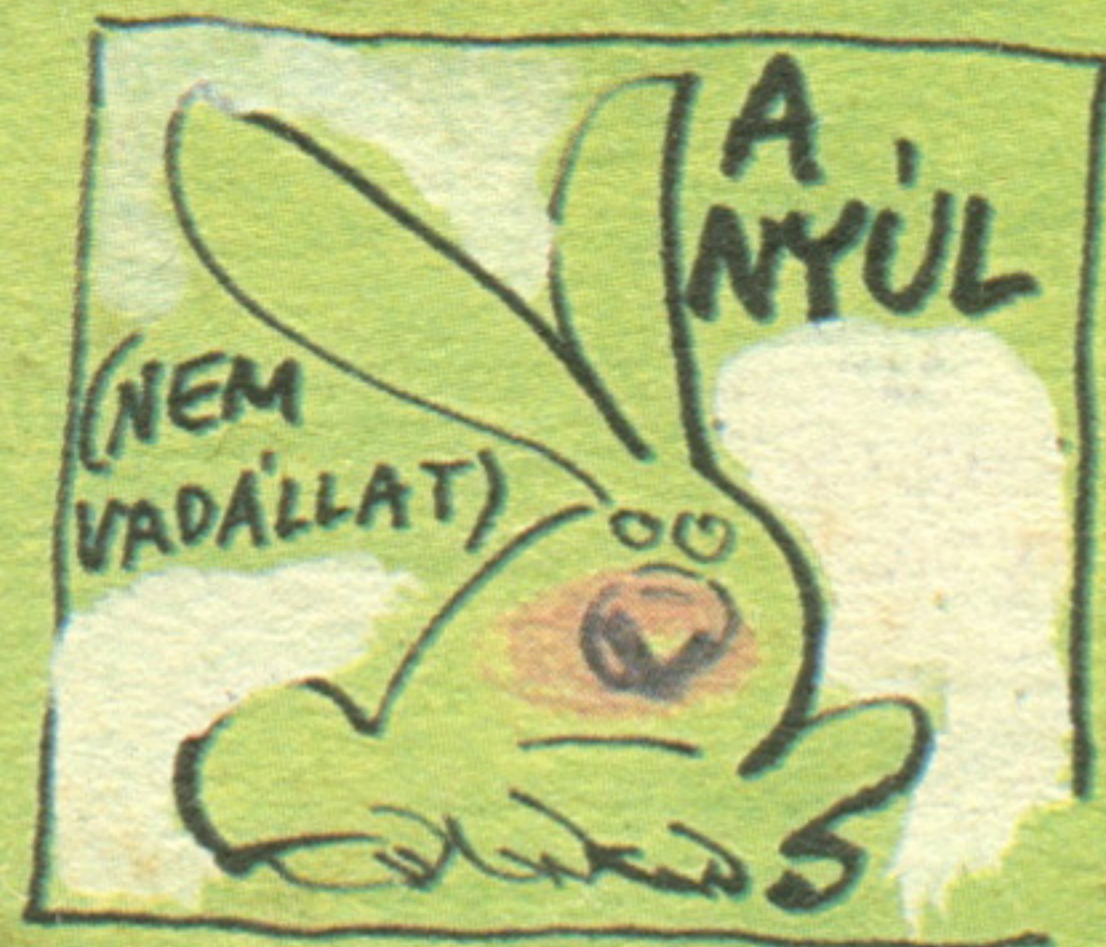
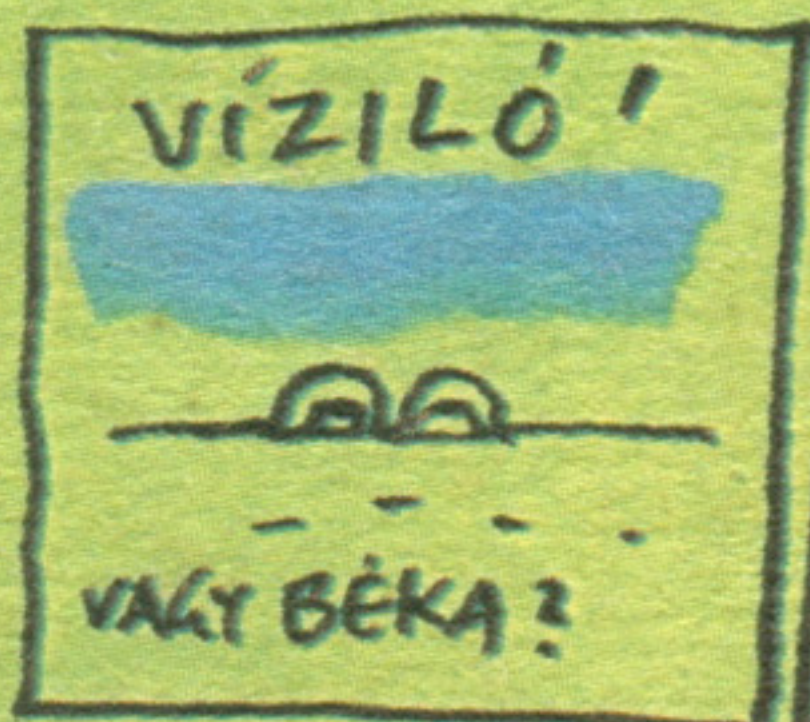
TIÉD!

**FIZESD ELŐ
VAGY KERESD
AZ ÚJSÁG-
ÁRUSOKNÁL!**

Ára: 35 Ft

**RUBIK JÁTÉKOT
NYERHETSZ!**

NO, NEZD, A PAJÁ!

